

UPANISHADE

UPANIŠADE

Bhavadatgita, upanišade in poezija stare Indije

zbrala, uredila in iz srbohrvaščine prevedla Irena Pangeršič

Kranj, I. Pangeršič

1998

Kolofon - Metapodatkovna oblika v Dublin Core

Atribut	Sistem	Podatki
DC.Naslov		Upanišade
DC.Podnaslov		Bhavadatgita, upanišade in poezija stare Indije
DC.Avtor		Irena Pangeršič
DC.Avtor.Naslov		ariel.neri@gmail.com
DC.Tema/Gesla		Filozofija
DC.Tema/Gesla		Religija
DC.Tema/Gesla		Hinduizem
DC.Tema/Gesla		Rig Veda, Yajur veda, Sama veda, Atharva veda
DC.Opis		Predstavljajo zaključek ved ter so temelj indijskih filozofij in religije. Napisane so v prozi, ponekod zasledimo tudi verze.
DC.Založnik		Pangeršič, I.
DC.Založnik.Naslov		ariel.neri@gmail.com
DC.Datum objave	ISO8601	September, 1998
DC.Tip		Tekst/Prevodi
DC.Format	IMT	html/pdf format višine 21 cm, širine 15 cm; teksti, fotografije, ilustracije; 378 str.
DC.Identifikacija	PDF	upanisade.pdf
DC.Identifikacija	CIP/NUK	
DC.Identifikacija	COBISS	
DC.Jezik	ISO639-1	slovenski
DC.Dostop	URL	http://mahabharata-brahma-om.herobo.com/download.pdf.php?file=upanisade.pdf
DC.Posodobitev	ISO8601	2011-08-28

UPANIŠADE

Bhavadatgita, upanišade in poezija stare Indije

Kakor duh
puruša prebiva globokov srcu vseh bitij.
Njega je potrebno mirno potegniti iz telesa,
kakor stržen iz stebelca bilke
njega je potrebno spoznati
bleščečega in nesmrtnega.

(Katha, Upanišada)

FILOZOFSKI NAUKI

Bhagavadgita "gospodova pesem" je pogovor med Arđunom in Kršno na bojišču Kurukšetre. Pripovedovalec je Sandđaya, kateremu je bil podarjen nebeški vid, da bi lahko slepega kralja Dhrtaraštra natančno in sproti obveščal o poteku bitke. Pesem je zapisana v šesti knjigi Mahabharate in predstavlja bistvo vsega vedskega znanja.

BHAGAVADGITA (Gospodova pesem)

"Željni boja na polju pravice(34) na Kuruskem polju, zbrani vsi moji sinovi in Pandauvi, Sandđaya kaj store?"

Sandđaya mu odgovori: "Ko kraljevič Duryodhana opazi vse Pandauve postrojene s svojimi četami se približa svojemu učitelju Dronu in mu spregovori: "Učitelj glej to veliko vojsko, ki je sedaj ob Pandauvih! Postrojil jo je tvoj ostroumni učenec, sin kralja Drupade. V njej je mnogo slavnih in hrabrih strelcev in vsak od njih je enak Bhimi in Arđunu. Tam je tudi Yuyudhana in Virata, kralj Drupada, veliki borec z voza, Dhrštaketu, Čekitana in junaški Kašijski kralj, pa Puruđit, Kuntibhoda in močni Šaibya kot bik vodnik! Tam je tudi Yudhmamyu, neizmerno neustrašni in silni Uttamaudās in Subhadrin sin je tam in sinovi ki jih je rodila Draupadi. Vse to so silni vitezi in vsi nosijo velike loke.

- Poslušaj pravak med dvakratrojenimi, poimenoval ti bom vse naše odličnike kateri bodo vodili našo vojsko. Ti si prvi med njimi, pa Bhišma in Karna z njimi, Krpa ki zmaga v vsakem boju. Zatem Asvatthaman Vikarna, Sunadatta in Đayadratha. Razen njih je še veliko junaških bojnikov kateri so meni na ljubo pripravljni žrtvovati svoja življenja. Obkroženi z vsakršnim orožjem in vajeni vojnega spopada. Naša vojska pod zaščito Bhišme toda vseeno je obkoljevana. Vi se postavite med četami katere so vam zaupane, vaša dolžnost pa vam je predvsem zaščititi Bhišmo."

V tem času častiti in neustrašni ded Kuruov spusti bojni krik podoben levjemu rjoventju in pihne v školjko, Duryodhani pa zaigra srce od silnega veselja. Zahrumeli so rogovi, školjke in bobni in dvigne se veliko vpitje. Kršna in Arđun prav tako pihneta v svoje nebeške školjke. Hršikeša trobi v Panćadayo, Dhanandaya v Devadatto. Močni vitez Bhima pihne v svojo veliko školjko, Pandauv Kuntin sin, kralj Yudhištira zatrobi v Anantaviđayo. Nakula in Sahadeva pihneta v svoje školjke Sughošo in Manipušpako. In sijajni strelec Kašijski kralj in Šikhandin veliki borec in Virata in Satyavaki nepremagljivi in Drupada pa tudi Draupadini sinovi in ob njih silno oboroženi Subhadrin sin, vsak od njih, gospodar zemlje se je oglasil pihoč v svojo školjko. Strahovit odmev odjekne na nebu in zemlji parajoč srca Dhrtaraštrovim vojakom.

- Gospodar zemlje Pandauvov sin na čigar zastavi stoji opičjak, je gledal postrojene bojen vrste Dhrtaraštrovih in orožje katero samo še ni poletelo, dvigne svoj lok in spregovori Hršikeši: "O neustrašni poženi moj voz med ti dve vojski, da pogledam tiste, ki tam stoje želeč bojevati se in s katerimi se bom spopadel v tem spopadu. Želez bi videti njih kateri so se tu zbrali, da zadovoljijo nerazumnega Duryodhano sina Dhrtaraštre in da se bore na njegovi strani."

- "Bharata" - nadaljuje Sandāya - Hršikeša posluša Gudakeša(35) ter pelje čudovit voz in ga ustavi med dvema vojskama. Stoječ nasproti Bhišmi in Dronu in nasproti vseh tistih zemeljskih kraljev. In Kršna reče: "Prthin sin, poglej te Kurue, ki so se tukaj zbrali!"

In Prthin sin premeri obe vojski in vidi, v njih svoje strice, dede in učitelje, brate in sinove in vnuke ob njih pa svoje številne prijatelje. Opazeč vso to rodbino in prijatelje, Kuntin sin občuti neskončno milost ter skrhan z bolečino spregovori: "Ko vidim svoj rod, Kršna da se je zaradi bitke zbral tu, so takoj klecnili moji udi in moja usta so se osušila! Moje telo drhti, lasje se mi ježijo, Gandiva drsi iz mojih rok in zdi se mi, da gorim v ognju! Noge me ne držijo več in rekel bi, da me razum izdaja! Zloslutne predznake vidim Kesava! Kršna ni mi do

zmage niti do oblasti, niti do užitka! Čemu vsi ti užitki, Govinda, moč pa tudi samo življenje ko so prav tisti zaradi katerih smo vse to želeli tu postrojeni za bitko in pripravljene žrtvovati bogastvo in življenje?

To so naše starešine, naši učitelji, sinovi, dedje, tasti, strici, vnuki, svaki in vsa naša rodbina! Ne Madhusudana, čeprav sam padem od njihove roke ne morem vzeti njihovega življenja. Nikoli tega nebi zmožal storiti, niti zaradi oblasti nad vsemi tremi svetovi, pa niti zaradi tega enega. Celo tudi če jih smatram za naše sovražnike je greh, da se jim vzame življenje. Oni so naš najbližji rod in če bodo padli od naše roke, smo se umazali z zlom! Mar nam Madhava to ne more prinesiti nikakršne dobrobiti? Če jim je pohlep odvzel pamet in ne vidijo da bo zlo vzkliklo iz spopada in iz iztrebljenja lastne rodbine. Zakaj mi ki to vse vemo ne preprečimo, da se stori greh? Ko pleme propade odidejo v nepovrnjivost tudi vsi običaji, ki kaj o njem veljajo in zavlada greh. Ko pa zavlada greh se žene tega roda pokvarijo. Če pa so žene pokvarjene se bodo staleži začeli mešati in njihovo mešanje vodi v pekel pa tudi samo pleme in tisti ki ga je uničil. Ko se jim skrajšajo dušni obredi, plemenski praočetje padajo z nebes. Grehi tistega, ki uniči pleme izzivajo mešanje stanov in pozabljajo se večni zakoni kateri veljajo za rod in za družino. Kakor so nas učili Đanarddana, neminljivo gre v pekel človek katerega družinski obred se zatre.

- Joj nam! Namenili smo se delati neodpušljive grehe, ker, poglej, odločili smo se iztrebiti svoj lastni rod! Vse zaradi želje po vladanju! Za mene je boljše da padem golorok pogubljen v boju z orožjem od sinov Dhrtaraštre!"

Sandaya nadaljuje: Rekoč to na sredi polja Arđun odvrže lok in strelice in sede na voz skrhan in potr. Madhusudana odvrne užaloščenemu, oči polnih solz. Blagoslovljeni reče: "Arđun od kod ta obup v tem usodnem trenutku? Za človeka plemenitega roda je to madež, ki zapira nebeške dveri. Bodi junak Kuntin sin, ne pristoji ti ta sramota! Otrsi se bednega malodušja! Vstani zatiralec sovražnikov!"

Arđun mu odgovori: "O Madhusudana, ali bom jaz sposoben na bojišču uperiti svoje strelice na Bhišmo in na Drona ko onadva zaslužita samo časti in spoštovanje? Bolje je, da človek prosi, da bi življenje obdržal, ne pa, da svoje plemenite učitelje pobije! Če so ali niso pohlepni in željni bogastva bodo s krvjo umazana vsa bodoča zadovoljstva katera bom okušal! Mi ne vemo kaj je boljše, da mi njih premagamo ali, da oni nas. Ko umrejo ti sinovi, ki jih je Dhrtaraštra naredil, bo naše življenje trpko, ker smo jih mi ugonobili! Moj življenski dah zmeden uhaja pred tolikim grehom in te vprašam, ker ne vem, kaj je dobro in kaj zlo: Na kaj naj se zdaj zanesem? Pred teboj sem poniknil, pouči me kaj je boljše! Podporo iščem v tebi! Kako naj odžinem žalost ki mi vžiga čutila? Niti vladanje dobri zemlji v obilju in miru pa niti oblast nad bogovi me ne morejo osvoboditi tega bremena moje žalosti!"

- Rekoč to Kršni - pripoveduje Sandžaya - Gudakeša strah dušmanov-sovražnikov, spregovori samo to: "Jaz se boriti ne želim!" - in ne reče ničesar več. Tu na meji pred vojskama, Hrškeša odgovori njemu tako obupanemu.

Blagoslovljeni mu reče: "Jokaš za tistim za čemer se ne joče in ponavljaš tako imenovano modre besede. Tisti, ki je moder ne žaluje ne za živimi, kaj šele za mrtvimi. Ker ni resnica, da midva obadva in vsi ti velemožje nikoli prej nismo obstajali, niti ni resnica, da kasneje ne bomo več obstajali. Vsakemu bitju, ki poseduje telo prihajajo otroštvo, mladost in starost, potem pa ga čaka novo telo. Tisti ki je moder se ne da zмести. Naša čutila sprejemajo posebne izkušnje: toplino, hladnost, bolečino, zadovoljstvo, toda vse to ima začetek in konec. Zato bodi potrpežljiv, sin Bharat, ker tisti, ki vse to potrpežljivo prenaša, kateri je enak v sreči in nesreči in katerega ničesar ne more zмести je vreden nesmrtnosti katero s tem doseže.

Rečeno je, da je minljivost neizogibna vsemu, kar je kot telo ustvarjeno, da pa tisti, ki prebiva v telesu ne more propasti temveč, da je večen. Zato v boj.

Slepi kralj Dhrtaraštra prosi Sandhaya, da mu opiše dogajanja katera so se odigrala na bojnem polju Kurukšetre, na katerem so se zbrali njegovi in Pandauovi sinovi željni borbe.

Če nekdo misli, da lahko ubiješ prebivalca telesa ali, da on lahko koga ubije, ta greši, ker ne vidi prave resnice: on niti ne ubija, niti ga ni možno ubiti, on ni ne rojen niti ne bo umrl. Če že obstaja ne bo konca njegovega obstoja. On je nerojen, nespremenljiv, večni, prastar in ne bo umrl, ko mu telo preneha živeti. Kako lahko umre in koga lahko ubije tisti, ki ve, da je neminljiv, neuničljiv večni? Tako kot kadar človek odvrže obleko katero je nosil in obleče novo, tako tisti, ki je utelešen, ko zavrže svoje izrabljeno telo preide v novo. Njega se orožje ne more dotakniti, ogenj ga ne more vžgati, voda ga ne more zmočiti, niti mu veter ne more škodovati. Ne moreš ga posekati, niti sežgati-požgati, ne moreš ga utopiti niti posušiti. To je nespremenljivo in vsemogočno, to je nepremakljivo, obstojno, večno bitje. Rečeno je, da ga ne moreš niti opaziti-zagledati, niti spremeniti in niti razumeti. In zato, sedaj, ko to že veš, da je tako, ni prav, da tarnáš. Tudi, če misliš, da bitje umira in se zopet rodi, niti takrat ti ne pristoji, da ga objokuješ, kar se rodi mora umreti, a kar umre, to se bo ponovno rodilo. Ne spodobi se, da žaluješ za tistim, kar je neizbežno. V začetku so vsa bitja nevidna, potem se prikažejo, so tu nekaj časa, ko pa smrt ponovno pride so spet nevidna. Zakaj potem žalovati?

Nekateri ljudje mislijo, da je to čudežno-nepojmljivo drugi govore o tem kot o strahu; vendar tudi ko to spoznajo, nikoli to zares ne morejo razumeti. Vsak duh, ki prebiva v telesu je neuničljiv in zato ne žalovati zaradi vseh teh bitij tebe nevrednih. Omahljivost-neodločnost ti ne pristoji! Pred očmi imej zakon tvojega stanu, ker za KŠATRIYA ni ničesar večjega kot je pravičen boj. Srečneži so tisti KŠATRIYE, Prthin sin, kateri išoč najdejo nebeška vrata, ko dobijo priliko za takšen boj. Če pa tebi ni do pravičnega boja, če se odrečeš slave in dolžnosti, ki se spodobi tvojemu stanu boš storil-naredil-zgrešil greh. Razglasili bodo ljudje to večno sramoto, ona pa je hujša tistemu, ki je prej bil spoštovan. Vsi slavni borci bodo pomislili, da te je zagrabil strah pred bitko, pa te bodo prezirali vsi tisti, ki so te nekoč spoštovali. Sramota je hujša od same smrti. Tvoji nasprotniki bodo izpostavljaji zasmehovanju in norčevanju vse tvoje junaštvo in izrekli veliko tistega, kar se nebi smelo reči. Toda kaj je bolj žalostnega od

tega? Če umreš prideš na nebo, če zmagaš boš užival na zemlji. Zato sedaj vstani Kuntin sin in bodi odločen, ko greš v boj. Naj ti bodo enaki bolečina in užitek, pridobitev in izguba, zmaga in poraz! Pripravi se zato za bitko in ne maži si rok z grehom.

To kar si slišal je učenje sankhje o duhu. Poslušaj sedaj kaj o tem uči YOGA(36). Ta vednost ti bo prekinila vezi, ki te pripeljejo ob delovanje. Za yogo ni zastojnih naporov in za njo ni nikakršnih preprek celo malo te vere in modrosti te bodo osvobodile velikega strahu. Sin Kuruov, stanoviten um se vedno usmerja v eno težišče. Nestanovitnih umov je veliko in zelo so razigrani.

- Nepresvetljeni, kateri govore okrašene govore so vzhičeni samo z besedami Ved, govoreč, Prthin sin, kako v Vedah ni ničesar drugega kot te besede v želji, da na tem svetu okušajo užitke toda imajoč za cilj zadovoljstvo, ki jih nudijo nebesa ker jim te besede dajejo obljube, da se bodo ponovno rodili in to tako kot so si zaslužili s svojimi obrednimi postopki, taki ne uspejo zbrati uma v poglabljanju.

Vede govore o treh prizadevanjih: pravici, koristi in užitku. Arđun ne daj da te ovirajo! Ne daj preprekam, da ti zbegajo razum! Bodi vedno potrpežljiv, zavesten samega sebe, in ne bodi vezan na bilo kaj! Tebe se tiče samo učinkovati-delovati ne pa sadovi tvojih naporov. Naj sad tvojega dela ne bo razlog za tvojo prizadevnost, to pa ne pomeni, da od tega delovanja odstopiš-se umakneš-ali odnehaš. Posveti se delu, a se na njega ne veži! Ta ravnodušnost glede na sadove dela je YOGA. Ko človek odvrže vse svoje želje in je zadovoljen sam s seboj se reče, da je človek stanovitnega razuma.

Tisti katerega razum niti ena stiska ali nadloga ali nesreča ne more zмести in čigar želja za užitkom je prešla tisti, ki ga ne vežejo želje niti strahovi, odkloni, niti srd, je modrec stanovitnega razuma. Tisti, ki se lahko loči od vseh dražljajev, ki jih sprejemajo čutila, tako kot želva potegne svoje ude, ta je dosegel čvrstost razuma. Glede na to, da se čutila lahko ločijo od vsega kar jih draži, še vedno obstaja želja za

čutili, a ona se odmika pred človekom, ki vidi tisto kar je najvišje-največje. Kuntin sin, vznemirjena čutila odvrtačo pozornost tudi modremu človeku, čeprav se trudi, da jih obrzda. Zato jih mora podrediti volji. Stanovitni razum je tisti, ki lahko vlada čutilom.

Kadar se razmišlja o tistem, kar čutila lahko zaznajo se rojeva nagnenja glede na predmet razmišljanja ali opazovanja, a iz tega nagnenja se rojeva strast-želja-sla-hrepenenje-koprnenje. Iz strastne želje-sle-poželenja-hrepenenja-koprnenja pa se rojeva srd-jeza, ona pa kali in slabi razum. Od tega se poraja slab spomin. Tam, kjer ni spomina, tam ni razuma in potem je tu propad. Človek, ki zna sebe obrzdati se poslužuje čutil, a za njega ni ničesar privlačnejšega niti ga ne more ničesar odbijati, kadar pa čutila podredi svoji volji, doseže popolno umirjenost razuma. Ko to uresniči vse njegove žalosti, skrbi in trpljenje v trenutku izginejo, umirjenost srca pa utrjuje razum-pamet. Kako je lahko srečen nekdo kogar muči nemir?! Srce, ki blodi vodeno s čutili bo uničil razum-pamet kakor nevihta, ki razbije čoln na veliki vodi.

Zato vedi, močnoroki, da je človek stanovitnega razuma tisti, ki zna obrzdati čutila. Ta, ki sebi budno vlada je v noči v kateri blodijo vsa druga bitja, a se drugim zdi budnost-svetlost-dan, njemu, ki vidi, se zdi temno. Tisti, ki je proti vsem željam srca kakor morje, ki sprejema vse vode, a ga nikoli ne prenapolni, ta bo umirjen, a ne tisti, ki vedno za nečem hrepeni-koprni-si želi. Mir doseže tisti, ki povsod hodi ne želeč si ničesar, neprivržen ničemu, osvobojen hrepenenja-koprnenja-želja in svoje praznine-nečimrnosti-ničevosti. Tako je to božansko stanje in tisti, ki ga doseže ne more več podleči prevari, ukani, slepilu. Ta, ki tako ostane v tem BRAHMANSKEM stanju, bo v trenutku smrti dosegel utrnitev v BRAHMANU."

Arđun zopet reče: "Če Đanarddana trdiš, da so znanje in predanost YOGI dejavnejše od vsakega delovanja, zaradi česa pa me bo potemtakem dohitelo to strašno dejanje? S pomešanimi besedami

si mi zmedel razum. Zato mi točno povej, kaj mi je potrebno storiti, da bi izbral tisto kar je boljše."

Blagoslovljeni pa mu odvrne: "Na svetu obstajata dve poti: ena je YOGA znanja, druga pa je YOGA učinkovanja. Osvoboditi se delovanja se pomeni vzdržati se vsakega dela, ker se popolno nedejavnostjo ne boš dokopal končne osvoboditve. Tisti, ki brzda svoja čutila po drugi strani pa si hrepeneče želi njihove užitke, je pravi hinavec in njegov duh se slepi s slepili. Tisti, ki pa z močjo volje-razuma vlada nad svojimi čutili in učinkovanju posveti vso svojo prizadevnost z izkoristkom organov, ki so namenjeni delu, pa se pri tem ne naveže z vsem tem, ta je odličnejši med vsemi ostalimi. Ta svet je okovan v okove učinkovanja razen žrtvenih obredov. O Kuntin sin, loti se dela in ne dovoli, da te vežejo tvoja čustva in občutki.

Prthin sin spoznal me boš, ko boš obrzdal svoja čutila in svoj razum usmeril, k meni vedoč, da sem samo jaz pravo zatočišče. Dal ti bom šolanje in izkušnje s katerimi boš lahko razumel vse kar je na svetu. Od tisoč ljudi komaj eden teži k popolnosti, a med tistimi kateri dosežejo svoj namen je malo tistih ki so mene spoznali.

Moja osemvrstna narava je: zemlja, voda, ogenj, zrak, eter, misli, jaz in razum-pamet-bistrost. To je moja nižja narava. Moja bit se razlikuje od tega, ona je nad tem, ona je žična mreža na osnovi katerega obstaja vse vesolje. Vedi, da vsa bitja izhajajo iz njega. Jaz sem začetek vsega kar obstaja, jaz sem takorekoč uničevalec vsega. Ničesar ni večjega od mene! Na meni je vse nanizano kakor biseri na nitki.

Jaz sem okus vode, jaz sem svetloba sonca in svetloba meseca Jaz sem v Vedah sveti zlog OM, zvok sem v etru in močatost v možu. Jaz em prijeten vonj, ki ga širi zemlja, sij ognja, življenje vseh bitij, vzdržnost ki krasi puščavnika. Vedi Prthin sin, da sem jaz večno seme vseh oblik, ostroumlje vsakih misli-razuma-pameti vsakega razumnega bitja in slava vsega tistega kar je slavno. Jaz sem sila

močnih kadar v njih ni pohlepa in strasti. Jaz sem želja v vseh bitjih, ki je soglasna z njihovo dolžnostjo. Iz mene izhajajo vsa bitja vseh treh kakovosti: **dobrote, strasti ali teme. Jaz nisem v njih, one so v meni.**

Te tri kakovosti, te tri pojavnosti so zavedle cel svet na stranpot in ne vidi, da jaz, ki sem neminljiv stojim za vsem tem. Ker vse te tri pojave izhajajo iz mene. One so čudežne in zelo težko jih je pognati. Samo tisti, ki meni zaupajo bodo sprevideli vse tri prevare-slepila. Tisti, ki delajo zlo-slabo, ker jim je slepilo odvezelo vse znanje in so sprejeli demonske navade, oni so najnižji od celega roda in v Meni ne bodo našli pribežališča.

So štiri vrste tistih, ki me spoštujejo:

- tisti, ki trpijo
- tisti, ki neprestano iščejo znanje
- tisti, ki težijo k napredku in k boljšemu življenju in naposled
- tisti, ki me že poznajo

Od njih so tisti najboljši, ki vedo, da je človek znanja za mene isto kakor moja lastna duša. Tisti, ki to spozna, ta ve, da bo prišel k meni po mnogih rojstvih. Malo je tako plemenitih duš.

Tisti kateremu želje skali-zmoti-zmede znanje moli k svojemu bogu in približuje se predpisanim obredom, ker je voden z lastno naravo. Ni pomembno kateremu božanstvu podari vero in ga spoštuje jaz mu bom krepil vero. Kateremukoli božanstvu bo molil z vero bo dobil tisto za kar je molil, pravzaprav bom to jaz tisti, ki sem uslišal molitev. Tisti, ki nimajo dovolj pameti bodo poželi plodove svojega delovanja a njihov uspeh bo prehoden. Tisti, ki spoštuje bogove bo tako prispel v svet bogov, tisti ki pa svojo vdanost posvečuje meni, bo prišel k meni."

Tedaj Arđun reče: "O Vsemogočni, Vsevišji Gospod zares je tako

kot praviš! Če ti gospod misliš, da sem vreden Tvoje milosti, pokaži se mi Gospodar YOGE, pokaži se mi, da vidim Tvoje večno bitje-bit!"

Blagoslovljeni mu odvrne: "Poglej Prthin sin stotine in tisoče mojih pojavnosti, čudežnih obličij vsevrstnih barv! Glej Aditye, Vasue in Rudre, dvojčka Ašvina preuči Marute Bharata, čuda, ki jih še nikoli nisi gledal! Glej Gudakešo, v mojem telesu je vse pomično in nepomično in vse kar bi lahko želel videti! Toda tvoje oči me ne morejo zagledati. Zato ti moram podariti nebeški vid. Tukaj poglej mojo vsemogočno naravo!"

In rekoč to - nadaljuje Sandāya - Hari močni vladar velike YOGE razkrije, kralju, pred Prthinim sinom svojo vsemogočno obliko z mnogo usti in mnogo očes, neštivilno množico čudovitih obličij z nebeškimi orožjem v rokah. Oblečen v nebeško uniformo in vencem prežet z nebeškimi dišavam. Njemu bleščečemu in brezkončnemu so različne volje-čudeži a obrazi so mu obrnjeni na vse strani. Kot bi se na nebu pojavilo tisoč sonc naenkrat to bi bilo še najbolj podobno sijaju Najvišjega. V njegovem telesu zagleda Pandauvov sin celo veselje z brezštevilom njegovih sestavnih delov. Zaprepaden glede na čudež Dhanandāya skloni glavo pred božanstvom a vsaka dlačica na njegovem telesu se je naježila. Sklenjenih rok nagovori Gospoda.

"Gospod vidim vse bogove v vrsti in mnoge vojske različnih bitij in Brahmana na njegovem lokvanjskem tronu, svete modrece in nebeške kače. Zagledal sem tudi nešteto tvojih rok, trebuhov in ust in to množico oči na vseh straneh o Neskončni! Ne vidim ti konca ne sredine in ne začetka o vseobsežni Bog. Nosiš svojo krono, kolo in kij-buzdoven a iz Tebe blešči strahovita sila! Vidim Te toda tako težko Te je gledati, ker si nezagledljiv in obkroža te sončni ogenj. Ti si neuničljiv in vrhovna tarča vsakega spoznanja. Ti si neminljiv pastir večne pravice. Ti si Večna Duša! Ti nimaš začetka, sredine niti konca in ne ve se za število tvojih rok niti, če je meja tvoji moči. Sonce in mesec sta tvoja dva očesa, tvoja usta so vzplamteli ogenj, ki daje toplino celemu svetu. Ti izpolnjuješ ves prostor med nebom in zemljo in vse strani

sveta. Pred tvojim čudežnim in strahotnim likom trepetajo vsi trije svetovi o Prezvzišeni, ker v tebi je prestolnica vse božanske vojske. Nekateri ti molijo trepetajoč od strahu sklenjenih rok, tu pa so tudi vojske modrecev in množice tistih, ki Ti brez napake vzklikajo : SLAVA! Z mnogo hvalnicami Ti povzdigujejo ime. Z osuplostjo te gledajo razni rodovi, predniki, Rudre in Aditye, Vasui in Siddhe, Visadeve in Asvini, Maruti, GANDHARVE in YAKŠE in vse ASURE in vse vojske SIDDH. Zagledajoč Tvoje vsemogočno obličje, strašni orožnik, zagledajoč Tvoja nešteta usta in nešteto oči, stegen, stopal, rok in trebuchov in groza Tvojih številnih zob, vsa bitja drhtijo in jaz z njimi! Zares o Višnu(37) preminul bom od strahu ko te vidim s svojimi duhovnimi očmi, kako bleščeč mnogobarven, s široko razklenjenimi čeljustmi in sijajnimi očmi in velik izpolnjuješ cela nebesa! Iz mojega razuma je izginil mir in ne morem se več obvladati. Ko sem zagledal tvoje strašno žrelo in zobovje, strašno kakor ogenj sodnega dne, ne vem več kje so strani neba niti ne morem umiriti svojega razuma. Gospod, ki si Bog božanstev, bodi usmiljen, ker Ti si edino zatočišče celega vesolja!!

In vsi tisti, DHRTARAŠTINI sinovi in vojske kraljev, in Bhišma in Dron in Sutin sin z njimi stopajo ob naših vojaki in hitro vstopajo v Tvoje čeljusti skozi strašne zobe. Nekateri izmed njih vidim med temi zobmi kako visijo razmesarjenih glav. Kakor veliko vod katerih se stržen rečnega toka hiti proti morju in zlivajo vanj, slavni vitezi ljudskega sveta hite proti tvojemu razbeljenemu žrelu, podobni metuljem, ki hitijo proti ognju, da bi tam končali. A ti jih požiraš opletajoč z jezikom iz svojih žrel. Tvoja svetloba in strašna oblast se razprostira širom vesolja in daje toploto vsakemu bitju. Povej kdo si strašni? Gospod bogov, padam na obraz pred Tvojo pojavo in rotim Te, da se me usmiliš! Želim Te spoznati o Ti Prazračetni, ker ne znam razbrati kaj si se odločil kaj si sklenil in se namenil!"

Blagoslovljeni pa takole odgovori: "Jaz sem SMRT! Tisti sem, ki uničuje svetove! Sem v svoji polni moči in zamahu-aktivnosti. Sedaj nameravam udariti človeški rod. Vsi ti vojaki postrojeni za boj bodo

prenehali živeti tudi brez tvojega sodelovanja. Zato ustani in doseži slavo vzemši življenja svojim sovražnikom in mirno vladaj širni zemlji! Njim, pa sem Jaz že sedaj vzel življenja! Bodi moje orodje junak, ki z obema rokama enako streljaš! Dron in Bhišma, Dayadratha, Karna in vsi ti veliki vojščaki so že umrli, ker sem jih jaz ugonobil. Ti samo udari ne trepetaj. Vedi, da boš v tem boju premagal vse tekmece!"

Sandāya nadaljuje: Ko je poslušal Kesavine besede, Arđun s krono ves zgrožen sklence roke in se pokloni Bogu in zopet reče s trepetajočim glasom: "O gospod dostojno bi bilo, da se ves svet navdušuje in veseli časteč Tebe, a vsi RAKSASI zgroženi, in se pred teboj razbeže in da se številne vojske SIDDHA Tebi poklonijo! Kako, da se ti nebi klanjali, Veleduša, Tebi ti si večji od samega Brahmana Stvarnika! Neskončen si Bog ki si nad Bogovi. Ti v kateremu ima veselje svoje zatočišče, ki se nikoli ne končaš. Vse to kar si ti, toda ti si tudi tisto kar ni, tudi tisto kar je izven vsakega boja in neboja. Ti si Prazačetno bitje in zadnje zatočišče v katerem je stičišče vsega sveta. Ti si tisti, ki ve in tudi spoznanje samo. Ti si Tisti, ki drži celo veselje! Ti si YAYU, YAMA, AGNI, VARUNA pa tudi Mesec, Prađapati in praoče! Tebi se poklanjam tisočkrat in zopet in vedno! Poklanjam se Ti na vsak način in vsak trenutek. Razen Tebe ni ničesar. Tvoja moč je neizmerljiva in moč neskončna!

Mislím da si mi tovariš, vrstnik in prijatelj! Zato kadar Ti v nepazljivosti rečem Kršna! YADAVO! Prijatelj! v trenutku nepremišljenosti in oseben s Teboj in nespoštovanje, ki ga bi pokazal proti Tebi v veselju in igri, v počitku ali obedu, na samem ali pred drugimi, Neminljiv jaz Te prosim, da mi to opróstiš! Ti si oče živega in neživega sveta!(gibajočega in negibnega sveta) O veliki Učitelj, Ti si vreden vsakega spoštovanja! Nihče ti ni raven. Ali ti je sploh kdo lahko? Tvoji moči ni podobne niti na enem od treh svetov! Padam na obraz pred Teboj in prosim Te za milost, Gospod Veličastni! Oprósti mi te prestopke kakor bi oče sinu in prijatelj prijatelju, kakor ljubi svoji ljubljeni. Prevzelo me je veselje, ko sem zagledal to obličje v katerem Te do sedaj še nisem zagledal sedaj pa mi razum dregeta od

groze! O usmili se me in pokaži spet svoj stari obraz o Bog nad bogovi! Spet bi te rad videl v Tvoji prejšnji obliki ko na glavi nosiš krono, a v roki kolo in kij. O Ti ki si Vseoblični in imaš tisoč rok pokaži se mi spet v svojem prejšnjem liku, ki ga krasijo štiri roke!"

Bog odgovori: "Jaz sem ti Arđun s svojo silo YOGÉ pokazal svoje Vseobličje to najvišjo obliko, ki vse zajema s svojo neskončnostjo in žari s sijajem prazadetne slave ker si se mi ti priljubil. Pred teboj ga še nihče ni videl. Silni vitez Arđun roda Karuna razen tebe v tem svetu ljudi ni nikogar drugega, ki bi lahko videl to mojo obliko, ker tu ne pomaga niti učenje Ved niti vse žrtve pa tudi ne usmiljenje niti junaška dela tudi ne puščavništvo, pa če je še strožje. Ne bodi preplašen niti zaprepaden gledajoč mojo strašno pojavo. Razženi vse strahove in olajšaj si srce, ker boš zopet videl moj prejšnji lik."

Sandāya nadaljuje: Po preobrazbi Vasudeva se Arđun otrese-osvobodi strahu in reče: "Šele sedaj ko vidim tvoj plemenit obraz in človeško obličje lahko spet obvladam svoja čutila in vladam sebi."

Blagoslovljeni odvrne: "To moje obličje, ki si ga gledal je težko videti. Tudi bogovi so vedno težili za tem prizorom. Ta moja oblika se lahko vidi in njegova prava narava spozna samo z neomajno predanostjo meni in nikomur drugemu razen meni Arđun. Edino tako lahko prispeš do Mene zapornik sovražnikov. Tisti, ki dela samo meni na ljubo in ima mene za najvišji namen, tisti, ki sebe z ničemer ne veže in niti enemu bitju ne želi zla, tak človek pride k meni Arđun!(38)

Znanje s katerim v vsaki pojavi vidiš edinstvenost in večno bit nerazdeljeno v razdeljenih stvareh to je Arđun znanje ki ima kakovost DOBROTE. Tisto znanje kateremu se vidi razdeljena bit različnih oblik, takšno znanje je znanje STRASTI. Znanje, ki v eni pojavi ne vidi drugega kot znanje samo in temelji na samoprevari, slabosti in površnosti vedi, da je tako znanje izhaja iz TEME.

Delo, ki ga delaš, ker ti je to dolžnost brez želje za sadovi in se z

njim ne vežeš, brez ljubezni in sovraštva se reče, da je od Dobrote. Toda vsako delo narejeno z željo, da se doseže korist ali ga dela sebično, delovanje z mnogo truda in tegob to je delo Strasti. Delo, ki pa je začeto s samoprevaro brez obzira na posledice, izgube, razžalitve časti ali lastne veljave se reče, da izhaja iz kakovosti Teme.

Tisti, ki deluje nevezan z ničemer, nesebično, spodbudno v vsem, obstojen, tisti, ki nikoli o sebi ne govori niti ga ne vznemirjata uspeh ali neuspeh tak je ustvarjalec Dobrote. Ustvarjalec poln strasti željan plodov svojega dela je zavisten in nasilen, razigran-židane volje z uspehom, užaloščen s porazom, je ustvarjalec Strasti. Če pa je nemaren, oropan ostroumja, trdoglav in lažnjiv zavisten in len, tisti, ki ni odločen in hraber ta je ustvarjalec Teme.

Junak, kakor bik vodnik poslušaj me kaj ti bom rekel o treh vrstah sreče:

Užitek dobrote je tisti užitek, ki na začetku izgleda kot strup na koncu pa je dober kot med, in je nastal iz jasnosti duha, ki izhaja iz spoznanja sebe. Osvobaja te vseh muk. Sreča, ki jo lahko čutijo naša čutila so podobna medu, na koncu pa se spremenijo v strup je užitek strasti. Sreča, ki vseskozi vara in slepi dušo tako na začetku kot na koncu in se rojeva nemarnost, zasanjanost in norost to je sreča lenih in za njih se reče, da je sreča teme.

Ni ga na zemlji niti na Nebu pa niti bogovi, da v sebi nebi imel od vseh treh kakovosti, ker jih je naredila sama narava. Zapornik sovražnikov vedi, da se dolžnosti BRAHMANOV, KŠATRIY, VAISIY in SUDER razlikujejo samo zaradi teh treh lastnosti. Umirjenost in skladnost, oblast nad samim seboj, puščavništvo, znanje, potrpežljivost, čistost, pravičnost in vera so lastnosti, ki krasijo BRAHMANA. Junaštvo, odločnost, čvrstost in spretnost, srčnost v boju, nagnjenost k obdarovanju, dostojanstvo pristoji vladarju to so prirojene lastnosti KŠATRIYA. Spreten v obdelavi zemlje vzgoji živine, trgovini takšni so VAISYA in te lastnosti so jim prirojene. Za vsakega

SUDRA je naravna dolžnost, da služi ostalim. Vsak človek, ki opravlja svojo dolžnost- si pridobi popolnost. Tisti, ki opravlja svoje dolžnosti in spoštuje tistega, ki je vzrok vsakega gibanja in s tem vsakdo doseže popolnost.

Bolje se držati lastnih dolžnosti, pa čeprav človek greši, kot pa se ukvarja s tujimi posli brez napak. Tisti, ki sledi lastno naravo in izpolnjuje svojo predpisano dolžnost, ne dela greha. Kuntin sin nihče nebi smel ne izvrševati tisto, kar je dolžan po lastni naravi, pa čeprav je to delo nedokončano, ker vsako delovanje spremlja nepopolnost kot ogenj spremlja dim.

Tisti, ki nikoli ni vznemirjen kjerkoli se najde, a je njegov jaz podrejen volji in nima nikakršnih lastnih zahtev bo z odrekanjem dosegel popolnost in svobodo od posledic dela. Varaš samega sebe, če razmišljaš: Ne bom se boril! Zaman bo tvoja odločitev. Prisilila te bo narava tvojega bitja. To kar voden s prevaro ne želiš narediti, boš naredil tudi proti svoji volji, kar te veže kot dolžnost, ki izhaja iz tvoje narave. Arđun, Gospod je povsod, v srcu vsakega svojega bitja in s svojo močjo ustvarjanja prividov jih on vrti, okrog kakor lutke na držalih.

Ne obračaj pozornosti na različne rituale temveč se stisni k meni kot edinemu zavetišču in odvezal te bom vsakega tvojega greha. Ne vdajaj se žalosti. Prhtin sin ali je izginilo slepilo, ki je vzklilo iz tvojega neznanja?"

Arđun odvrne: "Izginila je vsa moja zaslepljenost o Neminljivi in s tvojo milostjo sem postal zopet zavesten samega sebe! Spet existiram in vsi moji dvomi so izginili! Izpolnil bom tisto kar mi nalagaš!(39)"

Sredi bojnega polja med dvema vojskama Gospod Kršna poučuje Arđuna o nauku neuničljivega jaza.

MODRI IZREKI

Osamljenost modrih

Spoznaj, res nimaš komu razodeti:
tisti, ki kaj vedo so nevoščljivi,
napuh je oblastnike že pokvaril,
a drugi so pogreznjeni v nevednost.

Najzahtevnejši

Kdor je neuk, je hitro zadovoljen,
učenemu ustrežeš še hitreje.
A tega, ki ve malo, pa se napihuje,
še Bog ne mogel bi zadovoljiti.

Izmodritev

Ko zaslepila me je troha znanja,
kot slon sem podivjan napihoval se.
Da že vse vem in znam sem mislil.
Polagoma pa v družbi z učenjaki
uvidel sem, da bil sem velik norec,
in zapustila me je domišljavost.

Resnični zaklad

Znanje je skrit zaklad, ki tat ga ne doseže.
Zmeraj navdaja te s posebno srečo.
Čeprav razdajaš drugim ga narašča.
Še ko sveta je konec ne premine.
Kralji, ljudi, ki imajo ta zaklad ne zaničujte!
Kdo sploh bi mogel z njimi tekmovati?

Človekova veljava

Naj kasta bo globoko zakopana,
še globlje naj se ugreznejo kreposti,
v prepad naj s skale vrže se poštenje
in ogenj naj sežge družinske vzore,
v značaj, če je napoti, strela udari,
le premoženje naj ostane celo:
saj >> človek toliko velja kot plača<<.

Nevarnosti

Kralju v pogubo je slab svetovalec,
asket propade, če se vdaja poželenjem,
mladenič, če utaplja se v razvratu.
Brahman se pogubi če ne študira,
pokvarjen sin v nesrečo je družini,
če družiš se s pokvarjenci, postaneš jim podoben,
pijača pa ob skromnost te pripravi.

Slab gospodar si, če ne nadzoruješ.

Navezanost v odsotnosti te mine

in nezaupanje prijateljstvo ubije.

Nikdar ne boš uspel, če boš krivičen.

Z razsipnostjo zapravlil boš bogastvo.

Vrednotenje

Sestradancu prgišče hrane

je vredno več kot celo premoženje.

Če isti človek potlej koplje se v bogastvu,

sveta zakladi so mu prazna slama.

Tako stvari dobijo drugo vrednost,

če se razmere spremenijo.

Resnična dobrota

Sonce odpre cvetove lotosom,

a nočnim lilijam odpre jih mesec.

Oblak nam vode da, ne da bi ga prosili.

Tako pomaga dober človek drugim sam od sebe.

Neomajnost

Naj oblast ga hvali ali graja,

naj mu boginja da bogastva ali mu ga vzame,

naj pride smrt že danes ponj ali čez sto let,

s prave poti pogumnega človeka nič ne spravi.

Štiri vrste ljudi

Najboljši ljudje pomagajo drugim sebi v škodo.

Povprečni ljudje pomagajo drugim, če to jim ne škodi.

Vragi v človeški podobi pomagajo sebi v škodo drugim.

Kako pa naj rečemo tistim, ki škodujejo drugim,

ne da bi sami pri tem dobiček imeli?

Lastnosti kraljev

Kralji obnašajo se kot vlačuge
vsak hip drugače:
zdaj se pretvarjajo, zdaj so odkriti,
zdaj so robati, potlej sladki,
zdaj kruti so in potlej spet prijazni,
zdaj skopi, le čez hip spet radodarni.
Razsipni so, a kot vlačugam
nikdar ne zmanjka jim denarja.

Nevredno življenje

Tisti, ki se ne menijo za znanje,
za dobrotelost in obvladovanje,
ne za vrline in dolžnosti,
ne za modrost in za življenje zgledno,
ljudje so le na videz,

v resnici so živali
in so le v breme temu svetu.

Stopnje vztrajnosti

Ljudje najnižje vrste
ničesar niti ne začno,
ker se ovir bojijo.
Povprečneži se dela lotijo,
a jih ovira ustavi.
Ljudje najvišje vrste
pa ne popustijo,
čprav jih zmeraj znova
kaj ovira.

O prijateljstvu

Prijateljstvo nezanesljivih
podobno jutranji je senci:

veliko naprej, potlej pa zmeraj manjše.

Prijateljstvo pa dobrega človeka

je kako senca pred večerom:

sprva je majhno, potlej pa zmeraj večje.

Trdnost

Značajan človek se ne bo spremenil,

četudi ga okolica prezira.

Čeprav držimo baklo k tlom,

plameni švigajo navzgor.

Razloček

Kadar značajan človek pade,

se pobere kakor žoga.

Če pa slabič spotakne se in pade,

obleži kot kepa gline.

Pod udarci usode

Prijatelj moj, sovražna sreča je kakor vešč lončar

na silo zagnetla mi duha kot kepo ilovice

in na vreteno jo bojazni in skrbi je nataknila,

zdaj pa vrti jo in z nezgod jo nožem oblikuje.

Kdo ve, kaj po vsem tem lahko iz nje nastane.

Brez kulture

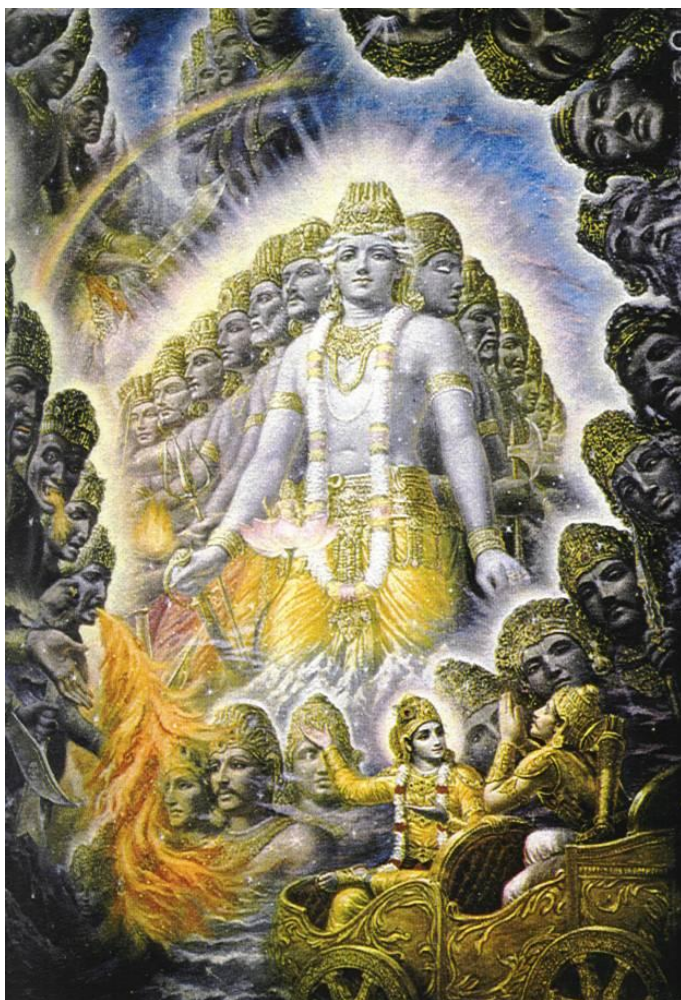
Človek, ki nima pojma o umetnosti,

književnosti in glasbi, podoben je živali,

le rogov in repa nima.

Edina sreča je, da drugim živalim

s travo ne odjeda hrane.

Arđun je v gospodovem kozmičnem liku videl brez števila kozmičnih manifestacij in je začel moliti Vsevišnjega Gospoda.

NAUK GOSPODA CAITANYE

Caitanya Mahaprabhu - inkarnacija ali yuga-avatar rumene barve in apostol ljubezni do Boga se je rodil v Sridhami Mayapurju v mestu Nadia točno po sončnem zahodu na večer 23.phalgune leta 1407 sakabde, kar po našem štetju odgovarja 18. februarju 1486 ob času luninega mrka.

Njegov oče je bil Šri Jagannatha Misra, učeni brahmana iz pokrajine Sylhet. Jagannatha Misra je kot študent prišel v Navadvipo, ker je Navadvipa tedaj slovela, kot center izobraževanja in kulture. Po poroki s Srimati Sacidevi, hčerjo velikega učenjaka iz Navadvipe Srila Nilambare Cakravartija, se je nastanil na obali reke Ganges.

Jagannathi Misri je žena, Srimati Sacidevi, rodila več hčera, a so skoraj vse še majhne umrle. Dva preživela sinova, Sri Visvarupa in Visvambhara, sta končno postala predmet njune starševske ljubezni. Deseti in najmlajši sin, ki so ga imenovali Visvambahara (tisti, ki vzdržuje cel univerzum) se je pozneje proslavil, kot Nimai Pandita (to ime pa mu je dala mati, ker se je rodil pod drevesom nimba), še pozneje, ko je stopil v življenski red odrekanja, pa kot gospod Sri Caitanya Mahaprabhu. Gospe iz soseske pa so ga klicale Gaurahari zaradi njegove zlate polti.

Večina njegovih življenjepiscev omenja anekdote o Caitanyi in rečeno je, da je kot dojenček v materinem naročju neprestano jokal in da ni prenehal dokler gospe iz soseske niso vzkliknile Haribol.

Prav tako se navaja, da je nekoč, ko mu je mati ponudila sladico, namesto hrane jedel zemljo. Ko pa ga je mati vprašala za razlog, je odvrnil, da zato, ker vsaka slaščica ni nič drugega kot preobražena zemlja, zato prav tako lahko je tudi zemljo. Njegova mati pa mu je pojasnila, da je vsak predmet v določenem stanju prilagojen določenemu namenu in na ta način prepričala fanta, da je priznal, da je bil neumen, ker je jedel zemljo.

Nekoč je k Jagannathi Misri prišel v goste nek brahmana-romar, in ko je romar ponudil hrano Bogu, se je Visvambhara pojavil pred njim in pojedel pripravljeno hrano. Brahman je moral hrano vreči stran, ker se je dotaknil otrok, in moral je pripraviti novo. Ob drugi daritvi se je zgodilo isto, ko pa se je to ponovilo še tretjič so otroka poslali spat. Okrog polnoči, ko so vsi hišni člani trdno zaspali v zaprtih sobah, je brahmana-romar Božanstvu ponudil posebej pripravljeno hrano, toda otrok-Gospod se je spet pojavil pred romarjem in pokvaril tudi to daritev. Brahmana je začel glasno tarnati, toda, ker so vsi trdno spali, ga nihče ni slišal. **Tedaj se je otrok-Gospod pojavil pred srečnim brahmano in mu odkril Svojo identiteto samega Krišne.** Gospod je brahmanu prepovedal, da komurkoli pove o tem dogodku, in otrok se je vrnil v naročje Svoje matere.

V kopalnem ghatu je Gospod često zbijal šale z dekleti iz soseske, ki so oboževale Šiva (to je splošen običaj med neporočenimi dekleti v hindujskih družinah). Ko so tako oboževale Šiva se je Gospod pojavil pred njimi in jim dejal: "Moje drage sestre, prosim vas, da Mi izročite vse daritve, ki ste jih prinesle gospodu Šivi. Gospod Šiva je moj predani sluga, Parvati pa je Moja sluškinja. Če boste oboževale Mene, boste tako bolj zadovoljile gospoda Šivo in vse druge polbogove."

Prvih štiriindvajset let je živel v Navadvipi, kot študent in družinski človek. Njegova žena je bila Srimati Laksmipriya, ki je še mlada umrla zaradi kačjega pika, ko je bil Gospod zdoma. Ko se je vrnil iz Vzhodne Bengalije, Ga je mati prosila naj se še enkrat poroči, in On je pristal. Njegova druga žena je bila Srimati Visnupriya Devi, ki je vse življenje preživela v ločenosti od Gospoda, ker je Gospod pri štiriindvajsetih letih stopil v red sannyase, ko je imela Srimati Visnupriya komaj šestnajst let.

Gospod je potem po dolgem in počez šest let potoval po južni Indiji in oznanjeval Šrimad-Bhagavatam ter nauk Bhagavad-gite. Do svojega odhoda leta 1455 pa je živel v Puriju.

Gospod Caitanya je učil, da mora biti predano služenje osvobojeno vseh želja po čutnih zadovoljstvih ter vseh plodonosnih teženj in negovanja monističnega znanja. Znebiti se moramo vseh oznak in kdor se tako spreobrne lahko začne z očiščenji služiti Gospodu.

Dokler imamo željo po čutnem uživanju, po stopitvi z Vsevišnjim ali po mističnih močeh, nikakor ne moremo doseči stopnje čistega predanega služenja.

Obstajata dve kategoriji predanega služenja, namreč začetna praksa in spontani občutki. Kdor se dvigne na raven spontanih občutkov, lahko dalje napreduje in razvije duhovno privrženost, čustvo, ljubezen in druge stopnje predanega služenja.

Predano služenje pa ima pet stopenj vzajemnih odnosov:

1. Stopnja samospoznanja takoj po osvoboditvi od materialnega suženjstva - **santa** ali nevtralna stopnja

2. Ko predani sluga dobi znanje o Gospodovih notranjih obiljih se vključi v stopnjo **dasye**

3. V nadaljnjem razvoju se razvije spoštljivo bratovstvo z Gospodom, nad tem pa se manifestira občutek prijateljstva na isti ravni. To je stopnja **sakhye** ali predano služenje v prijateljstvu

4. Nad tem je stopnja starševske privrženosti Gospodu, ki se imenuje **vatsalya**

5. Nad tem pa je stopnja zakonske ljubezni, ki je najvišja stopnja ljubezni do Boga, čeprav kvalitativno ni razlik med prej omenjenimi stopnjami. Ta zadnja stopnja zakonske ljubezni se imenuje **madhurya**

Predati se pa pomeni, da moramo:

1. Sprejeti stvari, ki so v prid predanemu služenju
2. Zavrnuti stvari, ki niso v prid predanemu služenju
3. Čvrsto verjeti, da nas bo Gospod zaščitil
4. Čutiti se izključno odvisne od milosti Gospoda
5. Biti brez vsakršnega interesa
6. Biti vselej krotki in ponižni

Citati Bhagavadgite:

"Po mnogih rojstvih in smrtih se tisti, ki je dejansko utemeljen v znanju, preda Meni, ker je spoznal, da sem Jaz vzrok vseh vzrokov in vse kar obstaja. Takšna velika duša je zelo redka."

"Mojo božansko energijo iz treh kvalitet je težko premagati, toda tisti, ki so se predali Meni, jo zlahka premagajo."

"Tisti, ki po filozofiji mavavade mislijo, da so osvobojeni a ne pristopijo k predanemu služenju Gospoda, padejo. Ker niso vključeni v predano služenje Gospoda, morajo pasti, pa čeprav so se podvrgli največjim pokoram in strogostim in čeprav se približajo vrhovnemu položaju."

"Moja obljuba in dolžnost je, da dam vso zaščito tistemu, kateri se Mi brez pridržkov preda."

"Kdor doseže čisto neskajeno predano služenje Vsevišnjemu Gospodu, razvije vse dobre lastnosti polbogov. Tisti, ki takšne službe ni razvil, pa bo navkljub vsem materialnim kvalifikacijam brez dvoma zavil s prave poti, ker lebdi na ravni uma." (Materialne kvalifikacije brez predanega služenja so potemtakem brezvredne.)

"Kdor koli se popolnoma vključi v službo Gospoda, o kralj, ni več dolžan polbogovom, modrecem, drugim živim bitjem, sorodnikom, prednikom ali kateremukoli človeku." (Vsak človek takoj po rojstvu postane dolžnik mnogim ljudem in je zato dolžan ta dolg poravnati z vsemi mogočimi obrednimi ceremonijami. Kdor pa se popolnoma preda Kršni, ni več obvezan in se osvobodi vseh dolgov.)

"On je edino zatočišče zapuščenih in najbolj padlih ljudi ter predstavlja edino upanje za tiste, ki nimajo nobenega znanja."

"Bedasti ljudje Me zasmehujejo, ko sestopim v človeški obliki. Ne poznajo Moje transcendentalne narave in Moje vrhovne prevlade nad vsem kar je."

"Tiste, ki so zavistni in zlobni ter najnižji med ljudmi vržem v ocean materialne eksistence v razne demonske življenske vrste."

"Obstajajo mnoge osvobojene duše, ter duše, ki so dosegle popolnost, toda med vsemi njimi je najboljši tisti, ki je bhakta Vsevišnje Božanske Osebnosti. Bhakte Vsevišnjega Gospoda so vedno mirni in tihi in njim lastno popolnost bomo zelo redko srečali, celo med milijoni oseb."

"Človek na transcendentalnem položaju nemudoma realizira Vrhovni Brahman. Nikoli ne toži niti ne hrepeni po ničemer in je enak do vseh živih bitij. V tem stanju doseže Moje čisto predano služenje."

"Kdor brez pridržkov poišče zavetje lotosovih stopal Vsevišnjega Gospoda, je v milosti pri neizmernem Vsevišnjem Gospodu. Takšni osebi je dopuščeno, da prebrodi ocean neznanja. Na drugi strani pa tisti, ki se istoveti z materialnim telesom, ne more dobiti brezvzročne milosti Vsevišnje Božanske Osebnosti."

"Kdor svoj um, telo in govor posveti služenju Gospoda - pa čeprav je sredi življenja, polnega nadlog in je obremenjen s preteklimi grehi - bo brez dvoma dosegel osvoboditev."

"Vsak človek lahko postane popoln, če se drži svojih delovnih kvalitiet."

"Vse kar delaš, vse kar ješ, vse kar nudiš in daješ pa tudi strogosti, ki jih utegneš opravljati - moraš kot žrtev ponuditi Meni."

"Ljudje majhne inteligence obožujejo polbogove, njihovi plodovi so omejeni in minljivi. Tisti, ki obožujejo polbogove, odidejo na planete polbogov, medtem, ko Moji bhakte končno dosežejo Moj vrhovni planet."

Gospod Caitanya je navajal tudi razne vrste inkarnacij Gospoda:

1.Purusa-avtarji (1.Kumare, 2.Narada, 3.Varaha, 4.Matsya, 5.Yajna, 6.Nara-narayana, 7.Kardami Kapila, 8.Dattatreya, 9.Hayasirsa, 10.Hamsa, 11.Dhruvapriya ali Prsnigarbha, 12.Rsabha, 13.Prthu, 14.Nrsimha, 15. Kurma, 16.Dhanvantari, 17.Mohini, 18.Vamana, 19.Bhargava (Parasurama), 20.Raghavendra, 21.Vyasa, 22.Pralambari Balarama, 23.Kršna, 24.Buddha, 25.Kalki)

2.Lila-avtarji (1.Kumare, 2.Sukara, 3.Narada, 4.Nara - Narayana, 5.Kapila, 6.Dattatreya, 7.Yajna, 8.Rsabha, 9.Prthu, 10.Matsya, 11.Kurma, 12.Dhanvantari, 13.Mohini, 14.Nrsimha, 15.Vamana, 16.Bhrgupati, 17.Vyasadeva, 18.Rama, 19.Balarama, 20.Kršna, 21.Buddha, 22.Kalki)

3.Manvantara-avtarji (1.Yajna, 2.Vibhu, 2.Satyasena, 4.Hari, 5.Vaikuntha, 6.Ajita, 7.Vamana, 8.Sarvabhauma, 9.Rsabha, 10.Visvaksena, 11.Dharmasetu, 12.Sudhama, 13.Yogesvara in 14.Brhadbhanu)

4.Yuga-avtarji (bele, rdeče, rumene in črne barve)

5.Guna-avtarji (Brahma, Višnu in Šiva)

6.Saktyavesa-avtarji (jih je nešteto in jih ni mogoče prešteti; poznamo pa posredne-avesa in neposredne-saksat inkarnacije

Glede odnosa z Vsevišnjim pa je Gospod Caitanya hotel pokazati, da odrekanje samo po sebi ni zadostno. Imeti moramo tudi pozitivno zaposlitev. Brez pozitivne zaposlitve ne moremo doseči najvišje popolnosti in spoznati duhovnega sveta in duhovnih aktivnosti. Prav tako pa je ovrigel nudenje plodonosnih aktivnosti, ker so na polju čistega predanega služenja takšni principi domala neuporabni. Najvišja stopnja odnosa z Vsevišnjim je osredotočena na preprosto opravljanje čistega predanega služenja z naklonjenostjo.

Gospod Caitanya je v pisani obliki zapustil samo osem slok Svojih navodil po imenu SIKSASTAKA. Vsa druga obsežna literatura o Njegovem Božanskem kultu pa je delo Gospodovih glavnih učencev - šestih Gosvamijev iz Vrndavane in njihovih naslednikov.

V bitki so Pandavi vodeni s Kršno in Arđunom pihnil v svoje školjke

UPANIŠADE

Upanišade so versko-filozofska dela. Ohranilo se jih je gotovo 300. Nimajo nikakršne zveze z Vedo in so bližje puranski in tantrični književnosti, razen 14 starih.

Upanišade se lahko razporedijo glede na svoje vsebine v šest razredov:

- 1.) upanišade, katere razvijajo vedantski nauk
- 2.) upanišade, katere učijo filozofijo yoge
- 3.) upanišade, katere povzdigujejo puščavniško življenje
- 4.) upanišade, katere slavijo boga Višnua
- 5.) upanišade, katere slavijo boga Šiva

in

- 6.) upanišade, katere pripadajo privržencem šakta in druge manj pomembne

Tu je predstavljen zbir 108 upanišad, katere so naštet v stoosmi (108) upanišadi Muktika:

1. Isa
2. Kena
3. Katha
4. Prasna
5. Mundaka
6. Mandukya
7. Taittiriya

8. Aitareya
9. Chandogya
10. Brhadaranyaka
11. Brahma
12. Kaivalya
13. Jabala
14. Svetasvatara
15. Hamsa
16. Arunika
17. Garbha
18. Narayana
19. Paramahamsa
20. Amrtabindu
21. Amrtanada
22. Atharvasiras
23. Atharvasikha
24. Maitrayani
25. Kaušitaki
26. Brhajjabala
27. Nrsimhatapaniya (dva dela)
28. Kalagnirudra
29. Maitreya
30. Subala
31. Kšurika
32. Mantrika
33. Sarvasara
34. Niralamba
35. Sukarahasya
36. Vajrasuci
37. Tejobindu
38. Nadabindu
39. Dhydnabindu
40. Brahmaidya
41. Yogatattva
42. Atmabodha

43. Naradaparivrajaka
44. Trišikhibrahmana
45. Sita
46. Yogacudamani
47. Nirvana
48. Mandalabrahmana
49. Dakšinamurti
50. Sarabha
51. Skanda
52. Tripadvibhutimahanarayana
53. Advayataraka
54. Ramarahasya
55. Ramatapaniya (dva dela)
56. Vasudeva
57. Mudgala
58. Sandilya
59. Paingala
60. Bhikška
61. Maha
62. Sariraka
63. Yogasikha
64. Turiyatiavadhuta
65. Samnyasa
66. Paramahamsaparivrajaka
67. Akšamalika
68. Avyakta
69. Ekakšara
70. Annapurna
71. Surya
72. Akši
73. Adhyatma
74. Kundika
75. Savitri
76. Atma
77. Pasupatabrahma

78. Parabrahma
79. Avadhuta
80. Tripuratapini
81. Devi
82. Tripura
83. Katharudra
84. Bhavana
85. Rudrahrdaya
86. Yogakundali
87. Bhasmajabala
88. Rudrakšjabala
89. Ganapati
90. Darsana ali Jabaladarsana
91. Tarasara
92. Mahavakya
93. Pancabrahma
94. Pranagnihotra
95. Gopalatapini
96. Kršna
97. Yajnavalkya
98. Varaha
99. Satyayana
100. Hayagriva
101. Dattatreya
102. Garuda
103. Kalisamtarana
104. Jabali
105. Saubhagyalakšmi
106. Sarasvatirahasya
107. Bahvrca
108. Muktika

ISA

Pripada Yađur-vedi (beli) in se med srednjimi Upanišadami nahaja v skupini najpomembnejših. V njej prepoznamo panteistično sliko sveta, bog ki pa je v vsem prisoten predstavlja skupaj abstraktno Brahman, absolut na avtentično indijski način glede na katerega se brahman ali Brahma (vseobsegajoči bit ali bog) ne razlikujeta. Za ISO so življenje in iskanje za absolutnostjo pomirljivi, zato se svetovno življenje ocenjuje pozitivno.

Polno je tisto, polno je to.

Iz polnosti polno izvira.

Ko se od polnosti vzame polno

polnost ostaja polna.

1. Z bogom je prežeto vse kar se v tem premičnem svetu giblje.

Zato uživaj v odrekanju. Ne želi si nikogaršnjega bogastva.

2. Opravljajoč dela tukaj, si zaželi, da živiš sto let.

Če si tak in ne drugačen, se te delo ne bo oklenilo.

3. Demonski svetovi so prekriti s slepo temo,

v njih pa vstopajo po smrti tisti, ki so v svoji notranjosti pogubni.

4. Edino stanovitnost je hitrejša od uma.
Čutila ga ne zaznajo, enako pred enakim hiti.
Čeprav nepomična, prehiteva vse kar drvi.
Njeno delovanje podpira veter.
5. Premika se in ne premika; je daleč a je blizu;
tu je v notranjosti vsega in je zunanost vsemu.
6. Tisti, ki vsa bitja pravzaprav vidi v sebi,
in v vseh bitjih sebe, zaradi tega ne žaluje.
7. Ker, če je v vseh bitjih spoznal sebe,
kakšnih slepil in bolečin naj se boji, če vidi enotnost?
8. On je prodrl v vse, bleščeč, brez telesa, neranljiv,
brez mišic, čist in nedotaknjen z zlobo.
Modri videc, povzpet nad vse, on obstaja sam po sebi,
kot predmeti ki naravno tečejo skozi neskončen čas.

9. V slepo temo se potaplja tisti, ki slavi neznanje,
v še večjo temo odhaja tisti, ki v znanju uživa.
10. Iz znanja izhaja eno pravijo, iz neznanja pa drugo.
Tako smo slišali od modrih, ki so nas o tem učili.
11. Znanje in neznanje je kot skupno spoznanje,
z neznanjem se presega smrt, z znanjem pa se dosega
nesmrtnost
12. V slepo temo se potaplja tisti, ki slavi neresnost
v še večjo temo odhaja tisti ki uživa v resnosti.
13. Iz resnosti izhaja eno, pravijo iz neresnosti pa drugo.
Tako smo slišali od modrih, ki so nas učili.
14. Resnost in neresnost sta kot skupno spoznanje
neresnost presega smrt, z resnostjo pa se doseže nesmrtnost.
15. Resnici je obraz pokrit z zlatim pokrovom
ti Pušan pa ga odkrij, da ga zagledam jaz,

ki živim v zakonu in resnici.

16. O, Pušan, edini videc, ti ki si vladar smrti,
sonce, potomec Prađapatija razširi žarke,
in zberi njihov žar, da vidim tvojo najlepšo podobo.
Kjerkoli je ta obraz, to isto sem tudi jaz.

17. Naj življenje vstopi v nesmrtni dih,
potem pa naj telo zgori v pepel in prah.
AUM. Um naj pomni storjeno, naj se spominja um,
naj pomni storjeno, naj pomni.

18. K ognju nas vodi z blago potjo obilja,
Bog, ki si spoznal naša dela!
Oddalji nas od prevar zla,
mi pa te bomo slavili z obiljem pohval.

KENA

Pripada najstarejši skupini in njeno poreklo je v Sama-vedi. Prvi del Upanišade v stihih je nekoliko novejši in govori o nerazpoznavnosti neizrekljivosti transcendentnosti absoluta, naglašujoč par esprit de contradiction, možnost njegovega doseganja mimo racionalnega spoznanja. Na koncu teksta pa zopet govori o intuitivnosti spoznanja brahmana. Razlikuje se "navadno" in "višje" spoznanje.

1. Naj se okrepijo moji udi, moja beseda in moj dah,
moj vid in sluh, ter moč in čutila vsa.

2. V upanišadah je vse brahman.
Naj ne zanikam brahmana, niti brahman mene.
Naj ne bo oporekanja, niti oporekanja mene.

3. Naj ta dharma, ki je v Upanišadah
živi v meni, ki sem privržen atmanu.

AUM. Mir, mir, mir.

I.

1. Kdo je podtaknil usmerjeno misel, da se maha?

Po kom napet se premika življenjski dih?

Kdo je to izgovorjeno besedo usmeril?

Vsevišnji Gospod, Kršna, poseduje vsa privlačna obilja v popolnosti

Katero božansko uho in oko se je napelo?

2. To, kar je sluh sluha, um uma, beseda besed

to je tudi dih diha in vid vida.

Oslobodeč se, modri ta svet zapuščajo in postajajo nesmrtni.

3. Tam ne doseže oko, ne doseže beseda niti misel.

Ne vemo in ne razpoznavamo kako o tem učiti.

4. To je drugačno od znanega in je onkraj neznanega.

Tako smo slišali od starejših, ki so nas učili.

5. To kar se z besedo ne izreka, toda po čemer je beseda izrečena,

spoznaj, da je to brahman, in ne to kar tu spoštujejo.

6. To kar se z mislimi zamišljaš, a po čemer je misel zamišljena,

spoznaj, da je to brahman, in ne to kar se tukaj spoštuje.

7. Tisto kar se z očmi ne vidi, toda po čemer oči vidijo

spoznaj, da je to brahman in ne to kar se tukaj spoštuje.

8. To kar se z ušesi ne sliši, toda po čemer ušesa slišijo,

spoznaj, da je to brahman, in ne to kar se tukaj spoštuje.

9. To kar se z dihanjem ne vdihuje, toda po čemer je dah vdihnje spoznaj, da je to brahman in ne to kar se tukaj spoštuje.

II.

1. Ko misliš: "Dobro vem", tedaj o obličju brahmana malo veš.

Tisto njegovo v tebi, tisto njegovo v bogovih je potrebno vpraševati: "Mislim, da vem."

2. Jaz ne mislim, da dobro vem, niti vem, da ne vem.

Tisti od nas, ki to ve in on ve, da ne ve.

3. Tisti, ki ne razmišlja, in tisti ki razmišlja ne ve.

Nerazpoznavno je za tiste, ki to spoznajo,

in spoznavno je za tiste, ki to ne spoznajo.

4. Ko je spoznanje v prebujanju nejasno, se dosega nesmrtnost.

V sebi se nahaja moč, z znanjem se dosega nesmrtnost.

5. Tisti, ki je tukaj to spoznal, ta je,

tisti, ki pa to ne spozna tu, je to njegova izguba.

Razberoč to v vseh oblikah obstajanja

modri ta svet zapuščajo in postanejo nesmrtni.

III.

1. Brahman zmaga za bogove, njegova zmaga jih

poveliča in oni ga takole hvalijo: "To je naša zmaga in to je naša veličina."

2. Tisto vidi njihovo samovšečnost in se jim prikaže.

Toda bogovi niso vedeli kakšen je to duh.

3. Rečejo ognju: "Ātaveda razišči kakšen je to duh."

"Naj bo tako," jim odgovori on.

4. Naskoči ga tisto, pa ga vpraša: "Kdo si ti?"

"Jaz sem Agni," reče on "poznavalec vsakega rojstva."

5. "Če si tak, kakšna je tvoja moč?"

"Vse kar zraste na zemlji lahko zažgem."

6. Tisto mu ponudi travico: "Zažgi to."

Agni se zapodi z vso močjo, pa mu je ni uspelo zažgati.

Vrne se nazaj in pojasni: "Nisem mogel ugotoviti kakšen duh je to?"

7. Tedaj rečejo vetru: "Vayu, razišči kakšen duh je to."

"Naj bo tako," jim odgovori on.

8. Naskoči nanj tisto in ga vpraša: "Kdo si ti?"

"Jaz sem Vayu," reče on, "jaz sem dih, ki se napenja v trebuhu matere."

9. "Če si tak, kakšna je tvoja moč?"

"Vse kar raste na zemlji lahko odnesem."

10. Tisto mu ponudi travico: "Odnesi to."

Vayu se zapodi s svojo močjo toda ni mu je uspelo odnesti.

Vrne se nazaj in pojasni: "Nisem mogel ugotoviti kakšen duh je to!"

11. Tedaj rečejo Indri: "Maghavan pojdi in razišči kakšen duh je to:"

"Naj bo tako," jim odgovori on. Naskoči nanj, tisto pa izgine.

12. V tem istem prostoru pa Indra sreča ženo bleščče lepote, Umo, hči snežnih vrhov Himavate in jo ogovori: "Kakšen duh je to?"

IV.

1. "Brahman", reče ona, "brahmanova zmaga vas je poveljčala."

Šele tedaj spozna, da je to brahman.

2. Zato ti bogovi, Agni, Vyau, Indra kakor, da so višji od drugih bogov. Oni so bili najbližje njegovega dotika, oni so prvi spoznali, da je to brahman.

3. Zato Indra, kakor, da je nad drugimi bogovi.

On je bil najbližji njegovega dotika in on je prvi spoznal, da je to brahman.

4. To učenje o njem v odnosu na bogove: to je tako, kakor kadar strela zablešči, ali kakor da zatrepeta oko.

5. To pa v odnosu do nas samih: tisto kar se premika kakor misli, po čemer se razum in volja večno spominjajo.

6. To se imenuje "ta žareča želja" in tej žareči želji je treba slediti.

Tisti, ki to spozna je zaželjen pri vseh bitjih.

7. "Učitelj, povej Upanišado," si rekel.

"Upanišada je izrečena. Povedali smo ti Upanišado o brahmanu."

8. Žar, samoobvladovanje in delovanje so njeno naslonjalo.

Vede so ji udje, resnica pa prebivališče.

9. Tisti, ki jo tako spozna, odvrta vsako zlo in v najboljšem,

neskončnem svetu čvrsto stoji, da čvrsto stoji.

KATHA

Katha ali Kathaka je v Upanišadah Yađur-veda (črna). Nekateri jo uvrščajo v najstarejšo. Starosti posameznih tekstov je težavno določiti. Zaskrbljenost o smrti lahko sugerira, da je to zelo star tekst

I.1

Naj nama obema bo v pomoč. Naj naju ima oba rada. Naj skupaj storimo moško delo. Naj se naše znanje poglobi. Naj nikoli ne zasovražimo drug drugega. AUM. Mir, mir, mir.

1. Nekoč je Vađasravasa v želji, da bi si pridobil božansko naklonjenost, žrtvoval svoje posestvo. Imel je sina po imenu Naciketas.

2. Ko so se delili žrtveni darovi, Naciketasa še kot dečka zapolni verska predanost in on pomisli.

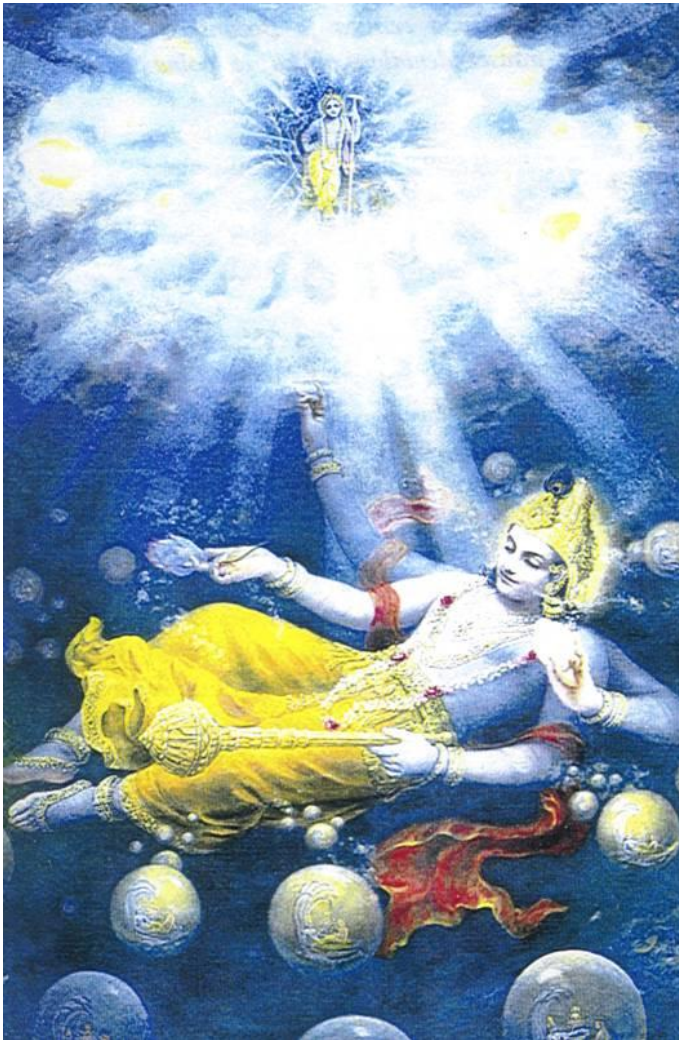
3. "Tisti, ki daruje krave, ki ne pijejo več vode, ne jejo več trave, ne dajejo več mleka niti telet, ta vstopa v žalostne svetove."

4. Zato vpraša svojega očeta: "Komu me boš dal, oče?" Ga vpraša, drugič, tretjič, nato pa mu on reče: "Dal te bom Smrti!"

5. Naciketas tedaj pomisli: "Pred mnogimi grem prvi, med mnogimi sem v sredini. Kaj bo Yama danes meni storil?"

6. "Poglej kako so minevali dnevi, spomi se, da bodo tudi drugi tako minili. Smrtnik dozoreva kakor zrno žita in se zopet kakor zrno žita rojeva."

7. Kot ogenj vstopa brahmanski gost v hišo. Njega se umirja s to ponudbo: "Prinesi vode, Vaisvat!"

Vrhovna absolutna resnica je Božanska Osebnost, Šri Kršna. Njegova transcendentalna oblika je polna večnosti, znanja in blaženosti.

8. Upanja in pričakovanja, pristnost in resnica, žrtve in zasluge, potomci in živina, vse to propada, kot brahman v hiši slaboumnega človeka ostane brez hrane.
9. Tri noči si v moji hiši prebival nepogoščen, brahman, spoštovani gost. Izberi si 3 želje; naj bo poklon zate brahman, meni pa dobrobit.
10. Kot prvo od treh želja bom izbral, da me moj oče Gautama pozdravi vesel, ko me ti Smrt izpustiš, da se umiri njegova slaba volja, da naj bo ljubezniv in naj se ne jezi več name.
11. Tvoj oče Auddalaka Aruna bo vesel kot prej, ko te jaz spustim in spal bo ponoči mirno in brez jeze, ko te zagleda rešenega smrti.
12. V nebeškem svetu ni straha. Ni Tebe Smrti, ni straha pred starostjo. V nebeškem svetu je veselje, ki nastane, ko se obvlada lakota in žeja ter se za seboj pusti bolečino.
13. Ti poznaš Smrt, tisti ogenj, ki vodi k nebu, ogenj, po katerem nebesniki dosegaajo nesmrtnost, odkrij jo meni, ker sem jaz poln predanosti.
14. Dobro me poslušaj Naciketas. Tebi bom razkril to: jaz poznam plamen, ki vodi k nebu, plamen, ki je do neskončnih svetov in oporišče; vedi da je on skrit v globini srca.
15. Povej mi o ognju, ki je počelo sveta in kako se morajo opeke za njim zložiti. Naciketas vse to ponovi in Smrt zopet zadovoljno spregovori:
16. In Veliki duh reče tedaj zadovoljen: "Danes ti bom izpolnil še eno željo. S tvojim imenom se bo imenoval ta ogenj; vzemi k temu ta venec številnih oblik."
17. Tisti, ki zažge tri naciketa ognja, se združi s tremi in izvrši tri

dela, ta zapušča rojstvo in smrt. Tisti, ki spozna njega je vreden hvale, služeč njega, ki pozna vse rojeno iz brahmana, ta doseže popolni mir."

18. Tisti, ki prižge tri ognja naciketa in spozna to troje in kdor se tako moder zakoplje v ta žrtveni ogenj, ta (še za časa življenja) prekine zanko smrti in pušča za sabo bolečino, uživa v nebeškem svetu."

19. To je tvoj ogenj, ki vodi k nebu. Naciketas, njo si izbral kot drugo željo. Tega ognja se bodo ljudje spominjali po tebi, povej sedaj še tretjo željo, Naciketas.

20. Ko človek umre, ostane ta dvom, nekateri pravijo: Obstaja tudi naprej, drugi pa pravijo: Ni ga več; če mi to pojasniš, naj bo vedenje o tem moja tretja želja."

21. Celo bogovi, starejši, dvomijo o tem, ker se ne spozna zlahka ta zadnja skrivnost, zaželi si kaj drugega, Naciketas, ne nadleguj me, oprosti mi to obljubo.

22. Celo bogovi so dvomili o tem, pa tudi ti sam, Smrt praviš, da se to ne spozna lahko. Težko se bo našel učitelj enak tebi in niti ena želja ni kot ta.

23. Zaželi si sinov in vnukov, ki bodo stoletniki, veliko živine, slone, zlato in konje. Zaželi si plodne poljane, sam pa živi kolikor hočeš jeseni.

24. Zaželi si bogastva in dolgo življenje, če misliš, da to ni vredno toliko kot tista želja. Naciketas, vsa tvoja upanja bom izpolnil.

25. Kjerkoli se želje težko uresničijo v svetu smrtnika, vse si jih zaželi po volji. Te lepe želje na kočijah, ob milih zvokih lutenj,

nedosegljive navadnim ljudem - ko jih darujem tebi, ti bodo služile Naciketas - samo ne sprašuj me o umiranju."

26. Stvari, ki prihajajo dan za dnem otopijo ostrino čutil, o ti, ki pripeljš življenja h koncu in celo življenje je kratko, naj bodo tvoje kočije, ples in pesem.

27. Nihče se ne more zadovoljiti z bogastvom, jaz pa bom tako dobil bogastvo, ko sem srečal tebe. Živel bom dokler ti vladaš; zato ostanem pri izbiri te želje.

28. Kateri krhki smrtnik tu doli na zemlji, ko zagleda te neuničljive nesmrtnike in jih spozna in ko opazi minljivo slast lepote in poželenja, bi užival v drugem življenju?!

29. Pripoveduj nam, Smrt, o velikem odhodu, o katerem ljudje tako dvomijo. Naciketas ne bo izbral nič razen te želje, ki sega do skrivnostnega skrivališča.

1.2.

1. Dobro je ena stvar, prijetno pa druga, in vsaka stvar vodi človeka do različnih ciljev. Dobro najde tistega, ki vzame dobro; tisti, ki izbere prijetno izgubi iskani cilj.

2. Človek se sooči z dobrim in prijetnim; ko jih modrec preuči, vidi razliko in izbere dobro in ne prijetno.

3. Odvrigel si Naciketas prijetne želje in tiste, ki lepo izgledajo, premoreč jih dobro. Nisi sprejel zanko okrašeno z bogastvom, skozi katero so številni ljudje potonili.

4. Neznanje in to kar je poznano kot modrost, je popolno oddvojeno, to vodi k različnim ciljem. Verjamem, da ima Naciketas poželenje po znanju, ker razne želje njega niso zmedle.

5. Prebivajoč sredi teme neumni, kaj modri so v svoji oholosti, se imajo za učene in kolovratijo na okrog kot slepci, ko jih slepec vodi.
6. Nedoraslemu človeku, brezglavemu in obnorelemu z bleskom bogastva ne zasveti nikoli, da obstaja izhod. Misleč: "Obstaja samo ta svet in ni drugega, on vedno znova meni pada v pesti."
7. Številni ne morejo niti slišati o tem, in številni ne spoznajo niti, ko to slišijo. Čudežen je tisti, ki poučuje o tem in več tisti, ki to doseže. Čudežen je tisti, ki to spozna, ko mu več učitelj to odkrije.
8. Ne more se ga dobro razumeti, ko ga podaja nedorasel človek, čeprav se ga večvrstno preučuje. Ne, da se mu približati, če ga ne izpostavi drug. Finejše od najfinejšega, presega umovanje.
9. To spoznanje, ki si ga ti dosegel se ne doseže s premišljevanjem. To se hitro razume, samo, ko to predloži - izpove drug, najdražji. Ti imaš zares željo po resnici, Naciketas, ko bi vsaj še bilo ljudi, ki sprašujejo tako kot ti.
10. Jaz vem, da je bogastvo minljivo, ker se večno nikoli ne dosega z minljivim. Zato sem prižgal ogenj naciketa in z žrtvami minljivih stvari postal večni.
11. Videč izpolnjenje želja naslonjalo sveta, večnost žrtve, drugo obalo kjer ni strahu, veličino pohvale na široko poslane in osnovo vsega, si ti, Naciketas neomajen vse to modro odvrigel.
12. Spoznajoč z zbranostjo najvišji duh, ki je nameščen globoko v skrivališču srca in od davne preteklosti prebiva v nepronicljivi skrivnosti, se moder človek reši veselja in žalosti.
13. Ko smrtnik to sliši in popolnoma razume, ko raztrga minljive svetove in spozna nežnost se zares veseli, ker je njegovo blaženstvo. Mislim, da je hiša za Naciketasa odprta.

14. Povej mi o tistem, kar vidiš nad dobrim in zlom, nad ustvarjenim in neustvarjenim nad tistim kar je bilo in šele bo.
15. Beseda, ki se omenja v vseh Vedah in odzvanja v vseh mučenjih, beseda zaradi katere se ljudje željni nje potapljajo v duhovno življenje, to je beseda AUM.
16. Ravno ta zlog je brahman, ta zlog je najvišji, tisti, ki spozna ta zlog se mu izpolnijo vse želje.
17. To je najboljše oporišče, to je najvišje oporišče. Tisti, ki spozna to oporišče, ta uživa v svetu brahmana.
18. (Najvišji duh) ne rojeva niti ne umira, ne nastaja niti ni iz česa nastal. Je nerojen, večni, stalen, starodaven, on je neuničen, ko se uniči telo.
19. Če morilec misli, da ubija, in ubiti misli, da je ubit, sta oba v zmoti; ker on niti ne ubija niti ga ni možno ubiti.
20. Manjši je od najmanjšega in večji od največjega atman prebiva v srcu vsakega bitja. Tisti, ki nima želje in tisti, ki se osvobodi bolečin ta z umirjenjem čutil vidi večino atmana.
21. On stoji, toda daleč pride, on leži toda vsega se dotika. Kdo razen mene lahko spozna tega boga, ki je vzburjenost in pomirjenost?
22. Ko atman spozna, da je velik prisoten povsod breztelesen, stabilen v nestabilnih stvareh, moder človek več ne trpi!
23. Ta atman se ne doseže s poučevanjem, niti z razmišljanjem niti z večkratnim poslušanjem objave, samo tistega kogar on izbere, edino ta ga lahko doseže, samo njemu atman odkriva svojo pravo podobo.

24. Tisti, ki se ne umika slabemu vedenju, tisti ki je neumirjen in nezbran, ta ga ne more doseči niti z razumom.

25. Duhovniki in plemiči so njemu samo hrana, smrt pa je njegova začimba. Kdo pa potem ve, kje je on?!

1.3.

1. Dvoje se napaja v zaslugah dobrih del. Oboje je v skrivalušču srca v največjih višinah. Poznavalci brahmana, kakor tudi tisti, ki vzdržujejo pet svetih ognjev in tisti, ki trikrat prižgejo ogenj naciketa jih imenujejo "svetlost in senca".

2. Naj zmoremo obvladati ogenj naciketa - ta most, ki ga prehajajo žrtvovanci, tem neuničljivim najvišjim brahmanom, ker neustrašna je oddaljena obala za tiste, ki jo žele prečkati.

3. Atman razumi kot gospodarja voza in telo kot voz sam. Razumi, da je um voznik in razum prispodoba uzd.

4. Pravijo, da so čutila konji, predmeti čutil njihovi pašniki. Modri pravijo, da uživa tisti, ki se združi z atmanom, s čutili in razumom.

5. Tisti, ki ni bister in je njegov um vedno nezbran, njemu so čutila neposlušna kakor podivjani konji voznika.

6. Tisti, ki pa je bister, in vedno zbranega uma, njega čutila ubogajo kakor dobri konji voznika.

7. Tisti, ki pa ni bister, brez uma in vedno nečist, nikoli ne doseže cilja temveč večno ostaja v krogu rojevanja in umiranja.

8. Tisti, ki je bister, pameten in vedno čist on doseže ta cilj od koder se več ne vrača.

9. Človek kateremu je um voznik in razum uzde, pride do konca poti, do najvišjega koraka Višnouvega.
10. Predmeti so za čutili, razum pa za predmeti, intelekt je za razumom, veliki atman pa za intelektom.
11. Nepojavno je nad velikim atmanom, puruša pa nad njim. Nad purušo ni ničesar več on je cilj on je najvišja pot.
12. Ta atman skrit v vseh bitjih se ne prikaže vsem. Opazijo ga šele ljudje močnega vpogleda s svojim ostrim duhom.
13. Moder naj zadrži govor v razumu (ali: govor in razum) tega pa naj zadrži v velikem atmanu, in tega v atmanu, ki je mir (ali: v umirjenem atmanu).
14. Vstanite, prebudite se; želja izpolnjena, spoznajte, da je pot kakor oster rob noža, nepremostljiv, neprehoden. Tako pravijo modri.
15. Spoznajoč to neslišno, nedotakljivo brez oblik neuničljivo, brez okusa, brez vonja, večno, brez začetka in brez konca nad velikim, nespremenljiv - človek pobegne žrelu smrti.
16. Ko moder človek sliši in prenese naprej to starodavno zgodbo o ognju naciketa kar je Smrt njemu povedala, potem njega poveličujejo v svetu Brahma.
17. Tisti, ki z vdanostjo objavlja to največjo skrivnost na zboru brahmanov ali v času žrtve sraddha ta za sebe pripravlja večnost.

II.1.

1. Samosvoj je prebil odprtine (čutila) navzven zato človek gleda ven in ne sebe. Šele nekateri modri ljudje želeč nesmrtnosti, obrnejo oči navznoter in zagledajo svoj atman (sebe).

2. Nedorasli gredo za zunanjimi ugodnostmi in tako padajo v past smrti, ki vedno opreza. Modri pa spoznajoč nesmrtnost ne iščejo večnosti tukaj med minljivimi stvarmi.
3. Kaj ostane tukaj v svetu razen tega s čemer človek razume kot obliko, okus, vonj, zvok in ljubezniv dotik? To je prav to.
4. Ko veliki povsod prisotni brahman spozna s katerim vidom človek vidi v sanjah in buden, moder ne trpi več.
5. Tisti, ki ve, da je atman na dosegu roke, gospodar preteklosti in prihodnosti, ki uživa slast življenja in vdihuje življenje, se ta več ne skriva. To je zares tisto.
6. Kdor izmed bitij zagleda njega, ki se je rodil pred trpljenjem in pred vodami in stoji v skrivališču srca (ta zares vidi brahmana). To je zares tisto.
7. Aditi, božanske narave, kar nastaja skozi življenski dah in stoji v skrivnosti srca, rojena iz bitja to je zares tisto.
8. Skrit med dvema žrtvenima treskoma kot zametek skrit v materinem trebuhu, vsepoznavajoči Ogenj je vreden izziva budnih, ki mu prinašajo žrtev - to je zares tisto.
9. Iz njega izhaja Sonce in v njega zahaja, na njega se opirajo vsi bogovi, nihče ne more biti višji od njega. To je zares tisto.
10. Kar je tukaj, to je tam; kar je tam, to je tukaj. Kdor v tem vidi razliko ta sreča smrt v smrti.
11. To se doseže edino z umom, tu ni nikakršne razlike. Ta, ki tukaj vidi razliko, ta gre iz smrti v smrt.
12. Znotraj bitja prebiva Puruša velikosti palca, gospodar

preteklosti in prihodnosti. Ko ga človek spozna ga ni več ničesar strah. To je zares to.

13. Puruša velikosti palca je blesk nezasenčen z dimom, gospodar preteklosti in prihodnosti; on je tak danes in enak jutri. To je zares tisto.

14. Kakor se voda ko dežuje na neravna tla razlije med gorami, tako tisti, ki opazuje predmete kot različne razsipa svoje moči tekoč za njimi.

15. Kakor čista voda, ki se vlije v čisto vodo, ostane še naprej čista; tak, Gautama, postane duh modrega, ko to on spozna.

II.2.

1. Kdor se približa trdnjavi z enajstimi vrati, trdnjavi nerojenega, katerega misli se ne mešajo, ta ne trpi; zauzdajoč jo, on se osvobojen zares osvobaja. To je zares to.

2. On je labod, ki prebiva v blesku, palček ki živi v atmosferi, žrtvovanec ob ognjišču, gost v domu. V človeku je v najglobji zaprisegi, v resnici na nebu; rojen je v vodi, rojen je na zemlji, rojen v resnici, rojen v kamnu; on je veliki red.

3. On vdih vodi gor, izdah meče dol; vsi bogovi izkažejo čast palčku, ki sedi v sredini.

4. Kar ostane tukaj, ko se on, ki prebiva v telesu oddvoji in osvobodi telesnega omota?! To je zares tisto.

5. Smrtnik ne živi niti od vdiha niti od izdiha, temveč od nečesa drugega, kar je zatočišče dihu!

6. Razložil ti bom sedaj Gautama, večno skriti brahman in pot po kateri koraka atman, ko ga ujame Smrt.

7. Nekateri vstopajo v maternico, da utelesijo svoj duh. Drugi spremenjeni v nepremične predmete v skladu s svojim življenjem v skladu s svojim znanjem.
8. Ta Puruša, ki buden v zaspanih oblikuje razne želje, to je tisto čudovito, to je brahman to se imenuje nesmrtnost. V njem so zadržani vsi svetovi in nihče njega ne presega. To je zares tisto.
9. Kakor ogenj, eden edini, ko vstopi v svet sprejme obliko glede na razne oblike tako tudi atman en in edini, ki je v vsakem bitju sprejme oblike, glede na različne oblike a je vseeno izven njih.
10. Tako kakor veter en in edini, ko vstopi v svet sprejme obliko glede na razne like, tako je tudi atman en in edini, ki je v vsakem bitju sprejme obliko glede na razne like, a je vseeno izven njih.
11. Kakor se Sonce, oko celega sveta ne pomrači od njemu zunanjih grehov očesa, tako se niti atman eden in edini, ki je v vsakem bitju, ne umaže z bedo sveta, temveč ostane izven nje.
12. Modri, ki vidijo atmana, ki je v vsakem bitju tega vladarja, enega in edinega, ki razmnožuje svojo edino obliko, ki počiva v njihovem duhu, njihovo veselje je večno in nikogar več.
13. Večen nad nevečnostjo, zavest v raznih, on čeprav eden izpolnjuje želje mnogih. Modri, ki vidijo njega kako počiva v duhu dosežejo večni mir in nihče več.
14. "To je tisto", tako modri razumejo nepopisno veselje, toda kako naj vem ali sije sam od sebe ali je le odsev dugega?"
15. Tukaj ne sije Sonce niti Mesec niti zvezde, niti strele, kaj šele zemeljski ogenj. Ko to sveti, zasveti vse od njega, vse zablešči od njegove svetlosti.

II.3.

1. To je starodavno drevo asvattha s koreninami v zraku in z vejami v zemlji. To je tisto bleščéče, to je brahman, to se imenuje nesmrtni. V njem so zbrani vsi svetovi in nihče ga ne presega (ni višjega od njega). To je zares to.
2. Kjerkoli obstaja, celo to veselje, se pojavlja iz diha in se giblje v njem. On je veliki strah, dvignjena strela. Tisti, ki ga spozna postane nesmrten.
3. Zaradi strahu pred njim ogenj plameni, od strahu pred njim Sonce sije. Od strahu pred njim Indra, Veter in Smrt kot peta hite.
4. Če ga človek ne more spoznati pred razpadom telesa se utelesi v ustvarjenih svetovih.
5. (Brahman) se vidi v atmanu kot v ogledalu v svetu prednikov kakor v sanjah v svetu nebeških plesalcev kot v vodi, v svetu Brahma kot svetlost in senca.
6. Spoznajoč ločenost čutil katera nastajajo ločeno, spoznajoč njihovo bujenje in njihovo umirjanje, moder več ne žaluje.
7. Nad čutili je razum in nad razumom je bit. Nad njo je veliki atman, nad njim pa je nepojavljena prvobitnost.
8. Nad nepojavljeno prvobitnostjo je puruša, ki je brez oznak in ki vse prežema. Spoznajoč ga, se človek osvobaja in doseže nesmrtnost.
9. Njegova oblika ni na dosegu pogleda, nihče ga ne more uzreti z očesom. S srcem, mislijo, umom se on pojmuje - razumeva; tisti, ki to ve on postaja nesmrten.
10. Pravijo, da ko se umiri 5 čutil in z njimi razum in ko um (buddhih) ni več v gibanju to je potem najvišja obstojnost.

11. Ta večna zbranost čutil se imenuje yoga. Tedaj ni več zmot; yoga je resnično izvor in ugasnitev.
12. Niti z govorom niti z razumom, niti z očesom se atmana ne doseže. Šele z izgovorjavo "on je" se lahko spozna.
13. "On je", tako se spozna kot tudi z obstojem realnosti na oba načina. "On je", ko se tako prodira v njega, mu zasveti prava njegova narava.
14. Ko se srce osvobodi vseh želja v njem zavutih v klobčič tedaj smrtnik postane nesmrten in tukaj doseže brahmana.
15. Ko se tu na zemlji razsekajo vsi vozli srca, smrtnik postane nesmrten, dotlej - do takrat poteka učenje.
16. V srcu je sto in ena žila, toda samo ena od njih se razteza do temena. Dvigajoč se z njo človek doseže nesmrtnost.
17. Kakor palec, puruša, duh, prebiva globoko v srcu vseh bitij. Njega je potrebno mirno potegniti iz telesa, kakor stržen iz stebila bilke; njega je potrebno spoznati, bleščečega in nesmrtnega.
18. Tedaj je Naciketas spregledal znanje in ves nauk yoge s katerim ga je obdarila smrt, in dosegel brahmana, postal brezstrasten in nesmrten; in tako bodo to dosegli tudi drugi kateri se potopijo v sebe.

PRASNA

Prasna je atharva - vedska Upanišada, ki pripada mlajši skupini. V njej modrec Pippalada odgovarja na vprašanja šestih puščavnikov o naravi sanj, besedici aum, dihu, absolutnosti, in "višjem" in nižjem brahmanu. Upanišada se bliža teoriji yoge.

II.

1. Potem Bhargava Vaidarbhi vpraša (Pippalado): "Spoštovani, koliko bogov (tj. moči) podpira bitje? Koliko jih to osvetljuje? In kateri je najboljši med njimi?"

2. On mu odgovori: "To je eterični prostor pa tudi veter, ogenj, vode, zemlja, beseda, misel, oko, uho. Osvetljuječ ga, oni reko: "Mi podpiramo - vzdržujemo to telo, podpirajoč ga.

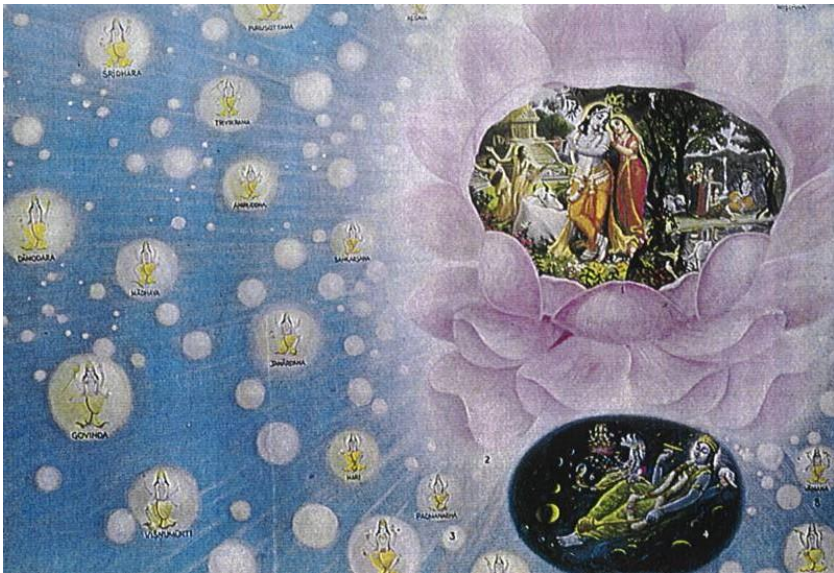
3. Dah jim reče, Najboljši med njimi: "Ne padajte v zmoto. Jaz vzdržujem to telo, podpirajoč ga, razdeljen na pet delov."

4. Oni podvomijo. On pa od ponosa kot, da je odšel v višave. Toda, ko se on vzpenja se tudi vsi ostali prav tako vzpenjajo. In, ko se vrne na mesto se tudi vsi ostali vrnejo. Tako kot matico sledijo vse čebele, če odide, in se vse vrnejo, če se ona vrne, tako je tudi z besedo, mislijo očesom in ušesi. Oni zadovoljno hvalijo dah.

5. On žari tako, kot ogenj, on je sonce, on je Parđanya, darežljivi, on je veter, on je zemlja, predmet, bog, bit - nebit in tisto kar je nesmrtno.

6. Kot naperek v središču kolesa na vozu, v dahu je vse pripeto; himne vede, formule, napevi, žrtve, oblast in brahman.

7. Kot Prađapati se v trebuh obračaš in ti se ponovno rojevaš. Tebi dahu, prispevke darujejo bitja, tebi kateri z dahi obstajaš.

V milijonih in milijonih univezumih obstajajo brezštevni planeti in prav vsak se razlikuje od drugih po svoji kozmični sestavi. Vsi ti planeti ležijo v oglu brahmayotija. Ta brahmayoti pa so samo osebni žarki Vsevišnje Božanske Osebnosti.

8. Ti si bogovom najboljši prenašalec, in očetom prvi prispevek!
Ti si resnično vladanje modrecev, potomcev Atharvanov in Angirasa.
9. Z žarom si Indra, Rudra kot zaščitnik. Z zrakom se kot sonce premikaš ti si oče svetlosti.
10. Ko dežuješ, ta bitja dihajo tedaj, in ostanejo osrečena: "Po želji bo hrana."
11. Ti si vratya. O dah, edini modrec, zajedalec, resnični gospodar sveta. Mi ti dajemo hrano, ti si nam oče, O Matarisva.
12. Tvoja oblika je v besede uvrščena v uho in oko in v mislih razprostrta, osreči ga. Ne odhajaj!
13. Vse to je last daha, kar je pripeto v tri nebove. Ščiti nas kot mati sinove, preskrbi nam srečo in modrost.

IV.

1. Potem ga vpraša, Suryayavi Gargya (potomec Surye): "Gospod, kateri so tisti, ki v človeku spijo a so v njem budni? Kateri je tisti bog, ki vidi sanje? Čigava je ta sreča? V komu je vse utemeljeno?"
2. On odgovori: "O Gargya tako kakor žarki zahajajočega sonca vse združujejo v tem razžarjenem krogu ali pa se spet razhajajo, ko vzhaja tako je vse v najvišjem bogu (čutilu), razumu združuje. Zato v tem času človek ne sliši, ne vidi, ne duha, ne okuša, ne dotikuje, ne govori, ne jemlje, se ne veseli, ne opravlja potreb, se ne giblje. Govori se, da se takrat spi.
3. Samo dahi (kot) ognji v tem mestu ostanejo budni. Domači žrtveni ogenj je vdih, južni žrtveni ogenj pa izdih; ogenj za vlivanje je dih (pranah) od vzemanja (pranayad) ker je ogenj za vlivanje vzeta (praniyate) od domačega ognja.

4. Notranji dih (samanah) se tako imenuje ker uravnotežuje (saman nayati) dva darova - vdihovanje in izdihovanje. Misel je žrtvovalec, plod žrtve je vdih kateri iz dneva v dan žrtvovalca vodi k brahmanu.

5. Tukaj v sanjah ta bog doživlja svojo veličino. Kar je že videl, ponovno vidi. Kar je že slišal ponovno sliši. Kar je že čutil v raznih zemljah in raznih smereh ponovno čuti. Kar je videl in ni videl, kar je slišal in ni slišal, kar je doživel in ni doživel, kar obstaja in ne obstaja, vse to vidi, vidi on, ki je vse.

6. Ko je s svetlobo obvladan, ta bog ne vidi sanj. Tedaj se v telesu oglašča sreča.

7. Kakor se ptice, ljube, na drevesu odpočijejo, kjer je njihov dom, tako se vse naslanja na najvišji atman.

8. Zemlja in tisto kar je njeno, vode in tisto kar je njihovo, ogenj in kar je njegovo, prostor in to kar je prostorno, oko in tisto kar je vredno videti, uho in tisto kar je vredno slišati, vonj in tisto kar je potrebno vonjati, okus in tisto kar je okusno, koža in tisto kar je za dotik, beseda in to kar je potrebno povedati, roke in kar je za rokovanje, spolni organ in zadovoljstvo, anus in tisto kar je potrebno izvreči, dve noge in hoja, razum in predmet razmišljanja, um in tisto, kar se lahko pojmuje, osebnost in tisto kar dela jaz, misel in to kar se misli in to kar se osvetljuje, dah in to kar on vzdržuje.

9. Zares on je ta kateri vidi, se dotika, sliši, vonja, okuša, misli, se spominja, dela, on je zavestni atman (vidna natma), puruša, on je utemeljen v najvišjem neuničljivem atmanu.

10. K najvišjemu neuničljivemu pride tisti, ki prepozna tega brez sence, neutelesenega, brezkrvnega, čistega, neuničljivega. Dragi on je vseveden in postaja vse. O temu govori ta stih:

11. Kdor ve, dragi, kot neuničljivo

je to, kjer zavestni atman z bogovi,

vsemi dahu, bitji stoji,

vseveden, on vstopa v vse.

V.

1. Šaibya Satyakama tedaj vpraša njega (Pippalado): "Spoštovani, tisti med ljudmi kateri življensko razglablja zlog AUM (OM), kateri svet s tem osvaja?"

2. On mu odgovori: "O Satyakama, ta zlog OM je višji in nižji brahman. Zato poznavalec s pomočjo njega doseže kogar koli od njiju.

3. Če se on osredotoči na črko (A) se razsvetljen z njim hitro zopet vrne na zemljo. Himne ga vodijo k svetu ljudi. Tam oskrbljen z mučenjem, brahmanskim življenjem, vero, on doživlja veličino.

MUNDAKA

Mundaka spada k šoli Atharva-vede. Nekateri avtorji menijo, da spada k srednji, nekateri pa da k mlajši skupini tekstov Upanišad. Govori o tem, kako se z žrtvovanjem dosežejo samo zemeljski cilji, kar je predvideval že Naciketas iz Kathe, toda šele zunanje absolutnosti in askeza garantira višje sfere. Reintegracija v absolutnost je cilj osvoboditve. Puruša je poreklo in izvor brahmana. Insistira na "višjem" in "nižjem" znanju.

I.1

(Angiras reče:)

6. Nevidno, neobjemljivo, brez roda in varne,

brez vida in sluha, brez rok in nog

večno, razprostranjeno, vsepovsod prisotno

najsubtilnejše, neuničljivo - to modri vidijo kot izvor bitja.

7. Kot pajek, ki ločuje in vleče (nit)

kot bilke, ki na zemlji rastejo

tako kot rastejo iz živega človeka lasje in dlake,

tako tukaj vse iz neuničljivega prebiva.

8. Z mučenjem se brahman gradi,

od tam se rojeva hrana,

iz hrane dah, razum, realnost,

svetovi in nesmrtnost v (žrtvenih) delih.

9. Tisti, ki vse ve in razume

čigar fantazija se sestoji iz znanja

iz njega je ustvarjen ta brahman,

tj. ime, oblika in hrana.

1.2.

1. To je resnica:

Te žrtve, ki jih pesniki vidijo v himnah

mnogovrstno so razprostrte v tri (vede).

Vedno jih izvajate, resnicoljubneži

to je vaša pot k svetu dobrote.

2. Če plamen valuje

ko je prižgan žrtveni ogenj

tedaj je med dve merici masla

z vero viliti prispevek.

5. Če žrtvuje, ko plamen plapola

prinoseč dar ob pravem času

oni ga vodijo kot sončeve žarke

tja kjer živi gospodar bogov.

6. "Pridi, pridi," ga kličejo bleščeče daritve,
s sončevimi žarki prenašajo žrtvovalca
s prijetno besedo mu čast izkazujejo:
to je vaš zaslužni Brahmnin svet dobrih del.
7. Resnično je negotovih teh osemnajst ladij
vrsta žrtev za katere se pravi, da so nižje (žrtveno) delo
Nori so tisti, ki se tega vesele kot boljšega
ponovno odhajajo v življenje in smrt.
8. Potopljeni v neznanje, domišljavi,
misleč kako so pametni
Bedaki se zmedeno vrtijo
kot slepci katere slepec vodi.
9. Kot otroci, ki mislijo, da so dosegli cilj
raznovrstno potopljeni v neznanje
iz strasti ne dojemajo, izvrševalci žrtev
in zato propadejo ko se svet izčrpa.
10. Blazneži, misleč, da je žrtev najzaslužnejša

ne vedo za ničesar drugega (dobrega)

Po uživanju v raju, osvojenem s svojimi dobrimi deli

oni zopet vstopajo v ta ali še nižji svet.

11. Tisti, ki pa se v gozdu ukvarja s fantaziranjem in vero

umirjeni poznavalci, kateri žive od miloščine

skozi sončna vrata neomadeževani odhajajo

tja kjer je to nesmrtno bitje, neuničljivi atman.

12. Brahman, ko pogleda svetove z delom zgrajene,

se mu lahko zagnusi tisto neustvarjeno

prebivajoč iz ustvarjenega.

Zaradi znanja naj zato z gorivom v roki odidejo

k učitelju, (objavijo) v ustaljenem brahmanu.

13. Tistemu kateremu je primerno prišel, umirjenih misli,

utišan, poznavalec(učitelj), glede na resnico

sporoča to znanje o brahmanu

katerega se razume kot neuničljivo bitje

(akšram, purušam) resnica.

II.2.

1. Viden, skrit, povabljen s tistim kar se v globini premika

veliko naslonjalo - tam ustaljeno

to kar se premika, diha in trepeti.

Vedite, da je to bit (sat) in nebit (asat)

najvišji predmet želja

kateri je izvrstnejši od človeškega spoznanja.

2. To kar je bleščeče, tanjše od tanjšega

v katerem so nameščeni svet in ljudje,

ta neuničljivost je brahman,

to je dah, to je beseda, to je misel.

To je resničnost, to je nesmrtnost.

V to se izplača prodreti, dragi vedi.

3. Kot lok je vzeto veliko orožje Upanišada

naj na njega postavi strelico zašiljeno s predanostjo

naj se napne z mislimi usmerjenimi na to (tat).

Vedi, dragi, da je to neuničljivo, cilj.

4. Besedica, aum je lok in atman je strelica.

Brahmana pa imenujejo za cilj.

Brez napake ga je potrebno zadeti.

Kot strela (v cilju) (človek) bi bilo potrebno
da postane narava tega (tanmayah).

III.1.

5. Z resnico je dosegljiv, s fantazijo, ta atman

s pravilnim vedenjem, z življenjem

večnega brahmanskega učenca.

Znotraj telesa sestojč iz sijaja je čist

ta kogar vidijo puščavniki, ki so se rešili greha.

6. Samo resnica zmaguje, in ne neresnica.

Skozi resnico vodi pot, ki vodi k bogovom,

po kateri gredo modreci, ker so se jim uresničile želje,

tja kjer je to (tat), najvišje prebivališče resnice.

III.2.

5. Ko ga modreci dosežejo, zadovoljni z znanjem

lastne izpolnjenosti, brez strasti, umirjeni

dosežejo njega, kateri povsod pride

modri zbranega duha vstopijo v vse.

6. Tisti, kateri so dobro preverili smisel vedantskega znanja
puščavniki, prečiščeni z asketsko disciplino
oni so v svetovih brahmana, na vzvišenem prostoru časa
vsi na drugi strani smrti, popolnoma osvobojeni.
7. Odide (njihovih) petnajst delčkov k osnovam
in vsi bogovi (čutila) k odgovarjajočim božanstvom
dela in atman-ki-se-sestoji-iz-zavesti-
v najvišjem neuničljivem vse postane eno.
8. Tako kot reke tečejo v morje
izginjajo odvržeč ime in obliko,
tako, poznavalec, osvobojen imena in oblike
pride k nebeškemu puruši, višjemu od najvišjega.
9. Ko brahman pozna najvišje, ta tudi Brahman postaja
in v njegovem rodu ni nikogar katerega
brahman nebi poznal.
On gre preko žalosti, preko grehov
Razrešen globinskih vezi, on postane nesmrten.

10. To je povedano v stihu:

Tisti, ki se žrtvujejo, učeni v objavljanju, varni v brahmanu,
kateri sebe z vero prinašajo edinemu vidcu
samo njim se sme predati to vedenje brahmana
po tem ko je opravljen obred z glavo.

11. To je resnica, njo je davno izrekel modri Angiras

Ne more se je učiti tisti, ki ni opravil obreda
Priklon najvišjemu modrecu.

MANDUKYA

Mandukya je zelo kratka Upanišada, pripada Atharva-vedi in je mlajša med klasičnimi. In ona govori o enotnosti atmana - brahmana. Absolut ima 4 načine obstajanja, ki se uresničujejo in jim skupno odgovarjajo s pomočjo štirih stopenj (sanj). To je čudežna teorija sanj, omenjena že v Brhadaranyaki (IV,3,9) toda tukaj končno obdelana. Na ta tekst se navezuje učitelj vedantske šole - Gaudapada - s svojim komentarjem Karika v VIII. stoletju novega časa. MaU.

1. AUM. Ta zlog je vse to. Tolmačenje je: preteklost, sedanost in prihodnost; vse to je zlog AUM. In kar obstaja drugega razen teh treh časov je prav tako zlog AUM.
2. Vse to je brahman. Ta atman je brahman. Atman pa ima štiri dele.
3. Prva četrtina je vaisvanara, katere področje je budno stanje, katero spoznava zunanje predmete, kateri ima sedem udov in 19 ust, kateri uživa velike elemente.
4. Druga četrtina je taidasa, katere področje je stanje sanj, kateri spoznava notranje predmete, kateri ima sedem udov in 19 ust, kateri uživa prefinjene elemente.
5. Ko pa človek zaspi, ne želeč niti ene želje in ne sanjajoč sanje, je to globoki sen. Ta tretja, četrtina je prađna, katere je stanje globokih sanj, kateri je postal eden, kateri je čistega spoznanja kateri uživa naslade, katerega obraz je misel.
6. On je gospodar vsega, poznavalec vsega, on je vladar v notranjosti. On je izvor vsega, začetek in konec bitja.
7. Kdor ne spozna notranjih predmetov, kdor ne spozna zunanjih predmetov, kateri ne spoznajo oboje, kateri ne spozna sam sebe,

kateri ni poznavalec, kateri ni nepoznavalec, neizrekljiv, nezajet, brez oznak, nepojmljiv, kateri se ne more poimenovati kateri je umirjanje manifestiranega, spokojen, blag, nedvojen, tak mislijo, da je četrti del. On je atman. Njega je potrebno poznati.

8. Ta atman je po elementih zlog AUM. Elementi atmana so deli, so elementi, zvok A, zvok U, zvok M.

9. Vaisvanara, kogar področje je budno stanje je črka A, prvi element, ali po korenu ap (polčitljiv) ali po temu kar je na začetku. Kdor tako pozna doseže vse želje in postane začetek tega.

10. Taiđasa, katere področje je črka U, drugi element ali zaradi dviganja ali po tem, ker se javlja v sredini. Kdor to pozna postane tisti v čigar družini ni rojen nihče, ki ne pozna brahmana, tudi sam postane tisti katerega povečuje večnost znanja.

11. Prađna, katerega področje je področje globokoga sna je črka M, tretji element, ali po korenu mi (meriti, spoznati) ali po temu kar je na koncu. Kdor tako zna meriti (spoznanje) vse to tudi postane konec tega.

12. Četrti je tisti del, ki nima elementov, neizrečen, katerega posebnost je umirjanje manifestiranega sveta, blag, nedvojen. Tak je pravzaprav zlog AUM, atmanu. Kdor to ve z atmanom v atmanu odhaja.

TAITTIRYA

Taittiriya pripada, Yađur-vedi (črni) in je prav tako stara; brahman se v njej pretežno označuje z obredno formulo, ona pa je drugače vezana na tolmačenje ritualov. Simbolično se žrtev izenačuje z vesoljem. Poleg objasnjevanja ritualov so obvezne tudi fonetične špekulacije. Vztraja se na poznavanju najvišje osebnosti para matma - atmana in razvija se teorija o petih omotih, ki človeku obstruirajo spoznanje.

II.1.

(Trisanko reče:)

1. AUM. Tisti, ki pozna brahmana, dosega vrhunec, a o temu se reče naslednje: "Brahman je resničnost (satyana) znanje (đnanam), neskončnost (anantam). Tisti, ki ve, da je on nameščen v skrivališču (srca) in v najvišjem nebu, uresničuje s pomočjo umnega brahmana vse želje.

Od tega je atman zato postal prostor, od prostora je postal veter, od vetra ogenj, od ognja voda, od vode zemlja, od zemlje rastline, od rastlin hrana in od hrane človek. Ta človek se sestoji ravno od bistva hrane. Takšna je njegova glava, takšna je njegova desna stran, takšna je leva stran, takšen je njegov atman, tak je njegov rep (kateri je) podpora.

O tem govori ta kitica:

II.2

1. "Od hrane se rojevajo bitja, tista, ki se nahajajo na zemlji. Oni prav zares žive od hrane in tja se vračajo na koncu. Ker je hrana prva med bitji in se zato imenuje zaceljiteljica vsega. Iz hrane se rojevajo bitja, s pomočjo hrane se razvijajo, (ona) je pojedena in je elemente (bhutani). Zato se to imenuje hrana.

Različen od tistega, ki se sestoji od bistva hrane, je notranji atman,

kateri se sestoji od bistva hrane, je notranji atman kateri se sestoji od daha, kateri ga izpolnjuje. Tisti ima obliko človeka. Glede na njegovo človeško obliko ima tudi ta obliko človeka. Njegov dah je glava, vdih je njegova desna stran, izdih pa njegova leva stran, prostor je atman, zemlja rep (konec kateri je podpora).

II.3.

1. "Z dahom, bogovi dihajo, pa tudi ljudje in živina, dah je bitjem življenska doba (ayuh), zato ga imenujejo splošna življenska doba.

Polni dobi se bližajo tisti kateri kot dah spoštujejo brahman, ker je dah doba vseh bitij. Zato ga imenujejo "splošna življenska doba".

On je prav zares telesni atman tistega prejšnjega. Zares različen od tistega, ki se sestoji od razuma, ki ga izpolnjuje. On ima obliko človeka. Glede na njegovo človeško obliko ima tudi ta človeško obliko. Yađur-veda je njegova glava. Rg-veda je njegova desna stran, Sama-veda je njegova leva stran, učenje (je njemu) atman, himne Atharvana in Angirasa (so njegov) rep (konec) (kateri je) podpora.

O tem govori sledeča kitica:

II.4.

1. Od kod se besede vračajo skupaj z mislimi a ne da jo doseže (tega se) nikoli ne boji tisti, ki ve za dobroto (anandam) brahmana.

To je zares telesni atman tistega prejšnjega. Zares, različen od tistega, ki se sestoji od razuma, zares notranji atman, ki se sestoji od zavesti, kateri ga izpolnjuje. On ima obliko človeka. Glede na njegov človeški lik ima tudi ta obliko človeka. Vera je njegova glava, resnica (rtam) je njegova desna stran, realnost (satyam) leva stran, disciplina-atman, moč-rep (konec kateri je) podpora.

O tem obstaja naslednja kitica:

II.5

1. Zavest upravlja žrtev, upravlja pa tudi z deli. Vsi bogovi slavijo zavest kot najvišje brahmana. Če (človek) pozna brahmana kot zavest in pusteč zla v telesu, od nje se ne oddaljuje, uresničuje mu vse želje.

To je zares telesni atman tistega prejšnjega. Zares, različen od tistega, ki se sestoji od dobrobiti, ki ga izpolnjuje. On ima obliko človeka.

Glede na človeško obliko ima tudi ta obliko človeka. Prijetnost (priyam) je njegova glava, veselje (pramodah) leva stran, dobrobit (anandah) - atman, brahman (je njegov) rep (kateri je) njegova podpora.

O tem govori naslednja kitica:

III.6.

1. Kot, da ne obstaja tisti brahman za kakršnega se pozna kot neobstoječe (asat). Če pa se ve, da brahman je, poznajo pa ga kotobstoječega.

To je zares telesni atman tistega prejšnjega. O tem pa se postavljajo vprašanja. Ali tisti, ki ni poznavalec po smrti odhaja na drugi svet?

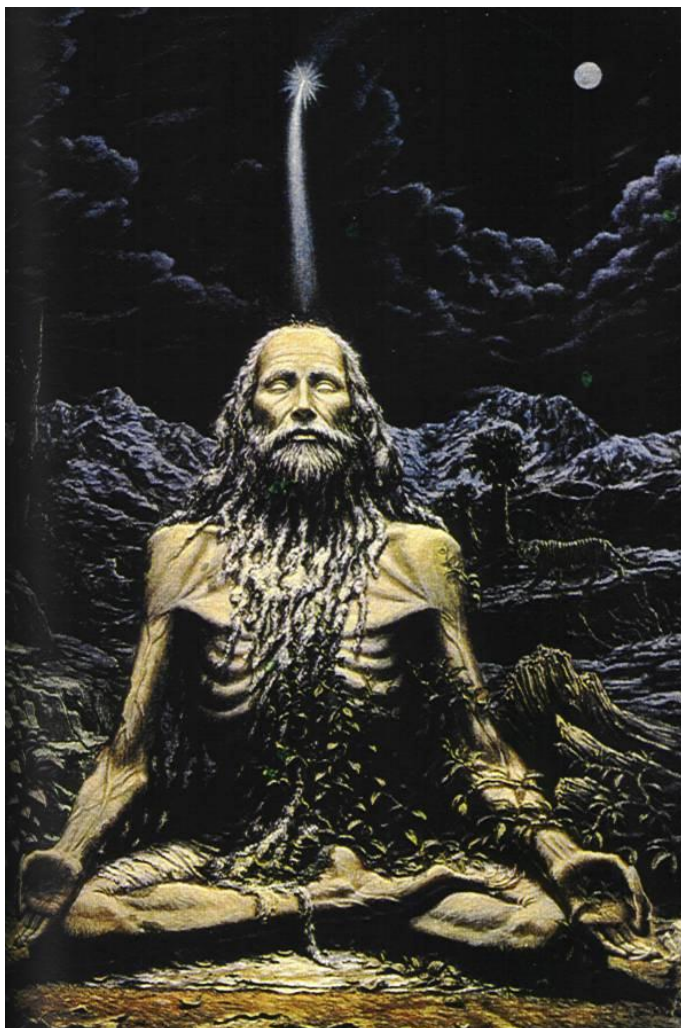
Ali na tisti svet po smrti odhajajo samo tisti, ki to ve?

On (atman) si zaželi: "Jaz bi se razmnožil in reproduciral." On se preda trpljenju; po opravljenem trpljenju emanira (zažari) vse to kar je. Ko ga emanira-izžareva vstopi (v svet); vstopoč, postane to kar je (sat) in to kar je drugostransko (tyat), definirano in nedefinirano, osnovano in neosnovano, zavestno in nezavestno, resnično in lažno.

Postane realnost (satyam), takšna kakršna je. To je tisto, kar se imenuje resničnost.

III.7.

1. Ni potrebno preklinjati hrano, to je pravilo. Zares, dah je hrana, telo je požeruh hrane, na dah se telo naslanja, na telo se dah naslanja. Torej hrana se naslanja na hrano, on je utemeljen (pratisthitan). On postane lastnik in požeruh hrane, postane močen v potomstvu, živini in brahmanskem blesku in veliki slavi.

Mistik kateri zapusti ta svet v času dima, v noči, v času dvotedenskega obdobja, ko se mesec manjša ali šest mesecev od takrat, ko se sonce pomika po južni strani, odhaja na mesec ali pa se ponovno vrača.

AITAREYA

Aitareya pripada Rg-vedi in to istoimenski Aranyaki kateri je pravzaprav konec in se zdi, da je zelo star. Ponavljajo se kozmogonijski miti in odnos izenačenja med mikro in makrokozmosom. In sam Aitareya - brahmana obdeluje tipične probleme Upanišad: atman - absolut, njegove različne manifestacije, v življenju, njegova spoznanja (tj. atman = brahman) katera omogoča premikanje v njo, to je lastno izvorno naravo. Ritual ima tudi svoj intimni interiorizirani značaj za "tistega, ki to pozna." Obstajajo razne stopnje spoznanja.

(The Aitareya, Aranyaka ed&tr.(...) by Arthur B. Keith, Oxford 1909

III.1.

1. "Kdo je on?" "Mi ga slavimo kot atman, kateri od teh pa je ta atman?" "Ali po tem po čemer človek gleda ali po čemer človek posluša ali po čemer človek vonja ali po čemer se oblikuje govor ali po čemer se razlikuje sladko in nesladko?"

2. To kar je srce in ta razum, zavest, razumevanje, zaznavanje, spoznanje, modrost, opažanje, volja, misel, razmišljanje, ostroumnost, pomnenje, predočitev, navdajenja, poželenje, življenje, moč, vse to so samo oznake za UM.

3. On je Brahman, on je Indra on je Prađapati on je vsi bogovi in pet velikih elementov in zemlja in zrak in prostor in voda in svetloba; on je vsi ti naštetih elementi kot tudi oni premešani in drobnejši in seme to in tisto; in rojen iz jajca in rojen iz maternice in rojen iz pare in rojen iz mladiča; in konji in goveda, ljudje in sloni; in vse kar tukaj diha, vse kar se premika in leti in kar je nepremično. To je vse vodeno z umom, um je naslonjalo, um (prađnana) je brahman.

4. In on (Vamadeva) z atmanom, ki je um, zapusti ta svet in dosega vse želje v nebeškem svetu, nesmrten postaja postaja.

CHANDOGYA

III.1

(Učitelj Aruna)

1. Prav zares tisto je Sonce med bogovi. Nebo mu je počez pritrjena trstika, strani sveta so na njej medena sredica cveta, žarki Sonca pa so niti medu.
2. Žarki sonca z vzhoda izhajajo iz vzhodnih celic sredice cveta. Stihi rg-vedskih himen so čebele, RG-veda je cvet, nesmrtni sok v njem pa so pravzaprav slavospevi.
3. Oni so vsrkali sok Rg-vede, srž tega soka pa se spremeni v slavo, blišč, občutek, moč in okrepcilo.
4. Vse je izšlo in se zlilo okrog sonca. To pravzaprav tvori rumeno barvo sonca.

III.2

1. Žarki sonca z juga izhajajo iz južnih celic sredice cveta. Stihi yađur-vedskih himen so čebele, Yađur-veda je cvet, nesmrtni sok v njem, to pa so pravzaprav slavospevi.
2. Oni so vsrkali sok Yađur-vede, srž tega soka pa se je spremenil v slavo, blesk, občutek, moč in okrepcilo.
3. Vse to je izšlo in se zlilo okrog sonca. To pravzaprav tvori svetlo barvo Sonca.

III.3

1. Žarki Sonca z zahoda izhajajo iz zahodnih celic jedra cveta. Stihi sama-vedskih himen so čebele, Sama-veda je cvet, nesmrtni sok v njem pa so pravzaprav slavospevi.

2. Oni so vsrkali sok Sama-vede, srž tega soka pa se spremeni v slavo, občutek, moč in okrepčilo.
3. Vse to je izšlo in se zlilo okrog Sonca. To pravzaprav tvori ugašajočo barvo Sonca.

III.4

1. Žarki Sonca s severa izhajajo iz severnih celic jedra cveta. Stihi atharva-vedskih himen so čebele, Atharva-veda je cvet, nesmrtni sok v njem, to so pravzaprav slavospevi.
2. Oni so vsrkali sok Atharva-vede, srž tega soka pa se spremeni v slavo, občutek, moč in okrepčilo.
3. Vse to je izšlo in se zlilo okrog Sonca. To pravzaprav tvori temno barvo Sonca.
5. Žarki Sonca kateri blešče v višini izhajajo iz gornjih celic jedra cveta. Skrivni nauki Upaniṣad so čebele, brahman je cvet, njegov sok pa je nesmrtnost.
6. One so vsrkale sok brahmana, srž tega soka pa se spremeni v slavo, blesk, občutek, moč in okrepčilo.
7. Vse to je izšlo in se zlilo okrog Sonca. To je pravzaprav tisto kar se vidi kot trepetanje v sredini Sonca.

III. 6-10 (skrajšan tekst)

Od teh pet nesmrtnih strženov živijo petvrstni bogovi:

Vasu, katerih usta so ognjena (področje boga Agni)

Rudre, katerih usta so bliskovita (področje boga Indre)
Aditya, katerih usta so vodena (področje kozmogonijskih voda Varuna)

Maruti, bogovi vetra, čigar usta so nektar soma,

Sadhya, čigar usta tvori Brahma.

No ti bogovi niti ne jedo niti ne pijejo. Oni se zadovoljujejo z opazovanjem teh streženov, potegujejo se v njihova obličja in iz njih ponovno žarčijo.

Prav tako poznavalci posameznih Ved vstopajo po smrti v primerne-odgovarjajoče žarke svetlobe, tu ostanejo za čas določenega kozmičnega procesa, potem pa ponovno emanirajo, tako kot čebele izstopajo iz panja.

III.11

1. (Najprej od tega, duh osvobojen s samospoznanjem), ko je dosegel zenit, nič več ne izhaja niti ne zahaja temveč ostane v središču v enosti. Zato se pravi v slavospevu:
2. "Tam ni več tako kot tu, in nikoli ni niti vzhoda niti zahoda." O bogovi, dajte, da spoznajoč to resnico nikoli ne bom ločen od brahmana.
3. Prav zares, za tistega, ki to spozna ni ne izhoda ne zahoda. Dan postane več en tistemu, ki tako spozna to Upanišado o brahmanu.
4. Tako je Brahma, stvarnik sveta, govoril očetu stvarnosti Prađapatiju, Prađapati prvemu bitju Manuu, Manu svojim potomcem, Aruna pa je to resnico o brahmanu sporočil svojemu najstarejšemu sinu Uddalaki Aruniju.

5. Ker oče lahko ta nauk o brahmanu sporoči svojemu najstarejšemu sinu ali dostojnemu učencu,
6. toda nikomu drugemu. Tudi, ko bi mu ponudil celo zemljo obkroženo z morjem naloženo z bogastvom, bi on moral reči: "To je v resnici večje od tega."

IV.1

1. Aum. Živel je nekoč pravnik potomec Đanasrute, pobožni darovalec, širokosrčni dajalec, kateri je pripravljaval veliko hrane; povsod je imel gostišča misleč kako bodo ljudje povsod jemali njegova jedila.
2. Neke noči sta prileteli dve goski in ena drugo takole ogovori: "Ho! Ho! Kratkovidni, kratkovidni! Đanasrutija Pantrayane se razprostira kot nebo. Ne približuj se mu, da te ne opeče!"
3. Druga pa ji odgovori: "Kdo je ta o katerem govoriš kot, da je Raikva, človek z vozom?" "In kdo je ta Raikva, človek z vozom?"
4. "Tako kot poteze katere prinašajo več točk pripadajo vse poteze z manj točkami, tako gre tudi njemu vse dobro, katera bitja delajo. Tistega kateri ve kar on ve, jaz tako imenjujem."
5. Đanasruti Pantrayama to sliši in ustaneč reče strežniku za rezanje mesa: "Hej ti! Govoriš o meni kot o Raikvi, človeku z vozom. Toda kdo je ta Raikva?"
6. "Tako kot potezam katere prinašajo več točk pripadajo vse poteze z manj točkami, tako gre tudi njemu vse dobro kar bitja delajo. Tistega kateri ve kar on ve, jaz tako imenjujem."
7. Strežnik zadolžen za rezanje mesa išče toda se vrne in pove, da ni

ničesar našel. On pa reče: "O bog. Pa se vendar splača iskati kje se išče brahman!"

8. On pristopi s spoštovanjem do človeka, kateri je pod vprežnim vozičkom praskal garje. Vpraša ga: "Ali si ti, Raikva z vprežnim vozičkom, gospod?" "Sem," odgovori on. Strežnik se vrne in sporoči: "Našel sem ga."

IV.2

1. Tedaj pravnik potomec Đanasrute pripelje 600 krav, zlato ogrlico in voz z osli ter odide k Raikvi, kateremu reče:

2. "Raikva, poglej šeststo krav, zlata ogrlica in voz z osli. Sedaj mi razodeni božanstvo katero spoštuješ."

3. On pa mu odvrne: "Fuj, fuj šudra! Obdrži vse skupaj z govedom." Potem pa Đanasruti Pantrayana ponovno vzame tisoč krav, zlato ogrlico, vprega z osli in hčerko. Ponovno stopi k njemu in mu vse da.

4. Reče mu: "Raikva, tisoč krav, zlata ogrlica, vprega z osli, žena in vas v kateri živiš vse ti dam. Sedaj pa me poduči gospod."

5. Ko je dvignil njen obraz, mu on samo odgovori: "Fuj, fuj, šudra, kakšne stvari! Samo s tem obrazom bi me lahko nagovoril, da ti povem. To je vas, ki se imenuje Raikva-parna, naroda Mahavrša, kjer se je naselil ob njem." In Raikva reče kralju:

IV.3

1. "Zrak je prav zares pivnik, ker ko ogenj ugasne odhaja v zrak, ko Sonce zahaja odhaja v zrak.

2. Ko voda izhlapi, odhaja v zrak. Zrak jih prav zares vse pivna. Toliko o božanskem.

3. Sedaj pa kar se tiče osebnosti: dah je v resnici pivnik. Ko spimo, se govor potegne v dah, vid v dah, sluh v dah in razum v dah. Dah jih vse vpija.

4. To sta prav zares dva pivnika: veter (zrak) med bogovi, dah pa med vitalnimi sposobnostimi."

IV.4

1. Satyakama Ābala ogovori svojo mati Dabalo: "Spoštovana! Želel bi postati brahmanski učenec. Katerega roda sem?"

2. Ona mu odgovori: ""Jaz ne vem, katerega roda si. Dobila sem te, ko sem v mladosti služila povsod in se raznovrstno obnašala, zato ne vem iz katere družine si. Moje ime je Ābala ti pa si Satyakama, pa se imenjuj Satyakama Ābalin sin."

3. On se napoti h Haridrumati Gautami in reče: "Želel bi postati brahmanski učenec. Ali smem pristopiti gospod?"

4. On vpraša: "Katerega rodu si sinko?" On pa odgovori: "To ne vem gospod. Ko sem vprašal mati, mi je ona odgovorila, da me je dobila, ko je v mladosti služila povsod in se raznovrstno obnašala in zato ne ve iz katere družine sem. In rekla mi je, da je ona Ābala, jaz pa sem Satyakama. Tako sem jaz Satyakama Ābala, spoštovani."

5. Učitelj mu odgovori: "Nekdo, ki ni brahman tako ne more govoriti. Prinesi kurivo, dragi moj. Sprejel te bom, ker se nisi oddaljil od resnice."

IV.15

1. Satyakama Ābala reče Upakosali: "Tisti človek, ki se vidi v očesu to je atman. To je neumrljivost, to je neustrašnost, to je brahman. Tako in če kapne topljeno maslo ali voda vanj se izliva navzven.

2. To se imenuje Samayadvama, ker se vse prijetne stvari (vama)

spajajo (abhi/samyanti) v njem. Vse prijetne stvari se zbirajo v tistega kateri to ve.

3. Pravzaprav je on prav tako vamani, ker pridobiva (nayati) vse ugodnosti. Tisti, ki to ve dovaja vse prijetnosti.

4. Pravzaprav je on tudi brahmani, ker on sije v vseh svetovih.

5. Potem pa on brez oziranja, če mu pripravijo posmrtni obred ali ne odhaja v ogenj (na grmado) iz ognja v dan, iz dneva v petnajst dnevni rastoči mesec, od tod v šest mesečno severno potovanje Sonca in iz teh mesecev v leto, iz leta v Sonce iz Sonca na mesec, iz meseca v blisk. Tu je neko nebeško (amanavah) bitje. On ga popelje h brahmanu. To je pot bogov, pot brahmanov. Oni kateri hodijo po tej poti se ne vračajo s tem človeškim vrtincem, ne vračajo se!"

V.3

1. Svetaketu Aruneya odide na skupščino Pancal. In tedaj mu Pravahamana Āivali reče: "Mladenič ali te je tvoj oče podučil?" "Da vsekakor, gospod."

2. "Ali veš kam vsa bitja odhajajo?" "Ne vem, gospod." "Ali veš kam se zopet vračajo?" "Ne gospod." "Ali veš kje se dve poti razhajata, steza bogov in steza prednikov." "Ne gospod."

3. "Ali ti veš kako to, da se ta svet nikoli ne napolni?" "Ne vem gospod." "Ali veš kako pri peti vlivanki voda dobi človeški glas?" "Zares ne vem, gospod."

4. "Kako to, da potem trdiš, da si poučen? Kako lahko nekdo reče, da je učen, kateri ne ve za te stvari?"

Razočaran se on vrne k svojemu očetu in reče: "Govoril si, da si me podučil, gospod, a me nisi podučil!"

5. En pripadnik kšatrijskega rodu mi je postavil pet vprašanj, jaz pa nisem znal odgovoriti, niti na enega." Oče mu reče: "Tako kot si mi jih prenesel, jaz ne razumem niti enega od njih. Če bi jih vedel bi ti jih povedal."

6. Potem Gautama odide h kralju, kateri ga sprejme z dolžnim spoštovanjem. Naslednje jutro on odide na skupščino in kralju reče: "Spoštovani Gautama izberi si darilo iz sveta dobrega." On pa odgovori: "Naj ti bo človeško dobro, o kralj. Povej mi kaj si govoril dečku." Kralj pa se zmede.

7. "Ostani tukaj dalj časa," mu ukaže. Potem pa reče: "Glede na to, kar si mi rekel Gautama, to znanje pred teboj nikoli ni prišlo do nekega brahmana; zato je oblast v vseh svetovih pripadala samo kšatriyam."

V.9

Kralj reče

1. "Tako v peti vlivanki voda dobi človeški glas. Embrij se zavrt v opno, potem, ko je notri odležal deset ali devet mesecev rodi.
2. Ko se rodi, živi toliko dolgo kolikršna je njegova doba. Ko umre ga odnesejo na ogenj od koder je prišel, od koder je nastal.

V.10

1. Tisti, ki takole znajo in kateri se v gozdu koncentirajo - osredotočajo na vero kot fantazijo oni odhajajo v ogenj, iz ognja v dan, iz dneva v dva tedna rastočega meseca od tam v šest mesecev od katerih gre Sonce po severni poti.

2. Od tod v leto, iz leta v Sonce, iz Sonca v mesec iz meseca v blisk.

Tam je tista nečloveška osebnost. On jih vodi v brahman, to je pot, ki vodi k bogovom.

3. Tisti, kateri pa v vasi opravljajo žrtev in darežljivost odhaja v dim, iz dima v noč, iz noči v mračno polovico iz mračne polovice meseca v šest mesecev južne poti Sonca. Oni ne pridejo do leta.

4. Od teh šestih mesecev (oni odhajajo) v svet prednikov, od sveta prednikov v eterični prostor (a kasam) iz eteričnega prostora na mesec. On je kralj Soma, to je hrana bogov, njega jedo bogovi.

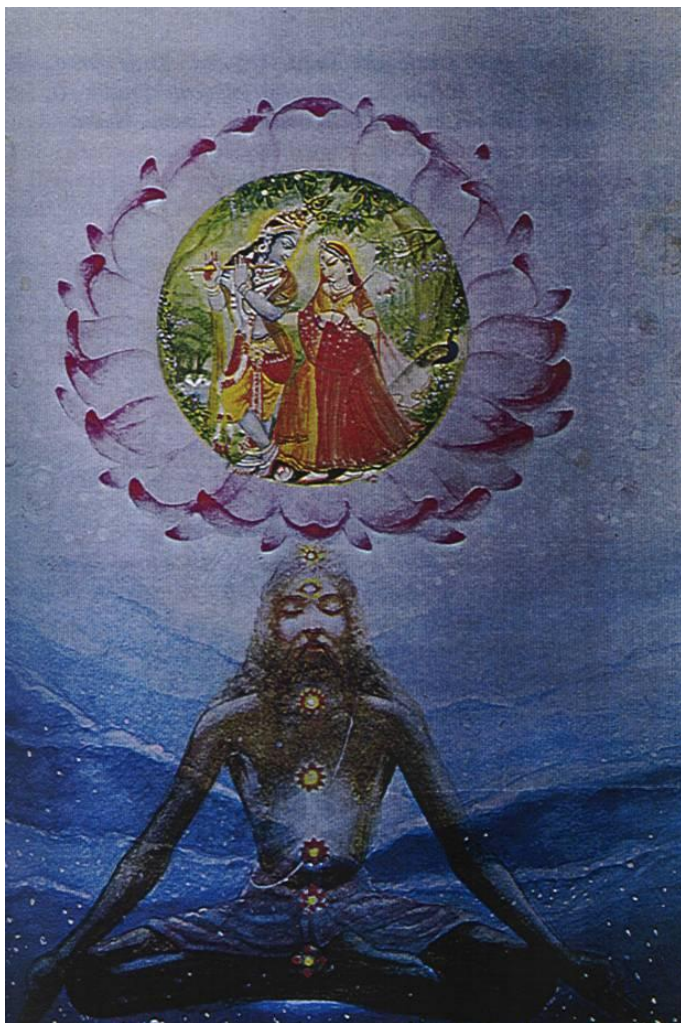
5. Ostanec tu za ves čas dokler ima še kaj ostankov (lastnega delovanja) se oni ponovno vračajo in to po isti poti - v eterični prostor, iz eteričnega prostora v zrak (veter); ko je bil veter, postane dim; ko je bil dim postane megla;

6. Ko je bil megla, postane oblak; ko je bil oblak začne deževati. Tedaj se oni rojevajo kot riž in oves, trave in drevesa, sezam in zelenjava. Od tod je zares težko izstopiti; KER SAMO, ČE BI GA KDO POJEDEL KOT HRANO, ZATEM PRISPE KOT SEME IN ON SE RAZVIJA NAPREJ.

7. Za tiste, ki pa se tu dobro in lepo vedejo, oni vstopijo v dobro maternico brahmanke, kšatrijke ali vasijke (katera jih bo rodila); za tiste, ki pa se tu neprimerno vedejo obstoji nevarnost, da bodo prišli v zarjavelo maternico psice, svinje ali žene-candala.

8. Toda niti na eni od teh poti ni tistih sikajočih bitij katera se vedno ponovno vračajo (v življenje). To je tretje stanje "rodi se, umri". Zato se ta svet nikoli ne napolni. Zato je potrebno biti previden. O tem govori sledeča kitica:

9. Tatica zlata, pijanka,
skrunitelj postelje učitelja, morilec brahmanov,
ta četverica; tako tudi tisti, ki jim je prijatelj.

O Gospod, vzdrževalec vsega, kar živi. Tvoje pravo obličje je pokrito s Tvojim zaslepljujočim sijajem. Prosim te odstrani to pokrivalo in pokaži Se svojemu čistemu bhakti.

10. Toda tisti, ki pozna teh pet ognjev, celo, če se z njimi družijo ni umazan z grehom. Neskaljen, čist v prečiščenem svetu - tak postane tisti, ki to ve."

V.18

Asvapati Kaikeya jim reče:

1. "Vi jeste (omejeno) hrano, kadar razumete atman, kateri pripada vsem ljudem, kot nekaj ločenega. Toda, kot atman, kateri pripada vsem ljudem spoštuje tistega, kateri je visok en pedenj, (ali) neizmerljiv, ta je hrano v vseh svetovih, v vseh bitjih; v vseh živih bitjih;

2. Temu atmanu, kateri pripada vsem ljudem razplamteva (nebo), je glava, vseoblično (sonce?) je oko, (veter) je telo, bogastvo je sečni mehur, zemlja so njegove noge, oltar so njegove prsi, žrtvena trava so njegove dlake, domači žrtveni ogenj je njegovo srce, ogenj žrtve za prednike je njegov razum, vzhodni žrtveni ogenj, to pa so njegova usta."

VI.1

1. Aum. Živel je Svetaketu Aruneya. Oče mu reče: "Svetaketu posveti se brahmanskemu uku. Zares, dragi v naši družini ni nikogar, ki se ni učil in ki bi bil brahman po poreklu."

2. In tako se je on iniciiral v dvanajstem letu in vrnil se je v hišo v štiriindvajsetem letu, ponosen, izobražen, smatrajoč samega sebe za načitanega, ker je preučil vse Vede.

Oče mu je takrat rekel: "Svetaketu, glede na to, da si ponosen in se smatraš za izobraženega ali si vprašal za tisti poduk

3. s katerim še neslišano postane slišano, nepredstavljivo postane predstavljivo, nerazumljivo postane razumljivo?"

4. "Tako kot se po pesti gline lahko izve vse kar je narejeno iz gline: posamezna stvar je samo ime nastalo iz govora, toda obstaja samo glina.

5. Tako kot se dragi, po enem bakrenem okrasku lahko ve vse kar je narejeno iz bakra: posamezna stvar je samo ime nastalo iz govora, toda obstaja samo baker.

6. Tako kot se po škarjicah za nohte lahko ve za vse kar je narejeno iz železa: posamezna stvar je samo ime nastalo iz govora, obstaja samo železo. Takšna je dragi moj ta nauk."

7. "Vsekakor spoštovani (učitelji) to niso vedeli, ker če bi vedeli zakaj mi nebi povedali? Zato pa mi povej to ti spoštovani." "Prav, dragi," odgovori on.

VI.2

1. "Dragi, samo bitje (sat) to je bilo na začetku, eno brez drugega. Toda o tem nekateri pravijo, samo nebitje (asat) to je bilo na začetku, eno brez drugega, in iz tega nebitja se je rodilo bitje.

2. Toda od kod, dragi je to lahko tako bilo?" reče on. "Kako se iz nebitja rodi bitje, dragi? Pravzaprav samo bitje je bilo na začetku, eno brez drugega.

3. Tisto pomisli: jaz bi se množil, jaz bi se reproduciral. In proizvede žar. Žar se zamisli: jaz bi se množil, jaz bi se reproduciral. In naredi vodo. Zaradi tega, kadarkoli se kdo togoti ali jezi ali žalosti ali znoji iz žara nastaja voda.

4. Te vode pomislijo: me bi se množile, me bi se reproducirale. In

izločijo hrano. Zato kadarkoli pada dež je hrane v izobilju. Hrana katera služi za prehrano nastaja pravzaprav iz vode.

VI.5

1. "Pojedena hrana se trivrstno deli: kar je njen najbolj grobi del se spremeni v iztrebke, kar je v sredini v meso, kar pa je najdrobnejše pa v razum.
2. Popita voda se trivrstno deli: kar je najbolj grobo se predela v urin, kar je srednjega v kri, kar pa je najdrobnejše pa v dah.
3. Absorbirani žar se trivrstno deli: kar je najgrobje se spreminja v kosti, srednje v možganovino, kar pa je najdrobnejše pa v govor.
4. Tako se dragi moj, razum sestoji iz hrane, dah iz vode, govor pa iz žara." "Pouči me še naprej gospod." "Prav, dragi moj," odgovori on.

VI.7

1. "Človek se, dragi moj, sestoji iz 16 delcev. Petnajst dni ne jej, pij pa vode po želji. Dah se sestoji iz vode, on ne bo prizadet tistemu, ki pije."
2. In on petnajst dni ni jedel. Potem pristopi in vpraša: "Kaj naj recitiram, gospod?" "Rg-himne, yaður-formule in sama-napeve." Svetaketu odgovori: "Ne spominjam se gospod."
3. On mu reče: "Tako kot bi od velikega plamtečega ognja ostal samo ogorek, velik kot kresnica katera se kasneje nebi več razgorevala tako dragi od tvojih 16 delov ostane samo eden s katerim se ne spominjaš Ved. Jej, potem pa boš nadaljeval, da ponoviš z menoj."

4. On se naje in pristopi k očetu. Karkoli ga je vprašal vse je lahko odgovoril.

5. Tedaj mu (reče): "Dragi moj, to je tako kakor, da se en ogorek velikosti svitka iz velikega razplamtelega ognja oživi s tem, ker se pokrije s slamo. Njemu bi se ogenj kasneje zelo razplamtel.

6. Prav tako je, dragi, od tvojih 16 delov ostal samo en, ta pa je obnovljen s hrano vzplamtel in z njim, dragi, dah od vode in beseda od žara." To je tisto, kar se je od njega naučil in ponovil.

VI.9.

1. "Tako kot čebele delajo med zbirajoč sokove z različnega cvetja in se spajajo v en okus,

2. tako kot ti sokovi nimajo sposobnosti razlikovanja kot, jaz sem sok tega in tega cveta, prav tako, dragi moj vsa ta bitja ko so prispela v bitje se ne zavedajo, da so v njem.

3. Karkoli so bila na tej zemlji-tiger, lev, volk, veper, črv, metulj, mušica ali komar - ona obstajajo kot to (tat).

4. Tisto, kar je ta tanka-nežna bit je ves njen svet, to je resnica, to je atman, to si ti, Svetaketu." "Pouči me naprej, gospod." "Prav, dragi moj," nadaljuje on.

VI.15

1. "Dragi sorodniki se zbirajo okrog bolanega človeka in ga povprašujejo: Ali me še poznaš, ali prepoznaš mene? Dokler se njegov glas ne potegne v razum, in razum v dah, in dah v žar in žar v najvišje božanstvo, on (jih) prepozna.

2. Ko pa se njegov glas potegne v razum, razum v žar, in žar v najvišje božanstvo, potem (jih) on ne prepozna več.

3. To je ta tankost-drobnost-nežnost to je svojstvo celega tega sveta to je resnica to je ta atman, to si ti Svetaketu."

VII.1

1. "Poduči me gospod," s temi besedami pride Narada Sanatkumari. Ta mu odgovori: "Pridi k meni s tistim, kar znaš, jaz pa ti bom povedal več od tega."

2. Narada reče: "Gospod, jaz znam Rg-vedo, Sama-vedo, Yađur-vedo, Atharvano kot četrto Vedo, legende in purane kot peto, veda ved slovnico, nauk o žrtvenih obredih za očete, matematiko, nauk o znamenju, kronologijo, logiko, nauk o upravljanju, nauk o bogovih, nauk o brahmanu, nauk o vojskovanju, nauk o zvezdah, nauk o kačah in lepe umetnosti. Vse to, jaz znam, gospod."

3. "Jaz sem kot tisti, ki pozna čarobne reke ne pozna pa atmana. Slišal sem od tistih, ki so tako kot ti gospod, da tisti, ki pozna atman prekaša - presega trpljenje. Jaz pa sem tisti, ki trpim. Pomagaj mi gospod, da stopim s strani trpljenja." On mu odgovori: "Vse to kar si se naučil je samo ime."

4. "Ime (nama) je Rg-veda, Sama-veda, Yađur-veda, Atharvana kot četrta Veda, legende in purane kot peta, veda ved slovnica, nauk o žrtvenih obredih za očete, matematika, nauk o znamenju, kronologija, logika, nauk o upravljanju. Nauk o bogovih, nauk o brahmanu, nauk o demonih, nauk o vojskovanju, nauk o zvezdah, nauk o kačah in lepe umetnosti. To je samo ime, slavi ime."

5. "Tisti, ki slavi: Ime je brahman, kako daleč se razteza ime, tako svoboden postaja tisti, ki slavi ime kot brahman." "Obstaja nekaj nad imenom?" "Obstaja nekaj nad imenom." "Povej mi to, gospod."

VII.2

1. "Beseda (vac) je nad imenom. Beseda naredi poznano-znano Rg-vedo, Sama-vedo, Yađur-vedo, Atharvano kot četrto Vedo, vedo ved slovnico, nauk o žrtvenih obredih za očete, matematiko, nauk o znamenjih, kronologijo, logiko, nauk o upravljanju, nauk o bogovih, nauk o brahmanu, nauk o demonih, nauk o vojskovanju, nauk o zvezdah, nauk o kačah in lepe umetnosti, prav tako tudi nebo in zemljo, zrak in prostor, vode in žar, bogove in ljudi, živali in ptice, travo in drevesa, živali skupaj s črvi, mušice in mravlje, zakon in brezzakonje, resnico in neresnico, dobro in zlo, prijetno in neprijetno. Ko beseda nebi obstajala se zakon in brezzakonje nebi poznali, niti resnica in neresnica, niti dobro in zlo, niti prijetno in neprijetno. Prav beseda naredi to vse poznano. Besedo slavi."

2. "Tisti, ki slavi: Beseda je brahman, kako daleč dospe beseda, tako postane svoboden tisti, kateri slavi besedo kot brahman." "Ali obstaja nekaj nad besedo?" "Obstaja." "Povej mi to gospod."

VII.3

1. "Razum (manas) je nad besedo. Tako kot pest objema dva amalaka ali dva voza ali dva ploda akaša, tako tudi razum objema besedo in ime. Ko se človek z razumom zamisli: "Želim, da se naučim obredne izreke," tedaj se jih tudi nauči; Želim opravljati obredna dela, tedaj jih opravlja; Želel bi imeti sinove in goveda, tedaj si jih zaželi; Želel bi ta in ta svet, tedaj si jih zaželi; Ker je razum atman, razum je svet, razum je brahman. Razum slavi."

2. "Tisti, ki slavi: Razum je brahman - kako daleč se razteza razum, tako svoboden je tisti, ki slavi razum kot brahman." "Ali obstaja kaj nad razumom?" "Obstaja!" "Povej mi to gospod."

VII.4

1. "Volja (samkalpah) je nad razumom. Ko obstaja volja tedaj človek meni, tedaj govori besede, tedaj jo izžareva kot ime. Ime zaobjema obredne izreke, in obredni izreki dela."

2. "Oni imajo voljo kot svoje izhodišče, imajo voljo kot svoj atman, naslanjajo se na voljo. Nebo in zemlja so narejeni skozi voljo, zrak in prostor so narejeni skozi voljo, voda im žar so ustvarjeni skozi voljo. Po njihovi volji je ustvarjen dež, skozi voljo je ustvarjena hrana, skozi voljo hrane so ustvarjeni življenjski dahi, skozi voljo življenjskih dahov so ustvarjene mantre, skozi voljo manter so ustvarjena obredna dela, skozi voljo obrednih del je ustvarjen svet, skozi voljo sveta je vse to ustvarjeno. To je volja. Voljo slavi."

3. "Tisti, ki slavi: Volja je brahman, ta se dospe svetovne volje, in sam trden, trdne svetove in sam obstojen obstojne svetove. Kolikor daleč se povzpne volja, tako svoboden postaja tisti, ki slavi voljo kot brahman." "Ali obstaja nekaj nad voljo?" "Obstaja." "Povej mi to gospod."

VII.5

1. "Misel (cittam) je nad voljo. Ko človek misli tedaj ustvarja voljo, tedaj misli, tedaj govori besedo in tedaj jo izraža kot ime. Ime zaobjema obredne izreke, in obredni izreki dela."

2. "Oni imajo misel kot izhodišče, imajo misel kot svoj atman, naslanjajo se na atman. Zato za človeka kateri veliko ve in nima misli-idej pravijo: On je nihče; pa čeprav veliko ve. Ker če ve, on ne more biti brez misli. Ravno obratno, človeka, ki malo ve toda ima misel (idejo) ljudje želijo slišati. Ker je misel (ideja) izhodišče vsega tega, misel je atman, misel je opora. Slavi misel."

3. "Tisti, ki slavi: Misel je brahman, ta se dospe svetovne misli in sam trden se dospe trdnih svetov, in sam obstojen se dospe obstojnih

svetov, in sam neomahljiv neomahljive svetove. Kolikor daleč se dviga misel, toliko bolj postaja svoboden tisti, ki slavi misel kot brahman." "Ali obstaja kaj, kar je nad mislijo?" "Obstaja nekaj nad mislijo." "Povej mi to gospod."

VII.6

1. "Kontemplacija (dhyanam) je nad mislijo. Zemlja kot, da kontemplira, prostor kot, da kontemplira, nebo kot, da kontemplira, vode kot, da kontemplirajo, ljudje in bogovi kot, da kontemplirajo. Zato kdor koli izmed ljudi se dospe veličine ta dobi svoj del v kontemplaciji. Mali ljudje so prepirljivci, čvekači - opravljevci in preklinjevalci. Tisti, ki pa so dobri dobijo svoj del v kontemplaciji. Kontemplacijo slavi."

2. "Tisti, ki slavi: kontemplacija je brahman - kolikor daleč se razteza kontemplacija toliko bolj postaja svoboden tisti, ki slavi kontemplacijo kot brahman." "Ali obstaja nekaj nad kontemplacijo?" "Obstaja." "Povej mi to gospod."

VII.7

1. "Spoznanje (vidnanam) je iznad kontemplacije. S spoznanjem se spoznava Rg-veda, Sama-veda, Yađur-veda, Atharvana kot četrta Veda, legende in purane kot peta, veda ved slovnica, nauk o žrtvenem obredu za očete, matematika, nauk o znamenju, kronologija, logika, nauk o upravljanju, nauk o bogovih, nauk o brahmanu, nauk o demonih, nauk o vojskovanju, nauk o zvezdah, nauk o kačah, lepe umetnosti, nebo in zemlja, zrak in prostor, vode in žar, bogovi in ljudje, živali in ptice, trava in drevesa, živali skupaj s črvi, mušice in mravlje, zakon in brezzakonje, resnica in laž, dobro in zlo, prijetno in neprijetno, hrana in pijača, ta svet in oni. Samo s spoznanjem se spoznava. Spoznanje slavi."

2. "Tisti kateri slavi: Spoznanje je brahman. Doseže se svet spoznanja in znanja. Kolikor daleč se razteza spoznanje toliko postane

svoboden tisti, ki slavi spoznanje kot brahman." "Ali obstaja kaj iznad spoznanja?" "Obstaja nekaj nad spoznanjem." "Povej mi to gospod."

VII.8

1. "Moč (bala) je nad spoznanjem. Močan človek naredi, da stotine tistih, ki imajo spoznanje drhte. Ko je človek močan, tedaj postaja tisti, ki se odlikuje. Ko se odlikuje postane tisti, ki služi. Služec se on prižema ob učitelja. Prižemajoč ob učitelja on postaja videc, postane poslušalec, postane mislec, postaja prebujeni, postane delotvoren, postane poznavalec. Skozi moč obstaja zemlja, skozi moč obstaja nebo, hribi, ljudje in bogovi, živali in ptice, trava in drevesa, živali skupaj s črvi, mušice in mravlje. Skozi moč obstaja svet. Moč slavi."

2. "Tisti, ki slavi: Moč je brahman - kolikor daleč sega moč, toliko svoboden je tisti, ki slavi moč kot brahman." "Ali obstaja kaj nad močjo?" "Obstaja." "Povej mi to, gospod."

VII.9

1. "Hrana (annam) je nad močjo. Ko človek ne je deset dni, pa čeprav ostane živ, tedaj postane ne-videc, ne-poslušalec, ne-mislec, ne-prebujeni, ne-delotvorec, ne-vedec. Ko pa zopet je, postane videc, postane poslušalec, postane mislec, postane prebujeni, postane delotvoren, postane vedec. Hrano slavi."

2. "Tisti, ki slavi: Hrana je brahman, ta doseže svet hrane in pijače. Kolikor daleč se razteza hrana, toliko postane svoboden tisti, ki slavi hrano kot brahman." "Ali obstaja kaj nad hrano?" "Obstaja." "Povej mi to gospod."

VII.10

1. "Voda (apas) je iznad hrane. Ko ni veliko dežja, živa bitja vene misleč: Hrana bo ogabna. Ko pa pade veliko dežja se živa bitja vesele misleč: Hrane bo v izobilju. Prav voda je ta, ki sprejema oblike kot so zemlja, prostor, nebo, gore, kar so bogovi in ljudje, živali in ptice, trava in drevesa, živali skupaj s črvi, mušice in mravlje. Vse te oblike so sama voda. Vodo slavi."

2. "Tisti kateri slavi: Voda je brahman, ta izpolnjuje vse svoje želje in postaja zadovoljen. Kolikor daleč dosega voda tako svoboden postaja tisti, ki slavi vodo kot brahman." "Ali obstaja nad vodo." "Povej mi to gospod."

VII.11

1. "Žar (teđas) je nad vodo. Prežemajoč zrak on ogreva prostor. Tedaj ljudje govore: Toplo je. Vroče je. Gotovo bo padel dež. Žar prvi kaže na to, potem pa dela vodo. Tedaj pa bliskajoč s strelami vzdolž in poprek neba, odjekajo gromi. Zato ljudje pravijo: Bliska. Grmi. Gotovo bo dež. Žar prvi kaže na to, potem pa dela vodo. Slavi žar."

2. "Tisti, ki slavi: Žar je brahman, ta tudi sam bleščeč in sijoč dosega bleščeče in sijoče svetove svoboden pred temo. Kolikor daleč sega žar, toliko postaja svoboden tisti, ki slavi žar kot brahman." "Ali obstaja kaj nad žarom?" "Obstaja." "Povej mi to gospod."

VII.12

1. "Prostor je iznad žara. Ker v prostoru prebivajo sonce in mesec, svetloba in zvezde in ogenj. Skozi prostor se človek odziva, skozi prostor sliši, skozi prostor odgovarja. V prostoru se veseli; V prostoru žaluje. V prostoru se rojeva in v prostoru se prerojeva. Prostor slavi."

2. "Tisti, ki slavi: Prostor je brahman ta se dospe prostranih, brezmejnih, bleščečih svetov kateri se daleč naokrog razprostirajo."

Kolikor daleč dosega prostor toliko svoboden postaja tisti, ki slavi prostor kot brahman." "Ali obstaja nekaj nad prostorom?" "Obstaja." "Povej mi to gospod."

VII.13

1. "Spomin (smarah) je nad prostorom. Če se zbere množica, ki nima spomina, oni ne bodo slišali, ne bodo menili, ne bodo spoznavali. Toda, če lahko pomni, tedaj bo slišal, tedaj bo menil, tedaj bo spoznaval. Skozi spomin spozna človek svoje sinove, skozi spomin spoznava živali. Spomin slavi."

2. "Tisti, ki slavi: Spomin je brahman - kolikor daleč sega spomin, toliko bolj postane svoboden tisti, ki slavi spomin kot brahman." "Ali obstaja nekaj nad spominom?" "Obstaja." "Povej mi to, gospod."

VII.14

1. "Upanje (asa) je iznad spomina. Razplamtel z upanjem spomin pomni obredne izreke. Vzpodbujen z upanjem človek vrši obredna dela, želi sinove in goveda, želi ta in drugi svet. Upanje slavi."

2. "Tisti, ki slavi: Upanje je brahman, ta skozi upanje izpolnjuje vse svoje želje in njegove prošnje niso zaman. Kolikor daleč dosega upanje, tako svoboden postaja tisti, ki slavi upanje kot brahman." "Ali obstaja kaj nad upanjem?" "Obstaja." "Povej mi to gospod."

VII.15

1. "Življenski dah (pranah) je nad upanjem. Kakor so vse špice vezane v središče kolesa, tako je vse vezano na življenski dah. Življenje obstaja skozi življenski dah. Življenski dah daje življenje on daje življenje živim bitjem. Življenski dah je oče, življenski dah je mati, življenski dah je brat, življenski dah je sestra, življenski dah je učitelj, življenski dah je brahman."

2. "Ko človek ostro odgovori očetu, materi, bratu, sestri, učitelju ali brahmanu, tedaj ljudje pravijo. Ti si morilec očeta, ti si morilec matere, ti si morilec brata, ti si morilec sestree, ti si morilec učitelja, ti si morilec brahmana."

3. "Toda ko on, tiste kateri je življenski dah zapustil, porine z grebljico in zgori na grmadi vsak njihov delec, tedaj ljudje ne bodo rekli za njega: ti si morilec očeta, niti ti si morilec matere, niti ti si morilec učitelja, niti ti si morilec brahmana."

4. "Ker življenski dah je vse to. Tisti, ki to sprevidi, ko tako meni, kateri spoznava to postaja izvrsten govornik. In če rečejo: Ti si izvrsten govornik, on lahko reče: Jaz sem izvrsten govornik. Njemu tega ni potrebno oporekati."

VII.16

1. "Tisti govori izvrstno, ki govori izvrstno z resnico." "Jaz bom tisti, kateri bo govoril izvrstno s pomočjo resnice." "Toda potrebno je želeli spoznati resnico." "Gospod jaz želim spoznati resnico."

VII.17

1. "Kadar se spoznava, tedaj se govori resnica. Tisti, ki ne spoznava ta ne govori resnice. Samo tisti, ki spoznava govori resnico. Toda potrebno je želeli spoznati spoznanje." "Gospod jaz želim spoznati spoznanje."

VII.18

1. "Ko se meni, tedaj se spoznava. Brez mnenja se ne spoznava. Šele ko se meni, potem se spoznava. Toda potrebno je spoznati misel." "Gospod jaz želim spoznati misel."

Gospod Paramatma, Nad-duša, prebiva v srcu vseh živih bitij. Ta oblika Gospoda Višnuja, kateri nosi školjko in disk, lotos in to, se ne razlikuje od Gospoda Kršne.

VII.19

1. "Ko obstoji vera, tedaj se meni. Tisti, ki nima vere ta ne meni. Samo tisti, ki ima vero meni. Toda treba je spoznati vero." "Gospod jaz želim spoznati vero."

VII.20

1. "Ko je človek stanoviten, tedaj ima vero. Tisti, ki ni stanoviten nima vere. Samo kateri je stanoviten ima vero. Toda potrebno je želeli spoznati stanovitnost."

VII.21

1. "Ko človek deluje, tedaj postane stanoviten. Če ne deluje ni stanoviten. Samo ko človek deluje je stanoviten. Toda potrebno je spoznati delotvornost." "Gospod jaz želim spoznati delotvornost."

VII.22

1. "Ko človek doseže srečo, tedaj deluje. Če ne doseže sreče on ne deluje. Samo, ko se doseže sreče, on deluje. Toda potrebno je želeli spoznati srečo." "Gospod jaz želim spoznati srečo."

VII.23

1. "Sreča je neskončnost. Sreče ni v malem (končnem). Samo neskončnost je sreča. Toda treba je spoznati neskončnost." "Gospod jaz želim spoznati neskončnost."

VII. 24

1. "Tam kjer človek ne vidi ničesar drugega, ne sliši ničesar drugega ne spoznava ničesar drugega to je neskončnost. Tam pa kjer se vidi nekaj drugega, kjer se sliši nekaj drugega, kjer se spoznava nekaj

drugega to je končnost. Tisto, kar je neskončno je nesmrtno, tisto, kar pa je končno je smrtno."

"Na kaj se neskončno naslanja, gospod?" "Na lastno veličino, ali pa celo na veličino ne."

2. "Tu na zemlji ljudje opisujejo goveda in konje, slone in zlato, sužnje in žene, njive in hiše kot velike. Jaz ne govorim tako," reče on "ker je v tem primeru ena stvar utemeljena na drugi."

VII.25

1. "Neskončnost je spodaj, ona je zgoraj. Ona je zahodno, ona je vzhodno, ona je južno, ona je severno. Ona je ta celi svet. Sedaj pa poduk o odnosu na jaz (aham-karah). Jaz sem spodaj, jaz sem zgoraj, jaz sem zahodno, jaz sem vzhodno, jaz sem južno, jaz sem severno. Jaz sem ta celi svet."

2. "Sedaj pa poduk o odnosu na atman. Atman je spodaj, atman je zgoraj. Atman je zahodno, atman je vzhodno, atman je južno, atman je severno. Atman je ta celi svet. Tisti, ki to vidi, ki tako meni, ki to tako spozna, tisti katerega užitek je atman, katerega veselje je atman, kateri se poljubi z atmanom, katerega naslada je atman, ta postane svoj lastni gospodar. Tisti, ki pa misle drugače, tisti imajo druge za vladarja. Oni žive v prehodnem svetu in niti v enem svetu niso svobodni."

VII.26

1. "Za tistega, ki vidi, ki tako meni, ki spoznava življenski dah, izvira iz atmana, upanje iz atmana, spomin iz atmana, prostor iz atmana, žar iz atmana, voda iz atmana, pojavljanje in nastanek iz atmana, moč iz atmana, volja iz atmana, misel iz atmana, razum iz atmana, obredna dela iz atmana, ime iz atmana, obredni izreki iz atmana, obredna dela iz atmana, cel ta svet iz atmana.

2. O tem govore stih:

Videc smrt ne vidi
niti bolezn, niti trpljenja
Vse videc vidi
vse doseže celovito.

On (atman) enotelesen, postane tritelesen, postane pettelesen, sedmerotelesen, deveterotelesen. In zopet on je imenovan enajsttelesen, stoenaesttelesen, dvajsettisočtelesen. Ko je hrana čista, je narava čista. Ko je narava čista je čisto izročilo (smrtih). Ko se dosega izročilo razrešujejo se vsi vozli. Takemu kateri je to snel, spoštovani Sanatkumara pokaže drugo obalo teme. Njega ljudje imenujejo Skanda, da njega imenujejo ljudje Skanda.

VIII.1

4. "Če mu prigovarjajo: Če se v tej trdnjavi brahmana nahaja vse kar obstaja, vsa bitja in vse želje, kaj potem ostaja, ko pride bolezen ali ko umira?"

5. Odgovori: on se ne stara s starostjo, ni udarjen z udarcem. To je resnična trdnjava brahmana. V njej so vsebovane želje. To je atman brez greha, brez starosti, brez smrti, brez žalosti, nepodložen lakoti in žeji, katerega želja je resnična (realna), katerega misel (sankalpah) je resnična. Kolikor se bitja tu vedejo kot jim je ukazano in kateremu cilju naj težijo pa če gre za pokrajino ali dele polja - samo njemu se predajo.

6. Kakor tu vse propada ta svet, ki je dosežen z delovanjem, tako tam propada tisti svet, ki je dosežen z zaslug (žrtvo). Tisti, ki od tu odhajajo brez, da bi našli atman, niti tiste prave želje, njih v vseh svetovih čaka življenje nasprotno njihovi želji. Toda tisti, ki od tu odhajajo in da so spoznali atman in tiste prave želje - oni se v vseh svetovih lahko gibljejo kakor želijo.

VIII.2

1. Če si zaželi svet očeta - od same misli se mu očetje predstavljajo (samuttisthanti). Ker je dosegel svet očeta on je srečen.
2. Če si zaželi svet matere - od same misli se mu matere predstavljajo. Ker je dosegel svet matere, on je srečen.
3. Zatem, če si zaželi svet bratov, samo od njegove misli se mu predstavijo bratje. Ker je došel svet bratov je on srečen.
4. Zatem, če si zaželi svet sester, sestre se mu predstavijo samo že od njegove misli. Ker je dosegel svet sester on je srečen.
5. Zatem, če si zaželi svet prijateljev se mu samo od njegove misli prijatelji predstavijo. Ker je dosegel svet prijateljev je on srečen.
6. Zatem, če si zaželi svet vonjav in cvetnih vencev, se mu od same misli vonjave in cvetni venci prikazujejo (samuttisthatah). Ker je dosegel svet vonjav in cvetnih vencev je on srečen.
7. Zatem, če si zaželi svet jedi in pijač se mu samo zaradi njegove misli jedača in pijača prikazujejo. Ker je dosegel svet jedi in pijač je on srečen.
8. Zatem, če si zaželi svet glasbe in pesmi se mu samo ob misli prikaže glasba in pesmi. Ker je dosegel svet glasbe in pesmi je on srečen.
9. Zatem, če si on poželi svet žena, se mu že ob misli prikazujejo žene. Dosegajoč svet žena je on srečen.
10. Kateremu koli cilju on teži, brez obzira kakšna je njegova želja, že samo ob misli se mu želja že izpolnjuje in je on zato srečen.

VIII.3

1. Resnične so želje zastrte neresničnim. Čeprav so resnične, jih neresnica zastira. Zares kdorkoli umre, tu ga ni moč več videti.
2. Vseeno, kakor tiste (rojake) kateri so tukaj živi tako tudi preminule kakor tudi drugo kar želi a ne dosega vse to dobi, če odide tja; ker so tam resnične želje zastrte z neresničnim. Kakor tisti, kateri ne poznajo njive ne najdejo skritega bogastva zlata čeprav ves čas hodijo po njem, prav tako vsa bitja iz dneva v dan prihajajo v svet brahmana toda ga ne prepoznavajo, ker jih v tem preprečuje neresničnost.
3. Pravzaprav je ta atman v srcu, njegovo etmiološko pojasnilo (niruktam) sledi: hydra ayam, in od tod hadayram. Tisti, ki to ve vsakodnevno odhaja na nebeški svet.
4. Spokojnost, ki se vzdiguje iz njegovega telesa (sarirat) in dosegač najvišji blesk, pokaže v lastnem liku, to je ta atman, reče on. To je neumrljivost, neustrašnost, to je brahman. Brahman je resnica.
5. Zares, trije zlogi so sat-ti-yam. Sat (bitje) je neumrljivost, ti - je tisto kar je smrtno, tisto yam pa oboje povezuje in zato je yam. Tisti, ki to ve dan za dnem vstopa v nebeški svet."

BRHADARANYAKA

I.1.

1. Aum. Zora je prav zares glava žrtvenega konja, sonce oko, veter dah, odprta usta ogenj, (vaisvamara), leto pa je bitje žrtvenega konja. Nebesa so njegov hrbet, medprostor trebuh, zemlja kopito, strani sveta boki, vmesne strani so rebra, letne dobe udi, meseci in polmeseci so sklepi, dnevi in noči pa noge. Zvezde so kosti, oblaki so meso, hrana v trebuhu pesek, reke so žile, jetra in pljuča so hribi, trava in drevesa dlake. Vzhajajoče sonce je njegova sprednja stran, zahajajoče pa njegova zadnja. Ko zahrza bliskajo strele, ko se stresa grmi, ko urinira pada dež. Njegov glas, to je pravzaprav glas.

2. Dan pravzaprav vstane, ko je posoda mahiman postavljena pred konja. Njegovo poreklo je v vzhodnem morju. Noč nastopi, ko je posoda mahiman postavljena za njim. Njeno poreklo je v zahodnem morju. To dvoje se rojeva z obeh strani konja, kakor dve žrtvene posode mahiman. Postaneč listina je vodil bogove, kot pastir je vodil gandharve, kot tekač demone, kot konj pa ljudi. Morje je njegov sorodnik, morje je njegov izvor.

I.2

1. Tukaj v začetku ničesar ni bilo. S smrtjo je bil prekrit ta svet ali z lakoto, ker lakota je smrt (mrtyuh). Tedaj mrtyu ustvari misel: "Tisti bom, ki ima atman." In premakne se slaveč ga. Od njega, kateri je slavil so postale vode. "Prav zares voda je nastala medtem, ko sem slavil." Zato je ona bit žrtvenega ognja arka. Voda (ali sreča) pride do tistega, kateri ve: "Voda je bit žrtvenega ognja arka."

2. Arka je pravzaprav voda. To, kar je pena vode, to je postalo trdo, to je postalo zemlja. Na njej se je Mrtyu trudil. Bit žara njega, kateri se je trudil in mučil se je spremenila v ogenj.

3. Razdelil se je v tri dele: sonce je ena tretinja, zrak je ena tretinja,

ogenj je ena tretinja. On je tudi življenjski dah, kateri je razdeljen na 3 dele. Njegova glava je vzhodna smer, roki sta dve med-smeri. Njegov rep je zahodna smer, bedra pa sta mu zopet dve-medsmeri. Rebra so jug in sever. Hrbet je nebo, trebuh je medprostor, prsa pa zemlja. On stoji trdno v vodi. Tisti, ki to ve stoji trdno kamorkoli gre.

4. On si zaželi: "Naj se rodi moja druga osebnost (atman)." Oh lakota in smrt se spojita s to besedo v ljubezenskem objemu s posredovanjem misli. To, kar je bilo seme, to je postalo leto. Ker preje ni bilo leta. Gojil ga je tako, kolikor je trajalo leto po tem pa ga je odposlal. Tedaj je odprl usta, da pogoltne to, kar je pravkar rodil, seme pa je ustvarilo: "Bhan." To je postala beseda.

5. On pomisli: "Če ga ubijem bom naredil iz tega zelo malo hrane." S temi besedami je on odposlal od sebe vse kar je bilo tukaj: kitice, prozo, napeve, metre, žrtve, ljudi in živali. Vse kar je emaniral se je odločil pojesti. Prav zares on vse poje in to je požrešnost požrešneža. Tisti ki takole ve: "To je požrešnež požrešneža," postane jedec vsega tega in vse to postane njegova hrana.

6. On si zaželi: "Dajmo da ponovno žrtvujem z večjo žrtvijo." Napenjal se je in mučil. Moč vzvišenosti njega, kateri se je naprezal je rasla. Življenski dahi so moč vzvišenosti. Dokler so se življenski dahi vzdigovali se je njegovo telo bohotilo. V njegovem telesu je bil prav zares duh (manas).

7. On si zaželi: "Naj mi bo to telo primerno za žrtev in naj s tem postane utelešen!" Tako je postal konj. Kar je nabohotil to je postalo primerno za žrtev. Tisti, ki ve: "To je bit konjske žrtve," ta v resnici pozna žrtev konja. Pusteč ga svobodnega je premišljeval in na koncu leta ga je žrtvoval samemu sebi. Živino je žrtvoval bogovom. Zato ljudje tisto, kar je posvečeno vsem bogovom žrtvujejo Prađapatiju. To žareče sonce je pravzaprav ta konjska žrtev. Leto je njegovo telo, ta zemeljski ogenj je arka (sveti ogenj) in vsi ti svetovi so njegova telesa. Tako sta dva: arka in asvamedha (konjska žrtev). Toda ona dva sta

eno božanstvo, sama smrt. Tisto, ki to ve preide ponovno smrt, smrt ga ne more doseči, smrt postane njegov del in on postane eno s temi božanstvi.

1.3

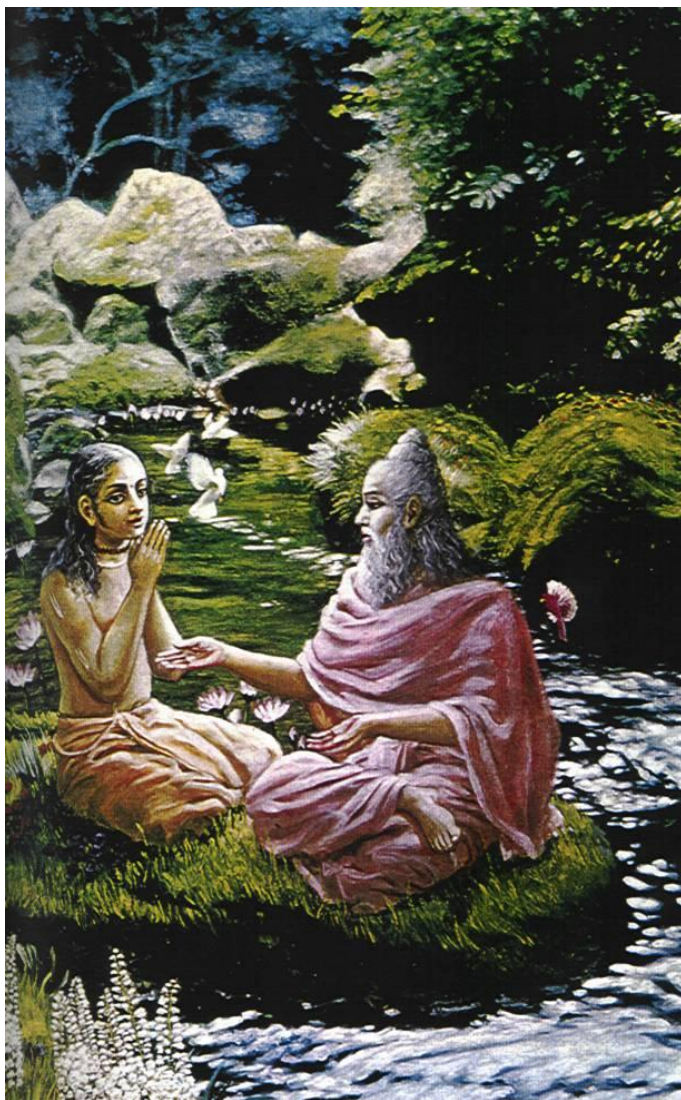
1. Dvojno je potomstvo Prađapatijevo: bogovi in demoni. Bogovi so mlajši, demoni so starejši. Oni so se medseboj borili za te svetove. Bogovi so se odločili: "Dajmo premagajmo demone pri žrtvi cerkevenega petja."

2. Rečejo besede: "Poj za nas." "Prav," rekoč jim zapoje. Užitek kateri je v besedi ona s cerkvenim petjem preskrbela bogovom, in kar je bilo v njej dobrega je bilo za njo samo. Demoni so razumeli: "Prav zares s tem petjem nas bodo premagali." Napadejo ga in ga zadenejo z zlom. To je pravzaprav zlo: ko se govori to kar ni primerno.

3. Rečejo dahu: "Poj za nas." "Prav," reče dah in jim zapoje. Užitek, ki je v dahu on s petjem preskrbi bogovom, to kar pa je bilo v njem dobrega je bilo za njega samega. Demoni so razumeli: "Prav zares, s tem petjem nas bodo premagali." Ko so ga napadli so ga zadeli z zlom. To je pravzaprav zlo, ko se vonja to kar ni primerno.

4. Rečejo očesu: "Poj za nas." "Prav," reče oko in jim zapoje. Užitek, ki je bil v očesu priskrbi bogovom, to kar pa je bilo dobro je bilo za njega samega. Demoni so razumeli: "Prav zares s tem petjem nas bodo premagali." Napadejo ga in zadenejo z zlom. To je pravzaprav zlo: ko se gleda tisto, kar je neprimerno.

5. Rečejo ušesu: "Poj za nas." "Prav," reče uho in jim zapoje. Užitek, ki je v ušesu to s petjem preskrbi bogovom, to kar pa je bilo dobro je bilo za njega samega. Demoni so razumeli: "Prav zares s tem petjem nas bodo oni premagali." Napadeč ga so ga oni zadeli z zlom. To je pravzaprav zlo: ko se posluša to kar je neprimerno.

Da bi se naučil transcendentalnega nauka mora človek pristopiti k verodostojnemu duhovnemu učitelju, kateri je utemeljen v Absolutni resnici.

6. Rekoč razumu: "Poj za nas." "Prav," reče razum in jim zapoje. Užitek, kateri je razum s petjem preskrbel je za bogove, kar pa je bilo dobro je bilo za njega samega. demoni so razumeli. "Prav zares, s tem petjem nas bodo premagali.." Napadeč ga so ga zadeli z zlom. To je pravzaprav zlo: ko se misli to kar je neprimerno.

7. Rekoč življenskemu dahu kateri je v ustih: "Poj za nas." "Prav," reče življenski dah in jim zapoje. Démoni so razumeli: "Prav zares, s tem petjem nas bodo premagali." Napadeč ga so ga zadeli z zlom. Tako kot se kepa zemlje razprši udareč jo ob kamen, tako so tudi oni izginili razpršeni v vse smeri. Tako so ostali bogovi, demoni pa poraženi. Tisti, ki to ve ostaja sam s seboj, sovražnik, ki pa ga sovraži prebiva izobčen.

19. On je Ayasya Angirasa, ker je bit udov. Življenski dah je bit udov, da življenski dah je bit udov. Zato od kateregakoli uda se življenski dah oddalji, ta se pravzaprav posuši. Ker je on pravzaprav bit udov.

20. On je tudi Brhaspati. Beseda je brhati in on je njen gospodar. Zato je on Brhaspati gospodar Besede.

21. On (življenski dah) je tudi Brahmanas-pati. Beseda je Brahman in on je njim gospodar. Zato je on Brahmanas-pati gospodar izrekov brahman.

22. On je tudi saman. Beseda saman in on je sa (ženska) in ama (moški) in zato se napev imenuje saman. Ker je podoben leteči mravlji, podoben je mušici, podoben je slonu, podoben je trem svetovom in vsemu tistemu, zato se saman imenuje saman (samanah, podoben, enak). Tisti, ki kot takega pozna ta saman ta dosega enost z njim in živi v njegovem svetu.

23. On je tudi udgitha, petje Sama-vede. Življenski dah je ud, ker je

z življenskim dahom podprt cel svet, githa, pesem je beseda. On je ud in githa, on je udgitha.

24. Tudi Brahmadata Caikitaneya je rekel pijoč kraljevsko pijačo somo: "Naj mi ta kralj razkolje glavo, če je Ayasya Angiras pel drugače. Ker je on pel edino z besedo in življenskim dahom."

25. Tisti, ki pozna bogastvo tega samana (napeva) ta ga tudi poseduje. Bogastvo samana je melodija. Zato tisti, kateri opravlja dolžnost svečenika želi melodičen glas. S takšnim glasom, kateri je popolnjen z melodijo on opravlja dolžnost svečenika. Pravzaprav ljudje pri žrtvi želijo videti svečenika z melodičnim glasom, tistega, ki poseduje bogastvo. Tisti, ki pa tako pozna to bogastvo samana, ta ga tudi poseduje.

26. Tisti, ki pozna zlato (pravilen ton) tega samana ta tudi poseduje zlato. Prav melodija je njegovo zlato. Tisti, ki tako pozna to zlato napeva, ta ga tudi poseduje.

27. Tisti, ki pozna naslonjalo tega samana prav zares stoji trdno. Beseda je njegovo naslonjalo. Ker naslonjen na besedo ta življenski dah, poje. Nekateri govore: "On je naslonjalo za hrano."

28. Pri govorjenju prečiščujočih hvalospevov svečenik prastotar poje napev. Medtem, ko on poje svečenik mrmra te izreke.

Iz nebitke me vodi v boj
iz teme me vodi v svetlobo
iz smrti me vodi v nesmrtnost.

Ko govori: "Iz nebitke me vodi v bitko," pri tem misli: "Nebitka je smrt, bitka pa je nesmrtnost." Hoče reči: "Iz smrti me vodi v nesmrtnost, naredi me nesmrtnega."

Ko govori: "Iz teme me vodi v svetlobo," pri tem misli: "Tema je

smrt, in svetloba je nesmrtnost." Hoče reči: "Iz smrti me vodi v nesmrtnost, naredi me nesmrtnega."

Ko govori: "Iz smrti me vodi v nesmrtnost pri tem ni ničesar, kar bi bilo nejasno.

Tudi z drugimi himnami on lahko najde za sebe hrano pojoč. Naj jim izbere blagor in željo katerokoli si želi. Tisti pevec (udgatar) kateri to ve, katerokoli željo si zaželi, ali za sebe ali za gostitelja s petjem to tudi uresničuje. On je brez dvoma zmagovalec sveta. Tisti, ki tako pozna to Sama-vedo ne hrepeni za dosego boljšega sveta.

1.4

1. Na začetku je bil svet samo atman v obličju puruše (prakozmičnega človeka). Pogledajoč naokrog ni videl ničesar razen sebe. Najprej je izrekel: "Jaz sem." Tako je nastala oznaka "jaza." Zato tudi danes vprašani najprej reče: "Jaz sem to." Potem pa izreče neko drugo ime, ki ga ima. Ker je pred (purva) začetkom sveta zažgal (uš) vsa zla, se imenuje puruša. Tisti, ki to ve prav zares sežiga tistega, ki želi biti pred njim.

2. On je bil prestrašen. Zato se prestraši tisti, ki je osamljen. Pomisli: "Čega se bojim, ko tu ni nikogar razen mene?" In strah izgine. Ker čega naj bi se bal? Strah nastaja samo zaradi drugega.

3. Toda on (atman) se ni veselil. Zato se osamljeni ne veselijo. Zaželel si je drugega. Postane tako velik kot moški in ženska tesno objeta in se razdeli na dva dela. Iz tega sta nastala mož in žena. Zato Yadvalkya reče: "Vsak od naju je kot polovica lupine." Tako se ta praznina zapolni z ženo. On se je združil z njo in nastali so ljudje.

4. Žena pomisli: "Kako se je lahko združil z menoj, če me je ustvaril iz sebe? Jaz se bom skrila!" Ona postane krava, on postane bik in se z njo združi. Tako so nastala goveda. Ona postane kobilica in oni drugi

žrebec, ona oslica in on osel, in se združi z njo. Tako so nastali enokopitarji. Ona postane koza in on kozel, ona ovca in on oven in se z njo združi. Tako nastane živina. Tako je pravzaprav vse to kar živi v paru on ustvaril, vse do majhnih rdečih mravelj.

5. Vedel je: "Jaz sem pravzaprav stvarjenje (srštih, emanacija), ker sem jaz vse to ustvaril. Tako je nastalo stvarjenje. Tisti, ki to ve sodeluje v tem stvarjenju.

6. Zatem je drgnil svoje roke in ustvaril ogenj iz njegove maternice, usta. Zato sta ona obadva znotraj brez dlak. Ker je maternica v notranjosti brez dlak. In, ko ljudje govore za posameznega boga: "Žrtvuj temu žrtvuj onemu," tedaj so vsi bogovi njegovo delo, in on vsi ti bogovi. Karkoli pa je pomembno, to je ustvaril iz naliva semena; to je soma. Tako je cel svet ali hrana ali tisti, ki je. Soma je hrana in ogenj je jedec hrane. Največje stvarjenje brahmana je to, ker je ustvaril še bolj bleščče bogove, kot je, čeprav smrtne, ustvaril nesmrtnike. Zato je to najvišje stvarjenje. Tisti, ki to ve sodeluje v tem njegovem stvarjenju.

7. V začetku je bil svet nerazločen (avyakrtan)- nedefiniran. Postal je razločen (manifestiran, diferenciran) z imenom in obliko, ko je rečeno: "Svet ima tako obliko in to ime." Zatem je tudi danes svet razločen pravzaprav z imenom in obliko, ko se reče: "Svet ima tak lik in tako ime." On (atman) je tukaj prodrl vse do vrha nohtov, kot britev zabita v nožnice, kot vsepodpirajoč v svoje prebivališče. Njega ne vidijo, ker je nepopoln v posameznem. Ko diha se imenuje dah, ko govori, beseda, ko gleda z očesom, ko posluša z ušesom, ko razmišlja z razumom. To pa so samo imena njegovih del. Tisti, ki ga slavi v posameznosti ga ne pozna: ker je on nepopoln v posameznostih. Potrebno je slaviti atmana in tedaj vse to postane eno. Ta atman je sled vsega tega (celega sveta) in po njem vse to spoznava, tako kot se po sledi najde pot. Tisti, ki to ve dosega slavo in čast.

8. Ta atman, kateri nam je bližji kot karkoli, dražji od sina od bogastva, dražji od vsega drugega. Če ima človek kar imenuje nekaj drugega in ne atman, za dragocenost, bo izgubil to kar mu je

dragocenost. Človek mora slaviti samo atman kot dragocenost. Ker tistemu kateri slavi atman kot dragocenost se mu, to kar je dragoceno ne bo izmuznilo.

9. O tem so rekli: "Zakaj ljudje mislijo, da bodo z znanjem brahmana postali vse to (cel svet)? Kaj je to brahman vedelo, po čemer je postalo vse to?"

10. Na začetku je bil svet samo brahman. On je sebe spoznal takole: "Jaz sem brahman." Iz njega je nastalo vse to. In katerikoli izmed bogov je bil prebujen je tudi on postal to. Tako je bilo med ršiji, tako med ljudmi. Videč to rši Vamadeva spozna: "Jaz sem bil Manu, in prav tako sonce." Tako je to celo danes. Tisti, ki to ve: "Jaz sem brahman," ta postaja vse to. Celu bogovi ne morejo usmerjati takega, ker on postane njihov atman. Tisti, ki pa spoštuje božanstvo misleč: "To (brahman) je eno, jaz pa sem drugo," ta ne razume. Kar je njemu žival, to je on bogovom. Tako kot številne živali služijo človeku, tako človek služi bogovom. Če človeku odpeljejo eno samo žival, on postane nezadovoljen. Kako nebi bil, če mu jih odpeljejo veliko? Zato tudi bogovom ni prijetno, če to spozna, čeprav samo en človek.

11. V začetku je bil svet brahman, samo eno. Toda kot sam ni napredoval. Ustvaril je prvovrstno vrsto kšatrij in tiste, kateri so kšatrije med bogovi: Indra, Varuna, Soma, Rudra, Parđanya, Yama, Mrtya, Išana. Od teh kšatrij ni ničesar močnejšega. Zato pri kraljevski žrtvi kšatrija sedi pred brahmanom in tako se izkazuje čast kšatriju. Toda vseeno je brahman izvor kšatrijske oblasti. Zato, ko kralj dobi najvišji položaj na koncu pristopa k brahmanu kot svojemu izvoru. Ko tega užali napada svoj izvor. Postaja zarjaveti, ker napada boljšega.

12. Toda zopet ni napredoval. Ustvari narod, to pa so tisti, ki so med bogovi naštetih v skupinah: Vasui, Rudre, Aditye, Visvadeve, Maruti.

13. In zopet ni napredoval. Ustvari rod suder. Pušana. Prav zares, ta (zemlja) je Pušan, ker ona vse hrani karkoli je tukaj.

14. In zopet ni napredoval. Ustvari rod, ki je še bolj izvrstnejših oblik, dharmo. Dharmo to je moč kšatrij. Zato od dharme ni ničesar višjega. Tako slabši želi premagati močnejšega z dharmo, kot kraljem. Prav zares, to kar je dharmo je pravzaprav resnica. Zato ljudje pravijo za tistega, ki govori po resnici: "On govori dharmo," ali za tistega, ki govori dharmo: "On govori resnico." Ker prav zares ta dva sta eno.

15. To so brahman, kšatra, viš (narod) in sudra. Brahman je obstajal med bogovi kot ogenj med ljudmi pa kot brahman (svečenik). Kšatrijska oblast je vseeno obstajala med kšatriji, vaisijska med vaisiji, šudrijska med šudriji. Zato ljudje hrepenijo doseči položaj med bogovi preko ognja, med ljudmi pa preko brahmana. Ker brahman obstaja skozi te dve oblike. Tistemu, ki zapusti ta svet ne spoznajoč svoj lastni svet (zatočišče) to nespoznano (brahman) mu to ni v prid. Tako kot tistemu drugemu ne koristi neizrečena veda ali neizvršen obred. Celó, če človek tukaj tudi izvrši, in ne vedoč za to veliko in sveto delo, to njegovo delo na koncu propada. Človek mora slaviti atman, kot svoj lasten svet. Tisti, ki slavi atman kot svoj lastni svet, njegovo delo ne bo propadlo. Ker prav iz tega atmana se ustvarja karkoli si zaželiš.

16. Prav zares ta atman je svet (sedišče) vseh bitij. Ker vlivata žrtev in žrtvuje, človek je središče bogov. Ker govori Vedo, je človek središče jasnovidnosti. Ker izliva žrtvene prinose prednikom in ker želi potomstvo je človek središče prednikov. Ker ščiti ljudi in jim dodeljuje hrano je človek središče ljudi. Ker preskrbuje vodo in travo živalim, je človek središče živali. Ker v njegovem domu žive zveri, ptice in male rdeče mravlje je on njihovo središče. Tako kot človek želi varnost v svojem lastnem svetu, tako vsa bitja žele varnost tistemu kateri to ve. To je poznano in raziskano.

17. V začetku je bil svet atman in je bil sam. On si zaželi: "Če bi imel

ženo bi lahko imel potomce! Če bi imel bogastvo, bi lahko vršil obred!" To si je on zaželel. Celó, če si človek želi ne dosega več kot to. Zato tudi danes, ko je človek sam, si želi: "Če bi imel ženo bi se lahko razmnoževal! Če bi bil bogat bi lahko vršil obrede!" In tako dolgo dokler ne doseže enaga od tega, meni, da je nepopoln. Njegova nepopolnost pa je v sledečem: razum je njegov atman, beseda je žena, da je potomstvo, oko človeško bogastvo, ker se ga z očmi najde, uho pa je božansko bogastvo, ker se z ušesom o njem sliši. Atman (telo) je njegovo delo, ker se z atmanom delo izvršuje. Tako je žrtev petvrstna, človek je petvrsten, živali so petvrstne in petvrstno je vse kar je tukaj. Tisti, ki to spozna dosega vse to.

1.5

14. Ta Prađapati je leto in ima 16 delov. Noči so petnajst njegovih delov, njegov šestnajsti del je čvrsta točka. Z nočmi se on krepi in z njimi propada. Vstopajoč v noči mladega meseca v vse kar diha z življenskih dahom on se rojeva v svitu novega dne. Zato v taki noči v čast tega božanstva naj nihče ne prekinja življenja tistega, kar diha, pa čeprav je to kuščar ali zrno žita.

15. Ta človek, kateri to spozna, on je Prađapati, kateri je leto in kateri ima 16 delov. Bogastvo je petnajst njegovih delov, atman je njegov 16 del. Z bogastvom on krepi in z njim on propada. To kar je atman to je os kolesa, imetje pa je njegov obroč. Zato, ko človek izgubi vse svoje imetje in sam živi še naprej, tedaj ljudje pravijo: "Samo obroč kroga je propadel."

16. Prav zares obstajajo trije svetovi: svet ljudi, svet očetov in svet bogov. Svet ljudi se osvaja samo skozi sina, svet očetov z žrtvenimi deli, svet bogov pa z znanjem. Svet bogov je najboljši med svetovi in zato se znanje povečuje.

17. Sedaj pa predaja: Ko človek misli, da bo umrl, govori sinu: "Ti si brahman, ti si žrtev, ti si svet." Sin mu odgovori: "Jaz sem brahman,

jaz sem žrtev, jaz sem svet." Prav zares, karkoli je znanstvenega je objavljeno. Vse žrtve skupaj so žrtev. Katerikoli svetovi vsi skupaj so svet. Vse to je resnica. Oče misli: "Kako je vse to on, naj me sin ščiti pred vsem tem." Zato je podučeni sin imenovan za tistega kateri daruje svobodno in zato je poučen. Ko tisti, ki to ve odhaja s tega sveta, vstopa v sina s svojim življenskim dahom. In karkoli je neprimernega storil vsega tega ga sin osvobaja. Zato se tudi imenuje sin. On trdno stoji ob sinu na tem svetu, potem pa v njega vstopajo nesmrtni božanski dahi.

21. Sedaj pa sledi tolmačenje običajev. Prađapati ustvari čutila (karma). Ko so ustvarjena se ona medsebojno začno prepirati.: "Jaz bom govoril," se odloči glas. "Jaz bom gledal," se odloči oko. "Jaz bom poslušal," se odloči uho. Tako se tudi ostala čutila odločajo vsako glede na svoje delovanje. Pojavi se utrujenost, smrt pristopi in jih obzame. Ko jih obzame jih smrt zaustavi. Glas postane utrujen, oko postane utrujeno, uho postane utrujeno. Toda smrt ne doseže tistega, kateri je osrednji dah. Čutila so se odločila, da ga spoznajo in rečejo: "On je najimenoitnejši med nami. Ker se on, če se premika ali ne, on se ne utruji niti ne propada. Dajmo vzemimo njegovo obličje." In vsi so sprejeli njegovo obliko. Zato se oni po njem imenujejo življenski dah. In v katerikoli družini obstaja človek, ki to ve, to družino imenujejo po njem. In kdorkoli se z njim spre, ki to ve, ta oslabi in na koncu umre. To se nanaša na atman.

22. To pa se nanaša na božanstva. "Jaz bom zažigal," se odloči ogenj. "Jaz bom dajal žar," se odloči sonce. "Jaz bom sijalo," se odloči mesec. Tako so se tudi ostala božanstva odločila kaj bodo, vsak glede na svojo božansko naravo. In tako kot je dah središče med življenskimi dahi, tako je tudi Vayu med božanstvi. Ker druga božanstva izginjajo Vayu ne. Vayu je božanstvo, katero nikoli ne zahaja.

23. O tem govore sledeči stihi:

Iz koga sonce vzhaja
in v koga on zaide
(Prav zares, iz daha vzhaja
in v dah zahaja)
za njega so bogovi ustvarili dharmo

Samo on je danes in bo jutri. Vse kar jim bogovi odredijo, samo to oni vršijo tudi danes. Zato naj se človek drži samo ene navade. Naj vdahne in izdahne želeč: "Naj me zlo smrti ne doseže." Ko to izvaja naj to poskuša izvajati do konca. S tem on dosega enost s tem božanstvom in prebiva v njegovem svetu.

I.6

1. Ta svet je trojstvo: ime, oblika in delo. V odnosu na imena je to kar se imenuje beseda. Ona je njihova pesem hvale uktha, ker iz nje izhajajo vsa imena (utha). Ona je njihov napev samana, ker je potrebna (sama) vsem imenom. Ona je njihov brahman, ker ona podpira vsa imena (Öbhr).

2. V odnosu na oblike je to kar se imenuje oko. To je njihova pesem hvale ukth, ker iz njega izhajajo vse oblike (uttha). To je njihov saman, ker je podoben (sama) vsem oblikam. To je njihov brahman, ker on podpira vse oblike (Öbhr).

3. V odnosu na dela je to kar se imenuje telo. On je njihova pesem hvale uktha, ker iz njega izhajajo vsa dela (uttha). On je njihov saman, ker je podoben vsem delom. On je njihov brahman, ker on vsa dela podpira (Öbhr). To kar je trojstvo, to je eno, ta atman. Atman je čeprav eden, to trojstvo. To kar je nesmrtno je zastrto z obstoječim. Dah je nesmrten, ime in oblika pa so obstoječe. Njim je dah zastrt.

II.1

1. Živel je nekoč Drpta-balaki zelo učeni Gargya. On reče Ađatasatru, kralju Kasi: "Povedal ti bom o brahmanu." Ađatasatru pa reče: "Dal ti bom tisoč goved za tvoj govor, ker bodo ljudje pohiteli klicoč: "Đanaka! Đanaka!"

2. Reče Gargya: "Tistega purušo, kateri je v soncu jaz slavim kot brahmana." Ađatasatru pa reče: "Ne govori mi o njem. Jaz njega slavim kot najvišjega kot poglavarja in kralja vseh bitij. Tisti, ki njega tako slavi postane najvišji, postane poglavar in kralj vseh bitij."

3. Reče Gargya: "Tega purušo, kateri je v mesecu jaz slavim kot brahman." Ađatasatru reče: "Ne govori mi o njem. Jaz njega slavim kot velikega v belo oblečenega kralja somo. Za tistega, ki njega tako slavi, se soma iztiska in tolaži ga dan za dnem. Njegova hrana se ne presuši."

4. Reče Gargya: "Tistega purušo, kateri je v svetlobi jaz slavim kot brahman." Ađatasatru pa pravi: "Ne govori mi o njem. Jaz njega slavim kot blešččega. Tisti, ki tako njega slavi postaja bleščč in njegovi potomci postajajo blešččči."

5. Reče Grgya: "Tistega purušo kateri je v prostoru jaz slavim kot brahman." Ađatasatru reče: "Ne govori mi o njem. Jaz njega slavim kot popolnega in nepremičnega. Tisti, ki njega tako slavi ima obilje potomcev in goveda. Njegovi potomci ne zapuščajo tega sveta."

6. Reče Gargya: "Tistega purušo, kateri je v vetru jaz slavim kot brahman." Ađatasatru reče: "Ne govori mi o njem. Jaz njega slavim kot Indro kot strašno in neobvladljivo vojsko. Tisti, ki njega tako slavi postaja zmagovalec, nepremagljiv in zavojevalec sovražnikov."

7. Reče Gargya: "Tistega purušo, kateri je v ognju jaz slavim kot brahman." Ađatasatru reče: "Ne govori mi o njem. Jaz njega slavim

kot osvajalca. Tisti, ki njega tako slavi postaja osvajalec in njegovi potomci postajajo osvajalci."

8. Reče Gargya: "Tistega purušo, kateri je v vodah jaz slavim kot brahman." Ađatasatru reče: "Ne govori mi o njem. Jaz njega slavim kot podobo stvarnosti. Tistemu, ki njega tako slavi se rojeva kot njegova podoba in ne to kar ni njegova podoba. Od tega se rojeva njegova podoba."

9. Reče Gargya: "Tega purušo, kateri je v zrcalu jaz slavim kot brahmana." Ađatasatru reče: "Ne govori mi o njem. Jaz njega slavim kot blešččega. Tisti, ki njega tako slavi postaja bleščč in njegovi potomci postanejo bleščči. On zasenči vsakega s sijajem s komer se sreča."

10. Reče Gargya: "Zvok kateri odjeka izza tistega tolkala jaz slavim kot brahman." Ađatasatru reče: "Ne govori mi o njem. Jaz njega slavim kot življenje. Tisti, ki njega tako slavi doživi polno dobo svojega življenja na tem svetu. Njega življenski dah ne zapušča prej preden ne pride čas."

11. Reče Gargya: "Tistega purušo, kateri je v straneh sveta jaz slavim kot brahman." Ađatasatru reče: "Ne govori mi o njem. Jaz njega slavim kot prijatelja, kateri nas ne zapušča. Tisti, ki njega slavi ima prijatelja in prijatelji se ne ločujejo od njega."

12. Reče Gargya: "Tistega purušo, kateri se sestoji od sence, jaz slavim kot brahman."

Ađatasatru reče: "Ne govori mi o njem. Jaz slavim njega kot smrt. Tisti, ki njega tako slavi doživi polno dobo svojega življenja na tem svetu. Njemu smrt ne pride predčasno."

13. Reče Gargya: "Tistega purušo, kateri je v telesu jaz slavim kot brahman." Ađatasatru reče: "Ne govori mi o njem. Jaz njega slavim

kot utelešenega. Tisti, ki njega tako slavi postane utelešen in njegovi potomci postanejo utelešeni." Tedaj Gargya utihne.

14. Reče Ađatasatru: "Ali je to vse?" "To je vse." "To ni dovolj, da se pozna brahman." Toda Gargya reče: "Tedaj mi dovoli, da postanem tvoj učenec."

15. Reče Ađatasatru: "Nasprotno je navada - običaj, da brahman pride k kšatriju misleč, da ga bo ta podučil o brahmanu. Toda jaz bom vseeno storil-naredil, da ga boš jasno videl." In primeč ga za roke vstane. Tedaj onadva prideta do človeka, kateri je spal. Poklicala sta ga s tem imenom: "O veliki v belo oblečeni, kralj, soma!" Toda on ne vstane. Ađatasatru se ga dotakne z roko in ga prebudi. On vstane.

16. Reče Ađatasatru: "Kje je puruša, ki se sestoji iz zavesti, medtem, ko je ta spal? In od kod je prišel?" Grgya to ni vedel.

17. Reče Ađatasatra: "Medtem, ko je ta človek spal je puruša, ki se sestoji iz zavesti, zbirajoč s svojo zavestjo zavest vseh življenskih dahov, počival v prostoru, ki je v notranjosti srca. Ko so oni ujeti, tedaj se za človeka reče, da spi. Tedaj je dah ujet, glas ujet, oko ujet, uho ujet, razum ujet."

18. "Ko on spi so ti svetovi njegovi. Tedaj on, kot, da postaja močan kralj, kot, da je veliki brahman, kot, da se spušča in dviga. Tako kot se kralj povedoč svoje podanike premika po svoji želji kakor želi tako se tudi ta, oprijemajoč čutila, premika v svojem telesu kakor želi."

19. "Ko človek pade v globoke sanje in ko nič ne ve vstopajoč skozi 72000 kanalčkov z imenom hita, ki vodi od srca do osrčja, on počiva v osrčju. In kot bi močan kralj ali brahman ali mladenič počival dosegač vrhunec naslade tako tudi on počiva.

20. "In kot se pajek premika po mreži iz sebe jo tkoč, kakor iz ognja prasketajo iskre, tako iz atmana izhajajo vsi dahi, vsi svetovi, vsi

bogovi, vsa bitja. Upanišada (skrivni pomen) njega je resnična resničnost. Življenski dahi so resničnost, on (atman) pa je njihova resničnost.

II.2

1. Tisti, ki pozna mladiča in njegov dom, njegovo zatočišče, steber in vrvico ta obvladuje sorodnike, ki ga sovražijo. Ta mladič je srednji dah. Njegov dom je telo, zatočišče glava, steber dah, njegova vrvica pa hrana.

2. Sedem večnih stoji okrog njega, da mu strežejo. To kar so črte v očesu s tem je Rudra vezan na njega. To, kar je voda v očesu s tem je Prađanya zvezan. To kar je zenica s tem je povezano sonce. To kar je šarenica s tem je vezan ogenj. To kar je beločnica s tem je vezan Indra. S spodnjo obrvjo je zemlja vezana na njega z zgornjo pa nebo. Tistemu, ki to ve hrane nikoli ne zmanjka.

3. O tem govore stih:

Posoda s pokrovom spodaj, dno pa zgoraj ima
V njej so vse oblike slave shranjene
Sedem vidcev na njenem hrbtu sedi
beseda pa ko se osmi z brahmanom druži.

"Posoda s pokrovom spodaj in dno ima zgoraj," to je glava, ker je ta tista posoda, ki ima pokrov spodaj in dno zgoraj. "V njej so shranjene vse oblike slave," dahi so "vse oblike slave" v njej shranjene. Ko se to reče se misli na dahe. "Sedem vidcev sedi na njenem robu" dahi so vidci. Ko se to reče, se misli na dahe. "Beseda pa, ko se osmi z brahmanom druži," beseda se kot osmi videc druži z brahmanom.

4. Ušesa so Gautama in Bharadvata. Desno je Gautama in levo je

Bharadvata. Oči so Visvamitra in Āmadagni. Desno je Visvamitra, levo pa Āmadagni. Nosnice so Vasiṣṭha in Kasyapa. Desna je Vasiṣṭha in leva Kasyapa. Jezik je Atri, ker z jezikom se je hrana. Namreč atti (prehranjevanje) je isto kot Atri. Tisti, ki to ve postaja jedec vsega in postaja njegova hrana.

II.3

1. Dva sta vida brahmana: telesni in breztelesni, smrtni in nesmrtni, premični in nepremični, tostranski (sat) in onostranski (tyat), (t.j. realno, resnično, st-tya).

2. Telesno je vse kar ni veter ali zrak. To je smrtno, to je nepremično, to je obstoječe. Bit tega telesnega, tega smrtnega tega nepremičnega, tega obstoječega je sonce, katero sije. Ker je on vsebina obstoječega.

3. Breztelesen je veter in zrak. On je nesmrten, on je premičen, on je tostranski (realen). Bit tega breztelesnega tega nesmrtnega tega premičnega, tega resničnega je puruša, kateri je v sončevem krogu. Ker je on vsebina tostranskega (resničnega). To je to kar se tiče božanstva.

4. To pa je to kar se tiče posameznika. Telesen je tisti, ki je različen od življenskega daha in od prostora znotraj sebe. On je smrten, on je nepremičen on je obstoječe. Bit tega telesnega tega smrtnega tega nepremičnega tega obstoječega je oko. Ker to je vsebina obstoječega.

5. Breztelesen življenski dah in prostor je znotraj sebe. On je nesmrten, on je premičen, on je onostranski (resničen). Bit tega breztelesnega tega nesmrtnega, tega pomičnega, tega resničnega je puruša kateri je v desnem očesu. Ker je on vsebina onostranskega (resničnega).

Tisti, ki vse vidi v odnosu z Vsevišnjim Gospodom, ki vidi vsa živa bitja kot Njegove sestavne delce in ki znotraj vsega vidi Vsevišnjega Gospoda, nikoli nikogar ne sovraži.

6. Obličje te puruše je kot barva žafrana, kot belo ovčje runo, kot kresnica kot ognjeni plamen, kot lotosov cvet, kot blesk svetlobe. Tisti, ki to spozna ta na trenutek dojema njegov blesk kot blesk svetlobe. To pa je učenje: "ni to, ni to," ker tukaj ničesar ni višjega od tega "ni to". Za tem pa oznaka "realnost, realnosti" (resnica resnice); prav zares, življenski dahi so realnost (resnica) to (brahman) pa je njihova resnica.

II.5

1. Ta zemlja je med za vsa bitja in vsa bitja so med za to zemljo. Ta čudoviti nesmrtni puruša, kateri je v zemlji in ta lastni, bleščéči, nesmrtni puruša, kateri je v telesu, on je pravzaprav ta atman, to je nesmrtno, to je brahman, to vse.

2. Te vode so med za vsa bitja in vsa bitja so med za te vode. Ta bleščéči, nesmrtni puruša, kateri je v vodah in ta lastni, bleščéči, nesmrtni puruša kateri je v semenu, on je pravzaprav ta atman, to nesmrtno, to brahman, to vse.

3. Ta ogenj je med za vsa bitja in vsa bitja so med za ta ogenj. Ta bleščéči, nesmrtni puruša, kateri je v ognju in ta lastni bleščéči nesmrtni puruša kateri je narejen iz besed, on je pravzaprav ta atman, to nesmrtno, ta brahman, to vse.

4. Ta veter je med za vsa bitja in vsa bitja so med za ta veter. Ta bleščéči, nesmrtni puruša, kateri je v vetru in ta lastni, bleščéči nesmrtni puruša kateri je v življenskem dahu, on je pravzaprav ta atman, to nesmrtno, to brahman, to vse.

5. To sonce je med za vsa bitja in vsa bitja so med za to sonce. Ta bleščéči, nesmrtni puruša, ki je v soncu in ta lastni bleščéči nesmrtni puruša, kateri je v očesu, on je pravzaprav ta atman, to nesmrtno to brahman to vse.

6. Te strani sveta so med za vsa bitja in vsa bitja so med za te strani sveta. Ta bleščeči, nesmrtni puruša, kateri je v straneh sveta in ta lastni, bleščeči, nesmrtni puruša kateri je v ušesu in v jeku, on je pravzaprav ta atman, to nesmrtno, to brahman, to vse.

7. Ta mesec je med za vsa bitja in vsa bitja so med za ta mesec. Ta bleščeči, nesmrtni puruša, kateri je v mesecu in ta lastni, bleščeči nesmrtni puruša, kateri je v razumu, on je pravzaprav ta atman, to nesmrtno, to brahman, to vse.

8. Ta blisk je med za vsa bitja in vsa bitja so med za ta blisk. Ta bleščeči nesmrtni puruša, kateri je v blisku in ta lastni, bleščeči nesmrtni puruša kateri je v svetlobi, on je pravzaprav ta atman, to nesmrtno, to brahman, to vse.

9. Ta grom je med za vsa bitja in vsa bitja so med za ta grom. Ta bleščeči, nesmrtni, puruša, kateri je v blisku in ta lastni, nesmrtni puruša, ki je v zvoku in glasu, ta je pravzaprav ta atman, to nesmrtno, to brahman, to vse.

10. Ta prostor je med za vsa bitja in vsa bitja so med za ta prostor. Ta bleščeči, nesmrtni puruša, kateri je v njemu in ta lastni bleščeči, nesmrtni puruša, kateri je v prostoru srca, on je ta atman, to nesmrtno to vse.

11. Ta dharma je med za vsa bitja in vsa bitja so med tej dharmi. Ta bleščeči, nesmrtni puruša, kateri je v splošnem dharma, on je pravzaprav ta atman to nesmrtno, to brahman, to vse.

12. Ta resnica je med za vsa bitja in vsa bitja so med za resnico. Ta bleščeči, nesmrtni puruša, kateri je v resnici ta lastni nesmrtni puruša kateri je resničnost, on je pravzaprav ta atman, to nesmrtno, to brahman, to vse.

13. Ta človeški rod je med za vsa bitja in vsa bitja so med za ta

človeški rod. Ta bleščiči, nesmrtni puruša, kateri je v človeškem rodu in ta človeški bleščiči, nesmrtni puruša kateri je v posamezniku on je pravzaprav ta atman, to nesmrtno, to brahman to vse.

14. Ta atman je med za vsa bitja in vsa bitja so med za ta atman. Ta bleščiči nesmrtni puruša, kateri je v posameznem atmanu, on je pravzaprav ta atman, to nesmrtno, to brahman to vse.

15. Ta atman je v resnici vladar vseh bitij, kralj vseh bitij. In tako kot so vse špice spojene skupaj v kolesu, tako so vsa bitja, vsi bogovi, vsi svetovi, vsi življenski dahi, vsi ti posamezni atmani združeni v splošnem atmanu.

16. To je med, kateri je Dadhyanc Atharvana razkril Asvinom. Videč to rši reče:

Vajin močan prijem storjen zaradi dobitka junaki; bom jaz oznanil tako kot grmenje naznanja dež. Pa tudi med katerega je Dadhyanc Atharvana.

Skozi glavo konja odkril vama.

17. To je med katerega je Dadhyanc Atharvana odkril Asvinoma. Videč to rši reče:

Na Dadhyanc Atharvana, sta vidva Asvina
glavo konja podtaknila.

In on, ne prelamljajoč obljube, med Tvaštra
kateri je vašo skrivnost odkril vama.

18. To je med kateri je Dadhyanc Atharvana odkril Asvinoma. Videč to rši reče:

On je ustvaril telesa z dvema nogama, ustvaril je telesa s štirimi nogami.

Prvo je postalo ptica, in on v telesu kot puruša vstopi.

To je puruša, kateri prebiva (purisayah) v vseh telesih (purusu).

Ne obstaja ničesar, kar ni z njim pokrito, ničesar, kar ni z njim prežeto.

19. S svojo podobo je postal enak vsaki podobi, da se njegova oblika nebi oznanila. Skozi mayo se je raznoliki Indra javil, ker je obrzdano njegovih stodeset listin. On je prav zares ti konji. On je deset in tisoč, številni in neštevilni.

On je brahman, brez prej in potem, brez notranjosti in zunanosti. Ta atman je brahman vsevidni in to je učenje.

III.1

1. Đanaka, kralj Videhe je priredil žrtev na kateri so bili razdeljeni številni darovi. Tam so se zbrali brahmani Kuru in Pancala. Đanaka iz Videhe si zaželi spoznati, kateri je od teh brahmanov najbolj učen. On zapre tisoč goved in na vsak njihov rog pričvrsti po deset zlatih novcev.

2. Tedaj jim reče: "Spoštovani brahmani, tisti, ki je najiminitnejši med vami naj odvede goveda." Na to Yađnavalkya reče svojemu učencu: "Odpelji jih dragi moj Samasrava." On jih odpelje, brahmani pa se razjeze: "Kako lahko on za sebe trdi, da je najiminitnejši med nami?" Tu srečajo tudi Asvala, hotar Đanake iz Videhe. On ga vpraša: "Ali si ti prav zares najiminitnejši brahman med nami, Yađnavalkya?" On pa odgovori: "Maj poklon najiminitnejšemu brahmanu, toda jaz sem si zares želel ta goveda." Tedaj ga hotar Asvala začne spraševati.

3. "Yađnavalkya," reče on, "vse to tukaj obvladuje smrt, vse prežema smrt. S čim se žrtvovalec osvobaja smrti?" "Hotar svečenik z ognjem in besedo. Ker beseda je hotar žrtve. To kar je beseda to je ogenj, on pa hotar. To osvoboditev, to je popolna osvoboditev.

4. "Yađnavalkya," reče on, "vse to obvladuje dan in noč, vse prežema dan in noč. S čim se žrtvovalec osvobaja dneva in noči?" "Adhvaryu svečenik z očesom in soncem. Ker je oko adhvarya žrtve. To kar je oko to je sonce, to pa je adhvaryu. To je osvoboditev, to je popolna osvoboditev."

5. "Yađnavalkya," reče on, "vse to tu obvladuje rastoči in upadajoči mesec, vse prežema rastoči in upadajoči mesec. S čim se žrtvovalec osvobaja rastočega in upadajočega meseca?" "Udgatar svečenik, z vetrom in dahom. Ker je dah udgatar žrtve. To kar je dah, to je veter, on je udgatar. To je osvoboditev, to je popolna osvoboditev."

6. "Yađnavalkya," reče on, "ta medprostor nima opore. Kako se izvajalec žrtve vzpenja v nebeški svet?" "Z brahmanom svečenikom, razumom in mesecem. Ker je razum brahman žrtve. To kar je razum, to je mesec, on pa je brahman. To je osvoboditev, to je popolna osvoboditev." To se tiče osvobajanja, sedaj pa sledi doseg.

7. "Yađnavalkya," vpraša on, "koliko bo rk danes izrekel stihov pri žrtvi hotar?" "Tri." "Katera so ta tri?" "Puronusvakya, yađya in sasya kot tretja." "Kaj človek z njim dosega?" "Vse to tukaj, kar ima dah."

8. "Yađnavalkya," vpraša on, "koliko vlivank se bo danes pri žrtvi adhvarya izlilo?" "Tri." "Katere so to tri?" "Tista katera izlita plane, tista ki izlita steče in tista ki se izlita zateče?" "Kaj človek z njimi dosega?" "S tisto katera izlita plane pride v svet bogov. Ker je svet bogov kot, da plamti. Tista katera izlita steče (atinedate) dosega svet očetov. Ker je svet očetov kot, da je iznad (ati). S tisto katera se izlita zateče (adhiserate) dosega svet ljudi. Ker je svet ljudi kot, da je spodaj (adhas)."

9. "Yađnavalkya," vpraša on, "s kolikimi božanstvi bo na svoji desni strani brahman danes ščital žrtev?" Z enim." "Kateri je ta eden?" "Sam razum. Prav zares, neskončen je razum, neskončne so Visvadeve in neskončen svet on z njim dosega."

III.2

12. "Yađnavalkya," vpraša on, "ko človek umre, kaj ga ne zapušča?" "Ime. Neskončno je ime, neskončne so Visva-deve in neskončen se svet z njimi dosega."

13. "Yađnavalkya," vpraša on, "kdaj glas mrtvega človeka odide v ogenj, dah v veter, vid v sonce, um v mesec, sluh v strani sveta, telo v zemljo, atman v prostor, dlake v rastlinje, lasje v drevesa, kri in seme vstopajo v vode, kaj tedaj ostaja od človeka?" "Artabhaga moj prijatelj, daj mi roko. Samo midva bova to vedela. Ne govoriva o tem pred ljudmi." In odideta onadva pogovarjajoč se. To o čemer sta govorila je karma (delo). To kar sta slavila je bila karma. Ker z dobrimi deli človek postaja dober, z zlimi deli pa postaja zloben." Tedaj Artabhaga utihne.

III.4

1. Uhljati Cakrayana poprosi Vađnavalkya: "Yađnavalkya, pojasni mi brahman, kaj je vidno in ni na drugi strani razumevanja, njega, ki je atman v vsem." "On je tvoj atman kateri je v vsem." "Kateri pa je Yađnavalkya, ta kateri je v vsem?" "Kateri diha z dihanjem (pranena), on je tvoj atman, kateri je v vsem. Kateri izhuje z izdihanjem (apanena) on je tvoj atman, kateri je v vsem. Kateri iztiska zrak v iztiskanju (udanevna) on je tvoj atman kateri je v vsem."

2. Uhljati Cakrayana mu reče: "Kakor bi se lahko reklo, to je govedo, to je konj, tako si ti to obrazložil. Pojasni mi brahman kaj je vidno in ni na drugi strani razumevanja, njega, ki je atman v vsem." "On je tvoj atman, kateri je v vsem." "Kateri pa je Yađnavalkya, tisti, ki je v vsem?" "Ti ne moreš videti vidca videnja, ne moreš slišati poslušalca poslušanja, ne moreš meniti misleca mišljenja, ne moreš spoznavati spoznavalca spoznanj. On je tvoj atman, kateri je v vsem. Vse razen njega je bedno." Tedaj Uhljati Cakrayana utihne.

III.9

1. Tedaj ga Vidagdha Saklya vpraša: "Koliko je bogov Yađnavalkya?" Ta mu odgovori, glede na nivido: "Toliko kolikor se jih omenja v nividi katera je posvečena Visva-devam, pravzaprav 303 in 3003." "Tako je," reče Saklya," toda koliko je pravzaprav zares bogov, Yađnavalkya?" "Triintrideset (33)." "Tako je," reče on,"toda koliko je pravzaprav zares bogov Yađnavalkya?" "Šest." "Tako je," reče on, "toda koliko je zares bogov, Yađnavalkya?" Trije." "Tako je," reče on, "toda koliko ja zares bogov Yađnavalkya" "Dva!" "Tako je," reče on," toda koliko je zares bogov, Yađnavalkya?" "Eden in pol." "Tako je," reče on, "toda koliko je zares bogov?" "Eden." "Tako je," reče on,"kdo pa so tistih 303 in 3003?"

2. Yađnavalkya odgovori: "To so samo njihove moči (mahimanah) resnično pa je 33 božanstev." "Kateri pa so ti triintrideseti?" "Osem Vasuov, enajst Ruder in 12 Aditij. To jih je enaintrideset, z Indro in Prađapatijem pa jih je skupaj triintrideset."

8. "Kateri pa so oni trije bogovi?" "To so pravzaprav ti trije svetovi, ker so v njih vsi ti bogovi." "Katera pa sta dva bogova?" "Hrana in dah." "Kateri pa je eden in pol?" "Tisti, ki tukaj kadi."

9. "O njem govorijo - če je ta kateri hodi ravno eden, kako je lahko eden in pol?" "On je eden in pol, ker je v njem vse naraslo." "Kateri je potem eden bog?" "To je dah. On je brahman in kličejo ga to." (tvat)

10. "Tisti, ki spozna tega purušo, katerega prebivališče je zemlja, katerega središče je ogenj, katerega svetloba je razum, kateri je končno oporišče vsakega atmana, ta bo vedec, Yađnavalkya." "Jaz poznam to purušo, kateri je končno oporišče vsakega atmana o katerem govoriš. Ta puruša, ki je v telesu, to je on. Povej Sakalya, kdo je njegovo božanstvo?" "Nesmrtnost," reče on.

11. "Tisit, ki spozna tega purušo katerega prebivališče je strastna želja, katerega središče je srce, katerega svetlost je razum, kateri je

končna opora vsakega atmana, ta bo vedec, Yađnavalkya." "Jaz poznam tega purušo, kateri je končno oporišče vsakega atmana o katerem govoriš ti. Ta puruša, kateri je narejen iz strastne želje, to je on. Povej Sakalya, kdo je njegovo božanstvo?" "Žena," reče on.

12. "Tisti, ki spozna tega purušo katerega so prebivališče oblike, katerega je središče oko, čigar svetloba je razum, kateri je končno oporišče vsakega atmana, ta bo vedec Yađnavalkya." "Jaz poznam tega purušo, kateri je končno oporišče vsakega atmana, o katerem ti govoriš. Ta puruša, kateri je v soncu, to je on. Povej Sakalya, kdo je njegovo božanstvo?" "Resnica," reče on.

13. "Tisti, ki spozna tega purušo, katerega prebivališče je prostor, katerega središče je uho, čigar svetlost je razum, kateri je končno oporišče vsakega atmana, ta bo vedec, Yađnavalkya." "Jaz poznam tega purušo, kateri je končno oporišče vsakega atmana, o katerem ti govoriš. Ta puruša, kateri je v jeku in sluhu, to je on. Povej Sakalya, kdo je njegovo božanstvo?" "Stran sveta," reče on.

14. "Tisti, ki spozna tega purušo, katerega prebivališče je tema, katerega središče je srce, katerega svetloba je razum, kateri je končno oporišče vsakega atmana, ta bo vedec, Yađnavalkya." "Jaz poznam tega purušo, kateri je končno oporišče vsakega atmana, o katerem ti govoriš. Ta puruša, kateri je narejen iz sence, to je on. Povej Sakalya, kdo je njegovo božanstvo?" "Smrt," reče on.

15. "Tisti, ki spozna tega purušo, katerega središče je oko, katerega svetloba je razum, kateri je končno oporišče vsakega atmana ta bo vedec Yađnavalkya." "Jaz poznam tega purušo, kateri je končno oporišče vsakega atmana, o katerem govoriš ti. Ta puruša, kateri je v ogledalu, to je on. Povej Sakalya, kdo je njegovo božanstvo?" "Življenje," reče on.

16. "Tisti, ki spozna tega purušo katerega prebivališče je voda, katerega središče je srce, katerega svetloba je razum, kateri je

končno oporišče vsakega atmana ta bo vedec, Yađnavalkya." "Jaz poznam tega purušo, kateri je končno oporišče vsakega atmana, o katerem govoriš. Ta puruša, kateri je v vodah, to je on. Povej Sakalya, kdo je njegovo božanstvo?" "Varun," reče on.

17. "Tisti, ki spozna tega purušo, katerega prebivališče je seme, katerega središče je srce, katerega svetloba je razum, kateri je končno oporišče vsakega atmana, ta bo vedec, Yađnavalkya." "Jaz poznam tega purušo, kateri je končno oporišče vsakega atmana, o katerem ti govoriš. Ta puruša kateri je v sinu, to je on. Povej Sakalya, kdo je njegovo božanstvo?" "Prađapati," reče on.

18. "Sakalya," vzklikne Yađnavalkya, "ali so te ti brahmani poslali, da za njih pobiraš žerjavico iz ognja!"

24. "Katero je božanstvo v tej trdni smeri?" "Bog Agni." "Na kaj se Agni naslanja?" "Na besedo." "Na kaj se naslanja beseda?" "Na srce." "Na kaj se naslanja srce?"

25. "Ti govornik," reče Yađnavalkya, "ali misliš, da je to nekje drugje in ne v nas? Ko bi bilo drugje in ne v nas, bi ga pojedli psi ali pa bi ga ptice raztrgale."

26. "Na kaj se ti in atman naslanjata?" "Na prano (vdihanje)." "Na kaj se prana naslanja?" "Na apano (izdihanje)." "Na kaj se apana naslanja?" "Na vyano (razdihanje)." "Na kaj se vyana naslanja?" "Na udano (iztiskovanje)." "Na kaj se udana naslanja?" "Na samano (enakomerno dihanje). Ta atman ni to, ni to. On je nedoumljiv, ker se ga ne da razumeti. Neuničljiv, ker se ga ne da uničiti. Nevezljiv je, ker se ga ne da vezati. On je nevezan, ne straši in je neuničljiv. To je osem bivališč, osem sedišč, osem bogov, osem puruš. Jaz te vprašam za tistega purušo o katerem uče Upanišade, za tistega kateri širi in ponovno zbira vse puruše ter jih prehaja. Če mi tega ne odgovoriš gre tvoja glava." Sakalya ga ni poznal in je ostal brez glave. Razbojniki pa so ukradli njegove kosti, misleč, da so one nekaj drugega.

IV.3

19. Tako kakor sokol ali katera druga ptica preletava nebo, utrujena zлага krila in leta v gnezdo, tako tudi človek hiti k svojemu bivališču, kjer ne bo želja in sanjal sanj.

20. V človeku so kanalčki z imenom hita, tanki kot lasje, razdrobljeni na tisoč poti in popolnjeni z belim, modrim, rumenim, zelenim in rdečim sokom. In ko človek sanja da je umorjen ali premagan, da ga tlači slon, da je padel v globoko jamo, to si on zamišlja, zaradi nevednosti, nevarnost pa je tista, ki jo je videl kot buden. Toda, ko sanja, da je bog, da je kralj in da je vse to, tedaj je to njegov najvišji svet.

21. To je tisto njegovo stanje v katerem je svoboden od želja, svoboden od zla in svoboden od strahu. Kot človek v objemu ljubljene osebe ne ve kaj je zunaj in kaj notri, tako tudi človek kateri se poljubi z razumnim atmanom ne ve kaj je zunaj in kaj notri. To je tisto njegovo stanje v katerem so vse želje dosežene, v katerem je atman njegova ljubezen, v katerem je brez želje in svoboden bolečin.

22. Tam oče ni oče, mati ni mati, svet ni svet, bogovi niso bogovi, vede niso vede. Tam razbojnik ni razbojnik, morilec ni morilec, candala ni candala, panlkasa ni panlkasa, duhovnik ni duhovnik. On se ne veže niti na dobro niti na zlo. On je tedaj iznad vseh trepljenj srca.

23. Ko ne gleda, on vseeno vidi, čeprav ne gleda. Ker tam ni uničenja videnja gledalca, prav zaradi njegove neuničljivosti. Drugo pa, tam ni ničesar drugega ločenega od njega, kar bi gledalo.

24. Kadar se ne vonja je on vseeno tisti, ki voha, čeprav ne vonja. Ker tam ni uničenja vonjanja tistega, kateri vonja, prav zaradi njegove neuničljivosti. Drugo pa, tam ni ničesar drugega ločenega od njega, kar bi vonjal.

**Živo bitje je po naravi večno, toda kar je zasužnjeno v materialni
eksistenci, mora znova in znova menjavati svoje telo. Ta proces se
imenuje preseljevanje duše, oziroma reinkanacija.**

1. Ko atman podleže slabosti in pade v utrujenost tako kot prebiva, tedaj se okrog njega zberejo življenski dahi. Objemajoč vse te goščave bleska se on potaplja v srce. Ko se puruša kateri je v očesu obrne, tedaj človek ne spoznava več oblik.

2. Postane eden, ne vidi, rekoč; postane eden, ne vonja, rekoč; postane eden, ne okuša, rekoč; postane eden, ne govori, rekoč; postane eden, ne sliši rekoč; postane eden, ne misli, rekoč; postane eden, ne tipa rekoč; postane eden, ne zaznava, rekoč. Vrh njegovega srca zablesti in v tem blesku atman odhaja ali skozi oko ali skozi glavo ali skozi katero odprtino v telesu. Ko on odide, ga dah življenja sledi. Ko odide dah življenja vsi ostali dahi odidejo za njim. Človek postaja zavest (UM) in to, kar je bilo zavest odhaja z njim. Isto tako ga sledijo znanje, delo in njegova bivša izkušnja.

3. Tako kot se gosenica prispeč na travico grbanči na drugo travico, tako se tudi atman zbira odvržeč telo, razpršeč neznanje in zakorakajoč v novem (telesu).

4. Tako kot zlatar vzameč kos zlata oblikuje drugo, novo, lepšo obliko tako tudi atman, odvržeč to telo in razpršeč neznanje ustvarja nov lepši lik, kot tisti, ki pripada očetom ali kateri pripada gandharvam ali bogovom ali Prađapatiju ali Brahmi ali drugim bitjem.

5. Ta atman je brahman, narejen iz poznanja razuma, daha življenja, vida, sluha zemlje, vode, zraka, prostora; svetlobe in nesvetlobe, želje in ne-želje, besa in ne-besa, dharme in ne-dharme, nerejen je iz vsega. To je to, kar se misli, ko se reče; nerejen je iz tega in narejen je iz onega. Kakor človek deluje in kakor živi tudi postaja. Delujoč dobro postaja dober. Delujoč zlo, postaja zlo. Časten postaja s častnim delom, slab s slabim delom. Nekateri pravijo: "Človek je narejen iz želje." Kakršna je njegova želja, takšna je njegova volja. Kakršna je njegova volja, tako tudi deluje. Kakor deluje, tako tudi pobira sadove.

6. O tem obstajajo stih:

Predmet za katerega se razum prižema
drobno telo skupaj z delom odhaja,
za njega samega je vezano.
Dosegajoč plod dela
katerega je tukaj ustvaril
on zaradi dela ponovno
iz tistega prihaja na ta svet.

Tako je ko je človek popolnjen z željo. Ko pa človek nima želje in hrepenenja, ko je brez želje, ko je svoboden želja, ko so vse njegove želje zadovoljene in ko je njegova ljubezen atman, tedaj njegovi življenjski dahi ne odhajajo. Prebivajoč v brahmanu, gre on k brahmanu.

7. O tem obstajajo stih:

Ko se vse želje, katere prebivajo v srcu odvržejo
smrtnik tedaj postaja nesmrtnik in doseže brahmana.
Tako kot kačja koža leži na vrhu mravljišča
mrtva in odvržena, tako leži tudi to telo.
Tisti breztelesni, nesmrtni dah življenja je samo
brahman, sama svetloba.

"Dajem ti tisoč goved, spoštovani," reče Đanaka, kralj Videhe.
Yađnavalkya nadaljuje:

8. O tem govore stih:

Stara ozka pot katera se razteza v daljavo
jaz se je dotikam, jaz jo dosegam.

Po njej modri poznavalci brahmana hodijo

z one strani nebeškega sveta, svobodni.

9. Na njem, rekoč, je belo, modro

rumeno, zeleno in rdečo.

To pot je brahman našel

po njem se pozanvalec brahmana pomika,

dobrotnik poln bleska.

10. V slepo temo se potaplja, ko neznanje slavi,

v še večjo temo se pomika, ko v neznanju uživa.

11. Ananda je ime teh svetov

pokriti s slepo temo.

V njo vstopajo po smrti tisti

kateri ne vedo in kateri so neprebujeni.

12. Če sprevidi človek atman, kot "to sem jaz", tedaj

kaj naj si želi in zaradi katere želje trpi v telesu?

13. Tisti, ki je prebudil in odkril atman

kateri je vstopil v to pogubno telo,

ta je stvarnik vsega, ker on vse ustvarja.

Njegov je svet, ker je on svet.

14. Če spoznamo tu tedaj prav zares smo,
tisti, ki pa to ne spozna, je to njegova velika izguba.

Kateri to vedo, postajajo nesmrtni
oni drugi pa samo dosejajo trpljenje.

15. Če človek samega sebe jasno vidi kot atman,
kot boga, kot gospodarja tistega kar je in kar bo
zaradi tega mu ni žal.

16. Tistega pred katerim se leto z dnevi obrača
bogovi slave kot blesk, kot nesmrtno življenje.

17. Samo tistega na katerega se pet narodov in
prostor naslanja, jaz smatram za atman.
Nesmrtno brahman poznajoč, jaz sem nesmrten.

18. Dah daha, vid vida, sluh sluha, kateri vedo
oni prazračetno dnevno videvajo brahmana.

19. Samo z razumom se to spoznava,
in nikakršne raznolikosti tu ni.
Iz smrti v smrt gre tisti,

ki tu raznolikost vidi.

20. Tega neizmerljivega in večnega

je potrebno razumeti kot enega

atman je na drugi strani umazanije,

na drugi strani prostora

nerojen, velik in večn.

21. Neki modri brahman je njega razpoznal

poti do spoznanja preučeval.

Naj se ne pogloblja z veliko besed

ker so besede pomankljive za njega.

22. Ta nerojeni atman, kateri je narejen iz spoznanja

nad čutili, kateri leži v prostoru znotraj srca

je nadzornik vsega, gospodar vsega, vladar vsega.

On ne postaja z dobrimi deli večji, niti z zlemi

deli manjši.

On je gospodar vsega, vladar bitij, zaščitnik bitij. On je hrana katera drži te svetove ločeno. Njega brahmani žele doumeti s pripovedovanjem Ved, žrtvovanjem, darovanjem, pokoro in postom. Ko se njega spozna postaneš modrec. Želeč samo atman kot svoj svet berači begajo po gozdu. Prav zares, ker so ga poznali starodavni

modreci niso želeli potomstva: "Kaj nam bo potomstvo, ko smo dosegli atman, ta svet." Vzdigajoč se nad želje po sinovih nad željo po bogastvu, so živeli življenje redovnika. Ker je želja po sinovih želja po bogastvu, želja po bogastvu pa je želja po svetu. In oboje je samo želja. Atman pa ni to, ni to. On je nedoumljiv, ker se ga ne more razumeti. Neuničljiv je ker se ga ne da uničiti. Ne vezujoč je, ker se ne veže. On je nevezan, ne straši in je neranljiv. Tisti, ki pozna to dvoje, tega ne more obvladati, čeprav deluje dobro ali slabo. On oboje presega. To kar je storil in kar ni, to ga ne prizadene.

23. O tem so izrečeni stihi:

Ne raste niti ni oslavljen z delovanjem
neminljiva veličina poznavalca brahmanov.
Človek mora biti dobro vpogledan v brahman
ker če ga spozna, se zlo ne prijema obenj.

Zato tisti, ki to ve postaja spokojen, blag in pomirjen, zadržan in poglobljen zre v sebe v atman, vse zre v atmanu. Takega zlo ne zažira on vsa zla pokuri. Svoboden od umazanije, svoboden pred sumom, on postaja poznavalec brahmana. "To je brahmanov svet, kralj," reče Yađnavalkya. Na to mu reče Đanaka: "Spoštovani, dam ti kraljestvo Videhe in sebe na uslugo."

Yađnavalkya nadaljuje: 24. "To je veliki nerojeni atman, uživalec hrane in darovalec zaklada. Tisti, ki to ve zaklad odkriva.

25. Ta veliki nerojeni atman je večno mlad, neminljiv, nesmrten in neustrašno brahman! Da brahman je neustrašno. Tisti, ki to ve postaja neustrašno brahman.

IV.5

1. Yađnavalkya je imel dve žene: Maitreyi in Katyayani. Maitreyi je bila učena in vajena razprav o brahmanu. Katyayani pa je imela samo tisto znanje, katero žena navadno ima. Ko je bil Yađnavalkya pripravljen za drugačen način življenja ju pokliče in jima reče:

2. "Maitreyi poglej jaz zapuščam ta dom, da bi živel kot berač. Pristopi, imetje želim razdeliti tebi in Katyayani."

3. Maitreyi ga vpraša: "Ko bi bilo vse bogastvo tega sveta gospodar moje, ali bi s tem postala nesmrtna?" "Nebi," ji reče Yađnavalkya, "tvoje življenje bi bilo kot življenje bogatih, toda nesmrtnosti nebi dosegla z bogastvom?"

4. Na to reče Maitreyi: "Kaj mi bo to s čimer ne morem postati nesmrtna! To kar veš ti, gospodar o tem me pouči."

5. Tedaj ji Yađnavalkya reče: "Prej sem te imel rad, sedaj pa te imam še rajši. Zato draga moja, če želiš ti bom jaz razložil. Ko ti razložim se v to poglobi.

6. Ni mož ljub zaradi ljubezni do moža, temveč je mož ljub zaradi ljubezni do atmana. Ni žena ljuba zaradi ljubezni do žene, temveč je žena ljuba zaradi ljubezni do atmana. Niso sinovi ljubi zaradi ljubezni do sinov, temveč so sinovi ljubi zaradi ljubezni do atmana. Ni bogastvo ljubo zaradi ljubezni do bogastva, temveč je bogastvo ljubo zaradi ljubezni do atmana. Niso goveda ljuba zaradi ljubezni do goveda, temveč so goveda ljuba zaradi ljubezni do atmana. Ni brahman ljub zaradi ljubezni do brahmana, temveč je ljub zaradi ljubezni do atmana. Ni kšatrijska oblast ljuba zaradi ljubezni do kšatrijske oblasti, temveč je kšatrijska oblast ljuba zaradi ljubezni do atmana. Ni svet ljub zaradi ljubezni do sveta, temveč je svet ljub zaradi ljubezni do atmana. Niso bogovi ljubi zaradi ljubezni do bogov, temveč so bogovi ljubi zaradi ljubezni do atmana. Niso Vede ljube zaradi ljubezni do Ved, temveč so Vede ljube zaradi ljubezni do

atmana. Niso bitja ljuba zaradi ljubezni do drugih bitij, temveč so ljuba zaradi ljubezni do atmana. Prav zares Maiteryi atman mora biti viden, mora biti slišan, mora biti razmišljan, v njega se je potrebno poglobiti. Ko se atman vidi, sliši, meni in razpoznava, se spoznava cel svet.

7. Brahman odklanja tistega, ki brahman gleda drugje in ne v atmanu. Kšatrijska moč odklanja tistega, ki brahmana gleda drugje in ne v atmanu. Svetovi odklanjajo tistega, ki svetove zre drugje in ne v atmanu. Bogovi odklanjajo tistega, ki bogove gleda drugje in ne v atmanu. Vede odklanjajo tistega, ki vede gledajo drugje in ne v atmanu. Bitja odklanjajo tistega, ki bitja gleda drugje in ne v atmanu. Vse odklanja tistega, ki vse gleda drugje in ne v atmanu. Brahman kšatrijska moč, bogovi, svetovi, Vede, bitja, vse to je atman.

8. Tako kot se, ko se udarja po bobnu ne morejo slišati zvoki, ki pripadajo bobnu, temveč se sliši zvok kateri prihaja od bobna ali bobnarja;

9. Tako kot se piha v rog in se ne morejo slišati zvoki, ki pripadajo rogu, temveč se sliši zvok, ki prihaja od roga ali pihača.

10. Tako, kot ko se igra lutnja ne morejo slišati zvoki, ki pripadajo lutnji, temveč se sliši zvok, ki odhaja od lutnje ali igralca na lutnjo.

11. Tako kot se iz ognja podloženega z mokrimi vejicami ustvarjajo oblakci dima, tako so poglej iz tega velikega bitja izdahnjene Rg-Veda, Yađur-Veda, Sama-Veda, himne atharvana in angirasa, legende, vsakodnevne zgodbe, umevnost, tajni nauk, kitice, pravila, tolmačenja, komentarji, žrtveni prinosi, hrana, pijača, ta svet, tisti svet in vsa bitja. Da iz njega je vse to izdahnjeno.

12. Tako kot je ocean stičišče vseh voda, tako je koža žarišče vseh oblik, uho žarišče vseh zvokov, razum žarišče vseh volj, srce žarišče vseh znanj, roke žarišče vseh delovanj, žensko naročje žarišče vseh

naslad, zadnjik žarišče izpraznitev, noge žarišče vseh gibanj in beseda žarišče vseh Ved.

13. Tako kot je gruda-kepa soli brez notranjosti in zunanosti nedeljiva masa okusa, tako je tudi atman brez notranjosti in zunanosti nedeljiva masa spoznanja. Vzdigajoč se nad te elemente on ponovno v njih izginja. Ko odide potem tu ni več zavesti. Tako pravim jaz," reče Yađnavalkya.

14. Privedel si me do globoke zbeganosti. Jaz tega ne razumem." Yađnavalkya ji odgovori: "Povedal nisem nič begajočega. Neuničljiv je in neuničljive narave je atman.

15. Kjer obstaja dvojnost tam eden vidi drugega eden vonja drugega, eden okuša drugega, eden govori drugemu, eden sliši drugega, eden zaznava drugega. Kjer vse pa obstaja atman s kom tam in koga da se gleda, s kom tam in koga da se vonja, s kom tam in koga da okuša, s kom tam in koga se dotika, s kom tam in koga da se razpoznava? S kom naj se vse to zre in po kom naj se to razpoznava? Ta atman ni to, ni to. On je nedoumljiv, ker se ga ne more uničiti. Neprižemljiv je, ker se ne veže. On je nevezan, ne straši in je neranljiv. Prav zares s čem bi človek spoznal vedca? Tako poučil sem te Maitreyi. Takšna je v resnici nesmrtnost." Rekoč to se je Yađnavalkya napotil v gozd.

V.2

1. Polno je to, polno je tisto.
Iz polnosti vse izhaja.
Iz polnosti ko se polno vzame
ponovno polnost ostaja.

Aum. Brahman je eter, eter prvobitni, eter kateri diha. Tako je govoril sin Kauravyayane. To je veda, ki jo poznajo samo brahmani. Z njo človek ve kar je potrebno vedeti.

V.5

1. V začetku je bil svet samo voda. Ta voda je ustvarila to kar je in kar je brahman. Brahman je ustvaril Prađapati, Prađapati bogove. Ti bogovi slave resnico (satyam) ta pa ima 3 zloge: sa-ti-yam. Sa je eden zlog, ti je eden zlog, yam je eden zlog. Prvi in zadnji zlog sta resnica, srednji je neresnica (zlo, anrtan). Ta neresnica (anrtan) je obkrožena z obeh strani z resnico in postaja tudi sama resnica. Tistemu, ki to ve neresnica (zlo) ne more škodovati.

2. To kar je resnica (resničnost) to je to sonce. Tisti puruša kateri je v sončevem krogu in ta puruša, ki je v desnem očesu se eden na drugega naslanjata. Z žarki se ta na tega naslanja, z življenskimi dahi pa na drugega. Ko človek umira on jasno vidi ta sončev krog žarki ga več ne ovirajo.

3. Glava puruše v sončevem krogu je bhuh. Ena glava in eden je ta zlog. Roke so bhuvah. Dve roki in dva sta tadv zloga. Noge so svar. Dve noge in dva sta zloge (su-var). Njegovo skrivno ime pa je ahar (dan). Tisti, ki to ve uničuje (han) zlo in ga pušča za seboj (ha).

4. Glava puruše v desnem očesu je bhuh. Ena glava je in eden zlog. Roke so bhuvah. Dve roke in dva zloga. Noge so svar. Dve noge in dva zloga. Njegovo skrivno ime je aham (jaz). Tisti, ki to ve uničuje zlo in ga pušča za seboj.

V.14

1. Bhumil (zemlja), antarikšam (medprostor) in dyauh (nebo) imajo osem zlogov. In ena mera gayatri ima osem zlogov. Njena mera je ta niz. Tisti, ki tako pozna njeno prvo mero ta osvaja tako daleč dokler se raztezajo vsi trije svetovi.

2. Rcah (stihi), yađumaši (obredni izreki) in samani (napevi) tvorijo osem zlogov. In ena mera gayatri ima osem zlogov. Njena mera je ta

niz. Tisti, ki tako pozna njeno drugo mero ta osvaja tako daleč kolikor daleč se razteza to trivrstno znanje.

3. Pranah (v-dihanje), aparana (dihanje) in vyanah (iz-dihanje) je osem zlogov. In ena mera gayatri ima osem zlogov. Njena mera je ta niz. Tisti, ki tako pozna njeno tretjo stopnjo, ta osvaja tako daleč kolikor daleč sega življenski dah. Njena četrta (turiyam) vidna, mera je sonce, katero sije onkraj sveta. Turiyam je tisto, kar je četrta. Imenuje se vidna mera, ker se vidi. Ker pa sije onkraj vsega sveta jo imenujejo tista, katera je onkraj sveta. Tisti, ki tako pozna njeno mero on tudi sam sije z lepoto in slavo.

4. Gayatri se naslanja na to četrto vidljivo mero katera je onkraj sveta. Ona pa je vseeno naslonjena na resnico. Prav zares, resnica je vid, ker je vid resnica. Zato ko se to dvoje prepira in eden reče: "Jaz sem videl," drugi pa reče: "Jaz sem slišal," bomo verjeli tistemu, ki govori: "Jaz sem videl." Resnica se naslanja na moč. Življenski dah je moč zato se resnica naslanja na dah. Zato pravijo: "Moč je močnejša od resnice."

Tako se osnuje gayatri v odnosu do sebe. Tista ščiti bogastvo (gayas). Gayas (govedo, bogastvo) so življenski dahi in oni ščitijo življenske dahe. Zato, ker ščiti življenske dahe kateri so gayas, se imenujejo gayatri. In stih v slavo Savira katerega učitelj poučuje je pravzaprav to. In kogarkoli on poučuje je pravzaprav to. In kogarkoli on poučuje so njegovi življenski dahi zaščiteni.

VI.1

7. Čutila, prepirajoč se okrog tega katero je najboljše pristopijo k brahmanu in ga vprašajo: "Katero od nas je najmenitnejše?" "Tisto je najizvrstnejše," odgovori brahman, "po katerem odhodu njega, telo izgleda najbolj grozno."

8. Odide govor. Minilo je leto dni in ko se je vrnil vpraša: "Kako ste

živeli brez mene? Oni odgovoriji: "Kot nem človek, kateri ne govori z govorom toda diha z dahom, gleda z očesom, posluša z ušesom, razmišlja z razumom, oplojuje s semenom. Tako smo živeli." Tedaj se govor vrne med njih.

9. Odide oko. Minilo je leto dni in ko se je vrnil vpraša: "Kako ste živeli brez mene?" Oni odgovore: "Kot slepec, ki ne gleda z očesom toda diha z dahom, govori z govorom, posluša z ušesom, razmišlja z razumom, oplojuje s semenom. Tako smo živeli." Tedaj se oko vrne med njih.

10. Odide uho. Minilo je leto dni in ko se vrne vpraša: "Kako ste lahko živeli brez mene?" Oni odgovorijo: "Kot gluhi človek, kateri ne posluša z ušesom toda diha z dahom, govori z govorom, gleda z očesom, razmišlja z razumom, oplojuje s semenom. Tako smo živeli." Tedaj se uho vrne med njih.

11. Odide razum (manas). Minilo je leto dni in ko se vrne vpraša: "Kako ste živeli brez mene?" Oni odgovorijo: "Kot nerazumen človek kateri ne razmišlja toda diha z dahom, govori z govorom, gleda z očesom, posluša z ušesom, oplojuje s semenom. Tako smo živeli." Tedaj se razum vrne med njih.

12. Odide seme. Minilo je leto dni in ko se je vrnil, vpraša: "Kako ste živeli brez mene?" Oni odgovorijo: "Kot jalov človek, kateri ne oplojuje s semenom, toda diha z dahom, govori z govorom, gleda z očesom, posluša z ušesom, razmišlja z razumom. Tako smo živeli." Tedaj se seme vrne med njih.

13. Ko je dah odšel je začel trgati ostala čutila, tako kot bi preponosen konj iz Sindhe snel spono s katerimi je zauzdan. Čutila zavpijejo: "Ne odhajaj, spoštovani! Brez tebe ne moremo živeti." "Potem mi pa dajte priznanje!" "Dobro," so mu odgovorili.

14. Govor reče: "Če sem jaz najizvrstnejši, potem si ti

najizvrstnejši." Oko reče: "Če sem jaz opora potem si ti opora." Uho reče: "Če sem jaz blagostanje, potem si ti blagostanje." Razum reče: "Če sem jaz prebivališče, potem si ti prebivališče." Seme reče: "Če sem jaz ustvarjalna sila, potem si ti ustvarjalna sila."

"Če sem tak, kaj je moja hrana, kaj je moja obleka?" Karkoli tukaj, vse od psa, črva, žuželk in ptic je tvoja hrana, voda pa je tvoja obleka." "Tisti, ki tako pozna hrano daha, ne bo ničesar pojedel kar ni za jesti. Zato modreci učeni v Vedah pred jedjo posrkajo požirek vode ter prav tako po jedi. Menijo, da tako dah ne bo ostal gol.

VI.2

1. Svetaketu Aruneya pride do naroda Pancal in pristopi Pravahanu obkroženem s slugami. Ko ga Đaivala zagleda ga ogovori: "Mladenič!" "Gospod," odvrne on. "Ali te je oče podučil?" "Da," reče on.

2. "Ali veš kako se ljudje razdelijo v različnih smereh, ko odhajajo s tega sveta?" "Ne," reče Svetaketu. "Ali veš kako ponovno vstopajo v ta svet?" "Ne," reče on. "Ali veš zakaj ta svet ni nikoli popolnjen z množico tistih, ki neprekinjeno odhajajo od tod?" "Ne," reče on. "Ali veš v kateri žrtvi, katera je izlita v ogenj voda postane človeški glas, vzdigne se in govori?" "Ne," reče on. "Ali poznaš dostop na pot, ki vodi k bogovom ali dostop na pot, ki vodi k očetom? Kaj to ljudje delajo, to jih vodi do bogov ali do očetov? Ker smo slišali besede ršija:

Za dve poti smrtnih sem slišal:

eden k očetom, drugi k bogovom vodi

Po njima se vse, kar je živo pomika

vse kar je med očetom in materjo.

"Ne poznam niti enega od njiju," reče Svetaketu.

3. Tedaj ga kralj povabi da ostane pri njem. Ne ozirajoč se na ta poziv, mladenič zbeži, pristopi k očetu in mu potoži: "Ti pa si mi rekel, da sem poučen." "Kako to misliš, modrec?" Sin mu pojasni: "Človek iz

kraljevske rodbine mi je postavil pet vprašanj jaz pa mu nisem vedel odgovora niti na enega od njih." "Katera so ta vprašanja?" "Tale," odgovori in ponovi glavne točke.

4. Oče mu reče: "Ti bi to moral vedeti, sin moj, da karkoli jaz vem sem ti povedal. Pojdiva tja, kjer bova živela kot učenjaka." "Pojdi sam," mu reče sin. In Gautama odide tja kjer je bil Đaivali Pravahana. Kralj mu prinese sedišče in vodo in mu tako pripravi sprejem poln spoštovanja. Tedaj mu reče: "Spoštovanemu Gautami darujemo dar."

5. On odgovori: "Dar katerega bi želel je ta, ponovi besede katere si povedal v prisotnosti mladeniča."

6. On reče: "To je med božanskimi darovi, Gautama zaželi si katerega človeških."

7. Gautama reče na to: "Ti dobro veš, da so v meni silna bogastva zlata, goveda, konj, sluškinj, spremstva in oblek. Ne odvzemi mi vse to obilje, neomejenost in čezmernost." "Potem ti, Gautama, želiš poučevanje na navaden način?" "Jaz sem prišel k tebi gospod kot učenec." S temi besedami so stari postajali učenci, zato je z besedami, da prihaja kot učenec tudi ostal.

8. Tedaj mu kralj reče: "Tako kot se tvoji dedje niso pregrešili čez nas, tako se ne daj tudi ti Gautama. To vedenje se do sedaj ni zadržalo niti pri enem brahmanu. Toda jaz ti ga bom povedal. Ker, kdo te lahko odbije, ko tako govoriš."

9. "Ta svet je žrtveni ogenj, Gautama. Samo sonce je njegovo gorivo, žarki dim, dan plamen, strani sveta oglje in medstranice iskre. V ta ogenj bogovi prinašajo vero. Iz te žrtve nastaja soma, kralj."

10. "Parđanya je žrtveni ogenj, Gautama. Samo leto je njegovo gorivo, oblaki dim, strela plamen, grmenje oglje in toča iskre. V ta ogenj bogovi kralja prinašajo somo. Iz te žrtve nataja dež."

11. "Ta svet je žrtveni ogenj, Gautama. Sama zemlja je njegovo gorivo, ogenj dim, noč plamen, mesec oglje, zvezde pa iskre. V ta ogenj prinašajo bogovi dež. Iz te žrtve nastaja hrana."

12. "Moški je žrtveni ogenj, Gautama. Sama odprta usta so njegovo gorivo, dah dim, beseda plamen, oko oglje in uho iskre. V ta ogenj bogovi prinašajo hrano. Iz te žrtve nastaja seme.

13. "Žena je žrtveni ogenj, Gautama. Sam spolni organ je njeno gorivo, dlake dim, sramne ustnice plamen, obljuba oglje, in naslada iskre. V ta ogenj bogovi prinašajo seme. Iz te žrtve nastaja človek. On živi kolikor že živi, ko pa umre

14. tedaj ga odnesejo na grmado ognja. Njegov ogenj sam postaja ogenj, gorivo gorivo, dim postaja dim, plameni plamen, oglje oglje, iskre iskre. V ta žrtveni ogenj prinašajo bogovi človeka. Iz te žrtve se človek vzdiga obsijan z barvami svetlobe."

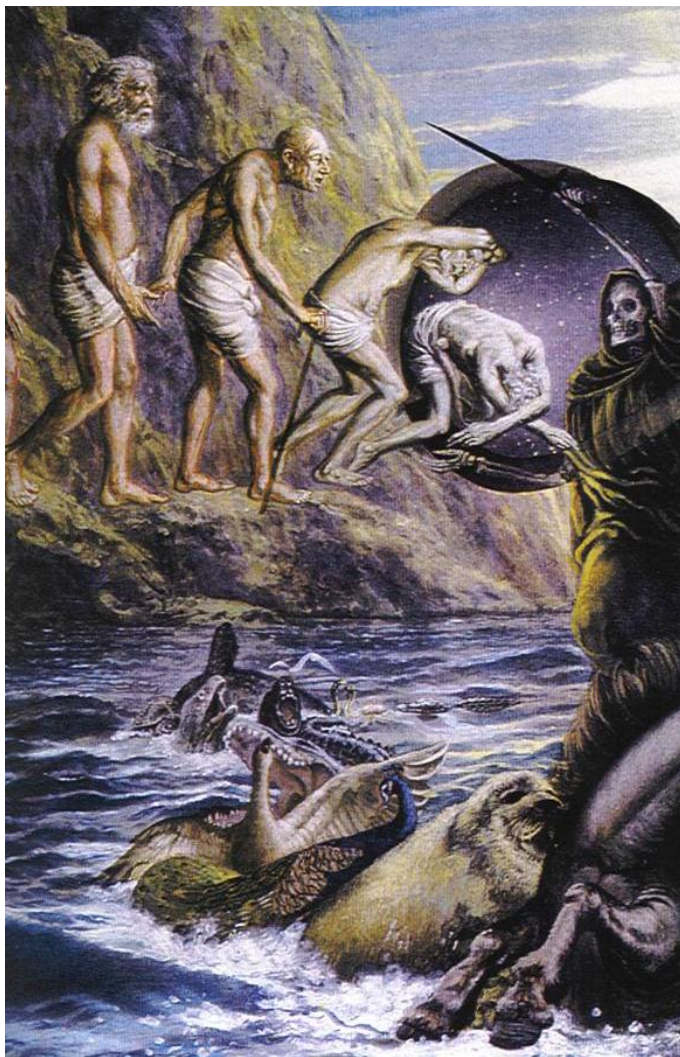
15. "Tisti, ki to vedo in kateri v gozdu resnično slavijo vero, ali odhajajo v plamene grmade iz plamena v dan iz dneva v prvo polovico rastočega meseca, iz prve polovice rastočega meseca v šest mesecev časa v katerem sonce potuje na sever iz teh mesecev v svet bogov iz sveta bogov v sonce iz sonca v blesk svetlobe. Ko dosežejo blesk svetlobe puruša katera se sestoji iz razuma, odhaja v svet brahmana. V teh svetovih brahmana oni žive poveličani za vedno. Od tam ni vrnitve."

16. "S katero žrtvijo, prinosi in mučenjem premagujejo svetove, oni odhajajo v dim grmade, iz dima v noč, iz noči v polovico padajočega meseca, iz polovice padajočega meseca v šest mesecev v katerih soma potuje proti jugu, iz teh mesecev v svet očetov, iz sveta očetov na mesec. Dosegajoč mesec postajajo hrana. Tam jih bogovi govoreč kralju Somi: "Rasti. Slabi," uživajo. Ko odhajajo od njih odhajajo v prostor iz prostora v zrak iz zraka v dež iz dežja na zemljo. Ko pridejo na zemljo postajajo hrana. In ponovno so žrtvovani v ognju človeka.

Teda se rojevajo v ognju žene. Vzdigajoč se v svet oni tako krožijo. Tisti, ki pa ne pozna teh dveh poti, postajajo črvi, molji in vse tisto kar tukaj pika."

VI.4

1. Prav zares bistvo vseh bitij je zemlja; zemlje voda; vode rastline; rastline cvetovi; cvetov plodovi; plodov moški; moških seme;
2. Prađapati je razmišljal: "Daj in naredi mu zatočišče." In ustvaril je ženo. Ko jo je ustvaril, ji je dal priznanje spodaj. Zato je ženo treba spoštovati spodaj. Potegnil je iz sebe tisti sprednji kamen za tolaženje. In z njim jo je oplodil.
3. Njeno naročje je žrtveni oltar, dlaka žrtvena trava, koža somastiskalnica, dve sramni ustnici pa sta plamen v sredini. Prav zares tolikšen je svet za tistega kateri opravlja obred vađapeya, tolikšen postaja tudi za tistega, kateri to vedoč vrši spolni odnos. On sebi usmerja dobra dela žene. Tisti za katerega pa je spolni odnos nekaj splošnega in to ne ve, njegova dobra dela žena obrača sebi v prid.
4. To je prav zares to kar je Uddalaka Arunu povedal, ko je rekel, to je, prav zares, to kar je Naka Mandalya vedel, ko je rekel: "Številni potomci brahmana odhajajo neplodni in brez dobrih del s tega sveta; prav zares, tisti, kateri splošne spolnosti ne poznajo tako. Prav zares se veliko semena razsipa, tistega v sanjah ali tistega v budnosti.

Vedno se moramo spominjati, da se ta človeška oblika dosega šele po evoluciji skozi milijone let v krogu selitve duhovne duše. – Prikaz grozljive oblike boginje SMRTI.

MAITRI

V.

1. To je Kutsayanina pesem hvale:

Ti si Brahma, ti si Višnu, ti si Rudra, ti si Prađapati, ti si Agni, Varuna, Vayu, ti si Indra, ti si mesec, ti si hrana, ti si Yama, ti si Prthivi, ti si vse, ti si neminljiv. Obstoje v tebi raznih oblik po sebi in svoji naravi. Poklon tebi gospodar vesolja. Jaztvo vsega, stvarnik vsega, uživalec vsega, ti si življenje vsega, vladar vsake igre in užitke. Poklon umirjenemu atmanu. Poklon tebi globoko skriteму, nepojmljivemu, neskončnemu, brez začetka in konca.

2. V začetku je bil svet samo tema (tamas). Ona je bila v vsevišnjem in z njim premaknjena se je preoblikovala. Oblika katera je nastala je strast (rađas). Strast se je pomična spremenila v izvrstnost (sattvam), premična pa se je izvrstnost razgrnila v bit (rasah). Ta del je temelj spoznanja vsakega človeka, njegove oznake pa so: volja, odločnost in samozavest, on je poznavalec telesa; Prađapati, imenovan visva (vse). Njegove oblike so omenjene prej. Del njega pripada temi, o učenec Ved, to je Rudra. Del kateri pripada strasti, o učenec Ved, je Višnu. Prav zares on eden je postal trojen, postal je osmeroroki, enajstotrupi, dvanajsterotrup, nešteti. Ker se tako razvija je nastalo bitje. On se premika vstopa v vsa bitja in postaja vladar bitij. On je atman zunaj in znotraj, da zunaj in znotraj.

VI.

17. V začetku je bil svet brahman, neskončno eno. Neskončno na severu, nekončno na jugu, neskončno na zahodu, neskončno na vzhodu, neskončno zgoraj, neskončno spodaj, neskončno na vse strani. Za njega vzhod in ostale smeri niso več obstajale niti povprek niti zgoraj niti spodaj. Nepojmljiv je ta najvišji atman neizmerljiv, nerojen, neumljiv, ne da se ga zamišljati on kateri je atman prostor. Pri propadu vsega je on edini kateri ostane buden. Iz tega prostora je prebudil to kar se sestoji iz same misli. Iz njega je to zamišljeno in v njega se vrača. On je bleščeč lik kateri sije v soncu, brezdimen blesk

kateri je v ognju, kot tudi plamen v želodcu kateri prebavlja hrano. Ker so takole rekli: "Ta kateri je v ognju, kateri je v srcu in kateri je v soncu je eden - edini. Tisti, ki to ve se pomika k enosti enega.

28. To se lahko tudi drugače reče. Prestopeč preko elementa obstajanja, čutila in predmetna čutila, dojemajo lok katerega tetiva je življenje berača, držaj čvrstost in ubijoč s strelico oblikovano iz nesamozavesti, na vratih v brahmana, stražarja okronanega z zmedenostjo katerega okras uhana iz zlobe in pohlepa kateri drži palico lenobe, mrtvila in umazanije, oblečenega v samoljubje, kateri je zagrabil lok, katerega držalo je zavajanje, tetiva bes in strelica narejena iz poželjenja ubija ta bitja; ubijoč njega, prečkaš s splavom zlog AUM na drugo obalo prostora v srcu in v notranji prostor kateri postaja postopoma viden, naj človek vstopa v palačo brahmana tako kot rudar vstopa v rudnik želeč rude. Potem, naj s pomočjo učitelja sname štirivrstne skorjice brahmanove zakladnice. In tedaj bleščeč, očiščen, neizčrpen, obstojen, večten, nerojen, samozavesten, biva v lastni veličini. Videč njega (atman) kateri prebiva v lastni veličini, on kolo življenja in smrti, opazuje kot kolo katero se večno obrača. Ker tako pravijo:

"Človek kateri je šest mesecev poglobljen in neprekinjeno svoboden, dosega neskončno in najvišjo skrivnostno yogo. Človek kateri pa je dobro usmerjen, toda s strastjo in temo prežet, sinu, ženi in družini predan je ne bo nikoli dosegel."

29. Rekoč to (Brharathi), Šakayanya, katerega srce je obrnjeno v notranjost, se prikloni pred njim in spregovori: "O kralj, sinovi Prađapatija so se vzdignili na pot brahmana z znanjem o brahmanu. Z opravljanjem yoge človek dosega spokojnost in zadovoljstvo, ter potrpežljivo prenaša dvojnost sreče in bolečine. Naj se ne izpostavlja najskrivnejši nauk tistemu, ki ni sin, ki ni učenec, ki ni umirjen. Naj se on tolmači tistemu, kateri je privržen samo učitelju, tistemu, ki je obdarjen z vsemi krepostmi.

KAUŠITAKI

I.

1. Citra Gangyani želeč, da žrtvuje, izbere Arunija; toda ta pošlje sina Svetaketua, govoreč mu "opravi žrtev (za njega)". Ko pride, ga oni vpraša: "O sin Gautamin ali je v svetu v katerega me boš prenesel mesto (samvrtam) ali razen tega obstaja tudi kakšna druga pot?" "Jaz to ne vem," odgovori, "toda vprašal bom učitelja." On se vrne k očetu in ga tako vpraša: "Tako me je spraševal; kako naj mu odgovorim?" Ta pa reče: "Niti jaz ne vem; ko sva preučila Vede, dajva pri njem vzemiva kar nam boljšega dajo. Pridi odšla bova oba." Z gorivom v roki pristopi Citri Gangyayani: "Prosim iniciacijo." "Dostojen brahman si, o Gautama, ker nisi domišljav. Pridi razložil ti bom," reče on.

2. In on reče: "Tisti, ki odhajajo s tega sveta, oni vsi odhajajo pravzaprav na mesec. V prvem delu (meseca) se on (rastoči mesec) hrani z njihovimi dahi, v drugi polovici pa jih napeljuje, da se ponovno rojevajo. On je vhod v nebeški svet, mesec spušča tistega, ki odgovori (na njegova vprašanja). Toda tistega, ki ne odgovori, njega spreminja v dež in ga raztresa sem. On se ponovno rojeva kot črv, žužek ali kot riba ali kot ptica ali kot lev ali kot veper ali kot kača ali kot tiger ali kot človek ali kot nekdo drug na teh in teh mestih v skladu z (lasnimi) deli in v skladu z (lastnim) znanjem. Ko pride (sem in mesec) ga vpraša, kdo si ti? Mora odgovoriti:

Od razsvetljujočega (meseca) je zbrano seme, o leto petnajstkrat nastalega prebivališča očeta; takšnega me kot delotvornega moškega pošljite in skozi delujočega moškega v mater ulijte.

Rojevam se, preporojevajoč kot dodatni trinajsti mesec (trayodasopamasah) dvanajstemu, z očetom (po) dvanajstem kot trinajsti. Jaz to vem, poznam pa tudi nasprotje tega. O letno obdobje vodi me v nesmrtnost s to resnico, s tem mučenjem (tapasa). Jaz sem

letna doba, povezan z letnimi dobami." "Kdo si?" "Jaz sem ti," odgovarja (mesec) in ga spušča.

3. Ko pride na to pot, ki vodi k bogovom on odhaja v svet Agnija, v svet Vayua, v svet Varune, v Indrin svet, v svet Prađapatiya, v svet Brahme. V tem svetu Brahme je jezero Ara, trenutki yeštih, reka Viđara (nečakinja), drevo Ilya, mesto Salađya, prebivališče Aparadita (nepremagljivo) dva stražarja Indra in Prađapati dvorana (neskončna), Vibhu (prostrana), prestolj Vicakašana (daljnovidna), ležišče Amitandasa (neizmerljivega bleska), pritrjena Manasi (miselnost) in njen odraz Cakšusi (vidna) katere vzemajo cvetove in vpletajoč svetove, matere Ambayavise (dojilje), apsare in Ambaya-reke. Tu sem pride tisti, ki tako zna (ittham-vid). Njemu brahman reče: "Tecite tja z mojo slavo. Prispel je do reke Viđara, nestarajoče in prav zares se ne bo postaral!"

4. K njemu pristopi petsto apsaras: sto s sadjem v rokah, sto z dišečimi olji v rokah, sto z venci v rokah, sto z oblekami v rokah, sto z dišavami v rokah. Okrašen z njegovim nakitom, poznavalec brahmana on odhaja k Brahmanu. Pride do jezera Ara katero v mislih izginja. Prispeč tja tisti, ki nimajo pravega znanja potonejo. On pride do trenutka yeštih kateri beži pred njim. Pride do reke Viđara katera izginja v mislih. Tu se otresa svojih dobrih in zlih del. Njegovi pravi starši so nasledniki njegovih dobrih del, tisti, ki pa niso njegovi pa (so nasledniki) zlih. Tako kot tisti, ki vozi voz gleda dve točki, tako on gleda dan in noč, na dobra in zla dela in na vse nasprotnosti. Tako on nad dobrim in zlim poznavajoč brahman, odhaja k Brahmanu.

5. On pride do drevesa Ilya in v njega vstopa vonj Brahme (ali brahmana). On pride do mesta Salađya in v njega vstopa okus Brahme (ali brahmana). On pride do dveh stražarjev Indre in Prađapatiya in oni bežijo pred njim. On pride so prostrane dvorane in v njega vstopa Brahmanova (ali brahmanova) slava. On pride do prestola Vicakšana, kateremu so brhat in rathantara napevi sprednje noge, syaita in mandhasa zadnje noge, vairupa in vairada vzdolžni podpori, šakvara

in raivata prečni podpori. Ta (pre stol) je modrost, ker se z modrostjo spoznava. On pride do ležišča Amitandās; to je dah. Preteklost in prihodnost so njegove prednje noge, sreča in okrepčilo so njegove zadnje noge, bhadrā in yaḍnayaḍnina so njegovo vzglavje, bhraṭ in rathantara so njegove vzdolžne podpore, rg-vedske himne in sama-vedski napevi so vzdolž potegnjene vrvi, yaḍur-vedske formule so poprečno potegnjene vrvi; mesečina je njegov vzglavnik, udgitha je pokrivalo, napredek pa opora. Na njem sedi Brahma. Tisti, kateri to ve se vzpenja naprej od spodaj navzgor. Brahman ga vpraša: "Kdo si ti?" On pa mora odgovoriti.

6. "Jaz sem letna doba, povezan z letno dobo nastal iz eteričnega prostora kot izvora, jaz sem seme za ženo, blesk leta, atman vsakega posameznega bitja." "Ti si atman vsakega posameznega bitja, kar si ti to sem jaz." Reče mu: "Kdo sem jaz?" "Resnica (satyam)," odgovori. "Kaj pa je to resnica?" "Vse kar je različno od božanstva (tj. čutila) in od dahov je sat, toda bogovi in dahi so tyam. Zato se to izraža z besedo satyam, vse to. Ti si vse to."

7. Z yaḍusom kot trebuhom in s samanom kot glavo,

z rgom kot obliko neuničljivega,

kot brahman je dobro prepoznati

velikega vidca narejenega iz brahmana.

Vpraša ga: "S čim dosegaš moja moška imena?" Potrebno je odgovoriti: "Z dahom." "Kako je ona srednjega roda (napumsakani)?" "Z mišljenjem." "Kako dosegaš (moja) ženska imena?" "Z besedo." "S čim vonjave?" "Z dahom." "S čim oblike?" "Z očesom." "S čim zvoke?" "Z ušesom." "S čim okus hrane?" "Z jezikom." "S čim dela?" "Z dvema rokama." "S čim veselje in žalost?" "S telesom." "S čim zadovoljstvo, veselje in razmnoževanje?" "S spolnim organom." "S čim razumeti

želje?" "S pravo modrostjo," je potrebno odgovoriti. On mu reče: "Dosegel si moj svet, on je tvoj." Katerakoli je Brahmanova zmaga, katerikoli dosežek to zmago nosi, ta dosežek dosega tisti, kateri to ve, tisti, ki to ve.

II.

1. "Dah je, brahman," tako je govoril Kaušitaki. Temu dahu, kateri je brahman je razum poslanec, oko paznik, uho ovaduh, govor služabnik. On, ki prav zares ve, da je razum poslanec daha, postane predsednik poslancev. Tisti ki ve, da je oko paznik, postane predsednik paznikov. Tisti, ki ve, da je uho ovaduh postane predsednik ovaduhov. Tisti, ki ve, da je govor služabnih, postane predsednik služabnikov. In temu dahu kot brahmanu vsa božanstva (tj. čutila) prinašajo darila čeprav jih on ne išče; prav tako pa tudi vsa bitja (tj. elementi) prinašajo darila, čeprav ga on ne zahteva, tistemu, ki to ve. Za njega se upanišadski poduk glasi: naj ne prosi. Tako kot tisti kateri je prosil v vasi pa nič ni dobil se posti govoreč: "Nebi jedel nič od tukaj dobljenega," tedaj ga pozovejo tisti, ki so ga prej odbili. To je način občevanja tistega, ki ne prosi. Darežljivi pa ga vseeno kličejo in mu govore: "Da ti nekaj damo."

III.

8. Ni potrebno spoznati govor. Potrebno je spoznati govornika.

Ni potrebno spoznati vonjav. Treba je spoznati tistega, ki vonja.

Ni potrebno spoznati oblike. Treba je spoznati gledalca.

Ni potrebno spoznati zvok. Treba je spoznati poslušalca.

Ni potrebno spoznati okus hrane. Treba je spoznati tistega, ki razpoznava okus.

Ni potrebno spoznati delo. Treba je spoznati tistega, ki dela.

Ni treba spoznati veselje in bolečino. Potrebno je spoznati tistega, ki zaznava veselje in bolečino.

Ni potrebno spoznati zadovoljstvo, radost in razmnoževanje potrebno je spoznati tistega, ki zaznava zadovoljstvo, radost in razmnoževanje.

Ni potrebno spoznati gibanje. Potrebno je spoznati tistega, ki se giblje.

Ni potrebno spoznati misel. Potrebno je spoznati misleca.

Teh deset osnovnih elementov se prinaša na svet (adhi-pradžnam), deset elementov zavesti pa se prinaša na osnovne elemente (bitja) (adhi-bhutan). Ker prav zares, če ni osnovnih elementov zavesti, ne bi bilo osnovnih elementov. Od enega samega od njih se nebi ustvarila niti ena oblika (rupam). Množice pa ni. Tako kot se na vozu kolo naslanja na špice in špice na središče, tako se tudi osnovni elementi naslanjajo na elemente zavesti, elementi zavesti pa se naslanjajo na dah. Ta dah je zavestni atman, dobrobit, nestarajoč, neumirajoč. On ne raste z dobrimi deli niti se ne manjša s slabimi deli. Pravzaprav on napeljuje na dobro delo tistega kateri želi oditi iz teh svetov in napeljuje na slaba dela tistega katerega želi pahniti nižje. On je zaščitnik svetov, vladar sveta, gospodar sveta. Potrebno je vedeti, da je on moj atman, da on je moj atman.

Vedno se moramo spominjati, da se ta človeška oblika dosega šele po evoluciji skozi milijone let v krogu selitve duhovne duše. – Prikaz blagega oblike boginje SMRTI.

VEDSKE IN UPANIŠADSKE PESMI

GAJATRI

Zemlji pozdrav!
Nebu pozdrav!
Nebesom pozdrav!
O daru tem Savitrija,
siju boga, preišljujemo,
da bo usmerjal duha!

HIMNA SONCU

Dobrotno sonce se je prikazalo,
ki vidi vse in sveti vsem na zemlji,
oko bogov je Varune in Mitre.
Temo je odgrnilo kakor kožo.

Zastava vihrajoča boga Sonca
zdaj dviga se, budi ljudi iz spanja.
Kolo enakomerno mora teči,
ki vleče Etaša ga ob ojesu.

Sijajno vstaja Zarji iz naročja
in pevci ga pozdravljajo veselo.
Kot bog Savitri meni se dozdeva,
tako drži vesoljnega se reda.

Hiti dragulj neba bleščeči,
njegov cilj še daleč daleč.
Ljudje, ki so ob slovesu vstali,
se trudijo za svoje cilje.

Ko orel sonce gre po poti,
ki so mu jo bogovi utrli.

Zato z daritvijo ob sončnem vzhodu
Mitro in Varuno še počastimo!

Naj Mitra, Varuna in Arjaman delijo
nam in potomcem našim dobrote.
Naj ravna in gladka bodo naša pota.
Naj njihov blagoslov povsod nas spremlja.

HIMNA PARDŽANJI

Mogočnega Pardžanjo si pridobi,
prikliči ga, počasti ga s tem spevom!
Rjoveč je bik on, nosi nam darove,
življenja seme položi v rastline.

Drevesa ruje, demone uničuje,
ljudi straši z orožjem svojim silnim.
Ko med grmenjem zlobneže peganja,
pred njim se skrivajo tudi nedolžni.

Kakor voznik poganja z bičem konje,
tako bog sle dežja pred sabo žene.
Kot da se lev oglašča iz daljave,
grmi, kadar Pardžanja dež pripravlja.

Veter vrši in krešejo se bliski,
nebo kipi, poganjajo rastline,
za vse ljudi na svetu raste hrana,
ko z močo da Pardžanja zemlji plodnost.

Bobneči bog, prihruj, odloži seme,
pripelji voz svoj, ki nam daje vodo!
Razvezane mehove k tlom obrni,
naj voda poravna dolino s hribom!

Največje vedro vode zlij na zemljo,
svobodno tečejo naj vsi potoki!
S krepčilom zemljo in nebo prepoji,
naj krave pijejo po mili volji!

Prenehaj zdaj, saj že ves dež izlil si.
Puščave si napravil spet prehodne,
dal rast rastlinam, ki so naša hrana.
Zato smo tebi v čast zapeli pesem.

HIMNA NOČI

Približala se nam je Noč,
z zvezdami gleda vsepovsod,
nadela si je ves svoj kras.

Nesmrtna napolnila je
višave in nižave vse,
z lučmi pregnala je temo.

Še svojo sestro Zarjo je
boginja odpodila stran.
Tudi tema bo proč odšla.

Ko danes k nam si, Noč, prišla,
smo se vrnili vsi domov
kot v svoja gnezda jate ptic.

Doma so vsi vaščani zdaj,
doma živali, ptice vse,
še lačne ujede so doma.

Volkov, volkulj obrani nas
in pred tatovi nas varuj
in bodi dobra z nami, Noč!

Pogreznjen v trdo sem temo
kakor dolžnik do grla v dolgovih.
O Zarja, daj, prepodi jo!

Kot kmetu čredo krav pastir
izročam ti to hvalnico,
o hči Neba, Noč, sprejmi jo!

HIMNA ZARJAM

Na vzhodu od teme se je ločila
luč znana, ki prihaja vedno znova.
Nebesne hčere Zarje svetijo naj
človeku, da bo videl pot pred sabo.

Bleščeče Zarje stale so na vzhodu
kot žrtvenik, pripravljen za daritev.
Očiščujoče, jasne so odprle
s sijajem svojim vrata kletke mraka.

Od nekdanj Zarje so enake barve,
naprej gredo, nespremenjene iste.
Z bleščečimi oblikami, sijajne,
zakrivajo nakazo črno z žarki.

Bogastva in otrok nam podarite,
boginje ve, nebesne hčere Zarje,
da bomo vodje čet sinov junaških,
ko zdramite nas z mehkega ležišča!

HIMNA VETRU

Voz boga Vetra je zares sijajen,
bobni in ropota, ko z njim se pelje.
Nebo za njim postane čisto rdeče,

na zemlji se dviguje prah v oblakih.

Kot ženske, ki hitijo na zabavo,
za bogom se pode njegove trume,
tako da vozijo se z istim vozom
kot bog, ki vsemu svetu gospoduje.

Niti en dan nikoli ne počije,
naprej drvi po svojih cestah v zraku.
Voda prijatelj, prvi rojen, sveti,
kje se rodil je in od kod nastal je?

Ta bog je dih bogov, sveta zametek,
in kamor ga je volja, se odpelje.
Neviden je, le glas njegov se sliši.
Z daritvijo ga zdaj še počastimo.

HIMNA NEBU IN ZEMLJI

Pravična, dobra sta do vseh Nebo in Zemlja,
podpirata v prostoru zračnem modrijana.
Življenje dajeta stvarjem božanski obli.
Kot je določeno, med njima Sonce kroži.

Razsežna, velikanska, neizmerna
varujeta kot oče in kot mati bitja.
Ponosna sta oba kot lepotici,
saj ju z lepoto Oče je obdaril.

Njun sin voznik je in očiščevalec,
z močjo skrivnostno očiščuje bitja.
Od nekdanj bistro močo molze že pri kravi
in biku, ki ima semena v izobilju.

Najbolj dejaven izmed vseh bogov je tisti,

ki v blagor vsem ustvaril je ta dva svetova,
ki v mislih ju izmeril je in ju podpira
z oporo neminljivo. Vsi ga zdaj hvalimo!

Po hvalnici tej, velika Nebo in Zemlja,
nam podarita slavo in oblast veliko.
Moč, ki tako jo cenimo, nam prinesita,
da bomo se razširili čez druga ljudstva!

HIMNA VODAM

Brez nehanja teko, očiščujoče,
iz morij in največjih oceanov,
mogočni Indra jim je pot odprl.
- Naj mi pomagajo boginje Vode!

Izpod neba se vlivajo na zemljo,
teko iz vrelcev ali po prekopih
in čiste za svoj cilj imajo morje.
- Naj nam pomagajo boginje Vode!

Kralj Varuna je sredi njih in gleda,
če tu na zemlji prav ljudje živimo;
vse sladke so, očiščujoče, bistre.
- Naj nam pomagajo boginje Vode!

In pijeta jih Varuna in Soma,
za moč opojno jih pijo bogovi
in Agni kot Vajšvanara v njih skrit je.
- Naj nam pomagajo boginje Vode!

HIMNA VARUNI

Z močjo je svojo pamet dal rodovom,
ko širna je svetova dva razmaknil.

Visoko vzdignil je obok nebesni
in dnevno zvezdo in razgrnil zemljo.

Takole se sam s sabo pogovarjam:
"Le kdaj lahko v stik z Varuno prišel bom?
Kdaj bo brez jeze užil daritev mojo?
Kdaj srečen bom spoznal njegovo milost?"

Sprašujem, Varuna, in rad bi izvedel,
kaj mislijo o vsem tem modijani,
pa zmeraj dajo isti mi odgovor:
"Bog Varuna zelo je jezen nate."

O Varuna, kaj je moj greh največji,
da me častilca in prijatelja, zatiraš?
Povej mi to, Nепреvarljivi, Neodvisni,
rad bi brez greha te s pobožnostjo pomiril.

Odpusti grehe naših prednikov nam
in tiste, ki smo sami jih storili.
O spusti, Kralj, me, kot da kradel sem živino,
odveži Vasištho kakor telička.

Saj nisem hotel, pa sem zapeljan bil:
pijača, jeza, kocke, nepazljivost.
Starejši včasih slab so zgled za mlajše,
še spanje nas ne varuje pred grehom.

Ko bom brez greha, kakor suženj služil
dobrotnemu in jeznemu bom bogu.
Bog plemeniti ta je pamet dal neumnim
in s spretnostjo izkušene k bogastvu vodi.

V srce si dobro hvalnico to vtisni,
o neodvisni Varuna, in daj nam,

da si še več bogastva pridobimo.
Še bolj varuj nas s svojim blagoslovom.

HIMNA VARUNI

Zdaj hvalnico poj silno in globoko,
da vseč bo Varuni, vesoljnemu vladarju,
ki je odrl kakor kožo zemljo,
da bi pred soncem jo lahko razgrnil.

Nad gozd je zrak položil, blisk v oblake,
podaril žrebce mlač in mleko kravam.
Dal srcu voljo je in dnevu Sonce,
vrhove je gora obdaril s Somo.

Čez zrak, nebo in zemljo Višnu zliva
posodo za vodo, navzdol odprto.
Tako Gospod vsega preplavlja zemljo,
kot dež ječmenove zaliva njive.

Ko Varuna želi nebesno mleko,
preplavi zemljo vso in še nebesa,
takrat zavite gore so v oblake,
junaki vihre kažejo vso silo.

Razglašam Varunino skrivnostno silo:
mogočen, velik je in slaven,
stoji kakor merilec sredi zraka
in Zemljo meri s Soncem kot z merilom.

Nihče presešel ni skrivnostne sile
največjega od božjih modrijanov,
s katero zliva vse tokove v morje,
pa vendar ga nikoli ne napolni.

Če Arjamanov smo in Mitrov zakon
kdaj prelomili in se pregrešili
nad bratom in prijateljem, sosedom
in tujcem, to nam, Varuna, odpusti.

Če kakor kockar smo te goljufali,
in nevede ali vede grešili,
vse to razveži in od nas zdaj vzemi,
potem nas, Varuna, spet rad imel boš.

HIMNA AGNIJU

Pazljivi, bistri varuh vsega ljudstva
se Agni je rodil za novo srečo.
Plemenu Bharatov visoko sije,
se dviga do neba, oblit je z maslom.

Kot svečenika prvega častili
ljudje so Agnija v vseh svetovih.
Z Indro in drugimi bogovi pride,
na sveto travo k žrtveniku sede.

Svetal in čist si, komaj rojen.
Razveseljuješ nas kot moder videc.
Z žrtvenim maslom te krepijo, Agni,
zastava tvoja, dim, v nebo se dviga.

Naj Agni bo pri vseh daritvah naših.
Ljudje ga hočejo imeti v hiši,
v njem vidca modrega so si izbrali,
Agni je sel, v nebo daritve nosi.

Nekoč pred davnim časom so odkrili,
da v vsakem lesu skrit prebivaš, Agni.
Rodiš se, če z vso silo les se drgne,

zato pravijo, da sin si sile.

O Agni, naj ti sladka ta molitev
srce razveseli in potolaži.
Kot reka Indus raste moč s pritoki,
tako jo s hvalnicami ti dobivaš.

HIMNA SOMI

Skrb prežene, dobre misli vzbuja
ta hrana, ki sem s pametjo užil jo.
Jedo bogovi in ljudje jo radi,
ime pa so opojni med ji dali.

Somo smo pili, smrt smo pozabili,
odšli smo k luči, našli smo bogove.
Kaj zdaj sovraštvo smrtnikov nam more?
Kaj nam njih zloba lahko prizadene?

Ko te zaužijemo, o sveta kaplja,
srce nam razveseli, dobra bodi
kot oče s sinom, kot prijatelji med sabo
podari dolgo nam življenje, slavna Soma!

Te kaplje osvobajajoče dale
so prožnost mi, da kakor voz sem trden.
Naj zmeraj me obranijo bolezni,
varujejo, da nog si ne polomim.

Kot ogenj me razvnemi in razsvetli!
Prepoji nas in obogati, Soma!
Kadar prevzame tvoja nas opojnost,
živimo v mislih, da smo res bogati.

Spoštljivo te uživamo, sok sveti,

kakor očetov naših dediščino.
Podaljšaj leta našega življenja,
kakor spomladi sonce zdaljša dneve.

Ti si zavetnik našega telesa,
prebivaš v vsakem sklepu, vse nadziraš.
Če kdaj se pregrešimo proti tebi,
o bog, nam prizanesi kot prijatelj!

O Soma, ti človeku moč daruješ,
ti luč nam kažeš, ti vse pregleduješ.
Napoji nas, na vseh straneh nas varuj,
poskrbi, da nas hudo ne zadene.

POSMRTNI OBRED

Le pojdi proč, o smrt, po svoji poti,
ki se je izogibljejo bogovi.
Saj vidiš me in slišiš, ko ti pravim:
Mož naših in otrok ne prizadeni!

Ko ste prišli, ste zbrisali sled smrti
in si podaljšali življenje svoje.
Pobožni, čistega srca in misli
imeli boste več otrok in premoženja.

Ti živi ločeno so zdaj od mrtvih,
rešila nas daritev je bogovom.
Pripravljene na ples smo in veselje,
podaljšali smo si življenje svoje.

Za žive sem postavil to pregrajo,
da se nihče napotil ne bi k temu cilju.
Naj dolgih sto jeseni doživijo,
od smrti pa naj loči jih ta skala.

Kot dnevi drug za drugim si sledijo,
kot ena doba pride tik za drugo,
da vmes ni prav nobenega presledka,
tako jim oblikuj življenje, Stvarnik!

Življenska moč doseže dolgo starost,
zares veliko tu se vas je zbralo.
Dobrotni Tvaštri, združen tukaj z vami,
naj vsem vam podari življenje dolgo.

Pristopijo naj žene poročene,
ki še može imajo, sem z mazili.
Ozlajšane, brez žalosti in joka
naj se približajo zdaj temu kraju.

Zdaj vstani, žena, vrni se v življenje!
Ležiš pri njem, ki je izdihnil. Pojdi!
Končal se zakon tvoj je zdaj s tem možem,
ki snubil te je in je tvojo roko dobil.

Ta lok iz roke mrtvemu zdaj vzel bom
za našo moč, oblast in našo slavo.
Skupaj junaki - ti tam in mi tukaj -
prav vse sovražnike bomo ugnali.

Zdaj pa prepusti materi se zemlji,
tako prostrana je in dobrotljiva.
Kot volna mehka, kot nevesta dobra
te varovala bo, da ne propadeš.

Odpri se, zemlja, in mu bodi lahka,
sprejmi ga k sebi, daj mu zatošišče!
Obdaj ga, kot zavije mati
otroka v svoja oblačila.

Stoji naj trdno zemlja zdaj razprta,
naj tisoč jo stebrov odslej podpira.
Blagoslovljen naj bo ta dom za zmeraj,
naj večno varno bo pribežališče.

Naj okrog tebe zemljo zdaj utrdim,
brez zlih posledic naj spustim to grudo.
Naj predniki podpirajo ta steber,
a tam naj Jama sedež ti varuje.

HIMNA O BIVANJU IN NIČU

Ne Bivanja ne Niča ni bilo še
ne nebesa niti nebes za njimi ne.
Kaj, kje bilo je? Pod čigavim varstvom?
Je že bilo globoko brez vode?

Ne smrti ne nesmrtnosti bilo ni
in ne razlike med nočjo in dnevom.
Brez diha Bit iz sebe dihala je.
Ničesar drugega za njo bilo ni.

V začetku skrivala tema temo je.
Vse voda je bila nerazločljiva.
Bit je nastajala, zavita v praznino.
Z močjo vročine je tedaj nastala.

V začetku jo obšlo je poželenje
in to je bilo prvo seme uma.
Premišljali so vedeži in našli
vez obstoječega z neobstoječim.

Ta vez potekala je preko vsega.
Kaj pa bilo je spodaj in kaj zgoraj?
Bili oplojevalci so in sile.

Moč spodaj je bila, zagon pa zgoraj.

Kdo ve zatrdno? Mar se sploh da reči,
kdo vse je ustvaril in od kod izvira,
kar je ustvarjeno, pa še bogovi?
Kdo ve, od kod so vse stvari se vzele?

Od kod pojavilo se je to stvarstvo?
Ga je ali ga ni ustvaril stvarnik?
To le Najvišji, ki z nebes nadzira
vse stvarstvo, ve, pa morda niti on ne.

BLAGOSLOV DRUŽINI

Naredil bom, da boste enih misli
in enega srca in brez sovraštva.
Drug drugega tako se veselite,
kot krava se razveseli telička.

Poslušaj sin naj svojega očeta
in materi nikar ne ugovarja.
In ko se žena pogovarja z možem,
naj zmeraj z njim prijazna bo in mirna.

Nikoli brat naj ne sovraži brata
in sestra naj se ne prepira s sestro.
Enotni v odločitvah in pri delu
drug z drugim ljubeznivo govorite.

Imejte isto hrano in pijačo,
kot z isto nitjo sem vas zdaj povezal.
Kot v osi zbrane špice so kolesa,
se boste zbirali krog tega ognja.

**Z vsemi živimi bitji upravljajo povezujoče sile materialne narave,
katere so pod kontrolo Vsevišnjega Gospoda.**

HIMNA ZEMLJI

Zemlja sloni na žrtvah, na daritvah in resnici
in na pokori, na molitvah in obredih.
Vsega, kar je bilo in kar še bo, je vladarica.
Naj podari veliko nam prostora.

Naj Zemlja, ki z dolinami in griči je pokrita,
naj bo naseljena preveč na gosto.
Naj ona, ki rastlin je čudodelnih hrana,
rodi nam, da si pridobimo z njo obilja.

Naj Zemlja, ki bila je sprva morska voda
in z uma čudežno močjo so jo odkrili modrijani,
ki njeno srce nesmrtno na najvišjem nebu,
v Resnici, da nam moč, sijaj, oblast največjo.

Naj bodo hribi, zasnežene gore in gozdovi mi prijetni.
Na tvojih trdnih tleh rjavih, črnih in rdečih
in raznobarnih, ki ima jih Indra v varstvu,
stojim brez ran naj, nepoškodovan in nepremagan.

Rodila smrtnike si in jih nosiš, Zemlja,
dvonožce, štirinožce, pet rodov človeških.
Nad njimi, umrljivimi, pa sonce vzhaja
in razprostira svojo luč nesmrtno.

Naj hitro znova zraste to,
kar kopljem zdaj iz tvojih tal.
Naj, Zemlja, ti ne večam ran,
naj ne prebodem ti srca.

Naj Zemlja, kjer ljudje pojo in plešejo,
kjer bojni krik in boben se razlega,
osvobodi nasprotnikov me mojih.

Odslej naj tekmeča mobenega več nimam.

O mati Zemlja, milostno
mi trdno oporišče daj
in skupaj z Nebom dajta mi
zdaj srečo in blaginjo dar.

HIMNA ČASU

Čas potuje, mlad in poln semena,
tisočoki, sedemuzdi žrebec.
Z njim pa vozijo se modrijani,
bitja vsa njegova so kolesa.

S sedmimi kolesi Čas se vozi,
os sedmera pa je v njih nesmrtnost.
Čas vsa bitja tukaj proč odvaža,
prvi hodi med bogovi vsemi.

Čas nebo priklical je v življenje,
Čas je tudi tole zemljo ustvaril.
Kar bilo je in kar bo, je v Času,
v njem nastaja, v njem ima podlago.

V Času tudi zemlja je nastala,
prav tako kot sonce greje v Času.
Bitja vsa obstajajo le v Času
in oko to naše gleda v Času.

DARITVENI KONJ

Zarja je glava daritvenega konja,
sonce je njegovo oko,
veter je njegov dih,

ogenj njegova odprta usta.
Leto je telo daritvenega konja,
nebo je njegov hrbet,
ozračje njegov trebuh,
letni časi so njegovi udje,
meseci njegovi sklepi,
dnevi in noči njegove noge.
Zvezde so njegove kosti,
oblaki njegovo meso.
Gore so njegova pljuča,
rastline in drevesa njegova griva
Glas je njegov glas.

ČLOVEK IN DREVO

Natančno takšen človek je,
kakor veliko drevo:
njegove dlake listi so,
njegova koža lubje je.

Pod kožo se pretaka kri,
kot lub je s sokom prepojen.
Če raniš se, privre na dan,
če urežeš ga, cedi se sok.

Kot spodnja skorja je meso
in kite so kot trden les,
kosti so znotraj kot stržen,
podoben mozeg je obeh.

Drevo podreš, pa mlado spet
nanovo zraste iz korenin.
Iz kakšnih korenin pognal
bo človek, ko ga smrt podre?

Gotovo iz semena ne,
živ človek seme le ima.
Ko mrtvo je drevo, pa spet
se iz semena porodi.

Če s korenino vred drevo
uničiš, zraslo ne bo več.
Iz kakšnih korenin pognal
bo človek, ko ga smrt podre?

Človek za vselej rojen ni.
Kdo naj bi znova ga rodil?
Brahman je blaženost, zavest,
nagada in zavetje zanj,
ki miren je in ga pozna.

SVOBODNI JAZ

Premišlja buden o telesu spečem,
ko v sanjah je odložil vse telesno,
potem življenje vrne spet telesu
Puruša zlati, ptica brez primere.

Za varstvo dih pusti pri svojem gnezdu,
a sam neumrljiv zleti iz gnezda
in kamor ga je volja, se napoti
Puruša zlati, ptica brez primere.

Navzdol ali navzgor potuje v sanjah,
kot bog lahko podobe svoje menja.
Zdaj z ženskami vesel se kratkočasi
in hip nato kaj strašnega že gleda.

Njegovo zatočišče le
je vidno, on neviden je.

KAKOR MOŽ

Kakor mož v objemu ljubljene žene ne ve,
ne kaj je zunaj ne kaj znotraj,
tako človek v objemu Atmana ne ve,
ne kaj je zunaj ne kaj je znotraj.

To je zanj stanje sreče,
ko je vse poželenje potešeno,
ko se je želja po Atmanu
spremenila v stanje brez želja.

Tam oče ni več oče,
mati ni več mati,
svet ni več svet,
bogovi niso več bogovi,
Vede niso več Vede,
tat ni več tat ...
asket ni več asket.

Brez spremstva dobrih in zlatih dejanj
se človek dvigne nad vse trpljenje srca.

ATMAN

Drobnejši kot droban, večji kot velik
je Atman, ki se skriva bitjem v srcih.
Spozna po Stvarnikovi milosti ga tisti,
ki žalosti se odpove in svoji volji.

Ga z dolgim študijem ne boš dosegel,
ne z umovanjem niti z učenostjo.
Le ta podobo videl bo njegovo,
ki Atman sam od sebe ga izbere.

Ne bo dosegel Atmana
z modrostjo ta, ki dela zlo,

ki ni spokojen in ni zbran,
ki um se mu umiril ni.

DVE PTICI

Dve ptici sta prijateljici,
oklepata se istega drevesa.
Od njiju ena uživa sladko sadje,
a druga gleda, sadja ne poskusi.

Je prva ptica na drevesu človek.
Ker je šibak, je žalosten in zmeden.
Ko pa zagleda drugo v vsem sijaju -
ta bog je - mine ga njegova žalost.

Ko vidi tega zlatega Gospoda
in Stvarnika, ki Brahmana izvir je,
se dobrega in zla znebi s spoznanjem
in mu brezmadežen enak postane.

DUH KI GA IŠČEŠ

Ta, ki v spečih budi jim željo za željo,
ta je Svetloba, Nesmrtnost in Brahman.
V sebi ima vse svetove, noben ni svet zunaj njega.
Ta je tisti, ki ga iščeš.

Ogenj je eden, samo da dobiva
druge oblike z gorivom drugačnim.
Duh, ki povsod je enak, se pojavlja,
v drugih oblikah v bitjih drugačnih.

Zrak je le eden, samo da dobiva
druge oblike v predmetih drugačnih.
Duh, ki povsod je enak, se pojavlja

v drugih oblikah v bitjih drugačnih.

Sonce oko je sveta, a če gleda,
ker je umazano, nič se ne umaže.
Duh, ki povsod je enak, pa je onstran
žalosti zemeljske v raznih oblikah.

Duh, ki v vseh bitjih enak je, se kaže,
kot da privzema tu razne oblike.
Srečo doseže le tisti, ki vidi,
da kot v zrcalu duh v njem se zrcali.

Sonce brez njega več ne bi svetilo,
luna in zvezde sijaj bi izgubile,
ogenj po hišah na svetu bi ugasnil,
v vsem, kar svetlo je, luč njega odseva.

KOT MREŽA, KOT BILKE, KOT ISKRE, KOT REKE

Kot mreža, ki jo prede pajek,
kot bilke, ki rasto iz zemlje,
kakor lasje, ki rastejo človeku,
tako vse tu iz Večnega nastaja.

To je resnica, kot prši iz ognja
na tisoč isker, če ga razpihuješ,
in vse enake ognju so po bistvu,
se prav tako neskončno mnogo bitij
poraja iz nespremenljive Biti,
nato pa vanjo znova se povrača.

Kot reke, ki izlijejo se v morje,
ime tam izgubijo in obliko,
tako ju tudi modrijan odvrže,
ko gre k Osebi Božji v onostranstvo.

Pogojena duša je potnik v kočiji materialnega telesa, inteligenca je voznik, um predstavlja uzde, neobrzdana čutila pa so divji konji.

O DUHU

Kar na premičnem svetu je
premično, vse preveva Bog.
Zato se rad odpoveduj.
Ne želi tujega blaga.

Če zmeraj boš tako ravnal,
lahko sto let si zaželiš.
Prost zmeraj človek je dejanj
samo tako, drugače ne.

V svetove, kjer sploh sonca ni,
kjer vse zavito je v temo,
gredo po smrti ti ljudje,
ki svoje duše ubijejo.

Negibni Duh je naglejši od misli,
pred vsemi je, uide še čutilom.
Čprav miruje, prehití bežeče.
Vanj vode položil Gospod življenja.

Premičen, nepremičen je
oddaljen, vendar blizu je
in znotraj vsega tega je
in zunaj vsega prav tako.

Kdor vidi v bitjih vseh Duha
in kdor vsa bitja vidi v njem,
od njih odvrnil se ne bo.

Kako naj zmeden modrijan
in žalosten bo, če spozna,
da Sam je kakor bitja vsa
in Eno vidi v bitjih vseh?

Svetal in brez telesa, neranljiv je,
zlo se ga ne dotakne, čist ostane,
največji modrijan je to in videc,
obstojen sam po sebi, vseobsežen,
od nekdanj prav stvari tu urejuje.

KAKOR VOZ

Vedi, da je telo kot voz,
da duša je njegov lastnik,
da je razum kakor voznik,
um pa pri vozu vajeti.

Čutila kakor konji so,
predmeti zunaj kakor pot.
Ko duša z njimi zveže se,
uživa boli, radosti.

Temu, ki ni mu za modrost
in ki mu um ni nič v korist,
čutila z vajeti zbeže,
voznika voz ne uboga več.

Temu pa, kdor je moder mož
in zmeraj uporablja um,
čutila so poslušna vsa,
voznika zmeraj ubogajo.

Res, kdor modrosti ne pozna
ne uma niti čistosti,
nikdar ne bo na cilj prišel,
le zmeraj znova rojen bo.

Kdor pa dosegel je modrost
in um ima in kdor je čist,

doseže kmalu tisti cilj,
od koder več se ne rodi.

Kdor um za vajeti ima
in je modrost njegov voznik,
poti doseže svoje cilj,
kjer Višnu sedež svoj ima.

HIMNA MEDU

Vetrovi vejejo naj med,
reke prinašajo naj med,
rastline naj nam dajo med!

Naj noč in zarja bosta med,
ozračje naše naj bo med,
nebo, naš oče, naj bo med.

V gozdu drevo naj bo nam med
in svetlo sonce naj bo med
in krave naj nam bodo med!

MOLITEV UMIRAJOČEGA

Obraz Resnice je zakrit
s pokrovom zlatim. Snemi ga,
o Pušan, da bom videl jo,
ki njen je zakon moj.

O Pušan, ti edini videc, razsodnik ob smrti!
O Sonce, sin vesoljnega očeta,
zdaj žarke razprostri in jih spet strni,
da videl tvojo lepo bom podobo!
Ta Puruša tamkaj sem jaz.

V nesmrtni veter gre moj dih,
telo postalo bo pepel.

OM.

Pomni dela, pomni namen,
pomni dela, pomni namen.

PRIPRAVLJEN

Od temnega grem k raznobarvnemu,
od raznobarvnega grem k temnemu.
Otresem se greha, kakor konj strese z grivo,
otrem se telesa, kot se luna osvobodi demonskega žrela,
pripravljen prihajam;
v neustvarjeno bivališče Brahmana prihajam.

Prostor je tisti, ki daje imena in oblike.
Tisto, v čemer so, pa je Brahman, nesmrtnost, Atman.
Na zbor grem, v Pračapatijevo bivališče grem.
Slava brahmanov sem, slava kraljev, slava navadnih ljudi.
Dosegel sem slavo, slava sem slave,.
Naj nikdar se ne vrnem v svetlo, spolzko in brezzobo
naj nikdar se ne vrnem v svetlo, spolzko.

KOCKARJEVA TOŽBA

V višinah veternih rode se kocke,
ki vesele me, ko se kotale po mizi.
Kot, da bi se napil najboljše some,
ob njih srce se mi razveseljuje.

Nikoli zmerjala me ni in se jezila,
prijazna z mano in s prijatelji bila je,
pa sem zavrgel svojo vdano ženo,
nesrečno metal kocke sem in igro zgubil.

Nihče nesrečneža se ne usmili:
sovraži tašča me, odganja žena:
"Prav toliko je zame vreden kockar,
kot konj, ki se do kraja je postaral."

Drugi objemajo ženo človeka,
čigar imetja so se polastile kocke,
in oče, mati, bratje govorijo:
"Ga ne poznamo, zvežite ga in zaprite!"

Pa mislim si: "Kar tu naj me pustijo,
prav res ne bom s prijatelji šel kockat."
Ko pa zasliši glas se kock, hitim za njimi,
kakor zaljubljena gre ženska na sestanek.

V igralnico gredoč preišlja kockar:
"Bom zmagal?" Trese se po vsem telesu.
A kocke ne ustrezajo njegovim željam,
njegovemu nasprotniku je sreča mila.

Obsedejo človeka kocke goljufive,
na videz sladke le trpljenje povzročijo,
kar dajo, vzamejo, dobivaš in spet zgubljaš,
nad kockarjem prav čudno moč imajo.

Po trikrat pedeset kock četa šteje
in kakor bog Savitri so pravične:
ne moči se ne uklonijo ne jezi
in celo kralji so jim kdaj podložni.

Gor skačejo in dol se kotalijo,
brez rok so, pa premagajo človeka,
žare kot oglje, pa so čisto mrzle,
v pepel srce človeku spremenijo.

V samoti žalosti se kockarjeva žena,
njegova mati zanj ne ve, kje se potika.
Boji dolgov se kockar in denar želi si,
ponoči okrog tujih hiš rad stika.

A kockarja boli, ko vidi ženo
človeka drugega v lepo urejenem domu.
Ker zgodaj že zapreže svoje rjave konje,
zvečer berač se zgrudi poleg ognja.

Poveljniku zdaj kličem čet junaških
in prvemu med vami, ki kot kralj je,
dlani odprte prazne zraven kažem:
"Denarja nič ne skrivam, res je, kar vam pravim."

Saj razodel mi plemeniti je Savitri:
"Zdaj pusti kocke, rajši zemljo orji!
V lastnini uživaj in o nji premišljaj,
lahko si spet živino pridobiš in ženo!"

Usmilite se zdaj, prijateljstvo sklenimo!
Na silo več ne mešajte me s svojim čarom.
Naj vaše se sovraštvo zdaj poleže.
Kdo drug naj rjavih moči zapiše.

LJUBEZENSKI UROK

Tako naj te razvname bog ljubezni,
da na ležišču več ne boš zdržala.
S puščico zdaj njegovo grozovito
srce bom tvoje skoz in skoz prebodel.

Naj Kama prav nameri to puščico,
ki njena so peresa hrepenenje
in ost je strast, držaj pa poželjenje,

in z njo naj tvoje ti srce prebode.

Prijazna vsa in nič več domišljava,
žareča od vročice, omeščana
se suhih ust pritihotapi k meni
in bodi vdana mi in čisto moja.

Naj s korobačem zdajle te preženem
od tvoje matere in od očeta,
tako da čisto v moji boš oblasti,
da boš izpolnjevala mojo voljo.

O Varuna in Mitra, poženita
iz njenega srca zdaj njene misli.
In ko ji bosta vzela njeno voljo,
v oblast jo moji volji izročita.

POROČNA PESEM

Kdo je dal to dekle?
Komu jo je podaril?
Bog ljubezni jo je dal,
da bi uživala ljubezen.
Ljubezen jo je dala,
ljubezen jo sprejema.
Potopi se v morje ljubezni!
Z ljubeznijo te sprejemam.
Nebo naj te da,
Zemlja naj te sprejme!

Tvojo roko sem vzel v svojo,
da bi skupaj uživala srečo,
da bi z mano, svojim možem,
živela, dokler se ne postarava.
Bhaga in Arjaman,

Savitri in Purandhi
so te mi dali,
da bom s tabo vred
izpolnjeval družinske dolžnosti.

Jaz sem ta,
ti si ona.

Ti si ona,
jaz sem ta.

Nebo sem,
ti si zemlja.

Napev sem,
ti beseda.

Pridi, zdaj poročiva se
in imejva otroke.

V ljubezni združena,
sijajna, dobrega srca,
živiva sto jeseni.

Prvi korak naj bo za življensko silo,
drugi korak naj bo za moč,
tretji korak naj bo za bogastvo,
četrti korak naj bo za srečo,
peti korak za otroke,
šesti korak za dolgo skupno življenje.
S sedmim korakom postani moja prijateljica.
Bodi mi vdana.
Imejva veliko sinov
in naj dočakajo starost.

Pračapati otroke nama naj daruje,
do starosti naj Arjaman skrbi za naju.
Ko v bivališče svojega moža zdaj stopaš,
prinesi blagoslov dvonožcem, štirinožcem.

Brez hudega pogleda, mužu ne v pogubo,

živalim bodi dobra, močna, ljubezniva.
Spoštuj bogove in junakov mati bodi,
prinesi blagoslov dvonožcem, štirinožcem.

O Indra dobrohotni, blagoslovi
z otroki to nevesto, naj bo srečna.
Deset sinov ima naj,
njen mož naj bo enajsti.

POEZIJA STARE INDIJE

ELEGIJA O SKRIVNI LJUBEZNI

1. Še zdaj le nanjo mislim, svetlo v zlatem cvetju vencev,
obraz kot lotos, v tenki črti dlačice nad pasom;
prebuja se in trepetava od želje po ljubezni.
O, da sem z nepazljivostjo si srečo to napravil!

3. Še zdaj, če bi jo videl, to dekle z očmi kot lotos
in rahlo sklonjeno od teže njenih obilnih prsi,
bi stisnil jo v objem in kot iz uma jo poljubljal,
kakor iz čaše lotosove srka med čebela.

4. Še zdaj jo pomnim: vsa utrujena je od ljubezni,
lasje se kodrasti usipajo na blede lica,
z rokami nežnimi se me okrog vratu oklepa,
kot da bi najin greh med nama rada ohranila.

6. Še zdaj, če spet lahko bi videl jo, oči razprtih
in shujšano, ker dolgo že je ločena od mene,
s telesom svojim njeno bi telo pokril v objem,
zaprl bi oči in nikdar ne bi je zapustil.

7. Še zdaj jo vidim: njen obraz je lep kot svetli mesec,

vs a vitka komaj nosi prsi in zalite boke,
lasje vihrajo ji, telo trepet a v nasladi,
kadar prevzame vodstvo v plesu najine ljubezni.

8. Še zdaj jo pomnim: v postelji leži, vonjava nežna
po mošusu in po sandalovini jo obdaja.
Oči pa njene, ki me gledajo tako igrivo,
so kot dvojica ptičev, ki ljubkujeta se s kljuni.

18. Še zdaj pomislim rad, kako je v njeni beli hiši
pretrgala temo luč od svetilke iz draguljev:
tedaj sem hitro svojo ljubo si skrivaj ogledal,
pa sem v očeh ji bral, da se boji in da jo sram je.

21. Še zdaj besed prijaznih njenih se nešteti h pomnim,
boječe, tiho, nerazločno jih je šepetala,
da le težko uganil sem, kaj mi pripoveduje,
trepetajoča, trudna od ljubezenskih užitkov.

22. Še zdaj vem: ko med slečeno obleko je negibno
ležala trudna, razpuščenih las, oči zaprtih,
kakor labodka je med lotosi ljubezni.
Do konca bom sveta obdržal tako jo v spominu.

23. Še zdaj, če bi še enkrat videl jo proti večeru,
ko gleda me ljubeče s svojimi očmi kot srna,
ponuja prsi - čaše, polne nektarja - mi v pitje,
bi odpovedal sreči se na zemlji in v nebesih.

25. Še zdaj jo pomnim in nikoli je ne bom pozabil,
kako kot mokro oblačilo se prižema k meni,
ko je razžarjena v plamenih poželjenja.
Zdaj vsem se smili, ker brez mene ni ji do življenja.

27. Še zdaj, ko vem, da vsak trenutek smrt lahko me čaka

ne mislim na bogove, ampak le na svojo drago.
Le kaj storim naj, ko pa ves čas govorim le eno:
"Ti ljuba moja! Ti največ si mi. Ti moja, moja!"

28. Še zdaj se spomnim: ko je slišala, da sem obsojen,
z očmi iskala je pomoč kot zbegana košuta,
in glas ji je zatrepetal, polile so jo solze,
potem pa v silni žalosti povabila je glavo.

31. Še zdaj vznemirim se, kadar pred sabo vidim v duhu,
kako so odposlanci smrti s trdimi rokami
odvlekli me iz njenih sob. Povedati ne da se,
kaj vse storila je, da bi rešila me pred njimi.

33. Še zdaj se misli mi nemirne vračajo k dekletu,
ki prepovedana mi je, a up je moj edini.
Nihče zdaj ne uživa več mladosti njene cvetja.
O da v prihodnjem bi življenju spet lahko jo srečal!

34. Še zdaj me zaboli, če kje zaslišim zven zapestnic:
nekoč je privabila z dihom svojih ust čebele,
da so v omami ji poljubljati hotele lica,
tedaj začela mahati je, da bi jih pregnala.

37. Še zdaj mi misli uhajajo v prijetne, lepe sobe,
kjer njeno sem telo objemal, plesal in se šalil
in z njenimi prijateljicami se kratkočasil.
O da v teh igrah bi lahko minevala mi leta!

41. Še zdaj, če le bi kje zagledal njen obraz prelepi,
ki je svetel in jasen kot jesenski bistri mesec
in ki je očaral celo asketa čistih misli,
bi kar naprej poljubljal ga, da ne bi kam izginil.

46. Še zdaj je ne pozabim ne podnevi ne ponoči:

ko se prebujala je, vsa porisana z okraski,
in v pasu kot oltar se bočilo telo je vitko,
dva vrča, polna nektarja, bile so njene prsi.

49. Še zdaj ne vem, kako bi odpovedati se mogel
prav vsemu, kar bi moja draga meni lahko dala.
Le smrt ozdravila bo mojo bolečino, bratje,
in prosim vas, nikar ne podaljšujte mi življenja.

OBLAK GLASNIK

Oblak moj dragi, naj ti najprej tvojo dolgo pot popišem,
potem te prosim, da poslušáš zbrano moje sporočilo.
Povedal bom ti, na katerih hribih boš lahko počival,
katere vode bistrih rek tešile bodo tvojo žejo.

Preproste žene Siddhov bodo te strme opazovale
in spraševale se, če veter ni odnesel vrha gori.
Zapusti kraj močvirnih trsov in obrni se na sever.
Med potjo ogni se mogočnih rilcev varuhov obzorja.

Tam spredaj z nekega mravljišča lok se mavrice povzpel je,
tako lepo žari, kot, da bi v njem sijali vsi dragulji.
S sijajem očarljivim ti okrasil temno bo postavo
kot pavova peresa Višnuja v pastirski preobleki.

Kmetice razveselil boš, saj dobro letino prinašaš,
kar pile bodo te z očmi, nevajene spogledovanja.
Na polje Malo spusti se, da brazde bodo zadišale.
Po tem ovinku na večerno stran pohiti še na sever.

Če boš preveč utrujen, se spočij na gori Amrakuti,
podprla te bo rada, ker pogasil si ji ogenj v gozdu.
Celo nezatnež je prijatelju hvaležen za uslugo
in ne odreče pomoči mu v stiski, kaj šele mogočnež.

Teman kot svitek črnih las na vrhu gore boš počival,
okrog pa svetlo mangovo drevje z zrelemi sadovi.
Res lep pogled to za božanske bo dvojice iz višave:
kot da jim zemlja sama svoje gole prsi je razkrila.

Le hip počij na gori, kjer so v utah žene samotarjev.
Ko nekaj vode se boš znebil, urno se drugam odpravi.
V gorovju Vindhji boš vijuge reke Narmade zagledal,
kot da za praznično je slavje velik slon porisan z njimi.

Ko vodo boš izlil, napij se reke, ki diši po slonih,
vseh potnih v sili, in ki ji branijo tok korenine drevja.
Dobil boš težo s tem napojem, vetru več ne boš igrača.
Kar votlo je, nič teže nima, le vsebina daje tehtnost.

Čebele bodo obletavale zeleno rjave popke,
z bananovcev na blatnem bregu srne jedle prvo listje,
vdihavali globoko sloni močni vonj po zemlji v gozdu
in vsi tako kazali bodo kje rosiš deževne kaplje.

Prijatelj, hotel boš čimprej prinesiti moje sporočilo,
a se bojim, da te ustavil bo vsak hrib z dišečim cvetjem.
Pozdravljali te bodo pavi in jokali od veselja,
pospremili te bodo in tako boš potoval hitreje.

II.

Slabotna moja draga odložila je prav vse okraske,
od žalosti vsa brez moči večkrat na posteljo se uleže.
Ko jo boš videl, tudi ti pretakati začel boš solze,
saj vsakdo, ki je mehkega srca, težave drugih čuti.

Prepričan sem, da res velika jo ljubezen veže name,
zato jo je ločitev prva najina tako zadela.

Ne govorim tega zato, ker morda sebe precenjujem,
saj kmalu z lastnimi očmi, kar sem povedal vse boš videl.

Ko boš prišel, te bo pogledala z očmi brez leska lepotila,
kakor košuta in nespogledljivo, ker ne pije vina,
navzgor, ker zaradi pramenov las te od strani ne more,
z očmi kot modri lotosov cvet, ki premikajo ga ribe.

Drhti ji levo stegno, belo, sočno, kot drevesno deblo,
navajeno, da sem ga božal, ko sem se naužil ljubezni.
Zdaj pa na njem se ne poznajo več odtisi mojih nohtov,
usoda kruta mu oropala okras iz biserov je.

Če k nji prišel boš, ko ji ravno spanec na oči bo legel,
usedi k nji se, grom zadrži in počakaj nekaj časa.
Takrat mogoče ravno strastno me objemala bo v sanjah
in nočem, da takoj razklenejo se njene vitke roke.

Prebudi z vetrom jo, shlajenim ob dotiku tvojih kapelj,
in skupaj s popki na jasminovem bo grmu osvežena.
Ko boš pri oknu stal, ne bo oči več odvrnila s tebe.
Skrij vase strelo, skrči se in ji takole spregovori:

"Tvoj mož živi in jaz sem tvojega moža prijatelj dober.
Prišel sem k tebi, da ti izročim njegovo sporočilo.
Oblak sem in z grmenjem utrujene popotnike spodbujam,
da pohite domov in razpustijo kito svojim ženam."

Ob teh besedah ji srce od radosti bo vztrepetal,
obraz bo dvignila, pozdravila te in strmela vate,
pazljivo kakor Sita Hanumana te bo poslušala:
vesti o možu je vesela žena, kot če sam k nji pride.

V veselje sebi spolni moje naročilo in ji rece:
"Tvoj mož živi, o nežna žena, zdaj v puščavniškem naselju.

Daleč na Ramagiri je in rad bi zvedel, kaj je s tabo,
saj dostikrat v nevarnosti je to življenje naše krhko.

Ker daleč je in mu sovražna sreča brani pot do tebe,
predstavljati si skuša v mislih, da sta združena v ljubezni.
Ne ve se, kdo od vaju bolj je prizadet, kdo bolj vzdihuje,
prejoka več, bolj shujšan je in bolj ga hrepenenje muči.

Rad mož šepetal je, da dotaknil se ti je obraza,
čeprav bi pred prijateljicami lahko govoril glasno.
Zdaj pa zaupati je moral svoje sporočilo meni,
ker je predaleč, da bi videti in slišati ga mogla:

Tvoje telo v bršljanu vidim, tvoj pogled v očeh košute,
obraz tvoj v mesecu, lase pa tvoje v pavovih peresih.
V valovih rečnih vidim igro tvojih obrvi, predraga,
nikjer pa ni stvari, ki bi v celoti ti bila podobna.

Naslikam te, ko se jeziš na mene, na kamnito ploščo,
rad bi še sebe, ko ležim ti pred nogami, pa ne morem,
od solz pogled se mi zmegli. To delo krute je usode,
ki nama snidenje povsod, celo na sliki preprečuje.

Bogovi vidijo me, ko stegujem v prazno svoje roke,
da svojo drago bi objel, ki v sanjah se mi prikazuje.
Ob tem pogledu iz oči se ulijejo jim grenke solze,
kot biseri debele, in drevesne veje prosijo.

Objemam veter, ki z gora visokih proti jugu piha
in prinaša do nosnic vonjavo po drevesni smoli,
saj tam na vejicah razpiral sveže je dišeče popke
in se mogoče je dotaknil tudi tvojega telesa.

Želim si, da bi dolga noč postala kratka kot trenutek
in da v vseh letnih časih dnevi bi bili prijetno hladni.

Že čisto brez moči sem, ker ne moreva živeti skupaj,
in s tem, da nemogoče si stvari želim, še bolj se mučim.

Veliko na prihodnost mislim in opore iščem v sebi
in tudi ti, preljuba, žalosti ne smeš se prepustiti.
Nikomur dana ni sama sreča ne samo nesreča,
kakor kolo zdaj gor zdaj dol usoda naša se obrača.

Ko Višnu vstal bo s kačjega ležišča, kazen bo pri kraju,
še štiri mesece, ki preostanejo, pogumno vztrajaj.
Potem v nočeh z jesensko jasno mesečino obsijanih,
užila bova vse slasti, ki nanje misliva v samoti.

Še to povedal je kako nekoč objeta sta zaspala,
pa z glasnim jokom si nenadoma iz sanj se prebudila.
Ko te je spraševal, kaj je, si mu z nasmehom odvrnila:
"O grdi mož, sanjalo se mi je, kako objemaš drugo."

O črnooka, ta dokaz naj reši te o njem vseh dvomov,
zaradi govoric zaupanja v moža nika ne zgubi.
Ljudje so mnenja, da ljubezen ločenih ljubincev mine,
pa je narobe res, da prav takrat postane še močnejša.

Zavest katero je živo bitje razvilo tekom življenja prenaša v trenutku smrti v drugo telo. Ko človeško bitje razvije živalske ali rastlinske oblike, jih prenese v telo po smrti, da bi v tem telesu primerno uživalo na odgovarjajoč način.

PESEM O GOVINDI

Prijateljica povedala je Radhiki,
da Hari s pastircami je čisto blizu
in ves omamljen je od njihove lepote.

Potem pa ji takole govorila:

Modro telo mu pokriva zdaj sandal,
ki je žensko mazilo vonjivo.

Dragi kamni v uhanih njegovih
se zableščijo, kadar se zgane.

Venci iz poljskih ga cvetic krasijo,
zlato obleko ima in se smehlja.

Harija so deklice obstopile,
vse že omamljene so od ljubezni.

Od pastirc ga ena je objela,
prsi je oble nanj prižela strastno.

Glasno pripeva zdaj k melodiji,
ki Hari ji igra jo na piščalko.

Harija deklice so obstopile,
vse že omamljene so od ljubezni.

Druga z očmi obraz njegov je pila
in zatopila se v premišljevanje.

Zdaj opojena je od te podobe,
ki ljubezen še večja ji lepoto.

Harija deklice so obstopile,
vse že omamljene so od ljubezni.

Tretja nekaj mu na uho zašepeče,
kot da posebno mu skrivnost izdaja,
zraven skrivaj na lice ga poljubi,
da spreleti pri tem ga srh naslade.

Harija deklice so obstopile,
vse že omamljene so od ljubezni.

Tja na breg Jamune se v samoto
med sončne vzpenjalke Hari je zatekel.

Pa ga zgrabila ena je od deklic
kar za obleko in ga k sebi vleče.
Harija deklice so obstopile,
vse že omamljene so od ljubezni.
Ena ob piščali zvokih mu zapleše,
Hari igra in ples deklice se sam hvali.
Njene zapestnice žvenketajo
vsakokrat, kadar zaploska po taktu.
Harija deklice so obstopile,
vse že omamljene so od ljubezni.
Hari deklico objema eno,
poljublja drugo tretjo pa ljubkuje,
zraven hiti za četrtim dekletom,
s pete oči odmakniti ne more.
Harija deklice so obstopile,
vse že omamljene so od ljubezni.

Tako se Hari z deklicami veselil je.
Ponižano zato se je čutila Radha,
na drugi konec gozda se je umaknila.
Nadležno ji bilo je še čebel brenčanje,
ko v uti je s prijateljico govorila:

Povej, prijateljica, kaj mi je storiti?
Zapustil me je Hari, z deklicami raja.
Nesrečna sem, a biti huda nanj ne morem
in misli kar naprej uhajajo mi k njemu.
Še zmeraj občudujem ga, čeprav me muči,
kot da srce uživa moje, ko vzdihujem.

Nekoč v uto sem prikradla se ponoči,
a Harija bilo ni, je skrtil se nekam.
Potem prikazal se je in se mi nasmehnil
in s tem smehljajem me čisto je začaral.
Draga, Harija pripelji k meni!

Tako želim njegove si ljubezni.
Kako je mojo znal premagat plahost,
ko prvič sem se z njim sestala sama.
Prijazno nežno mi je prigovarjal,
razvezal vozal mi je na oblačilu.
Draga, Harija pripelji k meni!
Tako želim njegove si ljubezni.
Ležala na ležišču sem iz brstja,
a Hari na mojih prsih je počival.
Objela sem ga nežno in poljubila
in on me objel je in poljubil strastno.
Draga, Harija pripelji k meni!
Tako želim njegove si ljubezni.
Bila že utrujena sva od ljubezni.
Vsa potna imela sem oči zaprte,
a on me gledal je in spet želel si me
in srh naslade mu je spreletaval lica.
Draga, Harija pripelji k meni!
Tako želim njegove si ljubezni.
Iz zmršenih mi las vse je padlo cvetje.
Zares je Hari mojster bil v ljubezni:
na prsih mi pustil sled svojih nohtov je,
kot ptica grulila sem od ugodja.
Draga, Harija pripelji k meni!
Tako želim njegove si ljubezni.
Ko bližala se vrtincu sva ljubezni,
poljubljal me je, tesno me objemal,
pozvanjali nagležniki so moji,
zvonkljala mi verižica je ob pasu.
Draga, Harija pripelji k meni!
Tako želim njegove si ljubezni.
Ko srečo končno dosegla sva najvišjo,
sem kot nežna vzpenjalka omahnila,
a Hari oči imel je le priprte
in spet se v njem zbujalo je poželenje.

Draga, Harija pripelji k meni!
Tako želim njegove si ljubezni.

Medtem pa Hari videl je le pastirice,
ki so se pomenljivo mu smehljale,
vabeče gledale ga izpod obrvi.
Roke nad glavo vzdignila je ena,
kot, da si zmršene lase ureja,
a zraven je razkrila svoje prsi.
Ob tem se Hari je na Radho spomnil,
v sanjarjenje o njenih čarih je zamaknil.

Iskal je Radho, blodil sem in tja,
postal boga ljubezni tarča spet.
Ob reki v uti se je ustavil
tam pokoril se je in žaloval:

Pri priči se je obrnila, ko sredi
deklet razigranih videla je mene,
in nisem si je upal zadrževati,
preveč sem krivega se čutil.
Ojoj, razjezila se je in odšla,
ker me pri dekletih je zasačila.
Kaj zdaj storila bo, ko sem jo užalil?
Če Radha nesrečna je, kaj mi pomeni
bogastvo in sorodstvo moje vse
in dom in življenje moje?
Ojoj, razjezila se je in odšla,
ker me pri dekletih je zasačila.
Kar vidim: od jeze zardel obraz je njen
in svoje obrvi srdito mršči.
Podobna lotosu rdečemu se zdi,
ki nanj čebele so posedle.
Ojoj, razjezila se je in odšla,
ker me pri dekletih je zasačila.

Zakaj ne poiščem je v tem širnem gozdu?
Zakaj ne zganem se in obupujem le?
Odslej ji zmeraj skušal bom ustreči,
saj v srcu mojem ona zdaj prebiva.
Ojoj, razjezila se je in odšla,
ker me pri dekletih je zasačila.
O deklica ljubljena, saj se zavedam,
da sem povzročil hudo ti trpljenje.
Le tega ne vem, kje zdaj bi našel te,
da prosil bi te odpuščanja.
Ojoj, razjezila se je in odšla,
ker me pri dekletih je zasačila.
Zdaj vidim te, hip nato se mi skriješ že,
kot da se skrivalnice igrava v gozdu.
Zakaj krog vratu mi svojih rok ne daješ,
zakaj ne maraš me objeti?
Ojoj, razjezila se je in odšla,
ker me pri dekletih je zasačila.
Nikoli več ne bom te tako užalil,
lepotica, pokaži mojim se očem.
Usmili se me in več me ne trpinči,
preveč ljubezen muči me.
Ojoj, razjezila se je in odšla,
ker me pri dekletih je zasačila.

Prijateljica videla je, da je Radha
že čisto brez moči, da jo razjeda žalost,
ker Harija, gospoda njenega ni blizu,
zato je sama k njemu šla in to razkrila:

Okrog sebe gleda in le tebe vidi le povsod,
misli, da tvojih poljubov pije spet sladkost.
Hari, Gospod vseh stvari,
v senčnici Radha od hrepenjenja medli.
Naproti ti hoče steči in zbere vso moč.

Se dvigne z ležišča, a jo premaga slabost.
Hari, Gospod vseh stvari,
v senčnici Radha od hrepenenja medli.
Bsrt in cvetje ji je v okras in za hlad,
le od spominov živi na ljubezensko slast.
Hari, Gospod vseh stvari,
v senčnici Radha od hrepenenja medli.
V tvoje obleke oblači se, da bila bi tebi podobna.
"Zdaj Hari sem", vzklika na glas.
Hari, Gospod vseh stvari,
v senčnici Radha od hrepenenja medli.
Zmeraj znova sprašuje me, zakaj te še ni:
"Kje je moj Hari, da v senčico k meni ga ni?"
Hari, Gospod vseh stvari,
v senčnici Radha od hrepenenja medli.
Gosta tema jo objame, pa misli, da to
tvoj objem je, a v rokah ji ostane le noč.
Hari, Gospod vseh stvari,
v senčnici Radha od hrepenenja medli.
Ti obotavljaš se, Radha pa v solzah hira.
Glasno se joče, zavrgla je strah svoj in sram.
Hari, Gospod vseh stvari,
v senčnici Radha od hrepenenja medli.

Medtem je mesec vzšel in svetil na Brindavan,
bil je kot znamenje na ženskem čelu.
Kazijo temne pege mu obličje svetlo
za kazen, ker skrivnostna pota žensk izdaja.

Ko Radha videla je, da je sama
vrnila se prijateljica njena,
se zbala je, da ji nezvest je Hari.
Takole ji tožiti je začela:
Res dobro je dekle oboroženo
za vsakršne ljubezenske prigode.

Iz las razsutih dež cvetic ji pada.
Dekle, ki lepša je od mene,
uživa s Harijem ljubezen.
Razvnema se, ko Hari jo objema.
Ko pojejo v razburjenju ji prsi,
na njih premika venec se kot kača.
Dekle, ki lepša je od mene,
uživa s Harijem ljubezen.
Prameni las ji silijo na lica
in jih zastirajo kot pege mesec.
S poljubi Hari jo je že omamil.
Dekle, ki lepša je od mene,
uživa s Harijem ljubezen.
Uhani dolgi božajo ji lica
kraguljčki ji ob pasu žvenketajo,
ko se v trzajih ji telo premika.
Dekle, ki lepša je od mene,
uživa s Harijem ljubezen.
Ko Hari gleda jo, jo sram obide,
vendar smehlja se, in ko jo objame
vsa srečna tiho gruli kakor ptica.
Dekle, ki lepša je od mene,
uživa s Harijem ljubezen.
Srh spreletava jo, telo drhti ji.
Ko pa naslade je vrhunec mimo,
zavzdihne in se prepusti počitku.
Dekle, ki lepša je od mene,
uživa s Harijem ljubezen.
Na prsi Hariju tedaj omahne,
kot, da premagala ga je v ljubezni.
Vse telo pokrito z znojem njeno je.
Dekle, ki lepša je od mene,
uživa s Harijem ljubezen.

Radha ni vedela, kako je noč prebila.

Trpela je od neizpolnjene ljubezni.
Ob zori Hari je prišel, pokleknil prednjo.
Od ljubosumja slepa mu je rekla:

Vse rdeče tvoje so oči, bedel to noč si,
preživel v ljubezenskih jo užitkih
in kaže, da si resno si zaljubil.

Pusti me! K ljubici se vrni!

Nič ne verjamem tvojim več besedam!

Ponoči njene si oči poljubljal,
s trepalnic njeno črno barvo zbrisal.

Zdaj usne tvoje črne so kot tvoja duša.

Pusti me! K ljubici se vrni!

Nič ne verjamem tvojim več besedam!

In v slasti vate je zagrebla svoje nohte,
da koža tvoja zdaj je kakor zgodovina
z opisi njenih zmag v ljubezenskih spopadih.

Pusti me! K ljubici se vrni!

Nič ne verjamem tvojim več besedam!

Kakor drevo z rdečimi poganjki
so tvoje prsi, kjer sledi so rdeče barve,
s katero ženske si krasijo noge.

Pusti me! K ljubici se vrni!

Nič ne verjamem tvojim več besedam!

Na tvojih ustnicah so njenih zob ugrizi.

Saj moje ni telo, a me skelijo,
kot da prebivava v telesu enem.

Pusti me! K ljubici se vrni!

Nič več ne verjamem.

Srce je tvoje črno kot zunanost tvoja.

Kako drugače bi prevarati me mogel,
ki ljubim te in hrepenim po tebi?

Pusti me! K ljubici se vrni!

Nič ne verjamem tvojim več besedam!

Tako trpela Radha je v ljubezni,
ker je sumničila, da Hari ji je nezvest.
Jokala je, a mislila le nanje je
in si želela, da jo spet bi ljubil.
In nagovoril jo je Hari,
v razburjenju mu glas je podrhteval:

Nasmeh tvoj naj prežene mojo žalost,
obraz v veselje mojih mi oči pokaži,
ki od gorja so skoraj oslepele.
Ne jezi več se name ljubezniva!
Sladkost naj tvojega obraza pijem.
Pokaži mi svoj bes po mili volji,
ugrizni me ali opraskaj, da boš srečna,
v objem me stisni, da me bo bolelo.
Ne jezi več se name ljubezniva!
Sladkost naj tvojega obraza pijem.
Zaklad si moj ti moje si življenje,
dragulj, ki moje bistvo presvetljuje.
Samo to si želim, da v vsem bi ti ustregel.
Ne jezi več se name ljubezniva!
Sladkost naj tvojega obraza pijem.
Od jeze tvoje črne so oči zdaj rdeče.
O daj, iz njih puščice sproži vame,
oba zajamejo plameni naj ljubezni.
Ne jezi več se name ljubezniva!
Sladkost naj tvojega obraza pijem.
Naj nihajo dragulji ti na prsih,
žvenkeče naj verižica ob pasu,
oznanja naj, da zmago spet slavi ljubezen.
Ne jezi več se name ljubezniva!
Sladkost naj tvojega obraza pijem.
Dovoli spet mi, da krasim ti noge,
ki s svojo mi lepoto slo budijo.
Ukaži, da jih z rdečo barvo spet obarvam

Ne jezi več se name ljubezniva!
Sladkost naj tvojega obraza pijem.
Žari mi glava od ljubezenske vročice.
Položi svojo nežno nogo nanjo,
naj pohladi me kakor sveže cvetje.
Ne jezi več se name ljubezniva!
Sladkost naj tvojega obraza pijem.

Tako ji Hari dolgo je govoril,
dokler ni Radhe prav zares pomiril.
Potem se v svojo senčico je vrnil,
da tam bi vse za njen prihod pripravil.

Zven njenih je nagležnikov zaslišal
in že stopila v uto je njegovo.
Tam se zagledala v obraz njegov je,
bila obenem je razburjena in srečna.

Ko jo je Hari pred seboj zagledal,
prevzeli so ga najrazličnejši občutki:
bil zmeden je, zanosen in presrečen.
Razburkani tako so vali morja,
kadar na nebu mesec se prikaže.
Hari veselil se je ljubezni z Radho,
neizmerno srečo je njegov obraz izdajal.
Videla je, da se na njegovih krepkih prsih
ziblje venec biserov bleščeče belih
kot na reke Jamunove valovih temnih
zibljejo se bele pene.
Hari veselil se je ljubezni z Radho,
neizmerno srečo je njegov obraz izdajal.
Zdelo se ji je telo njegovo temno,
ki oblečeno je bilo v zlata oblačila,
kakor modri lotos, ki rumeni pelod
na debelo ga pokriva.

Hari veselil se je ljubezni z Radho,
neizmerno srečo je njegov obraz izdajal.
In njegove se nemirne so oči ji zdele,
kakor, da se dvoje ptičev spreletava,
s krili skoraj vode se dotika,
kjer cvete jesenski lotos.

Hari veselil se je ljubezni z Radho,
neizmerno srečo je njegov obraz izdajal.
Lepi so obraz mu božali uhani svetli,
ustnice njegove so se ji smejale
in se z njenimi združiti so hotele.

Vso jo ta pogled je zmedel.

Hari veselil se je ljubezni z Radho,
neizmerno srečo je njegov obraz izdajal.
Beli so cvetovi dolge mu lase krasili,
kot srebrijo mesečevi žarki rob oblaka.
Znamenje na temnem čelu je sijalo,
kot ponoči sije mesec.

Hari veselil se je ljubezni z Radho,
neizmerno srečo je njegov obraz izdajal.
Tisoč draguljev lepo so telo krasili,
srh naslade mu ježil je kožo.
Silna želja po ljubezenskih užitkih
je nad njim oblast imela.

Hari veselil se je ljubezni z Radho,
neizmerno srečo je njegov obraz izdajal.

Občudovala Radha Harijevo je lepoto,
da so v oči veselja solze ji stopile.
Približala njegovemu se je ležišču
in hipoma jo sram dekliški je zapustil,
kot, da pred samim sabo ga je sram postalo.
Ko to so videle prijateljice njene,
zakrivajoč obraze svoje vzradoščene
odšle so in jo v uti s Hrijem pustile.

Da s Harijem zdaj sama sta, je opazila Radha
in se nasmehnila mu zaljubljno in plaho.
Ko Hari videl je, da gleda Radha na ležišče,
uganil je, da tudi ona si želi ljubezni.
Zato začel ji prigovarjati je nežno:

Položi svoje nežne noge na ležišče,
kakor sovražnika na njem pohodi cvetje,
ki ti zavida, da so tvoje noge
veliko nežnejše od njega.
O Radhika, še ta hip pridi k meni,
ki tako dolgo hrepenim po tebi.
Naj božam noge ti, ki so se utrudile,
ko tako dolgo si iskala me po gozdu.
Na vsakem te koraku zdaj bom spremljal,
kot, da nagležnik sem na tvoji nogi.
O Radhika, še ta hip pridi k meni,
ki tako dolgo hrepenim po tebi.
Govori mi! Saj nektar tvoje so besede,
kot z meseca kapljajo s tvojega obraza.
Odstrem naj svilo s tvojih prsi,
kot svoje žalosti se osvobajam.
O Radhika, še ta hip pridi k meni,
ki tako dolgo hrepenim po tebi.
Mojo ljubezensko vročico zdaj preženi!
Tesno, tesno se me okleni draga,
da v tem objemu čutil bom ob sebi
te tvoje čvrste oble prsi.
O Radhika, še ta hip pridi k meni,
ki tako dolgo hrepenim po tebi.
Oživi, draga, spet me s svojimi poljubi,
saj sem od neizpolnjene ljubezni,
ko sem lahko le v mislih ljubkoval te
opešan in napol že mrtev.

O Radhika, še ta hip pridi k meni,
ki tako dolgo hrepenim po tebi.
Naj ti zapojejo kraguljčki zdaj ob pasu,
naj slišim tvoje sladko vzdihovanje,
ki ptičev me ščebet je nanj spominjal
in žalostil me, ko sem bil brez tebe.
O Radhika, še ta hip pridi k meni,
ki tako dolgo hrepenim po tebi.
O ljubljena, zakaj si zdaj oči zaprla?
Odpri jih spet, nikar me več ne muči.
Bojim se, da tako me zdaj sovražiš,
da niti gledati me več ne maraš.
O Radhika, še ta hip pridi k meni,
ki tako dolgo hrepenim po tebi.

Potem začelo se je njuno slavlje
do dna izpila sta ljubezni čašo.
Lase vse zmršene je imela Radha,
razgreta lica pokrival ji je pot
in njene prsi, njeni goli boki
bili so lepši kot draguljev nizi.
Zakrivala je plaho svoje čare
pred svojim dragim, ki zmeraj znova
hotel je uživati slasti ljubezni.

Utrujena še od ljubezni strastne
in od nadzemeljske sreče vsa prevzeta,
tako prosila Radha je Govindo,
ki bil ji je pripravljen v vsem ustreči:

Hladilne kot sandal so tvoje roke,
pomoči jih v mošus, okraske nariši
na moje prsi - te čaše ljubezni.
Tako te Radha prosi, Hari.
Ti vir si njene sreče.

Trepalnice z barvo znova mi obarvaj,
saj vso z oči si prej s poljubi zbrisal,
ki strelja puščice iz njih bog ljubezni.

Tako te Radha prosi, Hari.

Ti vir si njene sreče.

In spet uhane mi pripni na ušesa,
ki ljubka so tako, da so kot zanke,
ki moškimi jih ljubezni bog nastavlja.

Tako te Radha prosi, Hari.

Ti vir si njene sreče.

Z obraza zdaj mi pogladi kodre črne,
saj nanj so se usuli mi kakor čebele,
ki sedejo rade na lotosa cvete.

Tako te Radha prosi, Hari.

Ti vir si njene sreče.

Na čelo, ki v kapljicah ga znoj pokriva,
naredi mi z mošusom znamenje majhno,
podobno bo pegi na mesecu svetlem.

Tako te Radha prosi, Hari.

Ti vir si njene sreče.

S cveticami prepleti moje zdaj lase,
ki so v igrah ljubezenskih razpletli se,
da čisto so podobni pavjem perju.

Tako te Radha prosi, Hari.

Ti vir si njene sreče.

Obleko mi naberi ob vitkem pasu,
potem pa verižico nanjo obesi,
da bo žvenketala ob mojih korakih.

Tako te Radha prosi, Hari.

Ti vir si njene sreče.

Tako je Radha Hariju ukazovala
in on izpolnjeval je vsa povelja njena.
Njegove roke, ki so Radho ljubkovale,
naj podarijo vsem ljudem blaginjo.

Zavest katero je živo bitje razvilo tekom življenja prenaša v trenutku smrti v drugo telo. Ko človeško bitje razvije živalske ali rastlinske oblike, jih prenese v telo po smrti, da bi v tem telesu primerno uživalo na odgovarjajoč način.

MANUOV ZAKONIK

I.

Nastanek sveta:

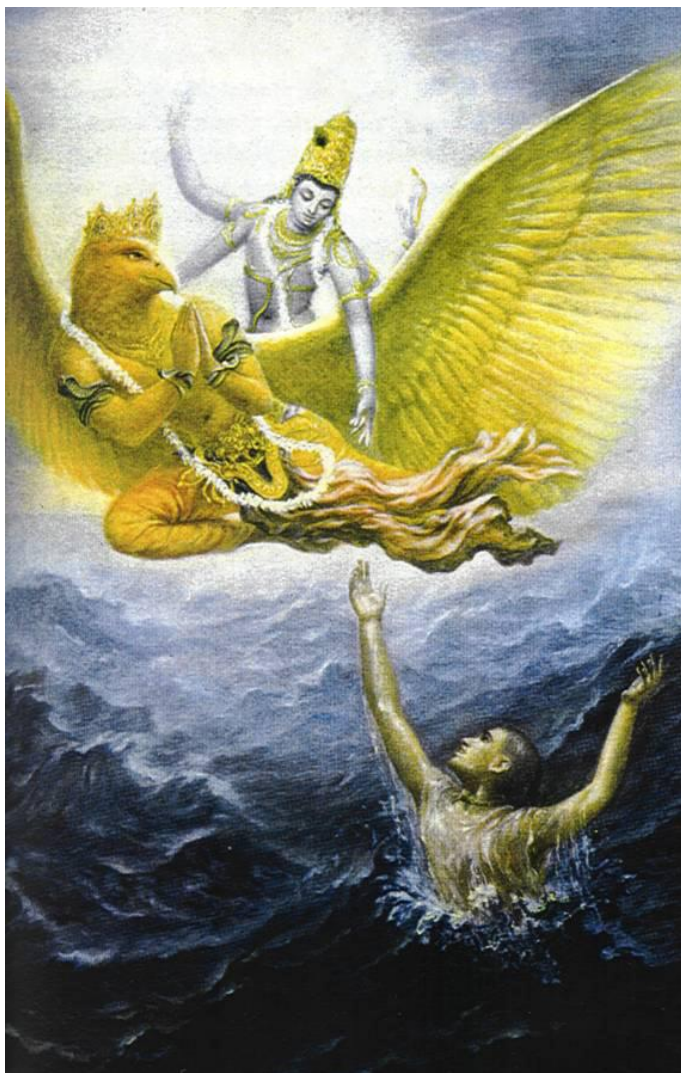
Podajoč čast samobitnemu Brahmi neizmerne moči, bom govoril o večnim različnostim dharm, katere je objavil Manu:

1. Veliki modreci so pristopili k Manuu kateri je sedel potopljen v sebe, poklonili so se mu s spoštovanjem kot se spodobi in mu takole rekli:
2. Milostljivi, pripoveduj nam točno in postopno o dharmah vseh kast in vseh medkast.
3. Ker ti, gospodar, edini poznaš obrede bistva in smisel vsega tega porekla samobitnega, kateri se z mislijo ne more doumeti, niti njegova moč kako izmeriti.
4. Vprašam tako od modrecev visokega duha in v svoji vsemogočni moči jih vse pozdravi s spoštovanjem in odgovori - Poslušajte!
5. To je obstajalo kot tema, neznano, brez oznak, nedoumljiv z razmišljanjem, nerazpoznavno kot, da je popolnoma potonilo v sen.
6. Božanski in Samobiten in sam neviden, je to tedaj naredil vidno s petimi elementi in vse drugo in se dvignil sam razigrane moči razganjajoč temo.
7. Njega se lahko spozna samo onkraj čutil: on je breztelesen, nerazločljiv, večen; v njem ležijo vsa bitja; z mislijo je nedoumljiv; tak se je oznanil sam po sebi.
8. Plamteče misli je zaželel iz svojega telesa ustvariti raznovrstna bitja. Na začetku je spustil vode in v njih potočil seme.
9. To seme je postalo zlato jajce bleska tisoče sončevih žarkov. V njem se je rodil sam Brahma, velik praoče vsega sveta.
10. Vode se imenujejo narah, ker so pravzaprav Narini otroci. Ker so bile vode njegovo prvo prebivališče je bil on imenovan Narayana.
11. Iz tega pravzroka, nerazpoznavnega, večnega; kateri je in ni, je rojen ta puruša kateri se v svetu slavi pod imenom Brahma.
12. Božansko bitje je prebivalo v tem jajcu celo leto, potem pa je sam z lastno mislijo razklal jajce na dva dela.

13. Iz teh dveh polovic je ustvaril nebo in zemljo med njima prostor zraka, osem strani sveta in večno stanovanje vodo.
14. Iz samega sebe je prav tako dvignil razum, kateri je in ni, iz razuma zavest o jazu, kateri vse o sebi meri, Isvar.
15. Potem veliki začetnik (mahat), in atman in vse kar ima tri gune, za tem pet čutil katera zaznavajo predmete.
16. Potem pa vzpostaveč celo te majhne delčke teh šest osnov neizmerne moči ob svoje lastne dele je ustvaril vsa bitja.
17. Tako kot se teh šest subtilnih delov njegovega lika "stekajo" v ta bitja, to modreci imenujejo telo.
18. Potem v stvarjenje vstopajo veliki elementi z delovanjem in razum (manas), kateri s subtilnimi delčki ustvarja vsa bitja, sam nespremenljiv.
19. Od teh sedem puruš velike moči se ustvarja s subtilnimi enotami iz nespremenljivega tisti spremenljivi svet.
20. Iz teh enot, vsaka naslednja prenaša gune tistih predhodnih: glede na to kakšno mesto ima vsaka posamezna od njih, glede na to so ji določili gune.
21. Potem je On glede na Vede ustvaril za vse njih zasebno imena, dela in stanja.
22. Gospodar je ustvaril tudi bogove nadahnjene z življenjem in tiste po naravi delotvorne, subtilno skupino Sadhya, kot tudi večno žrtev.
23. Iz ognja, vetra in sonca je potegnil trivrstno večno sveto znanje, imenovano rg, yađus in saman za uspešno opravljanje žrtve.
24. Čas obdobja časa, mesečeve mene, nebesna telesa; reke, morje, gore in doline in hribovita tla;
25. Mučenje (tapas), govor, užitek, potem pa željo in jezo. Želeč dati življenje vsem bitjem je izvršil vse to stvarstvo.
26. Da bi omejil svoja dela je razdelil dobro od zlega dela in povezal bitja v pare ugodja in bolečine.
27. Vse to se ustvarja postopno in s temi spremenljivimi delci teh pet elementov katere smo omenili.
28. In kateremukoli delcu je gospodar v začetku podelil kateri namen (karma), obdržal jo je on sam in v stvarjenju vedno ponovil.

29. Tako kot je on kateremu v stvarjenju namenil, tako je on to sam nosil: zlobo ali nedolžnost, blagost ali silovitost, ravnost ali krivost, resnico ali laž.
30. V času zamenjave letnih dob pa pridobivajo posebne oznake. Prav tako prebiva z namenom delovanja v bitjih.
31. Potem pa je, da bi se povečalo bogastvo svetov iz svojih ust, rok, beder in nog naredil brahmana, kšatrija, vaisja in sudro.
32. Razdeleč lastno telo na dva dela, je gospodar ene polovice postal moški, druge pa žena. Potem pa je z njo ustvaril Viradž.
33. V meni glejte najspoštovanejši od dvakrat rojenih stvarnika vsega tega, kar je podvržeč se mučenju sam ustvaril ta moški-Viradž.
34. Jaz sem potem želeč ustvariti bitja prehodil dolgo mukotržno pot in ustvaril deset velikih modrecev, prvih gospodarjev vseh bitij.
35. Maricija, Atrija in Angirasa, Pulastya, Pulaha, Kratna, Pracetasa, Vasištha, Bhrgua in Narado.
36. Ti pa so potem naprej naredili sedem Manuov velike moči, bogove, skupine bogov in velike modrece neizmerne moči.
37. Yakše (Kuberine služabnike), demone Rakšase in vampirje Pisače, nebeške glasbenike Gandharve in nimfe plesalke Apsarase, demone Asure, kačja božanstva Nage in Sarpe, mitološke ptice Suparne in raznovrstne nize očetovskih prednikov.
38. Bliske, oblake polne grmenja, ukrivljeno mavrico, pravo obliko mavrice, meteorje, orkane in potrese, komete in raznovrstno nebeško svetlobo.
39. Kinnare s konjskimi glavami, opice, razne ribe in ptice, gozdne živali, ljudi in zveri z dvema vrstama zob.
40. Črve in žužke, skakače, uši, muhe, ličinke in vse ose in čebele in raznovrstne nepremične stvari.
41. Na ta način so vse to pomično in nepomično pod mojim nadzorom naredili ti veliki duhovi z mučenjem in glede na namen (karmo).
42. Kakšen pa je delotvoren namen (karma) tukaj objavljen za ta bitja, to vam bom kasneje objasnil po vrsti in rojstvu.
43. Živina in gozdne živali, zveri z dvema vrstama zob, demoni Rakšase, vampirji Pisače in človek rojevajo mladiče iz svojega telesa.

44. Ptiči, kače, krokodili, ribe, želve kot tudi ostale zemeljske in vodne vrste - se rojevajo iz jajca.
45. Iz tople pare skačejo ose in čebele, uši, muhe in ličinke in vse druge podobne izstopajo iz žara pare.
46. To kar se tiče semena ali poganjka je rastlinje in drevesa. Rastlinje katero nastaja po zorenju plodov, katero nosi velik cvet in veliko plodov so enoletne rastline.
47. Tiste katere zorijo brez cvetov se imenujejo vanaspati, tiste katere pa nosijo cvet in plod pa se imenujejo vrkša.
48. Raznovrstno grmičenje in grmi, razne vrste trave, ovijalke in plezalke, vsi rastejo iz semena ali mladike.
49. Tema številnih oblik, katerih so vzrok dela (karma), so obkrožena številna od nepremičnih bitij. Ona imajo v posesti notranjo zavest in so prežeta z ugodjem in bolečino.
50. Tokovi v tem strašnem pretakanju bitja so v večnem gibanju, določeni so da se začno pri Brahmi in končajo tu.
51. Ko on s to nepredstavljivo močjo ustvari tako vse to in mene, se potegne vase odstranjujoč vsako pot enega obdobja naslednjemu.
52. Ko je ta bog buden se premika ta svet, ko spi je miren in vse se je pogreznilo v spanec.
53. Ko on tako spokojen spi, ljudje katerih narava je delovanje, odlagajo svoja dela, razum pa se opija s popuščanjem.
54. Ko se vsi oni istočasno izgubijo v tem velikem duhu potem ta velik duh vseh bitij prijetno dremlje, razbremenjen.
55. Ko zbeži temi, on dolgo časa ostaja s čutili, no ničesar ne dela. On zapušča telesno obliko.
56. Ko po obliki postane majhna goščava se potopi v rastlinsko in živlensko seme in se potem osvobaja, tako vezan v novo telesno obliko.
57. Tako on, kateri je sam nespremenjen v bdenju in dremanju, neprenehoma oživlja, potem pa zopet uničuje vse to pomično in nepremično.
58. Ustvarer vsa ta določila na začetku je prav mene sam vse podučil, jaz pa sem potem Maricija in vse ostale modrece.

Vsevišnji Gospod se iz velike milosti pojavlja na svojem nosilcu ptici Garuda in potegne čistega bhakto iz oceana materialnega obstoja.

59. Vam bo Bhrgu prenesel odredbe v celoti, ker se jih je ta modrec spet vse od mene vse naučil.
60. Nato se je Bhrgu po Manuovih besedah posvetil vsem tem modrecem, radostnega duha: - Poslušajte!
61. Nadaljnih šest Manuov iz roda tega samobitnega Manua, kateri ustvarjajo svoja posebna bitja visokega duha in velike moči so:
62. Svarociša, Auttami, Tamasa, Raivata, Cakšuša; vsi velikega bleska, z njimi pa sin Vivasvatov.
63. S samobitnim kot prvim je teh sedem Manuov velike moči, toda vsak je v svojem obdobju ustvaril in zaščitil ves pomični in nepomični svet.
64. Osemnajst nimeš je ena kaštha, trideset kašth je ena kala, trideset kal je ena mahurta, toliko muhurt je noč in dan.
65. Sonce deli dan od noči, za ljudi in bogove. Noč je bitjem za počitek, dan pa za opravljanje del.
66. Za očetovske prednike so dan in noč v dolžini meseca, on se deli na pola. Črna polovica za opravljanje dela, bela polovica za spanje.
67. Za bogove so dan in noč v dolžini leta, njihova razdelitev je taka: dan je severno potovanje sonca, noč pa je južno potovanje sonca.
68. No na kratko se naučite o času noči in dneva Brahme in nekaj yug glede na njihovo razporeditev.
69. Pravijo, da se krta-yuga sestoji iz štiritisoč let. Njegovo svitanje traja sto let, njegov somrak pa ravno toliko.
70. Pri ostalih treh dobah (yugah) z njihovimi svitanji in somraki so ti tisoči in stotine zmanjšane za eno.
71. Ko se na začetku seštevajo štiri yuge tedaj se reče, da je teh dvanajst tisoč let ena yuga bogov.
72. Če pa seštejemo tisoč yug bogov je potrebno vedeti, da je to samo en dan Brahma in da je noč prav tako dolga.
73. Tisti kateri vedo, da je mesto vzvišenega Brahmanovega dne po koncu tisoč yug in da je njegova noč prav tako dolga, ti prav dobro poznajo dan in noč.
74. Na koncu vsakega dneva in noči se on zbudi iz sanj in on buden ustvarja razum (manas) kateri je in ni.

75. Razum se preoblikuje in ustvarja spodbujen z željo za stvarjenjem in rojeva zrak (eter), pravijo da je njegova osnovna posebnost zvok.
76. Potem se iz zraka v preobrazbi rojeva v veter, obremenjen z vonjavami, čist in močen. Njegova posebnost je dotik.
77. Najprej se s preobrazbo iz vetra ustvarja prečudovita svetlost katera razganja temo. Reče se, da je osnovna posebnost barva.
78. Iz svetlosti pa s preobrazbo nastaja voda katere posebnost je okus, iz vode zemlja z odliko vonja.
79. Dvanajst tisoč let ali božanska yuga, katero smo omenili pomnožimo s 71 se imenuje tu obdobje enega Manua (manavantarah).
80. Periode-obdobja Manua so neskončna; stvarjenje in uničevanje, Vrhovni bog to dela kot v igri, vsakič ponovno.
81. V krta-yugi (zlato dobi) je dharna popolna in stoji na štirih nogah. Prav tako tudi resnica. Nikakršen dobiček ne pripada ljudem brez dharme.
82. V ostalih treh dobah zaradi dobička karma zgublja vsakič po eno nogo. Zaradi kraje, laži, prevare, dharna izgublja po eno svojo četrtino.
83. V krta-yugi so ljudje zdravi, izpolnjujejo svoje cilje in žive 400 let. V tretji in ostalih njihovih dobah se zmanjšuje za eno četrtino.
84. Kot se govori v Vedah, izpolnjene molitve ob priložnosti žrtvenih obredov kot tudi moč utelešenih duhov nosi plodove glede na yuge na svetu.
85. Dharme za ljudi so drugačne v času krta-yuge, drugačne v treta-yugi in dvapara-yugi, drugačne v kala-yugu, glede na to kako se yuge zmanjšujejo.
86. Askeza se smatra kot najpomembnejša v krta-yugi, znanje v treta-yugi, v dvapara-yugi se govori o žrtvenem obredu, v kali-yugi pa samo o svobodni zamenjavi.
87. Da pa bi zaščitil ves ta ustvarjeni svet je bleščeči predvidel posebna dela za tiste rojene iz njegovih ust, rok, beder in nog.
88. Brahmanu je določil nauk in učenje Ved, opravljanje žrtve za sebe in za druge, dajanje in prejemanje.

89. Kšatrijam je določil zaščito ljudi, dajanje in opravljanje žrtve, učenje Ved in odvrčanje od privrženosti in strasti.
90. Vaisjam je dal vzgojo živine, opravljanje in izvajanje žrtve, učenje Ved, trgovino, posojanje denarja, obdelovanje zemlje.
91. Sudri je gospodar določil samo eno opravilo: željo, da brez zavisti in kljubovanja služi ostalim varnam.
92. Trdi se, da je človek čistejši od popka navzgor, zato Samobitni imenuje njegova usta za najčistejši del.
93. Kakor je brahman skočil iz najčistejšega njegovega dela, kot je prvi čuvaj Ved, to je brahman po dharmi gospodar vsega tega njegovega stvarjenja.
94. Njega je samobitni ustvaril iz svojih ust z mučenjem, da bi se izvrševale žrtve za bogove in prednike in, da bi se zaščitilo vse to ustvarjeno.
95. Katero ustvarjeno bitje je lahko nad njimi, ko skozi njega bogovi neprestano uživajo v žrtvenih darovih, očetovski predniki pa v darovanjih?
96. Najizvrstnejši med bitji se smatrajo za bitja med bitji tista z zavestjo oživiljena med zavestnimi ljudmi, med ljudmi pa so najizvrstnejšimi brahmani.
97. Od brahmana pa so oni v Vede napoteni, od napoteni tisti ki poznajo obrede, od vseh tistih kateri obrede opravljajo, med njimi pa tiste kateri poznajo brahman.
98. Obstoj učenega brahmana je prav večno utelešenje dharme, on je ustvarjen zaradi dharme in da bo enkrat z brahmanom.
99. Brahman kateri se rojeva na zemlji je po rodu najvišji gospodar vseh bitij za zaščito bogastva dharme.
100. Vse to karkoli na svetu obstaja, je last brahmanov. Vse to pravzaprav pripada njim glede na višino njegovega rodu.
101. Brahman je svoje, v svoje se oblači in svoje daruje, ker se ostali ljudje napajajo z blagonaklonjenostjo brahmana.
102. Da bi odredil njegova opravila in tista ostala varna po vrsti, je moder Manu iz samobitnega boga ustvaril vsa ta določila.
103. Učeni brahman jih mora pazljivo prenesti svojim učencem, on nihče drug razen njega.

104. Brahman kateri preučuje te odredbe je spoštovan zaradi zvestobe zaobljubi, nikoli se ne umaže z grehom kateri nastaja v mislih, besedah in delu.

105. On posveti katerokoli skupnost ali družino in njene prednike in potomce v sedanjih generacijah z ene in sedem generacij z druge strani, zato njemu tudi pripada ves ta svet.

106. To učenje zagotavlja najboljši blagoslov, pogloblja modrost, po njemu je slava večna in blaženost največja.

107. V njemu je dharma popolnoma izražena, vrednosti in napake dela in večna pravila ravnanja za vse štiri kaste.

108. Pravilo ravnanja je vrhovni dharma, pa če je to rečeno v svetovni objavi (srutih) ali pa je del strogega znanja (smrtih). Zato bi dvakrat rojen zavesten samega sebe vedno moral biti temu naklonjen.

109. Brahman kateri se je obrnil od pravila ravnanja ne žanje plodove Ved, no tisti, ki pa se praviloma priklanja temu je zagotovljena polna nagrada.

110. Sprejemajoč tako pravila ravnanja je osnova dharme, modreci so vzeli pravilno ravnanje kot vrhovni izvor vsakega mučenja.

111. Stvarjenje sveta, pravila posvetitve, sveto spoštovanje učenca za učitelja, je najvažnejše pravilo svetega branja.

112. Odhod žene iz hiše po poroki in opis pravila o odredbi za mlade, predpisi o veliki žrtvi in večne navade posmrtnega obreda.

113. Opis pravil za ohranjanje brahmana, zaobljube mladega brahmanskega učenjaka, o hrani, ki se je in ne sme jesti, o čistoči telesa in duha, o prečiščenju ljudi in stvari.

114. O izpolnjevanju dharme, o mučenju, o osvoboditvi (mokšah), o zapuščanju sveta, o skupnih dharmah kralja, o odločevanju v spornih primerih.

115. O pravih poslušanja priče, o dharmi žene in moža, o dharmi delitve posesti, o metanju kocke in odstranjevanju lopova.

116. O spoštovanju sudre do vaisje, o poreklu mešanih kast, o dharmi v obdobju usode za vse kaste in o kaznih kesanja.

117. O trivrstnem toku krožnega gibanja (samsarah), o nastanku dela, o končnem blaženstvu in povpraševanju o vrednosti in napakah dejanja.

118. O prazračetnih dharmah zemelj, o dharmah rodov in družin, o dharmah skupin heretikov - krivovercev vse to je v teh določilih objavil Manu.

119. Tako kot je Manu prvi objavil to, ko sem ga jaz vprašal o določilih, tako se tudi vi sedaj to naučite od mene.

To je prvo poglavje Manuovega zakonika kot ga je izrekel Bhrgu.

II.

Prerojevanje in zakoni

1. Brezmadežni, ko si nam vse povedal o tej dharmi štirih varn, povej po resnici kakšni so končni rezultati dela?

2. Tedaj je častiti Manuov Bhrgu tem modrecem odgovoril: - Poslušajte odločitev o vsem tem kar je v vezi z deli.

3. Delo nastalo z mislimi, besedo in telesom ima lahko dobre in slabe plodove. Človeške situacije ustvarjene z deli so dobre, slabe in srednje,

4. Vedite, da je razum tu pobudnik človeka - na tri načine, na tri naslonjala in povezan z desetimi oznakami.

5. Tri vrste slabih del v mislih so: želja po tuji lastnini, zlobne misli in nagnjenost k laži.

6. Žaljenje, laganje, prepirljivost do vsakogar, nepotrebno čvekanje - so štirje načini zlih del z besedami.

7. Za ta tri dela se meni tri telesa: prisvajanje tujega, neupoštevanje predpisov in jemanje tuje žene.

8. Človek ustvarja dobro in slabo delo storjeno v mislih - s samimi mislimi, storjene z besedo - ravno z besedo in storjeno s telesom - ravno s telesom.

9. Človek se zaradi dela s telesom rojeva med nezavestne stvari, zaradi dela z besedami med ptice in živali, dela z mislimi pa med ljudmi nizkega rodu.

10. Ko je v zavesti utemeljena vzdržljivost besed, vzdržljivost misli in vzdržljivost telesa, potem takega človeka imenjujemo človek trivrstne moči.

11. Ko človek tako tri vzdržljivosti prenaša na druga bitja in pogasi poželenje in bes, tedaj dosega vrhovni cilj.

12. Tistega kateri na delo spodbuja duh svojega telesa, tega imenujemo "gospodar polja", tistega, ki pa dela dela, tega modreci imenujejo duha (petih) elementov (bhutatman).
13. Drugi notranji duh (atman) imenovan diva se rojeva vsem ljudem in on je tisti kateri spoznava vse ugodje in bolečino v rojstvih.
14. Ta dva, skupaj z elementi, mahat (veliko počelo) in kšetrađna (gospodar polja) se potapljata vanj, kateri počiva v raznovrstnih bitjih.
15. Iz njegovega telesa se osvobajajo neštete oblike, katere neprenehoma spodbujajo raznovrstna bitja.
16. Pri zlobnih ljudeh se ustvarja neko drugo močno telo katerega usoda je trpljenje v peklju, po smrti. On se sestoji iz realnih delcev petih elementov.
17. Potem pa ko gre s telesom skozi peklenške muke katere povzroča Yama, se razredčijo ti realni delci elementov glede na razporeditev elementov.
18. Ko je šel mimo zla katero izhaja iz ugodja in želje po čutnih stvareh, očiščen greha pristopa k tema dvema močnima.
19. Ta dva nepopustljiva spregledata njegovo zadržanost do dharme in storjen greh, zato z njima pomešan v drugem svetu in v tem dosega zadovoljstvo ali bolečino.
20. Ko v večini spoštuje dharmo, greh pa je neznaten, zavit z elementi dosega ugodje na nebu.
21. Če pa večinoma služi zlu, dharmo pa malo spoštuje, potem pa zapuščen od žvljenskih elementov dosega Yamovo trpljenje.
22. Prehodeč to Yamovo trpljenje, žvljenski duh (điva) osvobojen vsakega madeža greha se spet pridruži tistim petvrstnim elementom glede na razporeditev.
23. Videč tokove tega đive z lastnim razmišljanjem, kako so odvisni od morale (dharmah) in nemorale, naj svoj razum človek vedno posveti morali.
24. Naj bodo znane tri vrednosti duha (atman): jasnost (sattvam), spodbuda (rađas), nejasnost ali tema (tamas), katerim mahat prežema ves ta obstoj brez ostankov.
25. Ko ena od teh vrednot (gunah) popolno prevlada v telesu, potem ona telesno bitja popolnoma prežema s to vrednostjo.

26. Jasnost (sattvam) je znanje, spodbuda (tamas) neznanje, strast in sovraštvo so vzpodbuda (rađas); kakršna je notranja narava vsesplošne prežetosti, na kateri počivajo vsa bitja.
27. Med njimi - ko se v katerem duhu (atman) izkaže, da je popolnjen z zadovoljstvom, popolnoma umirjen in kot da je iz same svetlobe, potem se to smatra za jasnost (sattvam).
28. To kar pa je spojeno z bolečino in ko je duh izpostavljen neugodnosti, vedite, da je to spodbuda (rađas) katera je neobvladljiva, katera vedno pleni telesna bitja.
29. To kar je spojeno s to zablodo, neomejena stvar, nepredstavljiva, to je tema (tamas).
30. Še več, popolnoma bom opisal izhod kateri izhaja iz treh vrednosti (gun); najboljši, srednji in najbednejši.
31. Določila po katerih je vrednost jasnost, so znani: preučevanje Ved, mučenje, znanje, čistoča, vzdržljivost čutil, izvrševanje dharme in miselna usmerjenost na atman.
32. Določila vrednosti spodbude so: živahna podjetnost, pomankanje vztrajnosti, vezanost na delo in njegovo posledico ter stalna privrženost čutnim stvarem.
33. Določila vrednosti teme pa so: pohlepnost, želja po spancu, popuščanje, okrutnost, brezbožnost, nepredpisano življenje, izsiljevanje uslug in nemarnost.
34. Kot, da so tri vrste časa v katerih obstajajo te tri vrednosti. Tu je povzetek opisa po vrsti kot je to potrebno vedeti:
35. Če je človeka sram ko je storil delo ali ga izvršuje ali pa ga je pripravljen storiti, tedaj modri vedo, da so ta dela pod znakom nejsne vrednosti (tamas).
36. Tisti, ki s takšnim delom želi doseči veliko slavo, njemu ni žal zaradi neuspeha, pri njem se razpozna guna spodbude (rađas).
37. Ko vsem bitjem sledi spoznanje, ko se ne sramuje dela, ko je v tem njegov jaz (atman) spokojen pomirjen potem je s tem določena guna jasnosti (sattvam).
38. Za določilo nejasnosti (tamas) se smatra strast, spodbuda pa materialno dobro. Določitev jasnosti (sattvam) je dharma. Vsaka guna je vse boljša kakor po vrsti nastopa - se pojavlja.

39. Na kratko bom objavil po vrsti kaj je človeku všeč in kateri so njegovi življenski krogi glede na vrednost.
40. Tisti, kateri posedujejo jasnost postajajo bogovi, kateri imajo spodbudo se rojevajo med ljudmi, živalske narave pa so vedno tisti kateri posedujejo nejasnost (tamas). To je trivrstni tok življenskega pretoka.
41. Potrebno pa je spoznati ta trivrstni tok vzročnih vrednosti kot trivrsten: najnižji, srednji in najboljši, glede na vlogo delovanja in znanja.
42. Trave, mravlje, žužki, ribe, kače in želve, živina in šakali so najnižji rod življenskega toka gune nejasnosti (tamas).
43. Sloni, konji, sudre, prezira vredni lopovi, levi, tigri, svinje - so srednji rod toka gune nejasnosti.
44. Potujoči igralci, mitološke ptice, prevaranti, demoni Rakšase in vampirji Pisače - so najvišji rod življenskega toka nejasnosti.
45. Borci s palicami, pretepači, igralci, ljudje sumljivih poklicev predani kockanju in pijanci - so prvi tok vrednosti spodbude (rađas).
46. Kralji, kšatrije, svečeniki, tisti ki imajo radi prepire, spadajo v srednji tok vrednosti spodbude (rađas).
47. Gandharve, Guhjake, Yakše, kateri so vsi božanski služabniki, kot tudi nimfe Apsarase - vse to je najvišji tok vrednosti spodbude.
48. Puščavniki - mučenci, yatiji, brahmani, skupine nebesnikov Vaimanika, nebeška telesa in Daitye - so prva vrsta toka življenja po guni jasnosti.
49. Soudeleženci žrtev, modreci, bogovi, Vede, božanski plameni, leta, očetovski predniki in Sadhye so druga vrstva toka po guni jasnosti.
50. Brahma, stvarniki sveta, dharma, mahat (veliko počelo) nerazpoznavni - oni so najvišja vrsta toka po vrednosti jasnosti, pravijo modreci.
51. Podali smo vse o tej trivrstnosti delovanja-smotrnosti (karma), tri vrste od vsakega življenskega toka v katere so vključena vsa živa bitja.
52. Privrženi čutilom, brez spoštovanja dharme, neumni ljudje najnižji med ljudmi, zaradi tega prihajajo v najslabši življenski tok.

Sannyasje je pritegnil blesk, ki je emaniral iz telesa Gospoda Caitanye in glavni med njimi po imenu Prakasanada Ga je povabil: "Dragi Gospod, zakaj sediš na tem umazanem mestu? Prosim Te pridi in sedi z nami!"

53. Tako kot v ženski trebuh vstopa ta življenski duh (đivah) in tako kot se zaradi katerega dela (karme) to vse naučite.
54. Veliki grešniki prehajajo veliko let skozi strašne peklenske muke in po koncu tega vstopajo v te življenske svetove.
55. Tisti, ki ubije brahmana vstopa v trebuh psice, svinje, osla, kamele, krave, koze in ovce, gozdne živali, ptic, candal in pulkas.
56. Brahman, ki pije vstopa v črve, žužke, kobilice, ptice, ki se hranijo z drobnarijami in v divje zveri.
57. Brahman kateri krade, tisočkrat vstopa skozi telo pajka, kače, kuščarjev in vodnih živali in skozi okrutne vampirje Pisače.
58. Tisti, ki oskrunijo ležišče guruja bodo stokrat šli skozi rojstvo trav, grmovja, plazilcev, skozi telesa plenilcev, ostrozobih zveri in zločincev.
59. Močni postajajo grabežljive zveri, tisti, ki jedo prepovedano hrano postajajo črvi, tisti, ki se medsebojno zažirajo postanejo tolovaji. Tisti, ki leže z ženo nižjega rodu postanejo zli duhovi.
60. Tisti, ki se družijo z ljudmi brez roda, kateri zavajajo tuje žene, tisti, ki krade kar pripada brahmanu, ta postane demon Brahma-rakšasa.
61. Človek kateri zaradi pohlepa krade dragulje bisere ali korale in vsak drug nakit se rojeva kot kovač.
62. Kateri krade žito postaja podgana, če jemlje vodo raca, med osa, mleko vrana, sir pes, prečiščeno maslo mungos.
63. Če krade meso postaja mrhovinar, če krade loj ptica ptapljarka, če krade olje postane ptica oljarka, če krade sol postaja škržat, če pa kislo mleko ptica balaka.
64. Če krade svilo postaja prepelica, če krade platno postaja žaba, če krade bombaž žerjav, če kravo aligator, mel netopir.
65. Če krade dišave postane vodni glodalec, če krade pernato zelenjavo pav, če krade kuhano hrano postaja ježavec.
66. Če krade ogenj postaja čaplja, če krade lepe pisane obleke se rojeva kot fazan.
67. Zaradi jelena in slona postaja volk, zaradi konja tiger, zaradi plodov in cvetov opica, zaradi kraje žene medved, vode kukavica, voza kamela, zaradi kraje živine pa ovca.
68. Človek kateri na silo jemlje tujo stvar ali je žrtveno hrano katera mu ni ponujena, postaja žival brez razlike.

69. Žene katere store krajo na isti način, napeljejo greh na sebe. One postajajo žene teh prej omenjenih ljudi.
70. No ljudje štirih varan, kateri so zapustili svoje pravo delovanje brez posebne nesreče po koncu prehoda skozi življenske tokove postajajo služabniki dasyuov - sovražnikov bogov.
71. Brahman kateri se je odvrnil od svojih dolžnosti postaja preta žarečih ust in se prehranjuje s pobruhana hrano. Kšatrija postane preta smrdljivega nosu in se prehranjuje z nečistočo in trupli.
72. Vaisja kateri se je odvrnil od svojih dolžnosti postaja maitrakša - đyotika preta in se prehranjuje z razpadovinami, sudra pa postaja cailasaka.
73. Tako kot se ljudje bolj prepuščajo čutnim užitek tako njihova čutila postajajo bolj občutljiva na čutne užitke.
74. Ti ljudje majhne pameti prehajajo s ponavljanjem svojih slabih del, skozi trpljenja v številnih rojstvih na tem svetu.
75. Trpljenje vrtanja po strašnih peklenskih mučilnicah Tamisri in ostalim, v tistih ostrine meča, trpljenje zavezovanja in razkosavanja.
76. Raznovrstna grozna trpinčenja; kljuvanje vran in sov, vrela masa peska, vrelega peklenskega kotla.
77. Rojstvo v nečastnih trebuhih katera so vedno polna bolečin, spremljanje mraza, vročine in raznih grozot.
78. Ležanje vedno v novih trebuhih in razna grozna rojstva, tesnobni zapori in služenje drugim.
79. Ločevanje od sorodnikov in prijateljev, prebivati z zlobnimi ljudmi, doseganje bogastva in izguba svojega lastnega, delovanje sovražnikov.
80. Starost za katero ni zdravila, trpljenje katero prinaša bolezen, razne bolečine in nepremagljiva smrt.
81. S kakršnikoli načinom opravlja svoje delo s takim bo v novem telesu pobiral rezultate.
82. Tu so prikazani vsi primeri namenov dela. Naučite sedaj tiste načine delovanja brahmana kateri zagotavljajo blaženstvo.
83. Učenje Ved, mučenje, znanje, vzdržanje čutil, nenasilnost, služenje guruju - to so najboljši načini za doseganje blaženstva.

84. Za katero od vseh teh del se meni, da je končna sreča ljudi izmed vseh teh dobrih del?
85. Najboljše od vseh teh del je znanje o atmanu (končnem jazu). To je prvi od vseh nauk, ker se z njim dosega nesmrtnost.
86. Od teh prvih šest del je boljše od ostalih za doseganje sreče tu in po smrti, je znanje Ved, katere je vedno treba poznati.
87. Ker so v predpisih dela po Vedah vsebovana vsa ostala brez ostanka in po vrsti; kot v katerem predpisu načina izvajanja obreda.
88. Dva sta načina delovanja glede na Vede: povečevanje dobrih del in doseganje končne sreče. Eno pa pogojuje to večno premikanje življenskih tokov, drugo pa zaustavlja to premikanje.
89. Delo katero tu in na drugem svetu ustvarja željo se imenuje delo premikanja (pravrttam), tisto, ki pa nima prave želje in se osnuje na pravem znanju pa se imenuje delo zaustavljanja (nurttam).
90. Opravljajoč delo katero vodi k premikanju, človek postaja enak bogovom, tisti, ki pa opravlja delo zaustavljanja življenskega toka pa v resnici vstopa v pet elementov.
91. Človek, ki prinaša jazu in vidi da je jaz v vseh bitjih in da so vsa bitja v jazu postaja sam svoj gospodar.
92. Razen teh omenjenih bi najvišji med dvakratrojenimi moral usmeriti svoje težnje na znanje o jazu (atmanu), na vzdržnost čutil in na preučevanje Ved.
93. Dosegajoč to, je dvakrat rojeni dosegel svoj popolni cilj, ne drugače, ker je takšen namen življenja brahmana nad vsem.
94. Vede so večno oko prednikov, bogov in ljudi, vedsko učenje onkraj človeške moči, z razumom tako stoji neizmerno.
95. Vse te izven vedske poti, pa če so to tradicionalne (smrtih) ali filozofske, vse te ne prinašajo zaslug po smrti. Pravi se, namreč, da je vsem temelj nerazločnost-nejasnost (tamas).
96. Vsa ta ostala učenja, katera so drugačna od tega, katera nastajajo in propadajo so jalova, neresnična, ker so preveč nova.
97. Štiri varane, trije svetovi, štiri življenska obdobja (asramah), sedanost, preteklost in prihodnost, vsi oni so vsak posebej poznani po Vedah.

98. Zvok, dotik, barva, okus in vonj so poznani po Vedah. Oni nastajajo posredno z opravljanjem obreda.
99. Večno učenje Ved drži vsa bitja. Zato jaz mislim, da je najvišja tista stvar, katera je sredstvo za doseganje cilja tega bitja.
100. Ukazovanje vojski, vodenje kraljestva, vodenje sodstva in vladanje celemu svetu pristoji samo poznavalcem Ved.
101. Tako kot se ogenj razplamti in požira še mokro drevje, tako tudi poznavalec Ved uničuje svoje zlo z nastalimi deli.
102. V kateremkoli življenjskem obdobju poznavalec vsebine Vedskega učenja je on pripravljen živeti tako tudi v tem svetu, za združenje z brahmanom.
103. Tisti, ki poznajo tekst so bolj cenjeni od popolnih nevednežev, tisti kateri si ga zapomnijo so boljši od tistih, ki ga samo poznajo. Tisti, ki so osvojili zunanje so cenjenejši od tistih, ki se ga zapomnijo. Tiste, ki pa, ki to delo izvajajo so boljši od tistih, ki so ga osvojili.
104. Mučenje in pravo znanje je za brahmane najboljši način za doseganje končne sreče, on z mučenjem odstranjuje packe zlih del, s pravim znanjem pa dosega nesmrtnost.
105. Opazovanje, zaključevanje učenja raznovrstnih šol kateri želi da je njegova dharna neoporečna.
106. Dharmo pozna tisti in nihče drug, kateri povprašuje o izrekih ršijev in nauke o dharmi z razmišljenjem katero ne nasprotuje učenju Ved.
107. Ko smo tako popolno opisali delo s katerim se dosega končna sreča, se bo pokazal skrivni nauk teh Manuovih določil.
108. Ko bi bilo postavljeno vprašanje; kaj bi bilo s dharmami katere niso omenjene se odgovor glasi: dharna o kateri govore posebno učeni brahmani (sištah) bi bil sprejet brez dvoma.
109. Za posebno učenega brahmana se bo smatral tisti, kateri so glede na dharmo preučevali Vede skupaj z dodatki in se prilagajajo dokazi iz Ved katere odgovarjajo opažanjem.
110. Ko bi na skupščini sestavljeni iz deset članov ali treh moralistov bila objavljena dharna le to nebi bilo sporno.

111. Trije za vede, logistik, filozof, poznavalec nirukte, poznavalec pravil dharme, brahmani prvih treh življenskih obdobj - oni bi sestavili skupščino desetih članov.
112. Poznavalec Rg-Vede, poznavalec Yađur-Vede, poznavalec Sama-Vede, pa se smatra za člane tričlanske skupščine katera prinaša odločitve o vprašanih dharme katera izziva sum-dvom.
113. Celo če bi samo eden med najboljšimi od dvakrat rojenih, poznavalec Ved, proglasil katero dharmo, ta bi se smatrala za vrhovno dharmo, nasprotje tistega kar bi objavili tisoči nevpogledanih.
114. Tisoči brahmanov, kateri niso izpolnili zaobljube, kateri ne poznajo Ved, kateri se naslanjajo samo na svoj rod nebi mogli tvoriti skupščine.
115. Zlo delo tistega katerega poučujejo nevedneži rojeni iz nejasnosti (tamas) kateri ne poznajo dharme, prehaja potrojeno na te zagovornike.
116. Vse to s čimer se dosega končna sreča, s tem je preneseno; brahman kateri od tega ne odstopa dosega najvišje stanje.
117. Tako je ta vzvišeni bog, obvezet z željo za dobrobit sveta vse v vrhovni dharmi meni povedal.
118. Naj spozna, poglobljen v sebe, da je vse v jazu (atman) in to kar je in to kar ni; ker tisti kateri spoznava, da je vse v jazu (atmanu) ne odvrta svojega razuma od dharme.
119. Ker ta jaz so vsi bogovi, vse to počiva v jazu, ker jaz ustvarja vez delujočega namena in telesnih bitij.
120. Naj se osredotoči na zrak kateri je enak odprtinam njegovega telesa, na veter kateri je enak premikanju in dotiku, na blesk svetlobe enak prebavnim organom in vidu, na vodo enako njegovim telesnim sokovom in na zemljo enako trdnemu liku,
121. na mesec enak razumu, na strani svata enako sluhu, na Višnua enakega njegovemu premikanju, na Haro (Šivah) enako njegovi moči, na Agnija enakega njegovim besedam, na Mitro enakega njegovemu izločevanju na Prađapatija enakega organu za razmnoževanje.

122. Naj on pozna vrhovnega purušo, gospodarja vsega, manjšega tudi od najmanjšega, bolj bleščečega od zlata in pojmljivega samo v sanjah.

123. Nekateri ga imenujejo Agni (oganj), drugi Manu, Prađapati, Indra, Prana (življenski dah) drugi pa spet večno brahman.

124. Prežemajoč vsa bitja s petimi realnimi oblikami jih on neprestano obrača, tako kot se obrača kolo z rojstvom, rastjo in propadanjem.

125. Tisti, ki tako vidi svojo jaz (atman) splošni jaz (atman) v vseh bitjih, spoznavajoč enakost z vsem, vstopa v najvišjo raven-brahman.

126. Dvakrat rojeni, kateri ponavljajo to Manuovo učenje, katero je objavil Bhrgu ostaja vedno častnega obnašanja in dosega stanje katerega želi.

To je bilo dvanajsto poglavje Manuovega zakonika, katerega je objavil Bhrgu. Manuov zakonik se s tem zaključuje.

DHARMA

I. NASPROTJA

1

Misel vodi vse stvari,
misel jih rodi in oblikuje
Če človek poln zlih misli
govori ali deluje,
trpljenje mu zato sledi
kot voz kopitom vpreženega vola

2

Misel vodi vse stvari,
misel jih rodi in oblikuje
Če človek dobrih misli
govori ali deluje,
sreča vedno mu sledi,
kot senca ga nikoli ne pusti

3

Zmerjal me je, udaril me je,
premagal me je, okradel me je -
kdor se predaja takim mislim,
bo vedno poln sovraštva

4

Zmerjal me je, udaril me je,
premagal me je, okradel me je -
kdor take misli opusti,
bo pomiril vse sovraštvo

5

Kajti na tem svetu se sovraštvo
s sovraštvom nikoli ne umiri,

ampak le z ljubeznijo -
to stara je resnica

6

Ljudje namreč ne vedo,
da prav vse nas čaka smrt -
kdor dobro to razume,
takoj prepire pomiri

7

Kdor išče le prijetnosti
in ne obvlada svojih čutov,
kdor mere v hrani ne pozna
in je brezmočen, len,
hitro ga premaga Mara,
upogne se kot bilka v vetru

8

Kdor pa pozna tudi nevšečnosti,
in dobro obvlada svoje čute,
kdor je zmeren v hrani,
vedno vztrajen in goreč,
ga Mara nikdar ne premaga,
trden je kot skala v vetru

9

Kdor si želi oranžno oblačilo,
a pri tem je daleč od resnice,
poln napak in brez obvladovanja,
res ni vreden oranžnega blaga

10

Kdor pa je brez vseh napak,
poln vrlin in zbranosti,
kdor se obvlada in pozna resnico,

zares zasluži oranžno oblačilo

11

Kdor ima nebstveno za bistveno,
v bistvu pa vidi nebstveno,
tak človek napačno razmišlja,
nikoli ne bo prišel do bistva

12

Kdor pa v bistvu vidi bistveno,
v nebstvu pa nebstveno,
tak človek prav razmišlja,
kmalu bo prišel do bistva

13

Kot slabo krito hišo
takoj premoči dež -
tako slabo razvite misli
takoj premagajo strasti

14

Kot dobro krite hiše
nikoli ne premoči dež -
tako razvitih misli
ne premagajo strasti

15

Kdor dela zlo, povsod trpi,
na tem svetu in na onem -
ko spozna sadove svojih zlih dejanj,
je žalosten in zaskrbljen

16

Dober človek pa je povsod srečen,
na tem svetu in na onem -

ko spozna sadove svojih dobrih del,
je vesel in radosten

17

Kdor dela zlo, povsod trpi,
na tem svetu in na onem -
trpi ob misli na zla dela,
še bolj pa, ko spozna njih sad

18

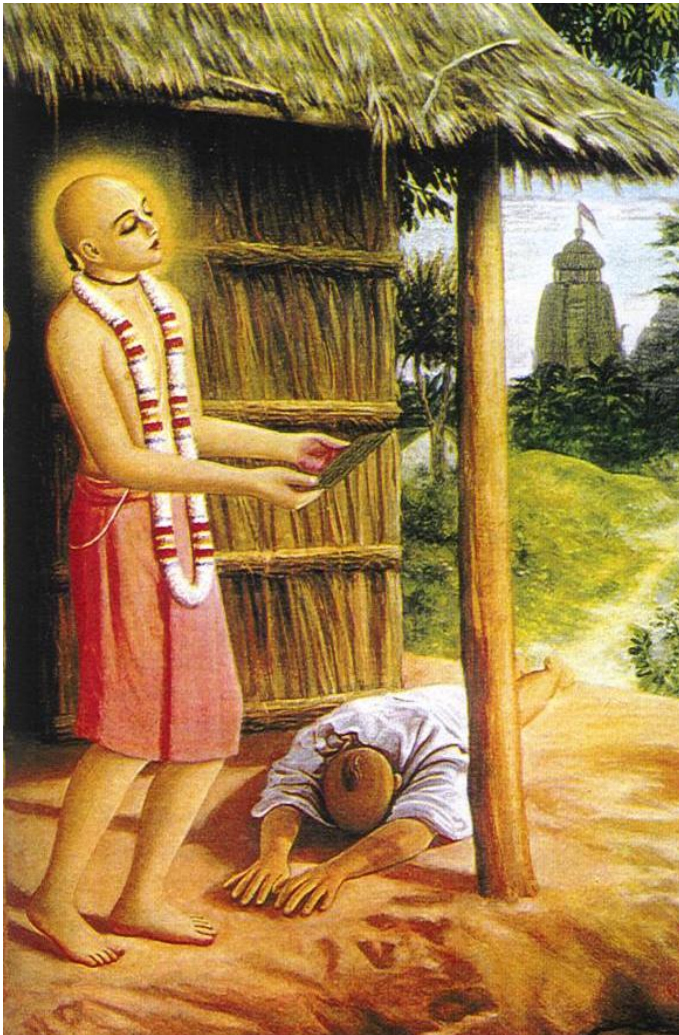
Dober človek je povsod vesel,
na tem svetu in na onem -
veseli se svojih dobrih del,
še bolj pa njihovih sadov

19

Nevednež, ki o modrosti veliko govori,
v skladu z njo pa ne deluje,
je kot pastir, ki šteje tujo čredo -
sadv modrosti nikoli ne spozna

20

Kdor pa o modrosti malo govori,
a v skladu z njo deluje,
je res svoboden, modrec brez želja,
ki zapustil je sovražstvo in nevednost -
nič ga ne veže na ta ali oni svet,
saj je izkusil sad modrosti

Ko je prebral stih katerega je sestavil Rupa Gosvami je Šri Caitanya potonil v zanos medtem, ko se je nahajal v tem stanju je Rupa Gosvami pristopil in padel na zemljo kakor palica

II. PAZLJIVOST

1

Pazljivost vodi onkraj smrti,
nepazljivost vodi v smrt -
pazljivi ne umirajo,
nepazljivi pa žive kot mrtvi

2

Modri, ki to res razumejo
in vedno so pazljivi,
uživajo v pazljivosti,
saj poznajo svet popolnih

3

Modri, ki so vedno zbrani
in se neprestano trudijo,
izkusijo nirvano
in se osvobodijo vseh vezi

4

Kdor je vztrajen, buden in pazljiv,
premišljen, umirjen v svojih delih,
kdor živi pravično in vse obvladuje,
njegova slava neprestano raste

5

Modrec, ki je vztrajen in pazljiv,
poln zbranosti in obvladovanja,
naj zgradi si otok zase,
ki ga povodenj ne odnese

6

Bedaki in nevedneži
so zelo lahkomišelní,

modrec pa goji pazljivost
in pazi jo kot dragocen zaklad

7

Ne bodite lahkomiselni,
ne prepustite se užitkom -
le kdor je buden in pazljiv,
lahko spozna največjo srečo

8

Ko pazljivi modrijan
prežene lahkomiselnost,
se povzpne na grad modrosti,
kjer živi brez žalosti -
kot izkušen hribolazec,
ki je prišel na vrh gore,
gleda tja v dolino
na žalostne neumneže

9

Sredi spečih in nepazljivih
je modrec buden in pazljiv -
po poti gre kot hiter konj,
ki je prehitel šibko kljuse

10

S pazljivostjo je Maghava
postal najvišji bog -
pazljivost prav vsi hvalijo,
lahkomiselnost pa grajajo

11

Bhikkhu, ki je pazljiv
in ne pozna nemarnosti,

napreduje kakor ogenj -
pred sabo žge prav vse ovire

12

Bhikkhu, ki je pazljiv
in ne pozna nemarnosti,
ne more nič izgubiti,
saj je prestopil prag nirvane

III. MISLI

1

Nemirne in nestalne misli
se težko obvladajo in zadrže -
modrec jih uravnava
kot lokostrelec puščice

2

Misli so nemirne
kakor riba, ki brez vode
trepeta na suhih tleh -
zapustite svet želja!

3

Dobro je obvladovanje misli,
ki so hitre in se težko zadržijo
in gredo, kamor si želijo -
obvladovanje misli bo prineslo srečo

4

Modrec budno opazuje svoje misli,
ki so varljive in težko zaznavne
in gredo, kamor si želijo -
opazovanje misli bo prineslo srečo

5

Samotne in breztelesne misli
ležijo v srcu in gredo v daljave -
kdor jih obvlada,
se osvobodi Marovih vezi

6

Čigar misli so nemirne
in ne pozna resnice,
kdor je poln omahovanja,
ne bo spoznal nirvane

7

Čigar misli so brez želje,
v srcu pa je brez sovraštva,
kdor je onkraj dobrega in zla,
je buden - strahu ne pozna

8

Ko spoznaš, da je telo kot krhek vrč,
si utrdi misli kot trdnjavo -
z mečem modrosti premagaj Maro,
in ne naveži se na svojo zmago!

9

Kmalu bo to telo
ležalo na zemlji -
odvrženo in brez zavesti
kot neuporaben, trhel hlod

10

Sovražnik ti lahko stori
veliko žalosti in zla,
še bolj pa ti škodujejo
zmedene in napačne misli

11

Pravilne misli
so ti bolj v pomoč
kot oče ali mati
ali vsi prijatelji

IV CVETОВI

1

Kdo bo razumel ta svet,
svet mrtvih in še svet bogov?
Kdo bo našel pot modrosti
kot vrtnar najlepši cvet?

2

Učenec bo razumel ta svet,
svet mrtvih in še svet bogov,
učenec bo našel pot modrosti
kot vrtnar najlepši cvet

3

Ko spoznaš, da je telo minljivo,
ko dojameš, da je privid,
posekaj Marove cvetove
in pojdi tja, kjer smrti ni

4

Človeka, ki je poln želja
in išče le cvetove,
odnese smrt kot hudournik,
ki odplavi spečo vas

5

Človeka, ki je poln želja

in išče le cvetove,
užitki ne zadovoljijo -
smrt ga premaga, pokonča

6

Kot čebela, ki nabere med in odleti,
a pri tem cvetov ne poškoduje,
njih barve, vonja nič ne spremeni -
takšen naj bo modrec med ljudmi

7

Ne razmišljaj o napakah drugih,
kaj so storili in česa ne,
ampak sodi le lastne napake,
kaj si storil in česa ne

8

Lepe besede, ki jim dejanja ne sledijo,
so kot čudovite rože,
lepih barv, a brez vsakršnih vonjav -
brezplodne ostanejo in prazne

9

Lepe besede, ki dejanja jim sledijo,
pa so kot čudovite rože
lepih barv in najprijetnejših vonjav -
saj so smiselne in plodovite

10

Kot se iz mnogo pisanih cvetov
spletajo okrasni venci -
naj tudi človek v življenju
stori veliko dobrih del.v

11

Vonj cvetov odnese veter,
vonj sandalovine in jasmina -
le vonj vrlin se širi proti vetru,
saj gre povsod, doseže vse strani

12

Sandalovina, lotos
lilija, jasmin -
med vsemi temi vonji
je najboljši vonj vrlin

13

Šibek je ta vonj cvetov,
vonj sandalovine ali lilij,
izvrsten pa je vonj vrlin,
saj se širi tudi med bogovi

14

Kdor je poln vrlin,
vedno buden in pazljiv,
je res moder in svoboden -
po poti gre, kjer ni več zla

15

Kot lahko sredi smeti,
ki so odvržene ob poti,
zacveti prekrasen lotos
lepih barv in vonjav -

16

tako tudi učenec buddhe,
ki je med ničvredneži,
s svojo modrostjo zasenči
njih neumnost in slepoto

V BEDAK

1

Dolga je noč, če bediš,
dolga je pot, če si utrujen,
še daljša je samsara bedakov,
ki ne poznajo prave resnice

2

Če ne najdeš boljšega od sebe,
ali pa človeka, ki ti je enak,
se raje odloči za samoto -
saj med bedaki ni prijateljstva

3

Bedak je vedno v skrbeh,
v mislih pri bogastvu in sinovih,
pri tem pa niti ni sam svoj gospod -
kaj bo z bogastvom in sinovi?

4

Bedak, ki ve, da je neumen,
je vsaj v tem že modrijan,
bedak, ki je ponosen na svojo modrost,
pa je zares bedak

5

Čeprav se bedak vse življenje
druži z modrimi ljudmi,
nikoli ne spozna resnice -
kot žlica je, ki ne pozna jedi

6

Če pa se pameten človek
le za hip druži z modrimi,

hitro bo spoznal resnico -
kot jezik je, ki takoj okusi jed

7

Bedaki brez modrosti
so sami si sovražniki,
saj počno veliko zla,
kar obrodi grenke sadove

8

Če dela dobro ne opravimo,
ga kasneje obžalujemo -
saj tako delo obrodi
samo žalost in obup

9

Če pa delo dobro opravimo,
ga nikoli ne obžalujemo,
saj tako delo obrodi
vedno radost in veselje

10

Dokler zlo ne dozori,
je za bedaka kakor med,
ko pa obrodi sadove,
takrat bedak zelo trpi

11

Čeprav se bedak dolge mesece posti
in zajema hrano s travnim listom,
ni vreden niti šestnajstine modreca,
ki je popolnoma spoznal resnico

12

Saj zlo takoj ne dozori -

kot mleko je, ki se ne sesiri v hipu -
ampak sledi bedaku in ga žge
kot žerjavica, ki pod pepelom tli

13

Bedak si večja znanje
samo v lastno škodo -
z njim si bodočnost uničuje
in se odmika od modrosti

14

Bedak si želi lažno slavo
in prednost med menihi,
želi oblast nad samostani
in spoštovanje vseh ljudi

15

"Vsi naj vedo, kaj sem storil,
tako menihi kot posvetneži,
vsi naj se zavedajo,
da jaz vodim stvari" -
take misli ima bedak,
ki je ponosen, poln želja

16

Saj pot posvetnega dobička
je drugačna od poti v nirvano -
zato naj bhikkhu, učenec buddhe,
ki to popolnoma razume,
ne uživa v posvetni slavi -
živi naj nenavezan v samoti!

VI MODREC

1

Če srečaš modrega človeka,
ki opazi vse napake
in te nanje opozarja,
živi s takim učenjakom
in spoznal boš pot modrosti

2

Naj ti svetuje in te opominja
in naj odvrača te od zla -
pametni ga cenijo,
bedaki pa sovražijo

3

Ne živi s slabimi ljudmi,
ne druží se z nizkotneži -
živi z dobrimi prijatelji,
druží se z najboljšimi ljudmi!

4

Resnicoljubni srečno živijo
in imajo čiste misli -
modrec se preda resnici,
ki jo učijo plemeniti

5

Poljedelci vodo usmerjajo,
lokostrelci puščice ravnajo,
tesarji les ukrivljajo,
modri pa si misli obvladujejo

6

Modrec trden je kot skala,

ki je veter ne premakne,
saj ga nikdar ne vznemiri
niti hvala niti graja

7

Ko modri slišijo resnico,
se popolnoma umirijo -
tihi so kot jezero,
ki je mirno in globoko

8

Modreci se vsemu odrečejo
in ne govorijo o željah -
če so srečni ali nesrečni,
tega nikdar ne pokažejo

9

Kdor ne išče uspeha z goljufijo,
kdor si ne želi sinov, bogastva, oblasti,
kdor ne škoduje sebi niti drugim,
je moder, pravičen, poln vrlin

10

Malo takih je ljudi,
ki gredo na oni breg -
večina ostane na tem bregu
in le teka sem ter tja

11

Kdor je spoznal resnico
in živi v skladu z njo,
bo odšel na oni breg,
zapustil bo svet smrtnikov

12

Modrec, ki je zapustil dom
in odšel v samoto,
naj prežene vso temo,
stopi naj na pot svetlobe

13

Nevezan, brez želja
naj uživa v samoti,
misli naj čisti zla,
zapusti naj vse strasti

14

Kdor je razvil sedem vrčin,
ki k razsvetljenju vodijo,
kdor se je odrekel vsem željam
in je svoboden, brez pohlepa,
kdor se je osvobodil strasti,
pozna nirvano že na tem svetu.

VII POPOLNI

1

Kdor je prehodil svojo pot,
zapustil žalost in se osvobodil,
kdor je presekal vse vozle,
ne pozna več ognja želja

2

Pazljivi prav vse zapustijo
in niso več navezani na dom -
kot labodi so, ki odletijo z jezera
in gredo svobodni iz kraja v kraj

3

Kdor ničesar ne kopiči
in namen hrane res pozna,
kdor že dosegel je nirvano,
ki je prazna, onkraj vseh stvari,
njegova pot je brez sledov,
kot je pot ptic sredi neba

4

Kdor je umiril vse strasti
in nima več želja po hrani,
kdor že dosegel je svobodo,
ki je prazna, onkraj vseh stvari,
njegovo pot težko je najti,
kot je pot ptic sredi neba

5

Kdor ima svoje čute umirjene
kot konje, ki jih brzda kočijaž,
mu zavidajo celo bogovi,
saj je brez ponosa in onkraj vseh želja

6

Kdor sprejme vse enako kakor zemlja,
kdor vztrajen je in trden kot steber,
kdor je čist kot gorsko jezero -
na svetu se več ne rodi

7

Mirne so njegove misli,
vse besede in dejanja -
kdor je vse zares spoznal,
svoboden je in poln miru

8

Človek, ki je posekal vse vezi,
pozna nirvano in ni lahkoveren -
brez želje je, ne bo se več rodil,
postal je največji med ljudmi

9

V gozdu ali na vasi,
v gorah ali v dolini -
kjer živijo popolni,
je zares čudovito

10

Čudoviti so samotni gozdovi,
ki jih ljudje ne obiskujejo -
tam uživajo popolni,
saj so onkraj vseh želja

VIII TISOČI

1

Ena pametna beseda je več vredna
kot tisoč nesmiselnih besed,
saj kdor sliši pametno besedo,
ga takoj prevzame mir

2

En moder stavek je več vreden
kot na tisoče neumnosti -
saj kdor sliši moder stavek,
ga takoj prevzame mir

3

En sam stih resnice je več vreden

kot sto neumnih pesmi,
saj kdor sliši moder stih,
se popolnoma umiri

4

Junak lahko premaga
na tisoče sovražnikov,
največji zmagovalec pa je tisti,
ki je premagal sebe

5

Zmaga nad seboj je vredna več
kot zmaga nad sovražniki -
saj človeku, ki se obvladuje
in se vedno zadrži,

6

nihče ne more odvzeti zmage,
niti gandharve niti bogovi
niti Mara skupaj z Brahma
ga ne morejo premagati

7

Če se pokloniš plemenitemu človeku,
pa čeprav samo za kratek hip,
je več vredno kot sto let žrtvovanj
in vsak mesec na tisoče darovanj -
tako spoštovanje je res boljše
kot sto let molitev in obredov

8

Če se pokloniš plemenitemu človeku,
pa čeprav samo za kratek hip,
je več vredno kot sto let žrtvovanj
in čaščenja žrtvenega ognja -

tako spoštovanje je res boljše
kot sto let molitev in obredov

9

Karkoli dober človek podari
ali žrtvuje v letu dni,
ni vredno četrtnine spoštovanja,
s katerim modrece pozdravi

10

Kdor vedno spoštljivo pozdravlja
in časti modre ljudi
bo užival štiri sadove:
dolgo življenje, lepoto, srečo in moč

11

Več vreden je en dan življenja,
ki ga človek zbrano preživi,
kot sto let bedaka,
ki živi v zbranosti

12

Več vreden je en dan življenja,
ki ga človek modro preživi,
kot sto let neumnosti
brez najmanjše zbranosti

13

Več vreden je en dan naporov
in vztrajne prizadevnosti
kot sto let lenobe
v brezmočnem životarjenju

14

Več vreden je en dan človeka,

ki pozna minljivost vseh stvari,
kot sto let nevedneža,
ki ne pozna minljivosti

15

Več vreden je en dan človeka,
ki pozna nesmrtnost,
kot sto let bedaka,
ki ne pozna nesmrtnosti

16

Več vreden je en dan človeka,
ki pozna resnico,
kot sto let bedaka,
ki resnice ne pozna

IX ZLO

1

Ne obotavljaj se pri dobrih delih,
odvrčaj misli od vsega zla -
kdor je pri tem počasen,
v mislih že počenja zlo

2

Če človek naredi napako,
naj je ne ponavlja kar naprej,
v tem početju naj ne uživa -
ponavljanje napak le večja zlo

3

Če pa stori človek dobro delo,
naj ga ponavlja kar naprej,

v tem početju naj uživa -
veliko dobrega prinaša srečo

4

Hudobec srečno živi,
dokler njegovo zlo ne dozori,
ko pa zlo že obrodi,
takrat spozna sadove zla

5

Dober človek težko živi,
dokler njegovo dobro ne dozori,
ko pa dobro že obrodi,
takrat spozna sadove dobrega

6

Ne podcenjuj zla, ne misli,
da se mu lahko izogneš -
saj kot se po kapljicah
napolni vrč do roba,
tako se bedak napolni z zlom,
ki se počasi nabira v njem

7

Ne podcenjuj dobrega, ne misli,
da dobrega ne boš spoznal -
saj kot se po kapljicah
napolni vrč do roba,
tako se modrec napolni z dobrim,
ki se počasi nabira v njem

8

Izogibaj se zla kot bogat trgovec,
ki se boji nevarne poti,
kot človek, ki hoče živeti

in se vedno strupa boji

9

Če na roki nimaš rane,
lahko z njo nosiš celo strup,
saj strup zdravi roki ne škoduje -
kdor je brez zla, zanj ni nevarnosti

10

Bedak, ki užali mirnega človeka
čistih misli in čistega srca,
bo kmalu sam izkusil enako zlo -
vrne se mu kot pesek, vržen v nebo

11

Nekateri se na zemlji spet rodijo,
hudodelci gredo navzdol po poti zla,
dobri okusijo sadove sreče -
ugasnejo pa le popolni

12

Niti na nebu niti sredi morja
niti v samotni gorski votlini -
nikjer na svetu ni takega kraja,
kjer bi se človek rešil zla

13

Niti na nebu niti sredi morja
niti v samotni gorski votlini -
nikjer na svetu ni takega kraja,
kjer človeka nebi našla smrt

X PALICA

1

Vsi se tresejo pred palico,
vsi se bojijo smrti -
zavedaj se, da si tudi ti tak,
zato ne ubijaj in ne želi smrti!

2

Vsi se tresejo pred palico,
vsi ljubijo življenje -
zavedaj se, da si tudi ti tak,
zato ne ubijaj in ne želi smrti!

3

Kdor s palico kaznuje bitja,
ki si želijo srečo,
pri tem pa sam jo išče zase,
ne bo po smrti našel sreče

4

Kdor s palico ne muči bitij,
ki si želijo srečo,
pri tem pa sam jo išče zase,
bo po smrti našel srečo

5

Z nikomer ne govori grobo,
saj grobost se ti povrne -
prepiranje je res boleče
in sledijo mu lahko udarci

6

Če se popolnoma umiriš
in si tih kot počen boben,

si dosegel že nirvano,
saj v sebi nimaš več sovraštva

7

Kot pastir, ki s palico
žene govedo na pašo,
tako tudi starost in smrt
odženeta ljudem življenje

8

Ko bedak počenja zlo,
se tega niti ne zaveda,
potem pa ga lastna dejanja
mučijo in žgo kot ogenj

9

Kdor s palico napada bitja,
ki so nenasilna in brez zla,
ga bo kmalu doletela
vsaj ena od desetih muk;

10

nesreča z ostro bolečino,
težka poškodba na telesu,
zelo nevarno obolenje
ali zmeda in norost;

11

in še kraljeva nemilost,
grobo obrekovanje,
smrt prijatelja
ali izguba premoženja

12

Lahko pa mu še velik ogenj

požge prav vse njegove hiše,
po smrti, ko telo razpade,
pa se neumnež rodi v peklu

13

Niti golota, dolgi lasje, umazanija,
niti post in spanje na golih tleh,
niti prah, pepel in vztrajno čepenje
ne morejo očistiti dvomljivca

14

Človek, ki živi bogato in razkošno,
pri tem pa je miren, dober, poln vrlin,
nenasilen in brez dvoma -
asket je, pravi bhikkhu, brahmana

15

Redek je na svetu človek,
ki se tako sramuje zla,
da se izogne vsake graje
kot dober konj udarcev biča

16

Bodite torej vztrajni in goreči
kot dober konj, ki ga je ošvrknil bič -
saj kdor je veren, vztrajen, poln vrlin,
kdor zbran, pazljiv razmišlja o resnici,
je modec, ki z resnico res živi -
zapustil bo to veliko trpljenje

17

Poljedelci vodo usmerjajo,
lokostrelci puščice ravnajo,
tesarji les ukrivljajo,

zbrani pa si misli obvladujejo

XI STAROST

1

Od kod ta radost in veselje,
ko pa je ves svet v plamenih?
Obdaja vas popolna tema,
zakaj ne iščete luči?

2

Poglej to lutkasto telo,
o katerem toliko razmišljamo -
polno je bolezní, polno ran,
v njem se vse spreminja, nič ni obstojno!

3

Kako je staro to telo,
kup bolezní in težav,
razpadajoče je in gnílo -
življenje s smrtjo se konča!

4

Poglej, ta kup belih kosti
leži kot buče v jeseni,
ki so odvržene in posušene -
kdo uživa ob pogledu nanje?

5

Ta hiša, zgrajena iz kosti,
je obdana z mesom in krvjo -
v njej živijo starost, smrt,
ponos in sprenevedanje

**Lepota gospoda Caitanye je v tem, da je čeprav On sam Vsevišnji
Gospod, Šri Kršna prišel kot veliki bhakta, da je poučil pogojene
duše, kako je treba predano služiti**

6

Celo kraljevski voz se obrabi
in tudi to telo se stara -
vrline dobrih pa ne ostarijo,
saj se širijo med dobrimi

7

Ta neumni človek
raste kakor vol -
telo se mu razvija,
pamet pa je vedno ista

8

Mnogokrat sem se rodil,
iskal sem ga, a nisem našel
stvarnika, ki je zgradil to hišo -
boleča sta umiranje in rojstvo!

9

Stvarnik, zdaj te dobro vidim,
te hiše več ne boš gradil!
Zlomljeni so vsi tramovi
in podporni drog je uničen,
spoznal svobodo sem nirvane,
dosegel konec sem želja!

10

Kdor v mladosti ni šel na pot resnice,
kdor zakladov modrosti ni spoznal,
propada žalosten kot stara čaplja,
ki stoji ob suhem jezeru brez rib

11

Kdor v mladosti ni šel na pot resnice,
kdor zakladov modrosti ni spoznal,

živi zapuščen kot zlomljen lok
in objokuje vse, ker že davno je minilo

XII SAMOSTOJNOST

1

Kdor se ima resnično rad,
naj se zelo dobro pazi -
modrec naj bo vedno buden,
prebedi naj vse noči!

2

Kdor je sam spoznal resnico
in v skladu z njo živi,
tak modrec naj svetuje drugim,
saj je vzor za vse ljudi

3

Kdor je vzgojen, naj vzgaja druge,
kdor sam zares tako živi,
kot druge vzgaja in uči -
najtežje je samoobvladovanje!

4

Vsak naj si vedno sam pomaga,
kdo drug mu je lahko v pomoč?
Kdor se popolnoma obvlada,
je zares sam svoj gospod

5

Vse zlo si človek sam stori,
v njem se rodi in razvija -
zlo zdrobi bedaka kot diamant,
ki reže vsak trd kamen

6

Če se v človeku razraste zlo
kot ovijalka okrog drevesa,
si sam stori prav vse,
kar mu sovražniki žele

7

Človek z lahkoto stori
slabe in nekoristne stvari,
z največjo težavo pa stori
dobre in koristne stvari

8

Neumnež, poln napačnih pogledov,
ki zavrača nauk pravičnih,
plemenitih in popolnih,
bo kmalu tudi sam propadel,
saj živi ničvredno kot plevel,
razvija se le v lastno škodo

9

Človek si sam stori vse zlo
in sam zato tudi trpi,
človek se sam izogne zla,
sam se ga osvobodi -
vsak nosi v sebi svoje zlo,
nihče drug ga ne more očistiti

10

Ne zanemarjaj svojih dolžnosti
pa čeprav pomagaš drugim,
ko spoznaš pravo dolžnost,
se ji posveti - išči le nirvano!

XIII SVET

1

Ne živi nizkotnega življenja,
ne predajaj se brezbržnosti,
ne razvijaj napačnih pogledov,
ne navezuj se na ta svet!

2

Vstani, ne obotavljaj se,
pojdi na pot resnice!
Kdor gre na pot resnice,
bo srečen na tem in onem svetu

3

Pojdi na pot resnice,
izogni se napačni poti -
kdor gre na pot resnice,
bo srečen na tem in onem svetu

4

Poglej, ta svet je kot mehurček,
ta svet je prazen kot privid!
Kdor tako gleda na ta svet,
je zapustil kraljestvo smrti

5

Pridi in poglej, ta svet
je čudovit kot kraljeva kočija!
Bedaki se zgubijo v njem,
modrih pa ne vznemiri

6

Kdor je živel brezbržno,
potem pa je postal pazljiv,

razsvetli ves svet kot luna,
ki se pokaže izza oblakov

7

Kdor je storil dosti zla,
potem pa ga je prekril z dobrim,
razsvetli ves svet kot luna,
ki se pokaže izza oblakov

8

To je svet slepcev,
nihče zares ne vidi
Le redki pridejo v nebesa -
kot ptice prosti, brez pasti

9

Labodi letajo po poti sonca,
kdor ima moč, leti v nebo,
modri pa premagajo Marovo vojsko
in se odmaknejo od sveta

10

Kdor je prekršil nauk resnice
in govoril samo laži,
kdor ne verjame v ponovno rojstvo,
lahko stori prav vsako zlo

11

Skopuhi ne gredo v nebesa,
bedaki darežljivosti ne hvalijo,
modrec pa uživa v dajanju,
srečen je na tem in na onem svetu

12

Spoznanje nirvane je več vredno

kot oblast nad vsem svetom,
več kot oblast nad vsem vesoljem,
več kot vsi užitki v nebesih

XIV BUDDHA

1

Zmage mu nihče ne vzame,
strasti mu ne sledijo več -
to je vsevedni buddha, brez sledov -
kako ga boste zapeljali?

2

Navezanost ga več ne omreži
in želje ga ne vodijo -
to je buddha, ki je onkraj vseh poti,
kako ga boste zapeljali?

3

Budde, ki vztrajno meditirajo
in so modri in pazljivi,
poznajo mir nirvane -
celo bogovi jim zavidajo

4

Redko je človeško rojstvo,
težko je življenje smrtnikov,
redko se resnica sliši,
še redkeje pa se rodi buddha!

5

Ne počenjaj zla,
delaj samo dobro,
očisti svoje misli -

tako učijo buddhe

6

Potrpežljivost je vrlina,
največ pa je nirvana - tako učijo buddhe
Kdor muči druge, se ni odrekel svetu,
kdor žali druge, še ni asket

7

Prijaznost, nenasilje
in obvladovanje,
zmernost v hrani,
samotno bivališče
in visoka zbranost - tako učijo buddhe

8

Modrec ve, da niti dež zlatnikov
ne zadovolji vseh želja,
saj taki užitki so minljivi
in se končajo z dukkho

9

Modreca ne veselijo
niti nebeški užitki -
buddhov učenec najde srečo
le v svobodi, brez želja

10

Prestrašeni ljudje
iščejo mnoga zatočišča -
gore, gozdove, parke,
drevesa in svetišča

11

Vendar to niso varna zatočišča,

to niso najboljša zatočišča,
kdor se k njim zateče,
se ne osvobodi trpljenja

12

Kdor pa se zateče k buddhi,
kdor ima v dharmi in sanghi zatočišče,
bo pravilno razumel
štiri plemenite resnice

13

trpljenje, izvor trpljenja
in prenehanje trpljenja
in plemenito osemčleno pot,
ki vodi onkraj trpljenja

14

To je varno zatočišče,
to je najboljše zatočišče,
kdor pride v tako zatočišče,
se osvobodi trpljenja

15

Redek je res moder človek,
ker buddha se ne rodi povsod -
kjer pa se rodi tak modrec,
tam ljudje srečno živijo

16

Buddhovo rojstvo prinese srečo,
srečen je, kdor sliši njegov nauk,
srečni so učenci buddhe,
ki se zbrani podajo na pot

17

Kdor vse ariye spoštuje,
buddhe in njihove učence,
ki so samsaro zapustili
in so onkraj žalosti in solz,

18

kdor spoštuje vse popolne,
ki povsod so brez strahu,
je zares odličen človek,
nihče mu ne more izmeriti vrlin

XV SREČA

1

Zdaj živimo zelo srečno,
brez sovraštva med sovražniki -
med sovražnimi ljudmi
živimo brez sovraštva!

2

Zdaj živimo zelo srečno,
zdravi smo med bolnimi -
med bolnimi ljudmi
živimo brez bolezni!

3

Zdaj živimo zelo srečno,
brez želja med pohlepniimi -
med pohlepniimi ljudmi
živimo brez pohlepa!

4

Zdaj živimo zelo srečno,

saj ničesar nimamo -
sijoči smo kakor bogovi,
ki žive le od radosti!

5

Zmaga prinese sovraštvo,
saj premaganec težko živi -
miren človek pa je srečen,
zapustil je poraz in zmago

6

Največji ogenj so strasti,
sovraštvo je največje zlo,
telo prinese največ muk,
največja sreča pa je mir

7

Najhujša bolezen je lakota,
bivanje prinese največ muk -
kdor to popolnoma razume,
ve, da je nirvana pravi mir

8

Zdravje je največje bogastvo,
zadovoljstvo največji zaklad,
zaupanje je najboljši prijatelj,
nirvana pa je največji mir

9

Kdor je spoznal mir v samoti,
kdor je okusil radost spokojnosti,
je brez strahu in onkraj zla,
saj pozna okus resnice

10

Dobro je srečati popolne,
življenje z njimi je prijetno;
če se izogneš še bedakom,
boš vedno srečen na tem svetu

11

Kdor pa družo se z bedaki,
bo zelo dolgo trpel,
saj življenje z njimi je težavno
kot življenje med sovražniki,
z modrimi pa vedno je prijetno
kot srečanje s prijatelji

12

Zatorej:
če srečaš modrega človeka,
ki pameten je in vztrajen,
plemenit in poln vrlin,
pojdi z njim na pot modrosti
kot mesec, ki gre po poti zvezd

XVI UŽITKI

1

Človek, ki je lahkomišelen
in nikoli ni pazljiv,
ne išče več resnice
in zavida vsem, ki se obvladajo

2

Osvobodi se užitkov,
osvobodi se trpljenja -
tako trpljenje kot užitki,

oboje prinaša dukkho

3

Ne navezuj se na užitke,
izguba užitkov je boleča -
kdor je svoboden, brez vezi,
je onkraj užitkov in trpljenja

4

Užitki prinesejo žalost,
užitki prinesejo strah -
kdor se osvobodi užitkov,
je onkraj strahu in žalosti

5

Želje prinesejo žalost,
želje prinesejo strah -
kdor se osvobodi želja,
ne pozna strahu in žalosti

6

Navezanost prinese žalost,
navezanost prinese strah -
kdor se reši vseh vezi,
zanj ni več strahu in žalosti

7

Poželjenje spremlja žalost,
poželjenje spremlja strah -
kdor živi brez želja,
zanj ni strahu in žalosti

8

Pohlep prinese žalost,
pohlep prinese strah,

kdor se osvobodi pohlepa,
ne pozna strahu in žalosti

9

Kdor je moder in poln vrlin,
pravičnik, ki pozna resnico,
kdor izpolni vse dolžnosti,
je priljubljen med ljudmi

10

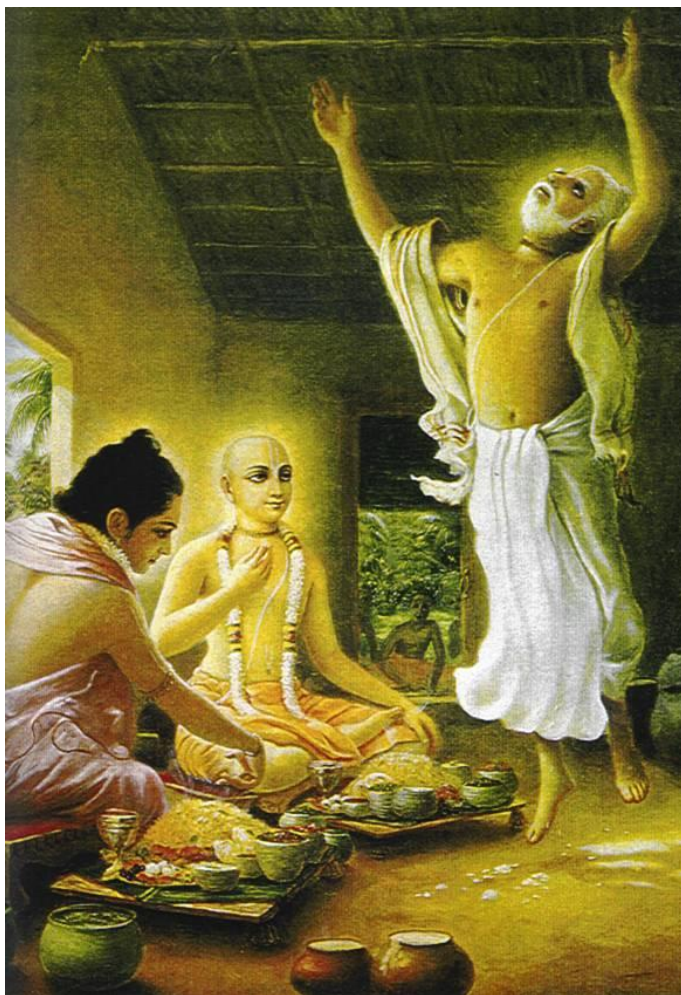
Kdor želi doseči "neimenovano",
kdor je prežet s to mislijo,
ni več navezan na užitke -
vztrajno gre navzgor po toku

11

Človeka, ki je bil dolgo na poti
in se je vrnil domov,
sprejmejo z veseljem
vsi znanci in prijatelji

12

Tako tudi dobrega človeka,
ki je umrl in odšel na oni svet,
pričakajo njegova dobra dela
kot dragega prijatelja

**Ko se je riž katerega je vrgel Nityanada Prabhu dotaknil Njegovega
telesa je Advipa Acarya mislil, da je z dotikom ostanka hrane
katerega je vrgel Nityanada postal očiščen
Zato je pričel plesati**

XVII JEZA

1

Zapusti jezo in ponos,
premagaj vse ovire!
Kdor nima nič za svoje,
je brez želja in ne trpi

2

Kdor obvlada svojo jezo
kot divje konje kočijaž,
je zame pravi kočijaž -
drugi le držijo vajeti!

3

Z ljubeznijo premagaj jezo,
premagaj zlo z dobroto,
skopost premagaj z radodarnostjo,
lažnivca pa z resnico!

4

Govori le resnico in ne jezi se,
daj vsakemu, ki te zaprosi!
Kdor sledi te tri poti,
prišel bo tja, kjer so bogovi

5

Modreci so nenasilni
in se obvladujejo,
ko izkusijo nesmrtnost,
se osvobodijo žalosti

6

Kdor je vedno buden,
kdor se noč in dan uči,

kdor nirvano vztrajno išče,
se bo rešil vseh strasti

7

To je stara stvar, Atula,
to ni prav nič novega -
grajajo te, če si tiho,
grajajo, če govoriš,
grajajo te, če si zmeren,
nič na svetu ni brez graje!

8

Saj človeka, ki bi bil brez graje
ali pa brez vsake hvale,
doslej še ni bilo na svetu,
ga ni in tudi ga ne bo

9

Kogar pa modri preiskusijo
in ga potem hvalijo,
je res pameten in brez napak,
poln modrosti in vrlin

10

Kdo graja takega človeka,
ki je popoln in čist kot zlato?
Celo bogovi in sam Brahma
ga neprestano hvalijo

11

Varuj se jeznih dejanj,
obvladaj si telo!
Opusti slaba dela,
razvijaj dobra dela!

12

Varuj se napačnih besed,
obvladaj si besede!
Opusti napačne besede,
govori le dobre besede!

13

Varuj se jeznih misli,
obvladaj svoje misli!
Opusti jezne misli,
razvijaj dobre misli!

14

Modri obvladajo dejanja,
modri obvladajo besede,
modri, ki obvladajo še misli,
pa se zares obvladajo

XVIII NAPAKE

1

Zdaj si kot posušen list,
glasnik smrti te že čaka,
na pragu smrti stojiš
in popotnice ni zate

2

Zgradi si otok zase,
hitro napreduj, postani moder!
Ko boš miren in jasnih misli,
boš odšel v deželo plemenitih

3

Zdaj si že star,

približal si se smrti,
postaj ni več na poti
in tudi popotnice ni zate

4

Zgradi si otok zase,
hitro napreduj, postani moder!
Ko boš miren in jasnih misli,
se ne boš več rodil, ne boš več star,

5

Kot spreten zlatar
počasi prečisti zlato,
tako naj se modrec
vztrajno očisti napak

6

Rja, ki se pojavi na železu,
ga hitro uniči in razžre -
če se predaš udobnemu življenju,
boš kmalu šel po poti zla

7

Brez ponavljanja se znanje izgubi,
brez vzdrževanja hiša ne stoji,
lenoba kvari vso lepoto,
nepazljivost pa je slab čuvaj

8

Razvrat napaka je za žensko,
napaka darovalca je skopost,
napačno je prav vse zlo
na tem svetu in na onem

9

Največja izmed vseh napak
pa gotovo je nevednost -
osvobodite se nevednosti,
bodite brez napak!

10

Človek, ki je nesramen in vsiljiv,
predrzen kakor krokar,
pokvarjen, opravljiv -
navidez lahko živi

11

Skromen, nesebičen človek,
ki vedno išče le popolnost,
je čistih misli in dejanj -
navidez težko živi

12

Kdor uničuje življenje
in govori laži,
kdor jemlje, kar mu dano ni,
in z ženami drugih živi,

13

kdor se vdaja pijači
in je lahkomiselen,
si seka lastne korenine
in uniči življenje si

14

Zato se zavedaj, človek,
da je neobvladovanje veliko zlo -
naj ti pohlep in nepravičnost
ne povzročita dolgih muk!

Po zaključku obrednega kopanja, ko so bile prižgane kadilne paličice je bila božanstvu Gopali ponujena raznovrstna hrana, potem dišeča vodica za pitje, potem pa voda za pranje ust, na koncu pa je bil ponujen še pan z raznimi začimbami

15

Ljudje darujejo po svoji vesti
ali pa iz lastnega veselja -
kdor zavida drugim
hrano in pijačo,
ne bo dosegel zbranosti
ne podnevi ne ponoči

16

Kdor pa je izkoreninil
in posekal vso zavist,
bo dosegel zbranost
tako podnevi kot ponoči

17

Strasti so največji ogenj,
jeza je najmočnejša spona,
nevednost je največja mreža,
največji tok pa je tok želja

18

Napake drugih takoj vidimo,
lastne napake pa s težavo,
napake drugih takoj pokažemo
kot pleve, ki jih ločimo od zrnja,
lastne napake pa hitro skrijemo
kot zvit goljuf svoje namene

19

Kdor išče le napake drugih,
sam pa je vedno zamerljiv,
bo vse bolj in bolj zmeden,
še dolgo se ne bo osvobodil!

20

Na nebu ni poti,
v sebi išči pot -
ljudje so vedno v težavah,
popolni pa so brez ovir

21

Na nebu ni poti,
v sebi išči pot -
noben pojav ni večen,
le buddhe so onkraj sprememb

XIX PRAVIČNOST

1

Kdor presoja le po zakonih,
še ni pravičnik -
modrec presodi oboje,
tako dobro kakor zlo

2

Kdor je enak do vsej ljudi
moder in nepristranski,
kdor je čuvaj dharme,
ta je pravi pravičnik

3

Kdor samo veliko govori,
še ni zares učen -
učenjak je poln miru,
brez strahu je in sovraštva

4

Kdor samo učeno govori,

še ne pozna resnice,
kdor pa sliši par besed
in takoj razume dharmo
in živi v skladu z njo -
ta pravi je pravičnik

5

Kdor je siv in ves postaran,
še ni "star modrijan" -
tak človek je zastonj živel,
saj z leti je le ostarel

6

Kdor pozna dharmo in resnico,
kdor je nenasilen, zadržan,
je pravi modrec, brez napak -
pravijo mu "star modrijan"

7

Kdor je lep in ves prijazen,
v srcu pa zavisten, goljufiv,
pon pohlepa in želja -
ne bo nikoli dober človek

8

Kdor pa je odpravil vse napake
in izkoreninil zlo,
tak modrec se nikoli ne jezi,
dober je in poln vrlin

9

Če se lažnivec obrije,
še ne postane bhakta -
kako naj se poda na pot resnice,
če poln je pohlepa in želja?

10

Kdor pa pomiri vse zlo,
tako veliko kakor malo,
tak človek se imenuje bhakta,
saj je poln miru in onkraj zla

11

Kdor se preživlja z beračenjem,
še ne postane bhakta,
kajti bhakta sprejme dharmo
in ne samo beračenje

12

Kdor se zaveda vseh dejanj,
kdor je onkraj dobrega in zla
in zares razume svet -
tak človek se imenuje bhakta

13

Zmeden nevednež, ki molči,
še ni tih mislec, modrijan,
kajti modrec sprejme dobro
in se izogne vsemu zlu

14

Kdor loči zlo od dobrega,
je tih mislec, modrijan,
kdor pozna oba svetova,
je pravi muni modrijan

15

Kdor ubija živa bitja,
ne bo nikoli ariya,
kdor pa je onkraj vsega zla,
je resnični ariya

16

Ne obredi ne pravila
ne veliko znanje
ne izkušnja zbranosti
in življenje v samoti

17

ne sreča brez želja,
ki ljudje je ne poznajo -
nič naj te ne zadovolji,
dokler se ne očistiš vsega zla

XX POT

1

Najboljša pot je osemčlena,
najboljši izrek je štiričlen,
najboljše stanje je brezželjnost,
kdor vidi, je najboljši med ljudmi

2

To je edina pot, nobena druga
ne vodi k čistemu spoznanju -
pojdite po tej poti
od nevednosti k svobodi!

3

Ko sem si izvlekel trne,
sem začel kazati pot,
kdor gre po njej, kdor ji sledi,
bo dosegel konec dukkhe

4

Vsak naj gre sam na pot,
saj buddhe so le učitelji -
kdor zbrano ji sledi,
se bo Mare osvobodil

5

Kdor zares spozna,
da je vse minljivo,
bo zapustil dukkho -
to je pot očiščenja

6

Kdor zares spozna,
da je vse boleče,
bo zapustil dukkho -
to je pot očiščenja

7

Kdor zares spozna,
da je privid,
bo zapustil dukkho -
to je pot očiščenja

8

Če mlad in močen človek
zamudi vse priložnosti
in živi len in neodločen,
ne bo spoznal modrosti

9

Zavedaj se besed, obvladaj misli,
tvoja dejanja naj bodo brez zla!
Očisti misli, besede in dejanja,
pojdi po poti, ki jo učijo modri!

10

Zbranost vodi v modrost,
modrosti ni brez zbranosti
Kdor ve, kako modrost nastane
in kako se izgubi -
naj se poda na tisto pot,
ki vodi v modrost

11

Posekajte gozd strasti, ne pa dreves,
saj v takem gozdu je nevarnost!
Posekajte vse strasti in želje,
zapustite gozd strasti!

12

Dokler ne uničiš vseh želja,
vseh navezanosti na ljudi,
tako dolgo boš še nesvoboden,
kot teliček, ki odvisen je od krave

13

Posekaj vso navezanost,
kot bi odtrgal jesenski lotos!
Podaj se na pot miru,
ki vodi v nirvano!

14

Tukaj bom živel v deževju,
tam pa poleti in zimi -
tako bedak razmišlja,
ki se ne zaveda smrti

15

Človeka, ki je poln želja,
in razmišlja o bogastvu in sinovih,

odnese smrt kot hudournik,
ki odplavi spečo vas

16

Sinovi ga ne ščitijo,
ne oče ne sorodniki,
saj kogar odnese smrt,
zanj ni več pomoči

17

Zato naj modrec,
ki ta svet zares pozna,
hitro očisti pot
in gre v nirvano!

XXI RAZNI IZREKI

1

Če lahko zamenjaš
majhne užitke za veliko srečo,
bodi moder - pusti užitke
in spoznaj veliko srečo!

2

Kdor razmišlja le o lastni sreči,
drugim pa povzroči trpljenje,
se zla ne bo osvobodil,
saj je ves ovit v sovraštvo

3

Kdor se izogne vsem dolžnostim
in počne samo neumnosti,
je nepazljiv in domišljav -
odnesel ga bo tok želja

4

Kdor pa jasno se zaveda
prav vseh svojih dejanj,
vedno opravi vse dolžnosti
in ne počne neumnosti -
kdor je buden in pazljiv,
bo svoboden od želja

5

Ubil je mater in očeta
in dva bojevita kralja,
uničil je deželo in ministra -
brahmana je onkraj zmede in trpljenja!

6

Ubil je mater in očeta
in dva plemenita kralja,
prehodil je nevarno pot -
brahmana gre brez strahu!

7

Učenci Gotame so vedno budni,
resnično budni so učenci Gotame,
saj neprestano, dan in noč,
razmišljajo o buddhi

8

Učenci Gotame so vedno budni,
resnično budni so učenci Gotame,
saj neprestano, dan in noč,
razmišljajo o dharmi

9

Učenci Gotame so vedno budni,
resnično budni so učenci Gotame,

saj neprestano, dan in noč,
razmišljajo o sanghi

10

Učenci Gotame so vedno budni
resnično budni so učenci Gotame
saj neprestano dan in noč,
zavedajo svojih dejanj

11

Učenci Gotame so vedno budni,
resnično budni so učenci Gotame,
saj neprestano dan in noč,
živijo v nenasilju

12

Učenci Gotame so vedno budni,
resnično budni so učenci Gotame,
saj neprestano dan in noč,
razvijajo modrost in zbranost

13

Težko je zapustiti svet,
težko je živeti med ljudmi,
popotnik v samsari
zares težko živi –
zato ne bodite popotniki,
zapustite samsaro!

14

Kdor je vztrajen in poln vrlin,
bo kmalu slaven in bogat -
kamorkoli gre tak človek,
ga ljudje spoštujejo

15

Dobre ljudi povsod opazijo
kot zasnežene vrhove Himalaje,
ali pa se v temi skrivajo
kot ponoči izstreljene puščice

16

Vsak naj sam živi,
sam naj se vedno trudi -
kdor sam sebe obvladuje,
srečno živi v samoti

XXII SADOVI ZLA

1

Lažnivec gre v pekel
in tudi hudodelec, ki taji svoja dejanja -
po smrti bosta oba enaka,
sadove zla bosta spoznala

2

Mnogi, ki so oblečeni v oranžno,
so polni zla in brez obvladovanja -
kdor je poln zla in dela zlo,
se bo zato rodil v peklu

3

Lahkomiselen in zloben človek,
ki se preživlja z beračenjem,
bi storil dosti manjše zlo,
če bi požrl ognjeno kroglo

4

Brezbrižneža, ki prešuštvuje,

štiri nesreče doletijo:
ponižanje, nemirno spanje,
graja in trpljenje

5

Ponižanje prinese zlo usodo,
kratek užitek spremlja strah,
kralj hudo kaznuje ta prekršek -
zato ne prešuštvujte!

6

Kdor nespretno prime travo,
si bo porezal roko -
menih, ki sanghe ne razume,
se bo gotovo rodil v peklu

7

Lahkomiselna dejanja,
napačen razvoj
in bhikkhu, poln dvomov -
ne obrode lepih sadov

8

Kar je storiti treba,
stori brez odlašanja,
saj brezbrizen asketizem
dvigne le še več prahu

9

Najbolje je, če brez zla živiš,
saj zlo prinese le trpljenje,
najbolje je, če delaš dobro,
saj zato ne boš trpel

10

Varuj se kot obmejno mesto,
ki je zastraženo od vseh strani,
tako od znotraj kot od zunaj
Ne zapravljaj svojega življenja!
Kdor je brezbrizen le za hip,
se bo kmalu znašel v pekl!

11

Kdor brez vzroka se sramuje,
pravega sramu ne pozna,
tak človek napačno presoja
in spušča se po poti zla

12

Kdor prestrašen je brez vzroka,
pravega strahu ne pozna,
tak človek napačno presoja
in spušča se po poti zla

13

Kdor napake vidi, kjer jih ni,
pravih napak pa ne opazi,
tak človek napačno presoja
in se spušča po poti zla

14

Kdor pa popolnoma razloči
prave poglede od napačnih,
tak človek prav razmišlja
in gre navzgor po poti sreče

**Madhavendra Puri je te noči spal v svetišču
Pred koncem noči je v sanjah videl, da je Gopala prišel k njemu in
mu rekel, da je že prejel sandalovino**

XXIII SLON

1

Mirno bom prenesel vse žalitve
kot mogočen slon sredi bojišča,
ki se za puščice ne zmeni,
saj ljudje se ne obvladajo

2

Ukročene slone vodijo v boj,
udomačene konje jezdi kralj,
najboljši človek se obvlada
in prenese vse žalitve

3

Odlične so udomačene mule
in plemeniti konji iz dežele Sindh,
odlični so udomačeni sloni,
še boljši pa je človek, ki se obvlada!

4

Kdor gre na pot z vozovi,
ne bo prišel v "deželo brez sledov",
saj tja lahko prispe le tisti,
ki se obvlada in gre brez sledov

5

Mogočen slon Dhanapalaka
postane divji v času parjenja -
v ujetništvu ne more jesti,
ko se spominja slonovskega gaja

6

Len in zaspan je požeruh,
leži in se valja kot svinja,

ki se nažrla je pomij -
velikokrat se bo rodil!

7

Prej so misli šle, kamor so hotele,
prepustile so se željam in užitkom -
zdaj pa jih bom popolnoma obvladal
kot krotilec svoje divje slone

8

Uživajte v pazljivosti
in pazite na svoje misli,
izvlecite se iz težav
kot slon iz blatnega močvirja!

9

Če srečaš modrega prijatelja,
človeka, ki je dober in vzgojen,
pojdi z njim vesel in zbran,
premagaj vse nevarnosti!

10

Če pa ne najdeš modrega prijatelja,
človeka, ki je dober in vzgojen,
ostani raje sam kot slon v gozdovih,
kot kralj, ki ostal je brez kraljestva!

11

Kajti boljše je življenje v samoti
kot pa prijateljstvo z bedaki -
živi sam in ne delaj zla,
bodi brezskrben, kot je slon v gozdovih!

12

Prijetno je prijateljstvo,

prijetno je, če z vsem si zadovoljen,
ob smrti so prijetna dobra dela,
prijetno je, če rešiš se trpljenja

13

Skrb za mater je prijetna,
prijetna je skrb za očeta,
prijetno je v družbi z asketi
in v spremstvu brahmanov

14

Prijetne so vrline v starosti,
prijetno je, če nimaš dvomov,
prijetno je razvijanje modrosti,
prijetno, če ne delaš zla

XXIV ŽELJE

1

Želje lahkomišelnega človeka
raastejo kot ovijalke -
kot opica, ki v gozdu išče sadeže,
skače tak človek iz življenja v življenje

2

Ko premagajo človeka želje
in navezanost na svet,
se razbohota njegova žalost
kot plevel po obilnem dežju

3

Če pa premaga nizkotne želje
in obvlada navezanost na svet,
zdrsi z njega vse trpljenje

kot kaplja vode z lotosa

4

Zato vam pravim - bodite srečni,
vsi, ki ste zdaj sem prišli!
Uničite vse želje,
kot izruva zeliščar korenine!
Naj vas Mara več ne zlomi
kot povodenj šibek trs!

5

Če so korenine močne in zdrave,
bo posekano drevo ponovno zraslo -
dokler ne uničiš vseh želja,
se bo stalno vračalo trpljenje

6

Šestintrideset močnih tokov,
ki so polni prijetnih užitkov,
odnaša zaslepljenega človeka
na valovih želja in strasti

7

Povsod tečejo tokovi,
povsod brstijo ovijalke -
ko vidiš nove popke in poganjke,
z modrostjo jim posekaj korenine

8

Tokovi želja gredo povsod,
povsod jih spremljajo užitki -
kdor grabi užitke in išče srečo,
se bo ponovno rodil in bo ponovno star

9

Ljudje, ki so polni želja,
tekajo kot preplašeni zajci -
zvezani so z vezmi in okovi,
dolgo bodo še trpeli

10

Ljudje, ki so polni želja,
tekajo kot preplašeni zajci -
kdor pa želi doseči brezželjnost,
naj opusti vse želje in strah

11

Poglejte tega neumnega človeka -
bil je svoboden, užival je v samoti,
potem pa se je vrnil v gozd želja -
resnično, sam si je nadel okove!

12

Vezi iz železa, lesa ali konoplje
niso močne - pravijo modri -
dosti močnejša je navezanost
na zlato, dragulje, žene in sinove

13

Ta vez je močna - pravijo -
voljna je, a trdna in nezlomljiva
Modri jo posekajo in so brez želja,
nenavezani na svet, vse užitke zapustijo

14

Kdor je poln strasti, bo padel v tok želja
kot pajek, ki se ujame v lastno mrežo -
modri vse posekajo in so brez želja,
nenavezani na svet, vso dukkho zapustijo

15

Pusti preteklost, pusti prihodnost,
pusti sedanost - pojdi na oni breg!
Ko bodo tvoje misli res svobodne,
ne boš več star, ne boš se več rodil

16

Zmeden človek, ki je poln strasti
in išče le prijetnosti,
si neprestano množi želje
in z njimi veča si vezi

17

Kdor pa umiri svoje misli
in tudi nevšečnosti spozna,
se bo osvobodil želja -
posekal bo Marove vezi

18

Kdor je popoln in neustrašen,
onkraj želja in strasti,
kdor je posekal vse trne,
se ne bo več na svetu rodil

19

Brez vezi in brez želja živi,
pozna pomen besed in stavkov,
razume sporočilo spisov -
to je človek, ki je zadnjič na tem svetu
in ne bo se več rodil,
to je resnično velik modrec

20

Vse sem premagal, vse sem spoznal,
osvobodil sem se vseh stvari,

vse sem zapustil, svoboden sem, brez želja -
sam sem našel pot, kdo naj bil bi moj učitelj?

21

Najboljši dar je dar resnice,
najboljši okus je okus resnice,
največji užitek je resnica,
brežželjnost pa je največja sreča!

22

Nevedneže bogastvo uničuje,
ne pa tiste, ki gredo na oni breg,
saj bedaki v želji za bogastvom
pogubijo sebe in še druge

23

Plevel uničuje polja,
sovrastvo pa ljudi,
zato daruj brezstrastnim -
tak dar obilno obrodi

24

Plevel uničuje polja,
sovrastvo pa ljudi,
zato daruj le srečnim -
tak dar obilno obrodi

25

Plevel uničuje polja,
nevednost pa ljudi,
zato daruj le modrim -
tak dar obilno obrodi

26

Plevel uničuje polja,

želje pa ljudi,
zato daruj brezželjnim -
tak dar obilno obrodi

XXV BHIKKHU

1

Dobro je obvladovanje vida,
dobro je obvladovanje sluha,
dobro je obvladovanje vonja,
dobro je obvladovanje okusa,

2

dobro je obvladovanje telesa,
dobro je obvladovanje besed,
dobro je obvladovanje misli,
dobro je obvladovanje čutov -
bhikkhu, ki vse to obvlada,
se popolnoma osvobodi trpljenja

3

Kdor obvlada vse korake in dejanja,
vse besede in misli,
kdor srečen, zbran živi v samoti -
to je zame bhikkhu!

4

Bhikkhu, ki ve, kaj govori,
je moder in ni domišljav -
kako prijetno ga je slišati,
ko razloži pomen besed in spisov!

5

Bhikkhu, ki živi z resnico,

o njej razmišlja, se je veseli,
vedno zaveda se resnice -
nikoli je ne bo izgubil!

6

Kar si prejel, ne zaničuj,
pa tudi drugim ne zavidaj -
bhikkhu, ki je poln zavisti,
ne bo dosegel zbranosti

7

Čprav dobi le majhen dar,
ga bhikkhu sploh ne zaničuje -
zato ga hvalijo celo bogovi,
saj je buden, brez napak

8

Kdor ni navezan na ta svet,
kdor nima čisto nič za svoje
in, česar ni, ne obžaluje -
to je zame pravi bhikkhu

9

Bhikkhu, ki je poln ljubezni
in verjame v Buddhov nauk,
bo spoznal največji mir,
nirvano, ki vse pomiri

10

Izprazni si ta čoln, bhikkhu,
in hitro boš napredoval -
posekaj želje in sovraštvo
in dosegel boš nirvano

11

Pet jih posekaj, pet jih zapusti,
pet pa še naprej razvijaj -
bhikkhu, ki je posekal pet vezi,
je zapustil tok želja

12

Zberi, se bhikkhu, ne bodi lahkomiselen,
naj misli ti ne blodijo med čutnimi užitki!
Bodi pazljiv, da ne požreš žareče krogle,
saj potem boš gorel in vpil - to je muka!

13

Brez modrosti ni zbranosti,
brez zbranosti pa ni modrosti -
kdor je moder in zbran,
je prestopil prag nirvane

14

Bhikkhu, ki je odšel v samotni kraj,
mirnih, čistih misli, brez strasti,
uživa res nadzemno radost,
ko spozna resnico vseh stvari

15

Ko popolnoma dojame
nastajanje in izginjanje stvari,
uživa radost in veselje -
spoznal je že nesmrtnost

16

Tak naj bo začetek
v življenju bhikkhuja:
obvladovanje čutov, zadovoljstvo,
življenje po pravilih

in prijateljstvo z ljudmi,
ki so vztrajni in pošteni

17

Prijazen naj bo, gostoljuben
in prijetnega vedenja -
tako bo vedno poln veselja,
dukkhe se bo osvobodil

18

Kot suhi cvetovi,
ki odpadejo z jasmína,
naj z vas odpadejo strasti
in vse sovraštvó, menihi!

19

Bhikkhu, ki je zapustil svet,
je miren in resnično zbran -
mirne so njegove misli,
njegove besede in dejanja

20

Vsak naj se sam vzpodbuja,
sam naj se obvlada in zadrži -
bhikkhu, če boš buden in pazljiv,
boš zares srečno živel

21

Vsak naj si sam pomaga,
vsak naj sam si najde pot -
zato sam sebe obvladuj
kot svoje konje kočijaž!

22

Bhikkhu, ki je poln modrosti

in verjame v Buddhov nauk,
bo spoznal največji mir,
srečo, ki vse umiri

23

Če gre bhikkhu, čeprav še mlad,
po poti, ki jo Buddha je učil,
razsvetli ves svet kot luna,
ki se prikaže izza oblakov

XXVI BRAHMA

1

Presekaj tok in vztrajno napreduj,
zapusti vse užitke, brahmana!
Ko boš spoznal minljivost vseh stvari,
boš izkusil stanje ne-minljivosti

2

Ko doseže popolno zbranost in modrost,
gre brahmana na oni breg,
takrat spozna naravo vseh stvari,
osvobodi se vseh vezi

3

Kdor je onkraj obeh bregov,
zanj ne obstaja svet nasprotij,
kdor je svoboden, brez strahu -
je zame pravi brahmana!

4

Kdor je zbran in poln miru,
brez napak in brez strasti,
je dosegel končni cilj -

tak je zame brahmana!

5

Podnevi sije sonce,
ponoči sveti mesec,
kralj sije na prestolu,
brahmana pa v zbranosti -
buddha sije dan in noč,
buddha je vedno poln sijaja!

6

Kdor je onkraj zlega, je brahmana,
kdor živi mirno, je asket,
kdor je zapustil vse napake,
pa je resničen samotar

7

Nihče naj ne udari brahmane,
pa tudi brahmana naj se ne jezi -
gorje mu, kdor udari brahmano,
gorje brahmani, če se zato jezi!

8

Saj za brahmano je dosti bolje,
če ne razmišlja o užitkih -
ko izgine želja po nasilju,
se umiri tudi trpljenje

9

Kdor obvlada svoje misli,
svoje besede in dejanja,
kdor je popolnoma brez zlega,
je zame pravi brahmana

10

Kot brahmana časti žrtveni ogenj,

tako spoštuj človeka,
ki ti je pokazal dharmo
nauk, ki ga učil je Buddha

11

Nihče ni brahmana po rojstvu,
zaradi sorodstva ali dolgih las -
kdor pa pozna resnico in pravičnost,
je res čist, pravi brahmana

12

Čemu dolgi lasje, nevednež,
čemu obleka iz kozje kože?
Tvoja zunanost je urejena,
znotraj pa si poln strasti!

13

Kdor je oblečen v prašne cunje
in suh, da se mu vidijo kosti,
kdor zbran živi v samotnem gozdu,
je zame pravi brahmana

14

Kdor se rodi v dobri družini
in je zato ponosen, domišljjav,
tak človek še ni brahmana,
saj je poln strasti, želja -
kdor pa je svoboden, brez vezi,
je zame pravi brahmana

15

Kdor je odvrigel vse okove
in se ničesar ne boji,
je zame pravi brahmana,
saj je svoboden, onkraj vseh vezi

16

Kdor posekal je vezi in spone,
kdor uničil je vse zapahe in vrvi,
potem pa še odvrigel prečni tram,
je res svoboden, pravi brahmana

17

Kdor brez jeze lahko prenese
zmerjanje, udarce, muke,
kdor je zares potrpežljiv,
je zame pravi brahmana

18

Kdor je prijateljski in ves predan,
vrl, vzgojen in brez želja,
kdor je zadnjič na tem svetu,
je zame pravi brahmana

19

Njegovi užitki so odpadli
kot vodna kaplja z lotosa,
kot gorčično seme z igline konice -
takšen je pravi brahmana!

20

Kdor je že spoznal
konec dukkhe na tem svetu,
kdor se je osvobodil bremena,
je zame pravi brahmana

21

Kdor je učen in zelo moder,
videc, ki pozna obe poti,
kdor dosegel je najvišji cilj,
je zame pravi brahmana

**Po navodilu Božanstva Gopinade je svečenik izza platnene zavese
našel posodo s sladkim rižem
Vzel je posodo in obrisal mesto na katerem se je nahajala
Potem je izstopil iz svetišča**

22

Kdor se ne družī z ljudmi
niti ne živi s samotarji,
je nenavezan, brez želja -
tak je pravi brahmana

23

Kdor do vseh je nenasilen,
tako do šibkih kot do močnih,
kdor ne ubije in smrti ne želi,
je zame pravi brahmana

24

Prijateljski je s sovražniki
in miren med nasilneži,
med pohlepneži pa brez želja -
tak je pravi brahmana

25

Z njega sta odpadla jeza in pohlep
kot gorčično zrno z igline konice,
kdor je brez ponosa, onkraj vseh klevet -
je zame pravi brahmana

26

Mirne so njegove besede
in vedno govori resnico,
nikogar ne užali, razjezi -
tak je pravi brahmana

27

Kdor ne vzame nič, kar mu ni dano,
naj bo veliko ali majhno,
prijetno ali neprijetno -

je zame pravi brahmana

28

Na tem svetu nima več želja,
za oni svet nobenih upov ne goji
in je svoboden, brez strahu -
tak je pravi brahmana

29

Kdor je izkusil nesmrtnost
in s spoznanjem odvrigel dvom,
je nenavezan, brez želja -
tak je pravi brahmana

30

Kogar na svetu nič ne omejuje,
kdor je onkraj dobrega in zla,
je miren, brez žalosti in brez želja -
tak je zame brahmana

31

Kdor je čist kot mesec, jasen,
poln miru in ves sijoč,
kdor se je osvobodil sveta,
je zame pravi brahmana

32

Kdor je prebrodil to močvirje,
kdor je prehodil to težko pot,
kdor je premagal samsaro
in se osvobodil vseh zmot,
kdor je prišel na oni breg,
je zbran, brez dvomov in strasti -
tak človek je spoznal nirvano,

tak je zame brahmana

33

Kdor je zapustil čutne užitke
in samotnen, brez doma živi,
kdor je onkraj čutnega življenja,
je zame pravi brahmana

34

Kdor se je odrekal vsem željam
in samotnen, brez doma živi,
kdor je uničil svet želja,
je zame pravi brahmana

35

Kdor je odvrigel človeške vezi
in zapustil tudi božanske,
kdor se je rešil vseh vezi,
je zame pravi brahmana

36

Kdor je zapustil užitke in trpljenje
in miren, brez strasti živi,
je junak, ki je premagal svet -
tak je zame brahmana

37

Kdor popolnoma spozna
smrt in rojstvo vseh ljudi,
kdor je buden, srečen, brez želja,
je zame pravi brahmana

38

Nihče ne pozna njegove poti,
ne bogovi ne gandharve ne ljudje,

saj je popoln, brez strasti -
tak je pravi brahmana

39

Kdor ni navezan na preteklost,
na sedanost in bodočnost,
kdor nima nič in nič ne obdrži,
je zame pravi brahmana

40

Kdor je plemenit in brez strahu,
modrec, ki je vse premagal
in miren, buden, razsvetljen,
je zame pravi brahmana

41

Kdor pozna vsa prejšnja rojstva,
kdor se je smrti osvobodil,
kdor pozna radost v nebesih
in trpljenje v peklu,
je resnično onkraj vseh želja
- to je pravi modrec,
pravi brahmana.

**Gospod Caitanya se je nasmehnil in pokazal Svojo pravo obliko kot kombinacijo Šri Radhe in Kršne
Ko je videl to edinstveno Gospodovo obeležje, se je Ramananda Raya onesvestil in padel na tla**

OSVOBODITEV

MARO SPREMLJA "VOJSKA" KI JO SESTAVLJA DESET VRST ZLA

1. čutni užitki (kama)
2. odpor do iskanja resnice (arati)
3. lakota in žeja (khuppupasa)
4. želje (tanha)
5. lenoba in topost (thina-middha)
6. strah (bhaya)
7. dvom (vicikiccha)
8. obrekovanje in trmoglavost (makkha-tambha)
9. dobiček(labha),hvala(siloka),čast(sakkara),slava(yasa)
10. samohvala in grajanje drugih (attukkamsana - paravam - bhana)

GLEDE NA GLOBINO ISKANJA NIRVANE OBSTAJA:

1. VSTOP V TOK
2. ENA VRNITEV
3. BREZ VRNITVE
4. OSVOBODITEV OD SAMSARE

DESET OVIR, KI VODIJO DO NIRVANE

1. prepričanje, da se "jaz" spreminja, da je duša večna
2. dvom
3. priznanje obredov in ritualov
4. čutno poželjenje
5. sovraštvo in jeza
6. navezanost na svet oblik
7. navezanost na stanja onkraj oblik
8. ponos
9. nemir
10. Nevednost

NAPAČNE MISLI PRINESEJO 10 VRST ZLA:

1. ubijanje
2. krajo
3. prešuštvovanje
4. laganje
5. obrekovanje
6. grobo govorjenje
7. neumno govorjenje
8. pohlep
9. sovraštvo
10. napačne poglede

PRAVILNE MISLI PRINESEJO 10 VRST DOBREGA:

1. radodarnost
2. vzgojenost
3. meditacija
4. spoštovanje
5. uslužnost
6. dobra dela
7. veselje ob uspehih drugih
8. poslušanje dharme
9. razlaganje dharme
10. pravilne poglede

SEDEM VRLIN KI VODIJO K RAZSVETLJENJU:

1. pravilno zavedanje
2. raziskovanje dharme
3. vztrajnost
4. radost
5. mir
6. zbranost
7. ravnodušnost

OBSTAJAJO ŠTIRJE VOZLI IN OVIRE, KI ČLOVEKA VEŽEJO NA SAMSARO:

1. pohlep
2. zlovoljnost in jeza
3. vera v ritual
4. dogmatična navezanost na svojo resnico

POSEBNE MOČI ZA KATERE JE BUDDHA SMATRAL ZA VELIKO OVIRO NA POTI V NIRVANO:

1. različne magične moči, s katerimi lahko hodi po vodi, leti po zraku, se pogrezne v zemljo, gre skozi stene in podobne druge pregrade, postane zelo majhen ali zelo velik, se z roko lahko dotakne sonca in podobno
2. "božansko uho", s katerim lahko sliši vse zemeljske in nebeške glasove
3. "poznavanje misli drugih ljudi"
4. "poznavanje prejšnjih življenj"
5. "božansko oko" s katerim lahko vidi, kako se bitja rojevajo in umirajo po zakonu karme

BUDDHA JE OPISAL ŠTIRI RESNICE:

1. na tem svetu obstaja trpljenje in nezadovoljnost
2. obstaja vzrok za to
3. obstaja stanje, kjer ni trpljenja
4. pot, ki vodi do tega stanja in jo sestavlja osem členov:
 1. pravilno razumevanje
 2. pravilno razmišljanje
 3. pravičen govor
 4. pravilna dejanja
 5. pravičen način življenja
 6. pravilna vztrajnost

7. pravilno zavedanje
8. pravilna zbranost

BUDDHA JE UČIL, DA TELO POMENI PET SKUPIN BIVANJA:

1. telo, materialni aspekt
2. občutja
3. čutna zaznava
4. misli, mentalna stanja
5. Zavest

ŠESTINTRIDEŠT MOČNIH TOKOV (ki so razdeljene na tri osnovne):

1. želje po čutnih užitkih
2. želje po nadaljevanju bivanja
3. želje po prenehanju bivanja

V svoji duhovni obliki Kršna uživa Svojo duhovno energijo, kar je bit in smisel Radha-Kršne. Tako kot Kršna najvišji emblema duhovne popolnosti, je Radharani najvišji emblema tiste duhovne moči zadovoljstva, ki Kršni prinaša zadovoljstvo.

OPOMBE IN SLOVAR

A

Abhakta - kdor nasprotuje predanemu služenju Vsevišnjega gospoda

Abhidha-vrtti - neposredna razlaga svetih spisov

Abhidheya - prakticiranje predanega služenja v okviru pogojenega življenja

Acarye - duhovni učitelji, ki učijo na svojem primeru

Acintya - nepojmljivo

Acintya-bhedabhedatattva - filozofija Gospoda Caitanye, po kateri je Bog eno s svojo energijo in hkrati različen od nje

Acintya-šakti - nepojmljiva energija Vsevišnjega gospoda

Acyuta - tisti, ki nikoli ne pade; ime Kršne

Adharma - nereligija

Adhibhautika - nadloge od drugih živih bitij

Adhidaivika - naravne nesreče, ki jih povzročajo polbogovi z višjih planetov

Adhirudha - zakonska ljubezen spletičen Vraje

Adhira - tisti, ki se ni izvežbal pri dhiri

Adhoksaja - "nespoznat en z nečistimi, materialnimi čuti" ime Vsevišnje božanske osebnosti

Adhvaryu - svečenik, ki opravlja za žrtvovanje praktični del obreda in je poznavalec Yađur-vede

Adhyatmika - nadloge, ki jih povzročata um in telo

Ad infinitum - brez konca in kraja

Adi-rasa - izvorna in čista spolna psihologija

Aditi - žena Kasyape Munija in mati polbogov

Advaita - nepodvojen

Advikah - tisti, ki ne verjemejo v karmično vzročnost temveč v elementarnost usode, poleg tega so atomisti

Aghasura - demon v obliki ogromne kače

Agni - predsedujoči polbog ognja

Aham brahmasmi - spoznanje, da "Jaz nisem to telo"

Aham grahupasana - proces oboževanja lastnega telesa kot Vrhovnega

Ahimsa - nenasilje

Ajamila - padli brahman, ki je bil rešen pekla, ker je ob smrti nenamerno pel Gospodovo ime

Ahankara - načelo ega

Ahimsa - nenasilje

Aitreya - v tej upanišadi se večkrat omenja dah kot izvor življenja

Ajita - nepremagljivi; ime Vsevišnjega gospoda

Ajnana - neznanje

Akarma - dela, ki nas osvobodijo kroga rojstva in smrti

Akasah - prostor, eter

Akincana - kdor je izčrpal materialne želje

Akšauhini - vojna divizija 21870 bojnih vozov, 21870 slonov, 109350 mož pehote in 65610 konj

Altruističen - kdor nesebično deluje

Amara - nesmrten

Amrta - nesmrten

Ananda - obeležje blaženosti Vsevišnjega gospoda

A-nanda - brez sreče in veselja

Anandah - dobrobit, veselje, sreča, v smislu nezahtevnosti, zadovoljenosti

Ananta(deva) - inkarnacija Gospoda v obliki kače s tisoč glavami, na katerih vzdržuje planete

Anarathe - nečistosti v srcu, ki so prepreka v predanem služenju; nezaželene stvari, ki so vzrok težav

Anatha - oseba brez zaščitnika

Angira Muni - eden od sedmih velikih modrecev, rojenih neposredno od gospoda Brahme

Anirudha - ena izmed štirih izvornih ekspanzij Gospoda Kršne v duhovnem svetu

Annam - hrana

Anna prasana - obred, ko se otroku prvič ponudi trda hrana

Anrtam - laž, nepravičnost

Anubhava - telesni simptomi, ki jih manifestira bhakta v zanosni ljubezni do Kršne

Anumana - induktivno znanje

Apapa-viddha - čist in nekontaminiran

Apara-prakrti - nižja Gospodova energija
Apara-vidya - navadno tostransko spoznanje
Apsare - rajska dekleta - angeli
Apauruseya - ki ga ni predala posvetna oseba
Aranyakam - gozdni puščavniški tekst. Anyarake so končni deli teksta Brahma za njimi pa slede Upanišade
Arati - obred pri katerem Gospoda pozdravimo s petjem, mu darujemo hrano, Ga pahljamo ter obožujemo z ognjem, cvetjem in kadilom
Arc - slaviti
Arcana - proces bhakti-yoge, pri katerem se obožuje božanstvo na oltarju
Arca-vigraha - Gospodova oblika za oboževanje
Ariya - arijec, plemenit človek, v budizmu označuje človeka, ki je dosegel višjo modrost in spoznal nirvano
Aroha - vzpenjajoči proces znanja
Artha - ekonomski napredek
Artham - imetje, korist, cilj
Aruruksu yoga - prakticanje položajev sedenja ter koncentracije uma
Arya - ljudje, ki verjamejo v napredovanje v duhovnem življenju
Arya-samaja - skupina ljudi, ki upoštevajo originalne Vede, toda zavračajo ostalo vedsko književnost
Arjuna(Ardun) - veliki bhakta in sveti kralj, ki mu je Kršna izgovoril Bhagavad-gito
Artha - gospodarski razvoj
Aryama - polbog Pitrluke, planeta pobožnih preminulih prednikov
Asamaurdhva - Vsevišnji gospod, kateremu ni nihče enak niti večji od Njega
Asrame - štirje duhovni redovi v življenju
Asana - položaj pri yogi
A-sat - nebitje
Asita - modrec iz davnine; Vedska avtoriteta
Asket - kdor se načelno odreka materialnim užitkom
Asraya-tattva - Absolutna Resnica, počivališče vseh manifestacij

Asrame - (1) štirje duhovni življenski stanovi (2) zavetišča modrecev
Asrama-dharma - dolžnost življenskih redov
Astanga-yoga - sistem mistične yoge iz osmih stopnic (moralna pravila, telesni položaji, kontrola dihanja, izoliranje čutov, osredotočanje uma, meditacija, kontemplacija Gospoda Višnuja v srcu)
Asta-siddhji - osem popolnosti, ki jih lahko pridobi mistični yogi
Astralen - nebesen
Asure - demoni
Asvamedha-yajna - vedsko žrtvovanje konja
Asvatthaman - podli sin velikega vojaškega učitelja Drona, ki je umoril otroke Pandauva
Asvini-kumari - zdravnika med polbogovi
Asutosa - gl. Šiva
Athadhyatman - kar se tiče samega sebe
Atma - jaztvo; individualna duhovna duša
Atma-bhu - samorojen
Atma-ha - ubijalec duše
Atma-maya - Gospodova osebna energija
Atman - tisto v notranjosti srca
Atmarama - kdor je zadovoljen v sebi, ker je osvobojen materialnih želja
Atma-tattva - znanost o duši
Atma-vidya - duhovna znanost
Atra - tam
Avatara - kdor sestopi z duhovnega neba
Avesa-avatara - živa bitja, ki so obdarjena s posebnim obiljem Vsevišnjega gospoda
Avesa inkarnacije - posebno živo bitje, ki ga gospod obdari s Svojo močjo in ga pooblasti, da deluje v Njegovem imenu
Avidya - materialistično neznanje; nevednost; iluzija
Avidya-šakti - materialni svet
Avtokracija - politična ureditev, v kateri ima neomejeno oblast en človek
Avyakta - nemanifestirano stanje kreacije

Ayodhya - prestolnica Gospoda Ramacandre

Ayur-veda - deli Ved o medicinski znanosti

B

Baladeva - Gl. Balarama

Balarama - starejši brat Gospoda Kršne; Kršnova prva ekspanzija

Bali Maharaja - kralj, ki je postal veliki bhakta, ker je vse predal Vamadevi, Gospodovi inkarnaciji v obliki pritlikavca

Balya - aspekt Kršne v otroštvu

Banjanovec - indijsko drevo, ki se z nadomestnimi koreninami izredno razraste

Bhagavad-gita - Božja pesem pogovor med Kršno in Arjuno(Arđunom) na bojišču na Kurukšetri zapisan v Mahabharati in predstavlja bistvo vedskega znanja

Bhagavan - (1) tisti, ki poseduje vsa obilja (2) močna osebnost, ki odraža odlike Vsevišnjega Gospoda

Bhagavata - vse kar je v zvezi z Vsevišnjim gospodom

Bhagavata-dharma - znanost o vdanem služenju; religiozna načela, ki jih objavi Gospod

Bhagavata Purana - gl.Šrimad Bhagavatam

Bhakte - predani sluge Šri Kršne

Bhakti - predano služenje Vsevišnjemu Gospodu

Bhakti-rasamrta-sindhu - ocean čistega nektarja predanega služenja

Bhaktivedante - napredni transcendentalisti, ki so ob predanem služenju spoznali zaključek Ved

Bhakti-yoga - predano služenje Vsevišnje božanske osebnosti Kršne; najvišja oblika yoge

Bharata-varsa - (1) Indija, (2) planet zemlja

Bhava - stanje tik pred ljubeznijo do Boga

Bhikkhu - berač, človek ki živi posvetno življenje z beračenjem

Bhima(sena) - eden izmed Pandauvov znan po moči

Bhišma(deva) - najmočnejši in najstarejši bojevnik v bitki na Kurukšetri; eden izmed dvanajstih avtoritet za vdano služenje

Bhutah - bitje

Bhurloka - srednji planetarni sistemi med zemeljskimi in rajskimi

planeti

Bhuhvarloka - planetarni sistemi med zemeljskimi in rajskimi planeti

Bhukti - materialno uživanje

Bhrgu - voditelj modrecev v univerzumu

Brahma - prvoustvarjeno živo bitje v materialnem svetu, ki kreira univerzum po Kršnovih navodilih

Brahmacari - študent v celibatu

Brahmacarya - življenje učenca v celibatu; prvi duhovni red v vedski kulturi

Brahma-bhuta - osvobojena stopnja v samospoznanju

Brahmacari - učenec v celibatu pod vodstvom duhovnega učitelja

Brahma-jijnasa - poizvedovanje o Absolutni Resnici

Brahmajyoti - sijaj, ki emanira iz telesa Vsevišnjega Gospoda

Brahmajyoti - zaslepljujoči sij duhovnega neba, ki emanira iz Kršnovega transcendentalnega telesa

Brahmaloka - najvišji planet v materialnem univerzumu, ki mu vlada gospod Brahma

Brahman - neoseben aspekt Absolutne Resnice

Brahmanada - univerzum; zadovoljstvo ob spoznanju Gospodovega duhovnega sijaja

Brahmane - inteligentni razred ljudi, ki vedo, kaj je Brahman

Brahma-pada - položaj Brahme

Brahma-randhra - odprtina na vrhu lobanje, skozi katero se Yogi katapultira na druge planete

Brahmars - naslov, ki pomeni "modrec med brahmani"

Brahma-samhita - molitve Gospoda Brahme v slavo Vsevišnjega Gospoda

Brahmašastra - subtilno atomsko orožje v vedski dobi. Aktivirali so ga z recitiranjem mantr in je lahko tudi na veliko razdaljo uničilo katerikoli cilj, ne da bi pri tem poškodovalo kar koli drugega

Brahma-sukham - duhovna sreča, ki je neomejena in večna

Brahma-sutre - gl. Vedanta sutre

Brahma-tejas - brahmanova moč

Brahmavadi - impersonalist med transcendentalisti

Bhraspati - duhovni učitelj gospoda Indre; glavni svečenik na rajskih

planetih

Buddha - učen, razsvetljen

Buddhih - um, intelekt

C

Caitanya - živa sila

Caitanya-Mahaprabhu - najmilostlivejša inkarnacija Kršne, ki se je pojavil leta 1486 v Bengaliji in je na široko delil ljubezen do Boga ne glede na kasto, barvo kože in veroizpoved

Canakya Pandita - brahman, svetnik kralja Candragupte, ki je Aleksandru Velikem preprečil invazijo v Indijo

Candala - psojedec

Candra - predsedujoče božanstvo na mesecu zadolžen za vegetacijo

Carane - vrsta bitij na rajskih planetih

Caranamrta - voda s katero se kopa Božanstvo

Catake - vrsta ptic, ki pijejo samo dež

Catur-vyuha - prvobitne Kršnine štiriroke oblike

Cetana - zavestno živo bitje

Cintamani - mistični "kamen modrijanov" opisan v vedski književnosti

Cintamani-dharma - duhovno prebivališče, kjer so hiše iz kamna modrijanov

Cit - obeležje znanja Vsevišnjega Gospoda, zavest

D

Daiva - usoda

Daivi-maya - zavajajoča materialna energija Vsevišnjega Gospoda

Dakša - Brahmov sin; glavni praoče prebivalstva v univerzumu

Damodara - ime, ki ga je Kršna dobil, ko ga je njegova mati zvezala z vrvjo

Damodara - vajšnavski mesec, ki odgovarja začetku oktobra

Danda - palica, ki jo nosijo sannyasiji

Dasya - duhovni odnos, v katerem bhakta deluje kot Gospodov služabnik

Dasya-rasa - večni odnos služabništva z Vsevišnjim Gospodom

Dattareya - delna inkarnacija gospoda Visnua

Demon - asura - oznaka za grobe ateiste in materialiste

Deva-dasije - pevke in plesalke, zaposlene kot služabnice Božanstva v hramu

Devah - bog; čutilo; vitalni organi

Devahuti - mati gospoda Kapile, Kršnove inkarnacije

Devaki - mati Gospoda Kršne

Devarsi - naziv, ki pomeni "modrec med polbogovi"

Devatamayi - božanske narave

Deve - polbogovi

Devi - boginja

Dhama - prebivališče: navadno se nanaša na Gospodovo prebivališče

Dharma - večna predpisana dolžnost; religija; zakon; resnica

Dharmaraja - gl. Yamaraja

Dharma-sastra - sveti spisi, ki predpisujejo družbeno organizacijo in religijo

Dhenukasura - mistični demon v obliki osla

Dhira - tisti, ki ga materialna iluzija ne vznemirja

Dhrtaraštra - Arjunin (Arđunin) stric, ki je hotel s spletkami Pandauvom odvzeti kraljestvo in je na ta način povzročil vojno na Kurukšetri

Dhruva - veliki bhakta, ki je s petimi leti delal strogo askezo in spoznal Vsevišnjega Gospoda

Dhyana - meditacija na Vsevišnjega Gospoda kot Naddušo v srcu

Dhyana-yogi - yogi, ki prakticira mistično meditacijo

Dhrti - sposobnost kontrole nad potrebami jezika in spolnih organov

Draupadi - žena petih Pandauvov

Dron - Arjunin(Arđunin) učitelj v vojaških veščinah

Dvija-bandhu - tisti, ki je rojen v brahmanski družini, toda ni usposobljen za brahmano

Dukkha - predstavlja spekter neprijetnih občutij

Durga - žena gospoda Šive; poosebljena materialna energija

Durvasa-Muni - izredno močan mističen yogi, znan po svojih prekletstvih

Duryodhana - najstarejši Dhrtaraštrin sin; glavni Arjunin (Arđunin) nasprotnik v bitki na Kurukšetri

Dvapara-yuga - tretja v ciklusu štirih dob
Dvaraka - mesto zabav Gospoda Kršne kot kraljevskega princa
Dvija - brahmana
Dvija-bandhu - gl. Brahma-bandhu
Ďagat - tisti, ki vse premika (nanaša se na kozmos)
Ďatih - rod, kasta
Ďivah - živo bitje, duša; življenska enota
Ďnanami - znanja

E

Ekadaši - postni dan na enajsti dan po mlaju in po ščipu, namenjem bolj intenzivnejšemu razmišljanju o Kršni
Ekapad-vibhuti - ena četrtna Gospodove energije; materialni svet
Ekspanzija Gospoda - razširitev Vsevišnje Božanske Osebnosti v različne oblike
Ekadaši - postni dan, ki pade na enajsti dan polnega meseca ter enajsti dan mladega meseca
Ekstaza - spiritualni zanos
Emanacija Vsevišnjega Gospoda - kar izhaja iz Vsevišnje Božanske Osebnosti
Empiričen - ki temelji na čutnem dožemanju
Entiteta - kar je, obstaja

F

Frustracija - nezadovoljstvo ob materialni neizpolnjenosti

G

Gandhari - zvesta žena kralja Dhrtaraštre in mati stotih sinov
Gandharve - pevci in glasbeniki med polbogovi
Gandiva - Arjunov (Arđun) lok
Ganeša - polbog, zadolžen za materialno blagostanje in rešitev iz nesreč
Ganges - sveta reka; prva žena Santanua
Garbhadhana-samskara - vedski očiščevalni obred za dobro potomstvo, ki ga oče in mati opravita pred spočetjem otroka

Garbhodakasayi Visnou - Gospodova ekspanzija, ki vstopi v vsak univerzum

Garbhodaka ocean - transcendentalna voda, ki izvira iz znoja Garbhodaka Visnuoja in napolnjuje polovico materialnega univerzuma

Garuda - veliki orel, ki je večni nosilec Gospoda Višnuja

Gaudiva-vaisnava-sampradaya - veriga duhovnih učiteljev Gospoda Caitanye

Gauranga - Gospod Caitanya zlate polti

Gautama Muni - eden od sedmih velikih modrecev Univerzuma

Gayatri mantra - molitev, ki jo brahmane tiho recitirajo ob sončnem vzhodu, opoldne in ob sončnem zahodu

Ghi - prečiščeno maslo

Godavara - sveta reka v Indiji

Gokula - gl. Vrndava

Goloka Vrndavana - Kršnino prebivališče na duhovnem nebu

Gopinatha - Kršna, ljubljeni gospodar gopij

Gopije - kravje pastirice iz Vrndavane

Gosvami - gospodar uma in čutov; naziv za osebo v redu odpovedi

Gosvamiji - glavni učenci Gospoda Caitanye

Govinda - (1) ime Vsevišnje Božanske Osebnosti, ki daje zadovoljstvo zemlji, kravam in čutom; (2) vajšnavski mesec, ki odgovarja februarju

Grhamedhi - materialistični človek

Grhastha - družinski človek

Guna-avatare - inkarnacije, ki nadzorujejo tri kvalitete narave (Brahma, Višnou in Šiva)

Gune - vezujoče sile materialne narave, trije principi oziroma kvalitete; nit vsebina

Guru - duhovni učitelj

Guru-parampara - veriga duhovnih učiteljev v nasledstvu učencev

Gutaperča - posušen mleček iz nekaterih tropskih rastlin

Sadbhuja – oblika s šestimi rokami, ki jo je Gospod Caitanya pokazal Sarvabhaumu Bhattacharyi.

H

Hanuman - slavni služabnik Gospoda Ramacandre v telesu opice

Hrškeša - vajšnavski mesec, ki odgovarja avgustu

Hare Krišna mantra - maha-mantra

Hari - kdor odstrani vse ovire duhovnemu napredku; ime Vsevišnjega Gospoda

Hastinapura - bivša prestolnica sveta; zdajšnji New Delhi

Hatha-yoga - telesni položaj in dihalne vaje za obvladovanje čutov

Hedonizem - nazor, da je cilj življenja uživanje

Hiranyakasipu - demonski kralj, ki ga je ubil Kršna v inkarnaciji Gospoda Nrsimhadeve

Hladini - Gospodova moč zadovoljstva

Hršikesa - Kršna kot vrhovni gospodar čutov

I

Iksvaku - sin boga sonca in prvi kralj na zemlji

Indra - glavni upravni polbog; kralj rajskih planetov

Indraloka - Indrov planet

Inkarnacija - pojavitev Vsevišnjega Gospoda v materialnem svetu

In toto - v celoti

Is - vladar; gospodar

Isavyasa - Bogocentrično pojmovanje

Isvara - upravitelj

Isopanisad ISA - najvažnejša od Upanišad

Isvara - gospodar, upravitelj

Itihasa - zgodovinsko poročilo

J

Jada Bharata - kralj Bharata v svojem zadnjem rojstvu

Jagannatha - Gospodar univerzuma; ime Vsevišnjega Gospoda

Jagannatha-Misra - oče Gospoda Caitanye

Jaganatha Puri - sveto mesto v Indiji, kjer je Božanstvo Gospoda Jagannazhe

Jagad-guru - duhovni učitelj celega sveta

Jagat - materialni univezum

Jana - kultiviranje znanja
Janaka - oče Site, družabnice Gospoda Rame; eden izmed dvanajstih avtoritet za vdano služenje
Janaloka - planet iznad rajskih planetov, kjer živijo najpobožnejša živa bitja
Jangama - gibljiva bitja
Janmastami - slovesnost ob dnevu pojavitve Gospoda Kršne
Japa - rožni venec za meditacijo
Jata-karma - očiščevalna ceremonija ob rojstvu otroka
Jaz - zavest človeka o sebi kot o telesnem in duhovnem bitju
Yayadeva Gosvami - avtor Gita-Govinda
Jitendriya - kdor je obvladal čute
Jiva - živo bitje, atomski duhovni delec Vsevišnjega Gospoda
Jiva-tattva - živa bitja, atomski delci Vsevišnjega Gospoda
Jivan-mukta - kdor se osvobodi že v tem žiljenju z izvajanjem vdanega služenja
Jiva-šakti - življenska sila
Jiva-tattva - živa bitja, atomski delci Vsevišnjega Gospoda
Jiva-šakti - živa bitja z željami po materialnem uživanju
Jnana - duhovni proces kultiviranje znanja
Jnani - kdor pridobiva znanje z empiristično spekulacijo
Jnaniji - empiristični filozofi; filozof, ki želi spoznati Absolut z empirično spekulacijo
Jnana-kanda - deli Ved, ki vsebujejo znanje o Brahmanu, duhu (v glavnem Upanišade)
Jnana Yoga - spoznavanje Vsevišnjega z negovanjem znanja
Jnani - kdor poskuša spoznati Absolut z empiristično spekulacijo

K

Ka - voda
Kailasa - prebivališče gospoda Šive
Kaitava-dharma - prevarantska religija
Kaivalya - stopitev z Božjo eksistenco; cilj imperialistov
Kala - večni čas
Kala-rupa - Gospodova oblika, ki je ekspanzija Njegove izvirne oblike

Kali - glej Durga

Kaliya - demon v obliki kače z mnogimi kačami

Kali-yuga - doba preprirov in hinavstva

Kalpa-vrksa - drevesa želja v duhovnem svetu

Kalki - Kršnova inkarnacija na koncu Kali-Yuge, ko pobije vse ostale ateiste

Kalpa - Brahmanov dan;

Kama - fizično poželenje; ljubezen;

Kamadeva - bog poželenja; Kupid

Kamadhenu - duhovne krave v duhovnem svetu, ki dajejo neomejene količine mleka

Kamandulu - puščavnikov vrč za vodo

Kamsa - največji demon svojega časa in Kršnin najtrdovratejši sovražnik

Kanistha-adhikari - oseba na najnižji stopnji spoznanja Boga

Kapila - Kršnova inkarnacija. Pridigal je analizo materije in duha, kot del vdanega služenja. Filozof, ki je podal ateistično filozofijo sankhye

Kapiladeva - inkarnacija Krsne, ki je podal sankya-yogo, analizo materije in duha, kot del predanega služenja Gospoda

Karana ocean - ocean v kotlu duhovnega univerzuma, kjer Gospod Maha Visnu leže in ustvari materialne univerzume

Karanodakasayi Visnou - Gospodova ekspanzija, od katere izhajajo vsi materialni univerzumi

Karantale - male ročne činele

Karma - (1) dela v skladu s predpisanimi dolžnostmi, omenjenimi v razodetih svetih spisih; (2) plodonosne aktivnosti, ki prinašajo dobre ali slabe posledice in nas na ta način vežejo na materialni svet (3) usoda

Karma-bandhana - delovanje, ki človeka veže v materialnem svetu

Karma-kanda - čiste ritualistične aktivnosti

Karma-mimamsa - filozofija, ki pravi, da je Bog podložen našemu delu

Karma-yoga - žrtvovanje plodov svojega dela Kršni

Karmi - (1) kdor opravlja pobožna plodonosna dejanja (2) materialist

Karmiji - tisti, ki delujejo za zadovoljstvo čutil; grobi materialist

Karna - veliki general, Arjunov (Arđunov) nasprotnik
Kasyapa - velika svetniška osebnost; oče mnogih polbogov, vključno z Gospodovo inkarnacijo Vamane
Kaurave - gl. Kurui
Kesava - vajšnavski mesec, ki odgovrja koncu novembra
Kham - eterski element
Kirtana - skupinsko petje; veličanje Vsevišnjega Gospoda
Kirya-yoga - gl. Karma-yoga
Konstitucijski položaj - prirojeni položaj duhovne duše
Kontemplacija - poglobitev v duhovno razmišljanje
Krpa - milost
Krpana - skopuški človek, ki potratí življenje zaradi zanemarjanja duhovnega spoznavanja
Kršna - (1) Vsevišnja Božanska osebnost v svoji prvotni obliki (2) gl. Draupadi
Krsna-bhakti-rasa - vzajemnost v ljubezenski izmenjavi med Kršno in njegovim bhakto
Kršna Caitanya - gl. Caitanya Mahaprabhu
Krsnaloka - Kršnin planet v duhovnem svetu
Kršnakatha - teme o Vsevišnji Božanski Osebnosti
Ksatriye - vojaki in vodilni ljudje; drugi vedski družbeni sloj; administratorska skupina v družbi
Ksetrajana - živo bitje kot poznavalec polja aktivnosti
Ksetrajana-šakti - Gospodova energija živega bitja
Ksirodaka ocean - ocean mleka kjer prebiva Ksirodakasayi Visnou
Ksirodakasayi Visnou - Gospodova ekspanzija, ki vstopi v srce vsakega ustvarjenega bitja kot Nadduša
Kumare - štirje učeni asketski sinovi gospoda Brahme v telesih majhnih otrok
Kunti - veliki bhaktini v vlogi Kršnine tete
Kupido - bog ljubezni
Kurma - Kršnova inkarnacija v obliki želve
Kuru - začetnik dinastije v kateri so se rodili tako Pandauvi kot njihovi nasprotniki na čelu z Dhrtaraštro
Kurukštera - sveto mesto v Indiji; mesto velike bitke med Kurui in

Pandauvi

Kuvera - zakladnik polbogov

L

Laghima - mistična moč s katero yogi postane lahek kot pero

Lakšmi - boginja sreče; večna družabnica Vsevišnjega Gospoda

Lakšmije - boginje sreče; Gospodove večne žene

Lila - duhovne zabave

Lila-avtarji - inkarnacije, ki sestopijo, da bi razodele duhovne zabave v materialnem svetu

Lobha - pohlep

Loka - planet

M

Madana - srečanje v zakonski ljubezni

Madana-mohana - (1) Kršna, ki privlači Kupida (Kupido - bog ljubezni - Eros) (2) kdor očara Kupida; ime Vsevišnjega Gospoda

Madhava - vajšnavski mesec, ki odgovarja januarju

Madhyana-adhikari - bhakta na srednjem položaju v vdanem služenju

Madhura-rasa - večni odnos zakonske ljubezni z Vsevišnjim Gospodom

Madhusudana - vajšnavski mesec, ki odgovarja aprilu

Madhyama-adhikariji - tisti, ki so dosegli srednjo stopnjo spoznanja Boga

Madri - sodružica (s Kunti) kralja Panduja; mati Nakule in Sahadeve

Mahabhagavata - velika osebnost, ki vse vidi v povezavi z Vsevišnjim Gospodom

Mahabharata - največji ep v zgodovini človeštva (vključuje Bhagavad-gito)

Maha-bhagavata - veliki bhakta

Mahabhava - najvišja stopnja popolnosti ljubezni do Boga

Mahajana - gospodov pooblaščen bhakta, ki s svojim ravnanjem in naukom utrdi pot religije

Maha-mantra - velika mantra za osvoboditev : Hare Krišna, Hare

Krišna, Hare Hare/Hare Rama, Hare Rama, Rama, Rama, Hare, Hare

Mahamuni - veliki modrec

Maharaja - veliki kralj

Maha-purušah - vrhovni duh

Maha-ratha - veliki bojevnik, ki se lahko sam bori proti deset tisoč drugim vojakom

Mahaurava - pekel, namenjen ubijalcem živali

Maharloka - planet iznad rajskih planetov na katerih živijo veliki modreci

Maharsi - veliki modrec

Mahatma - velika duša, napredna oseba v spoznanju ljubezni do Boga

Mahat-tattva - celotna materialna energija

Maha-Višnu - ekspanzija Gospoda Kršne, iz katere emanirajo vsi materialni univerzumi

Mahimamah - veličina, veličastnost

Maitreya Muni - veliki modrec, ki je izgovoril Šrimad-Bhagavatam Viduri

Makhana-cora - "kradljivec masla"; ime Gospoda Kršne

Manas - razum

Manasaivedan - samo z razumom

Mandalam - krog

Manjari - zaupna pomočnica Radharani

Mantra - transcendalna zvočna vibracija za osvoboditev uma od iluzije

Mantranje - individualno recitiranje svetih imen

Manu - prvobitni oče in zakonodajalec človeške rase

Manu samhita - originalni zakonik za človeško družbo

Manvantara - avatare - inkarnacije Manujev

Margaširsa - vajšnavski mesec, ki odgovarja koncu oktobra in začetku novembra

Mathura - sveto mesto v Indiji, kjer se je pojavil Gospod Kršna

Mara - personifikacija zla

Marici - eden od sedmih velikih modrecev univerzuma

Markandeya Rsi - veliki modrec; zgled osebe, ki je dosegla popolnost z reguliranim vdanim služenjem

Matsya - Gospodova inkarnacija v obliki ribe
Mausala-lila - zadnja faza Kršninih zabav v materialnem svetu
Maya - (1) iluzija; sprejemanje nečesa, česar ni (2) pozaba našega odnosa s Kršno
Maya-Danava - arhitekt demonov
Maya-pur - sveto mesto v Bengaliji, kjer se je pojavil Gospod Caitanya
Maya-šakti - prekrita energija Absolutne resnice
Mayavad - monoistična filozofija, ki pravi, da ni razlike med Gospodom in živimi bitji
Mayavadiji - imperialistični filozofi, ki trdijo, da je Gospodovo telo proizvod materialne energije
Mayayapahrta-jnaniji - tisti, ki verjamjo, da so oni sami Bog
Meditacija - globoko premišljevanje
Menaka - slavna rajska kurtizana, ki je zavedla modreca Visvamitro
Mendikant - potujoči spiritualist
Mentalen - duševen
Mimamsa - tolmačenje
Mlecche - ljudje, ki se ne morejo držati vedskih regulativnih načel; mesojedci
Mohana - ločenost v zakonski ljubezni
Mohini - Gospodova inkarnacija v obliki najlepše ženske
Moksa - osvoboditev v Gospodovem duhovnem sijaju
Moksa-kama - kdor išče osvoboditev
Mrtyu - smrt
Mrtyuloka - mesto smrti, materialistični svet
Mrdanga - glinasti boben, ki se uporablja pri petju
Mudhe - bedaki oziroma osli
Mukta - osvobojena duša
Mukti - osvoboditev iz kroga rojstev in smrti
Mukunda - Vsevišnji Gospod, ki daje osvoboditev
Muniji - veliki misleci in učenjaki - puščavniki

N

Nadduša - Gospodova osebna ekspanzija v srce vsakega živega bitja po vsem materialnem svetu

Naimisaranya - sveti gozd v centralni Indiji, ki velja za točno središče univerzuma

Naikarma - akarma - dela, ki nas osvobodijo rojstva in smrti

Nama - ime; nevidni dvojnik fizičnega telesa (rupa)

Narada Maharaja - krušni oče Gospoda Kršne v Vrndavani

Naradhama - najnižji med človeškimi bitji

Narada Muni - čisti Gospodov bhakta, ki v duhovnem telesu potuje po celotnem univerzumu in širi slave predanega služenja

Nara in Narayana - Kršnova inkarnacija v obliki dveh modrecev, ki sta učila strogo askezo

Narayana - Vsevišnji Gospod, ki je izvor in cilj vseh živih bitij

Nrayana - vajšnavski mesec, ki odgovarja decembru

Nimbarka - acarya v nasledstvu učencev od štirih Kumar

Nimba - sveto drevo v Indiji

Nirguna - brez materialističnih kvalitet

Nirvana - konec procesa materialističnega življenja

Nitya-baddhe - živa bitja, ki so zaradi materialnih želja v jetništvu minljivega materialnega sveta

Nitya-mukta - večno osvobojena duša

Nityananda Prabhu - inkarnacija Gospoda Baladeve; glavni družabnik Gospoda Caitanye

Nityananda - inkarnacija Gospoda Baladeve v zabavah Gospoda Caitanye

Niti-sastram - nauk o upravljanju

Nitya-siddha - večno osvobojena duša

Nivrtta - kdor stopa po poti osvoboditve

Nivrtti-marga - pot odrekanja, ki vodi do osvoboditve

Nrsimha - Gospodova inkarnacija v obliki polčloveka in polleva, ki je ubil demona Hiranyakasipuja

O

Okulten - skrivnosten, nedostopen

Omkaara - (OM) - sveta zvočna vibracija, iz katere se ekspandirajo vse Vede

P

Padmanabha - vajšnavski mesec, ki odgovarja septembru

Panca-upasana - imperionalistični sistem čaščenja petih božanstev (Višnuja, Durge, Brahme, Ganeše in Vivasvana), pri katerem častilec na koncu popolnoma odvrže koncept osebnega Absoluta

Pancaratra - vedski dodatki, ki opisujejo postopek oboževanja Božanstev za bhakte v današnji dobi

Pandita - učenjak

Pandu - kralj iz dinastije Kurujev; oče petih Pandauvov

Para - transcendentalen

Parabrahman - Vrhovna Absolutna Resnica, Kršna

Parakiya-rasa - odnos med poročeno ženo in njenim ljubimcem; odnos med spletičnami iz Vrndavane in Kršno

Paramatma - Vsevišnji Gospod, ki se ekspandira v srce vsakega živega bitja in v vsak atom

Paramahansa - najvišji red sannyase; največji gospodov bhakta

Param Brahma - vrhovni duh

Paramesvara - vrhovni kontrolor Kršna

Parampara - niz nasledstva učencev

Param satyam - Absolutna Resnica

Para-prakrti - višja Gospodova energija

Parasara Muni - veliki modrec in oče Šrila Vyasadeve

Parasurama - Kršnova inkarnacija. Zapovrstjo uniči enaindvajset generacij nezakonskih upravljalcev

Para-šakti - glej Para-prakrti

Para-tattva - absolutna resnica

Para-vyoma - transcendentalni svet; duhovno nebo

Para-vidya - višja spoznanja

Pare - v onostranstvu, v vzvišenem

Parijata - roža, ki raste samo na rajskih planetih

Parinama-vada - doktrina stranskih proizvodov

Parikšit Maharaja - car sveta, ki je pred 5000 leti poslušal Mahabharato z Bhagavad-gito

Parivrajakacarya - tretja stopnja reda sannyase, ki stalno potuje po svetu in oznanja Gospodove slave

Partha - sin Prthe; Arjun (Arđun)

Parvati - Šivova žena; poosebljena materialna energija

Patala - najnižji od štirinajstih plenetnih sistemov v univerzumu

Patalaloka - najnižji od štirinajstih planetnih sistemov v Univezumu

Patitapavana - gospod Caitanya, odrešenik najbolj padlih duš

Pite - prapredniki

Pitrloka - planet, kjer predniki uživajo rajska zadovoljstva, dokler se jih njihovi potomci spominjajo

Polbogovi - upravitelji kozmosa in predsedujoča božanstva višjih planetov

Pradyumna - ena izmed štirih izvornih ekspanzij Gospoda Kršne v duhovnem svetu; Kršnov sin

Pradhana - materialna energija v nemanifestiranem stanju

Prahlada Maharaja - veliki Gospodv bhakta in avtoriteta za vdano služenje. Ko ga je njegov demonski oče hotel ubiti, ga je Gospod zaščitil

Praja - državljani, deželani (vse življenske vrste)

Prajapati - nastanjevalec univerzuma

Prakrta - materialističen

Prakrti - materialistična narava; ženska

Prakrtih - narava, materija, neurejeni elementi, prvobitna substanca

Prana-vayu - premikanje raznih vrst zraka v telesu

Pranayama - nadzorovanje dihanja pri astanga-yogi

Prasada - hrana, ki je spiritualizirana, ker je ponujena Kršni

Pratyahara - odtegnitev čutov od vseh nepotrebnih dejavnosti

Pratyaksa - neposredni dokaz

Pravrti-marga - pot reguliranega čutnega uživanja po vedskih predpisih, da bi živo bitje končno stopilo na pot duhovnega življenja

Pauganda - Kršnina doba od šestega do desetega leta

Prabhava-prakaša - oblika Kršne s štirimi rokami

Pradhana - element materialne manifestacije

Prakrti - materialna narava

Prakrta-sahajiya - lažni bhakte, ki dojemajo Kršnine zabave v posvetni luči

Prasada - hrana, ki je ponujena Kršni

Prasthana-traya - tri vrste znanja v transcendalni spoznavi
Pratyahara - proces v katerem yogi odtegne čute od vseh zunanjih aktivnosti
Pravrthti - aktivnosti poglobljanja materialnih vezanosti
Prayaga - sveto mesto v Indiji; današnji Allahabad
Prema - ljubezen do Boga, pri kateri bhakta ne pričakuje nobenega nadomestila oziroma povračila
Prtha - gl. Kunti
Prthu - pooblaščen inkarnacija Gospoda Kršne v vlogi idealnega kralja
Puja - postopek čaščenja Božanstev v hramu
Purane - vedske zgodovinske pripovedi dogodkov iz celega univerzuma, ki so v zvezi z Vsevišnjim Gospodom
Puri - gl. Jagannatha Puri
Purusottama - "Vrhovna oseba" ime Gospoda Kršne
Puruša - moški uživalec
Puruša-avatare - ekspanzije Višnua, ki kreirajo, vzdržujejo in uničujejo univerzum
Purušah - očividec v očesu
Purusotama - Vrhovna osebnost; ime vsevišnjega Gospoda
Putana - čarovnica, ki jo je Kamsa poslal v Vrndavano, da ubije Kršno. Svoje prsi je premazala s smrtonosnim strupom in jih ponudila malemu Kršni, ki pa je posesal njen življenski dih ter jo ubil

R

Radharani (Radha) - najboljša bhaktini v predanem služenju Gospoda Kršne in Njegova večna družabnica; utelešenje Kršnine notranje duhovne energije zadovoljstva
Raga-marga-bhakti - predano služenje s privrženostjo Gospodu
Raganuga - spontana ljubezen do Boga
Ragatmika - globoka privrženost v popolni prevzetosti s predmetom ljubezni
Rajarsi - veliki sveti kralj
Rajasuya-yajna - veliko žrtvovanje, ki ga je priredil kralj Yudhištira in kateremu je prisostvoval Kršna

Rajas-rađas - materialna guna strasti
Rajo-guna - materialno stanje strasti
Rakšase - ljudožerski demoni
Ramacandra (Rama) - inkarnacija Gospoda Kršne kot popolni kralj
Ramayana - ep o Ramacandri
Rasa - odnos med Gospodom in živimi bitji
Rasabhāsa - prekrivanje okusov v predanem služenju
Rasa-lila - čista izmenjava duhovne ljubezni med Kršno in njegovimi najzaupljivejšimi služabnicami, spletičnami iz Vrajabhume
Rati - privrženost
Ravana - demonski vladar, ki ga je ubil Gospod Rama
Rsabhadeva - inkarnacija Kršne kot bhakta in kralj, ki je svojim sinovom dal pomembna navodila, nakar se je odrekel kraljestvu in se posvetil življenju ostrih strogosti
Rši - modrec
Rtam - resnica
Rudha - zakonska ljubezen kraljic v Dvarki
Rudra - ime gospoda Šive
Rukmini - glavna Kršnova kraljica v Dvarki
Rukminiramana - Kršna, mož Rukmini
Rupam - oblika, lik; telo
Rupa Gosvami - glavni izmed šestih Gosvamijev

S

Sabda - transcendentalni zvok
Sac-cid-ananda-vigraha - večni, poznavajoč in blažen - v popolni obliki; Gospodova transcendentalna oblika, ki je večna, polna znanja in popolnoma blažena
Sacinandana - Caitanya Mhaprabhu sin matere Saci
Sadhu - sveta oseba

**Absolutna resnica v petih manifestacijah:
Šri Advaita-Gospodova inkarnacija,
Šri Nityananda-prva Gospodova ekspanzija,
Šri Kršna Caitanya Mahaprabhu-Vsevišnja Božanska Osebnost, Šri
Gadhara-utelešenje Gospodove notranje energije, Šri Šrivasa-
utelešenje Gospodove robne energije**

Sadbhuja - oblika gospoda Caitanye s šestimi rokami
Sadhana-bhakti - predpisano predano služenje
Saguna - s kvalitetami
Sakhije - osebne Radhararine družabnice
Sakhya-rasa - večni odnos prijateljstva z Vsevišnjim gospodom
Šakti - energija
Šakti-tattve - različne Gospodove energije
Saktyavesa-avatara - primerno živo bitje, ki ga je Kršna pooblastil, da ga zastopa
Šalagrama-šila - inkarnacija Vsevišnjega Gospoda kot Božanstvo v obliki kamna
Sama - kontroliranje uma, tako, da ga usmerimo na Vsevišnjega Gospoda
Samadhi - popolna prežetost z meditacijo na Vsevišnjega Gospoda
Sama Veda - ena izmed štirih originalnih Ved. Vsebuje himne, ki se pojejo ob vedskih žrtvovanjih
Samhite - dodatna vedska književnost, ki vsebuje zaključke samorealiziranih avtoritet
Sampradaya - spiritualno nasledstvo duhovnih učiteljev
Samsara - krog rojstva in smrti
Samskara - obredi očiščenja za dvakrat rojene kaste
Samvartaka - ime ognja, ki opustoši ob uničenju univerzuma
Sanatana - večno; kar nima niti začetka niti konca
Sanatana-dharma - večna narava; antimaterialno nebo onstran materialnega univerzuma
Sanatana-dharma - večna dolžnost vseh živih bitij; predano služenje Vsevišnjega Gospoda
Sanatana-Gosvami - eden izmed šestih Gosvamijev
Sanat-kumara - eden izmed štirih Kumar
Sandipani Muni - duhovni učitelj Gospoda Kršne in Baladeve
Sane - štirje Kumare
Sangha - skupnost budističnih menihov
Sankarsana - ena izmed štirih izvornih ekspanzij Gospoda Kršne v duhovnem svetu
Sankhya - filozofska analiza materialnih elementov

Sankhya-yoga - filozofska analiza materije in duha
Sankirtana - skupinsko petje Gospodovih slav
Sankirtana-yajna - gl.sankirtana
Sannyasa - življenski red odpovedi
Sannyasi - človek v življenjskem redu odpovedi
Sanskrt - jezik, v katerem so bile napisane Vede; najstarejša pisava na svetu in izvor vseh indoevropskih jezikov
Santa - miren
Sarva-gatah - vseprisoten
Santa-rasa - začetna stopnja ljubezni do Boga, na kateri oseba, ki je osvobodjena materialne onesnaženosti, ceni veličino Gospoda
Sarasvati - boginja učenosti, žena gospoda Brahme
Sari - žensko oblačilo iz enega kosa blaga, ki se ovije okrog telesa
Sarva jna - kdor ve vse; preteklost, sedanjost in prihodnost
Sarva-kama - oseba z materialnimi željami po uživanju
Sastre - razodeti spisi
Sat - obeležje večnosti Vsevišnjega Gospoda; bit
Sati obred - prostovoljni samomor vdove ob moževem pogrebu
Sattva - kvaliteta materialne vrline
Sattva-guna - stanje materialistične vrline
Sattvam - bit
Satyabrahma - ena izmed glavnih kraljic Gospoda Kršne v Njegovih zabavah v Dvarki
Satyaloka - gl. Brahmaloča
Satya-yuga - (krta-yuga) prva izmed štirih dob v ciklusu univerzuma
Sat-yam - realnost
Sayujya - impersonalna osvoboditev; stopitev v Gospodov duhovni sijaj
Satvan - dobro
Šesanga - gl. Ananta
Sidha deha - duša, ki se je očistila, tako, da lahko služi Kršno
Sidhaloka - rajski planet, na katerem imajo prebivalci vseh osem mističnih moči
Šiksastaka - osem verzov, ki jih je Gospod Caitanya napisal v slavo petja Gospodovega svetega imena

Sisya - učenec duhovnega učitelja
Sita - večna družabnica Gospoda Rame
Šiva - posebna inkarnacija Kršne, zadožen je za materialno kvaliteto neznanja in za uničenje materialne manifestacije
Smrti - spisi, ki tolmačijo Vede in Upanišade
Soma - gl.Candra
Soma-rasa - nebeški napitek na mesecu
Smrti-prasthana - avtoritativne knjige, ki nakazujejo končni cilj in ki so jih napisale osvobodjene duše
Šraddha - vera
Šravana - poslušanje kot proces predanega služenja
Šridhara - vajšnavski mesec, ki odgovarja juliju
Šrimad-Bhagavatam - komentar Vedanta-sutre in je zreli plod vedске književnosti
Šrimat - vaisya; član trgovske skupnosti
Šrstikara - Stvarnik (ime Kršne)
Šruti - znanje, pridobljeno s poslušanjem; originalna vedska književnost (štiri Vede in Upanišade)
Šruti-mantra - himne iz Ved in Upanišad
Šruti-prasthana - oddelek znanja, ki temelji na vedskih odredbah
Subhadra - Kršnova sestra; Arjunova (Arđunova) žena
Šuci - duhovno napreden brahman
Šudrani - žena Šudre
Šudre - najnižji družbeni sloj, ki opravlja fizična dela, ljudje brez višje inteligence in duhovne izobrazbe
Šudarsana-cakra - orožje Gospoda Višnuja v obliki diska
Šuddha - antiseptičnež
Sudha-sattva - transcendentalno stanje čiste vrline, ki ni onesnaženo s kvalitetami materialne narave
Šudre - delavski razred v družbi
Šukadeva Gosvami - modrec, ki je povedal Šrimad-Bgavatam kralju Parikšitu
Šukra - vsemogočen
Šukracarya - duhovni učitelj demonov
Sunyavada - filozofija praznine

Šurabhi - krave v duhovnem svetu, ki dajejo neomejene količine mleka
Sure - pobožne osebe
Surya - polbog, ki predseduje Soncu
Suta Gosvami - modrec, ki je ponovil Šrimad-Bhagavatam modrecem v gozdu Naimisaranya
Sutra - zgoščeno delo, ki vsebuje pomen in smisel neizmerljive moči brez hibe in napake; knjiga aforizmov
Svami - kdor obvladuje um in čute; naziv osebe v redu odpovedi; sannyasi
Svargaloka - rajski planeti v materialnem svetu
Svarloka - rajski planeti
Svarupa - izvorna duhovna oblika
Svarupa-šakti - Kršnina notranja moč
Svayam-rupa - Kršnina osebna oblika
Svayamvara - obred v katerem princesa sama izbira moža
Syamasundara - Vsevišnji Gospod, ki ima prekrasno črnkasto polt

T

Takšaka - kralj kač
Tamas - materialna kvaliteta neznanja
Tamo-guna - materialno stanje nevednosti
Tapasvi - asket
Tapasya - prostovoljna telesna strogost za višji cilj
Tatasha-šakti - mejna energija Vsevišnjega Gospoda; živa bitja
Tattva - (1) resnica, (2) filozofska opredelitev Absolutne Resnice
Tilaka - sveta glina s katero bhakte označijo svoje telo kot Gospodov tempelj
Transcendentalen - ki presega zemeljsko; nadnaraven
Treta-yuga - druga v ciklusu štirih dob
Tri-pada-vibhuti - duhovna narava, ki predstavlja tri četrtine Gospodove energije
Tirtha - romarska mesta
Trivikrama - vajšnavski mesec, ki odgovarja maju
Tryadhišvara - Kršna, kot gospodar Gokule, Mathure in Dvarake

Tulasi - sveta rastlina, ki je zelo draga Gospodu Kršni in Njegovim bhaktam

Turiyam - četrto najgloblje stanje v katerem se doživlja čustveno rešitev

U

Udbhasvara - zunanji simptomi na telesu bhakt

Udhava - zaupni Kršnov prijatelj v Vrndavi

Ugra-karma - grozne dejavnosti, ki so osnova demonske civilizacije

Upanišade - filozofski deli Ved, katerih namen je, da študenta uvedejo v razumevanje osebne narave Absolutne Resnice

Upanišada-kanda - deli Ved, ki predpisuje oboževanje polbogov

Upasana - zaobljuba

Uttama-adhikari - oseba na tretji stopnji spoznanja Boga

Uttama-sloka - "Tisti, ki ga obožujejo z izbrano poezijo" ime Kršne; Kršna, ki se obožuje z izbrano poezijo

V

Vađapeya - napad, bitka, moč

Vaibahava-prakasa - Kršnine "emocionalne" oblike

Vaibahava-vilasa - štiriindvajset glavnih Kršninih oblik s štirimi rokami

Vaikuntha - kraj brez tesnobe

Vaikunthaloke - planeti v duhovnem nebu, svet brez tesnobe - duhovni svet

Vairagya - odrekanje, odpoved

Vaisnava - predani sluga Gospoda Višnuja ali Kršne

Vaisnavaparadha - žalitev pred čistim Gospodovim bhakto

Vaisnave - bhakte Vsevišnjega gospoda

Vaisye - trgovska skupina v družbi

Vaisvata Muni - veliki modrec in učenjak v Vedskem času avtor Ramayane

Vak - beseda

Valmiki - velik modrec in učenjak v Vedski dobi avtor Ramayane

Vamana - Gospodova inkarnacija v obliki pritlikavca

Vamana - vajšnavski mesec, ki odgovarja juniju

Vanaprastha - umaknjeni red življenja
Varaha - Gospodova inkarnacija v obliki merjasca
Varanah - kaste
Varnasrama - štiri porazdelitve družbe in štiri porazdelitve duhovnega življenja
Varnasrama-dharma - štiri kaste ter štirje redovi duhovnega življenja
Varne - štirje družbeni razredi glede na lastnosti in aktivnosti ljudi
Varana-sankara - nezaželeno potomstvo; otroci, spočeti brez upoštevanje vedskih religioznih načel
Vatsalya-rasa - večni odnos starševstva z Vsevišnjim Gospodom
Vayu - materialni element zraka
Varuna - predsedujoči polbog oceanov
Vasistha Muni - veliki modrec in tekmeč Visvamitre Munija
Vasudeva - oče gospoda Kršne
Vasudeva - ena izmed štirih izvornih ekspanzij Gospoda Kršne v duhovnem svetu
Vatsalya - duhovni odnos v katerem ima bhakta Gospoda za svojega otroka
Vayu - polbog, ki je zadožen za veter
Vayuloka - planet kjer prebiva Vayu
Veda - znanje
Vedanta - Vyasadevin filozofski povzetek vedskega znanja v obliki aforizmov
Vedanta-sutra - Vyasadevov filozofski povzetek vedskega znanja
Vede - izvorni razodeti spisi, ki jih je prvi izgovoril sam Gospod
Vedska književnost - štiri Vede, Upanišade, Purane in Mahabharata
Veda-vada-rate - tisti, ki po svoje tolmačijo Vede
Vibhava - tisto, kar posvečuje bhaktino ljubezen do Kršne
Vibhuti - izraz posebne naklonjenosti Vsevišnjega Gospoda do živega bitja
Vidhi-bhakti - predano služenje z regulativnimi principi
Vidura - veliki gospodov bhakta, ki je poslušal Šrimad Bhagavatam od Maitreya Munija
Vidya - znanje
Vikarma - dela človeka, ki je zlorabil svojo svobodo

Vimukti - osvoboditev od materialnega sveta
Vipra - gl. brahmana
Vina - živčni glasbeni instrument
Virat-rupa - koncepcija, ki vzporeja fizično obliko univezuma z Gospodovim telesom
Višnu - (1) Vsevišnji gospod; Kršnina ekspanzija za stvarjanje in vzdrževanje materialnih univerzumov (2) vajšavski mesec, ki odgovarja marcu
Visnudute - odposlanci gospoda Višnuoja, ki pridejo po bhakte, ki so se v materialnem svetu izpopolnili v vdanem služenju, in jih odvedejo v duhovni svet
Visnou-jane - Gospodovi bhakte
Visnou-maya - Gospodova iluzorna energija
Višnu-Purana - gl. Purane
Visnu-tattva - polnomočni del Vsevišnjega Gospoda
Visuddha-sattva-pradhana - izraz mayavadijev za kolektivno neznanje
Visvambhara - tisti, ki vzdržuje univerzum in vodi vsa živa bitja, ime Gospoda Caitanye
Visvamitra Muni - viden modrec in tekmeč Vasisthe Munija
Visva-rupa - Gospodova kozmična oblika
Vivasvan - gl. Surya
Vivartavada - doktrina transformacije
Vivasvam - predsedujoče božanstvo Sonca
Vrayabhumi - Vrndavana
Vrajavasji - prebivalci Vrndavane
Vratya - je nekdo, ki ni posvčen
Vrndavana - Kršnino osebno prebivališče, kjer Gospod razodeva najbolj vzvišene zabave s svojimi čistimi bhaktami
Vyasadeva - Kršnina inkarnacija na koncu Dvapara-yuge, ki je sestavil Vede

Y

Yadave - potomci kralja Yaduja v čigar dinastiji se je pojavil Gospod Kršna

Yađnah - žrtev, obred
Yoga-bhraste - duše, ki so padle s poti samospoznanja
Yajna - žrtvovanje; Vsevišnji gospod kot cilj in uživalec vseh žrtvovanj; aktivnost ali daritev v zadovoljstvo Gospoda Višnuja ali polbogov
Yajnesvara - Višnu, Gospodar žrtvovanj
Yayur Veda - ena izmed štirih ved
Yakše - spremljevalci polboga Kuvere; duhovi
Yama - gl.Yamaraja
Yamaraja - polbog, zadolžen za kaznovanje grešnih ljudi po smrti
Yasoda - najvišja bhaktini v vlogi Kršnine matere v Vrndavani
Yasodamata - krušna mati Gospoda Kršne
Yogesvara - "Gospodar vseh mističnih moči" ime Kršne
Yoga - različni procesi duhovnega spoznanja za povezovanje duše z vsevišnjim
Yoga-nidra - mistični sen Gospoda Višnua
Yogi - transcendentalist, ki si prizadeva za združitev z vsevišnjim
Yuge - štiri ponavljajoča se obdobja v življenju univerzuma
Yuga-avatare - inkarnacije, ki predpisujejo obliko duhovne spoznave za posamezna obdobja
Yoga-maya - Gospodova notranja, duhovna energija
Yoga-nidra - mistični Gospod Višnu
Yogesvara - vrhovni gospodar mističnih moči; ime Vsevišnjega Gospoda
Yogi - transcendentalist, ki si prizadeva za združitev z vsevišnjim
Yudhištira - najstarejši izmed Pandavov. Bil je posebljena religija. Gospod Kršna ga je postavil za carja vsega sveta
Yuge - štiri ponavljajoča se obdobja v življenju univerzuma

Z

Zamindar - bogati posestnik
Zakon karme - proces v katerem nam višje avtoritete glede na pobožna ali brezbožna dejanja dodelijo ugodne oziroma neugodne reakcije
Zavest Kršne - glej bhakti-yoga

Višnou s tisoč kačjimi glavami.

OPOMBE

BHAGAVADGITA

33 Tu se v epu začne Bhagavadgita

34 Kurursko polje, Kurukšetra bo kot bojišče in njiva pravice, ker velja načelo, da je bitka božja sodba, kjer bog usoda in človekova dela odločajo o tistem o čemer se ljudje niso mogli sporazumeti. Zato se večkrat pravi, da bo zmaga tam, kjer je pravica V-29 in II-35

35 Gudakeša "tisti, kateremu so lasje speti v čop" pridevnik Arđuna

36 Samkhya je teorijski nadzor, yoga pa praktična disciplina kateri sta se povezali v povesti hinduizma in so razvila dva sorodna filozofska sestava katera se po svojih izvorih razlikujeta od purvamimamse ali vedante, ker ne izhajajo iz matice vedske predaje, toda od nyaye ali vaisešike, ker se ne osredotočajo na gnostična niti na kozmološka vprašanja temveč na eshatološka. No od vseh teh "pravovernih" hinduistični sestav (tisti, ki ne nasprotujejo vedam). Samkya in yoga - na raznih stopnjah razvoja so v največji meri uspele uporabiti epsko predajo za sredstvo svojega širjenja. Filozofija epa je v prvi vrsti torej filozofija samkhye in yoge

37 Višnou se omenja v Raksamhiti in najverjetneje njegovo ime označuje boga "visokega kupa" neba. Omenjajo se njegovi trije koraki s katerimi zavzema prostore. Pomaga Indri v borbi proti Vrtri. V brahmanah je že občutno poudarjen ker postaja bog žrtve. V epih (in to z njimi delno upanišade) in purane se istoveti z nizom mitoloških likov posebno z Narayano, Prađapatijem in Purušo - človekom od čigar udi - z žrtveno emanacijo - nastaja svet. Okrog Višnuovega lika se razvija bogata mitologija in ikonografija. Spi na kači Šeši ali Ananti, potuje pa na orlu Garudí. Z stvarnikom Brahmanom in uničevalcem Šivo je Višnou vzdrževalec in skupaj tvorijo trojstvo. Drugače pa se okrog vsakega od teh bogov in okrog velike boginje Kali ali Durge razvila do neke mere samostojna monoteistična religioznost. Med njimi Višnuistična religioznost izstopa s sintetično močjo. O njej pričajo mitski liki v puranah o Višnou kot njegovih avatarjih-utelešenjih kateri v različnih obdobjih v svet prinašaj rešitev: riba, želva, veper, človek-lev, palček, Parasurama, Rama, Kršna, Budha ter

Kalkin, ki še mora priti. Približajo pa se mu tudi: Vasudeva sam, njegov brat Samkaršara (Balarama) sin Pradyumna in vnuk Aniruddha. Z vsem tem je višnuizem nagraabil levovski del epske in puranske književne predaje, medtem, ko je Šivinizem in Šaktizem (kult boginje) pripadel pretežni del v hinduistični tantrični predaji

38 Ta enajsti odlomek Bhagavadgite VI-33 je vrhunec "gospodove pesmi" in je religijski vrh cele Mahabharate. Bhagavadgita je najverjetneje, ko je bila vključena v ep pripeljala do njegove preobrazbe v posvečeno hinduistično posebno pa višnuistično izročilo

39 Tako se zaključuje Bhagavadgita iz katere so tukaj iz razumljivih razlogov prevedeni samo ključni deli

Literatura:

MAHABHARATA

G.Andrijašević in S.Vlaisavljević

MITOVI STARE INDIJE

V.G.Erman, E.N.Temkin

RAMAJANA

Arnšek Jean Francois

ŠRIMAD BHAGAVATAM

A.C.Bhaktivedanta Svami

INDIJSKA MITOLOGIJA

O.Lakomica

MITOLOGIJA

R.Cavendish T.Oi Ling

PESMA O KRALJU NALU

M.Tomislav

POČECI INDIJSKE MISLI

K.Bašić

KOT BILKE KOT ISKRE

V.Pacheiner

HILJADU LOTOSA

V.Krmpotič

STAROINDIJSKE BASNI IN PRAVLJICE

I.1932

INDIJSKE PRAVLJICE

l.1938

MODROST BUDDHE

M.Čeligoj

KAZALO

FILOZOFSKI NAUKI	2
BHAGAVADGITA	2
MODRI IZREKI	19
Osamljenost modrih	19
Najzahtevnejši	19
Izmodritev.....	20
Resnični zaklad	20
Človekova veljava	21
Nevarnosti	21
Vrednotenje.....	22
Resnična dobrota.....	22
Neomajnost	23
Štiri vrste ljudi.....	23
Lastnosti kraljev	24
Nevredno življenje	24
Stopnje vztrajnosti.....	25
O prijateljstvu	25
Trdnost	26
Razloček.....	26
Pod udarci usode	27
Brez kulture	27

NAUK GOSPODA CAITANYE	29
UPANIŠADE	37
ISA	41
KENA	45
KATHA	53
PRASNA	67
MUNDAKA	72
MANDUKYA	80
TAITTIRYA	82
AITAREYA	87
CHANDOGYA	88
BRHADARANYAKA	116
MAITRI	163
KAUŠITAKI	165
VEDSKE IN UPANIŠADSKPE PESMI	171
GAJATRI	171
HIMNA SONCU	171
HIMNA PARDŽANJI	172
HIMNA NOČI	173
HIMNA ZARJAM	174
HIMNA VETRU	174
HIMNA NEBU IN ZEMLJI	175
HIMNA VODAM	176

HIMNA VARUNI	176
HIMNA VARUNI	178
HIMNA AGNIJU	179
HIMNA SOMI	180
POSMRTNI OBRED	181
HIMNA O BIVANJU IN NIČU	183
BLAGOSLOV DRUŽINI	184
HIMNA ZEMLJI	186
HIMNA ČASU	187
DARITVENI KONJ	187
ČLOVEK IN DREVO	188
SVOBODNI JAZ	189
KAKOR MOŽ	190
ATMAN	190
DVE PTICI	191
DUH KI GA IŠČEŠ	191
KOT MREŽA, KOT BILKE, KOT ISKRE, KOT REKE	192
O DUHU	194
KAKOR VOZ	195
HIMNA MEDU	196
MOLITEV UMIRAJOČEGA	196
PRIPRAVLJEN	197
KOCKARJEVA TOŽBA	197

LJUBEZENSKI UROK.....	199
POROČNA PESEM	200
POEZIJA STARE INDIJE.....	202
ELEGIJA O SKRIVNI LJUBEZNI	202
OBLAK GLASNIK	205
PESEM O GOVINDI.....	211
MANUOV ZAKONIK.....	226
DHARMA.....	246
I. NASPROTJA.....	246
II. PAZLJIVOST	251
III. MISLI	253
IV CVETOVI.....	255
V BEDAK.....	258
VI MODREC	261
VII POPOLNI	263
VIII TISOČI	265
IX ZLO	268
X PALICA.....	271
XI STAROST	274
XII SAMOSTOJNOST	277
XIII SVET	279
XIV BUDDHA	281
XV SREČA	284

XVI UŽITKI	286
XVII JEZA	290
XVIII NAPAKE	292
XIX PRAVIČNOST	297
XX POT	300
XXI RAZNI IZREKI	303
XXII SADOVI ZLA.....	306
XXIII SLON	310
XXIV ŽELJE	312
XXV BHIKKHU.....	317
XXVI BRAHMA.....	321
OSVOBODITEV	331
MARO SPREMLJA "VOJSKA" KI JO SESTAVLJA DESET VRST ZLA	331
GLEDE NA GLOBINO ISKANJA NIRVANE OBSTAJA:	331
DESET OVIR, KI VODIJO DO NIRVANE	331
NAPAČNE MISLI PRINESEJO 10 VRST ZLA:	332
PRAVILNE MISLI PRINESEJO 10 VRST DOBREGA:.....	332
SEDEM VRLIN KI VODIJO K RAZSVETLJENJU:	332
OBSTAJAJO ŠTIRJE VOZLI IN OVIRE, KI ČLOVEKA VEŽEJO NA ...	333
SAMSARO:	333
POSEBNE MOČI ZA KATERE JE BUDDHA SMATRAL ZA VELIKO	333
OVIRO NA POTI V NIRVANO:	333
BUDDHA JE OPISAL ŠTIRI RESNICE:.....	333

BUDDHA JE UČIL, DA TELO POMENI PET SKUPIN BIVANJA:	334
ŠESTINTRIDEST MOČNIH TOKOV (ki so razdeljene na tri	334
osnovne):	334
OPOMBE IN SLOVAR	336
OPOMBE	369

